Úřední věstník C 28

Evropské unie

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

27. ledna 2020

Obsah

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2018–2019

Dílčí zasedání od 11. do 14. června 2018

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn Úř. věst. C 178, 23.5.2019.

PŘIJATÉ TEXTY

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

USNESENÍ

Evropský parlament

Úterý, 12. června 2018

2020/C 28/01 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o aktuálním stavu rekreačního rybolovu v Evropské unii (2017/2120(INI)) 2

2020/C 28/02 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o modernizaci vzdělávání v EU (2017/2224(INI)) 8

2020/C 28/03 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 Na cestě k udržitelnému a konkurenceschopnému evropskému odvětví akvakultury: současný stav a budoucí výzvy (2017/2118(INI)) 26

Středa, 13. června 2018

2020/C 28/04 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o politice soudržnosti a oběhovém hospodářství (2017/2211(INI)) 40

CS

2020/C 28/05 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o vzájemných vztazích EU-NATO (2017/2276(INI)) ... 49

2020/C 28/06 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o kybernetické obraně (2018/2004(INI)) ... 57

Čtvrtek, 14. června 2018

2020/C 28/07 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 Rusko, zejména případ ukrajinského politického vězně Oleha Sencova (2018/2754(RSP)) ... 71

2020/C 28/08 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o situaci v oblasti lidských práv v Bahrajnu, zejména případu Nabíla Radžába (2018/2755(RSP)) ... 76

2020/C 28/09 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o situaci rohinžských uprchlíků, zejména o tíživé situaci dětí (2018/2756(RSP)) ... 80

2020/C 28/10 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o strukturálních a finančních překážkách v přístupu ke kultuře (2017/2255(INI)) ... 85

2020/C 28/11 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018o okupovaných gruzínských územích deset let po ruské invazi (2018/2741(RSP)) ... 97

2020/C 28/12 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o nadcházejících jednáních o nové dohodě o partnerství mezi Evropskou unií a africkými, karibskými a tichomořskými státy (2018/2634(RSP)) ... 101

2020/C 28/13 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o kontrole uplatňování práva EU v roce 2016 (2017/2273(INI)) ... 108

DOPORUČENÍ

Středa, 13. června 2018

2020/C 28/14 Doporučení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 Radě, Komisi a místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku k jednání o modernizaci dohody o přidružení EU-Chile (2018/2018(INI)) ... 121

III *Přípravné akty*

Evropský parlament

Úterý, 12. června 2018

2020/C 28/15 P8_TA(2018)0244

Povinnost clearingu, požadavky na oznamování a techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv a registrace registrů obchodních údajů ***I

Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 12. června 2018 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o povinnost clearingu a její pozastavení, požadavky na oznamování, techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, registraci registrů obchodních údajů, dohled nad těmito registry a požadavky na ně (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD))

kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o povinnost clearingu a její pozastavení, požadavky na oznamování, techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, registraci registrů obchodních údajů, dohled nad těmito registry a požadavky na ně 126

2020/C 28/16 P8_TA(2018)0245

Společná pravidla v oblasti civilního letectví a Agentura Evropské unie pro bezpečnost letectví ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví, kterým se ruší nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD))

P8_TC1-COD(2015)0277

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. června 2018 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/… o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví, kterým se mění nařízení (ES) č. 2111/2005, (ES) č. 1008/2008, (EU) č. 996/2010, (EU) č. 376/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU a 2014/53/EU a kterým se zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 a (ES) č. 216/2008 a nařízení Rady (EHS) č. 3922/91 149

2020/C 28/17 P8_TA(2018)0246

Emise CO_2 a spotřeba paliva u nových těžkých vozidel ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o sledování a vykazování emisí CO_2 a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))

P8_TC1-COD(2017)0111

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. června 2018 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) …/2018 o sledování a vykazování emisí CO2 a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel. 151

Středa, 13. června 2018

2020/C 28/18 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Evropské rady, kterým se stanoví složení Evropského parlamentu (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE)) 154

2020/C 28/19 P8_TA(2018)0250

Insolvenčním řízení: aktualizace příloh nařízení ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se nahrazuje příloha A nařízení (EU) 2015/848 o insolvenčním řízení (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD))

P8_TC1-COD(2017)0189

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2018 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/…, kterým se nahrazují přílohy A a B nařízení (EU) 2015/848 o insolvenčním řízení 155

2020/C 28/20 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření, jménem Evropské unie, Dohody mezi Evropskou unií a Islandem o doplňkových pravidlech týkajících se nástroje pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz jako součásti Fondu pro vnitřní bezpečnost na období 2014–2020 (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE)) 157

2020/C 28/21 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření jménem Evropské unie Dohody mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o doplňkových pravidlech týkajících se nástroje pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz jako součásti Fondu pro vnitřní bezpečnost na období 2014–2020 (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE)) 158

2020/C 28/22 Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Rady o uvedení v účinnost některých ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému v Bulharské republice a Rumunsku (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS)) 159

2020/C 28/23 P8_TA(2018)0255

Další makrofinanční pomoc Ukrajině ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o poskytnutí další makrofinanční pomoci Ukrajině (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD))

P8_TC1-COD(2018)0058

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2018 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/… o poskytnutí další makrofinanční pomoci Ukrajině 160

Čtvrtek, 14. června 2018

2020/C 28/24 P8_TA(2018)0263

Test přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD))

P8_TC1-COD(2016)0404

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. června 2018 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/… o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání. 163

2020/C 28/25 Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 14. června 2018 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/1/ES o užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD)) 165

2020/C 28/26 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) ze dne 2. března 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/118, kterým se zavádějí opatření pro zachování rybolovných zdrojů za účelem ochrany mořského prostředí v Severním moři (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA)) 172

Vysvětlivky k použitým symbolům

* Postup konzultace

*** Postup souhlasu

***I Řádný legislativní postup: první čtení

***II Řádný legislativní postup: druhé čtení

***III Řádný legislativní postup: třetí čtení

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu)

Pozměňovací návrhy Parlamentu:

Nové části textu jsou označeny ***tučně kurzivoù***. Vypuštěné části textu jsou označeny buď symbolem ▌ nebo přeškrtnuty. Nahrazení se vyznačují tak, že nový text se označí ***tučně kurzivou*** a nahrazený text se vymaže nebo přeškrtne.

EVROPSKÝ PARLAMENT

ZASEDÁNÍ 2018–2019

Dílčí zasedání od 11. do 14. června 2018

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn Úř. věst. C 178, 23.5.2019.

PŘIJATÉ TEXTY

Úterý, 12. června 2018

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

P8_TA(2018)0243

Aktuální stav rekreačního rybolovu v Evropské unii

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o aktuálním stavu rekreačního rybolovu v Evropské unii (2017/2120(INI))

(2020/C 28/01)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), zejména na článek 43 této smlouvy,

— s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2017 o podpoře soudržnosti a rozvoje v nejvzdálenějších regionech EU: provádění článku 349 Smlouvy o fungování EU ([1]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ([2]),

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 ([3]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ([4]), zejména na článek 77 tohoto nařízení,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1004 ze dne 17. května 2017 o vytvoření rámce Unie pro shromažďování, správu a využívání údajů v odvětví rybolovu a pro podporu vědeckého poradenství pro společnou rybářskou politiku a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 199/2008 ([5]), zejména na článek 5 tohoto nařízení,

— s ohledem na výzkumnou studii nazvanou „Mořský rekreační a částečně samozásobitelský rybolov – jeho hodnota a dopad na rybolovné zdroje“ vydanou tematickou sekcí Evropského parlamentu Strukturální politika a politika soudržnosti v červenci 2017,

— s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A8-0191/2018),

A. vzhledem k tomu, že definice Mezinárodní rady pro průzkum moří (ICES) z roku 2013 popisuje rekreační rybolov jako „chytání nebo pokus o chytání živých vodních zdrojů především v rámci trávení volného času nebo pro osobní spotřebu. To se týká aktivních rybolovných metod včetně chytání na udici, lovení harpunou nebo chytání do rukou, a pasivních rybolovných metod zahrnujících sítě, pasti, vrše a lovení na šňůry“; vzhledem k tomu, že jsou zapotřebí jasné definice rekreačního rybolovu a mořského rekreačního rybolovu, s přihlédnutím k čl. 55 odst. 2 nařízení (ES) č. 1224/2009, který stanoví, že „uvádění úlovků z rekreačního rybolovu na trh se zakazuje“;

([1]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0316.
([2]) Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.
([3]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 157, 20.6.2017, s. 1.

B. vzhledem k tomu, že je důležité chápat rozdíl mezi rekreačním rybolovem a částečně samozásobitelským rybolovem, protože oba tyto typy by se měly posuzovat a regulovat odděleně a mělo by být vyjasněno, že rekreační rybolov nepředstavuje částečně samozásobitelský rybolov; vzhledem k tomu, že nařízení o společné rybářské politice (SRP) na toto nijak neodkazuje; vzhledem k tomu, že by se oba tyto typy měly posuzovat a regulovat odděleně;

C. vzhledem k tomu, že právní předpisy EU pracují pouze s dvoustupňovým systémem kategorií rybolovu, který pokrývá rekreační a komerční rybolov, a tudíž neuznávají částečně samozásobitelský rybolov a částečně komerční rybolov;

D. vzhledem k tomu, že rekreační rybolov může mít vzhledem ke svému rozsahu významný dopad na rybí populace, avšak úprava dané otázky primárně spadá do pravomoci členských států;

E. vzhledem k tomu, že Organizace spojených národů pro výživu a zemědělství definuje samozásobitelský rybolov jako „lov vodních živočichů, který podstatně přispívá k uspokojování výživových potřeb jednotlivce“;

F. vzhledem k tomu, že bez jasného právního rozlišení mezi rekreačním, částečně samozásobitelským a částečně komerčním rybolovem nemusí být zjištěny některé případy nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, které se nezapočítají ani řádně neregulují;

G. vzhledem k tomu, že na úrovni EU neexistuje jednotná dohodnutá jasná definice rekreačního rybolovu, a vzhledem k tomu, že je proto velmi obtížné rekreační rybolov kontrolovat, shromažďovat o něm údaje a posuzovat jeho dopad na rybí populace a životní prostředí nebo jeho hospodářský význam;

H. vzhledem k tomu, že s cílem řádně řídit veškeré typy rybolovné činnosti včetně rekreačního rybolovu, je žádoucí, aby se pravidelně získávaly jednoznačné údaje a časové řady s cílem posoudit dopad na populace ryb nebo jiné mořské organismy a na životní prostředí; vzhledem k tomu, že takové údaje v současnosti chybějí nebo jsou neúplné; vzhledem k tomu, že kromě přímého dopadu na rybí populace je také málo prostudován další dopad rekreačního rybolovu na životní prostředí;

I. vzhledem k tomu, že studie prokázaly, že značný objem vysledovatelného plastového odpadu v mořích, jezerech a řekách pochází z vodních rekreačních aktivit, jako je jízda na lodích, turistika a rybolov; konstatuje, že odpad v podobě ztracených lovných zařízení pro rekreační rybolov může zapříčinit závažné zhoršení stavu přírodních stanovišť a ekologické škody;

J. vzhledem k tomu, že Evropský námořní a rybářský fond (ENRF) poskytuje finanční podporu na shromažďování údajů včetně údajů o rekreačním rybolovu;

K. vzhledem k tomu, že záměry uvedené v článku 2 nařízení (EU) č. 1380/2013 odkazují na nutnost dosáhnout přínosů v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti zaměstnanosti, a obnovit a zachovat rybí populace i ostatní mořské organismy nad úrovněmi, které mohou poskytnout maximálně udržitelný výnos;

L. vzhledem k tomu, že podle nedávné studie zadané Parlamentem se dopad rekreačního rybolovu může mezi rybími populacemi lišit a dosahovat 2 % (u makrely) až 43 % (u tresky polak) celkového úlovku;

M. vzhledem k tomu, že pro dosažení cílů SRP by měly být rybí populace a rybolovné činnosti řízené a vyvážené; vzhledem k tomu, že těchto záměrů nelze dosáhnout, pokud chybí část údajů o úlovcích a o hospodářském významu rybolovných činností, včetně rekreačního rybolovu;

N. vzhledem k tomu, že členské státy mají povinnost shromažďovat údaje včetně odhadů o počtu úlovků rekreačního rybolovu a vypouštění druhů uvedených v nařízení (EU) 2017/1004 a případně zahrnutých do víceletých plánů řízení; vzhledem k tomu, že komplexní údaje o rekreačním rybolovu provozovaném na jejich území mají v této souvislosti jen některé členské státy;

O. vzhledem k tomu, že ačkoli se v rámci mořského rekreačního rybolovu loví řada druhů, uplatňuje se povinné shromažďování údajů jen na malý počet druhů a je tudíž žádoucí vícedruhový dohled a analýza podle situace v jednotlivých zemích; vzhledem k tomu, že by úlovky v rámci rekreačního rybolovu měly být zahrnuty do celkových odhadů úmrtnosti dané rybolovem a biomasy;

P. vzhledem k tomu, že se dostupnost údajů o rekreačním rybolovu liší v jednotlivých regionech, přičemž v Severním a Baltském moři jsou o mořském rekreačním rybolovu k dispozici lepší informace než ve Středozemním a Černém moři nebo v Atlantiku;

Q. vzhledem k tomu, že odhadovaný počet osob, které se mořskému rekreačnímu rybolovu věnují v Evropě, činí 8,7 až 9 milionů lidí, tj. 1,6 % evropského obyvatelstva, a že se rybolovu věnují odhadem po dobu 77 milionů dnů ročně;

R. vzhledem k tomu, že podle čl. 3 odst. 2 bodu 6 nařízení (EU) č. 508/2014 o ENRF je „rybářem“ každá osoba, která provozuje komerční rybolov, jak je chápán členským státem, a vzhledem k tomu, že je tudíž nezbytné nalézt jinou definici, která by se vztahovala na osoby věnující se činnostem rekreačního rybolovu, jak je uvedeno v bodu A;

S. vzhledem k tomu, že odhadovaný hospodářský dopad evropského mořského rekreačního rybolovu (bez údajů o turistickém rybolovu) činí 10,5 miliardy EUR, což zahrnuje 5,1 miliardy EUR přímých, 2,3 miliardy EUR nepřímých a 3,2 miliardy EUR indukovaných výdajů; vzhledem k tomu, že jen v EU se částka odhaduje na 8,4 miliardy EUR (což zahrnuje 4,2 miliardy EUR přímých, 1,8 miliardy EUR nepřímých a 2,5 miliardy EUR indukovaných výdajů);

T. vzhledem k tomu, že existuje přímé spojení mezi stavem/strukturou rybích populací, přístupem k rybolovným právům a následnými dopady v oblasti zaměstnanosti a hospodářství a sociálně-ekonomickými dopady, které přináší; vzhledem k tomu, že je důležité odhadnout dopad všech druhů rybolovu na konkrétní populaci a také jeho ekonomickou hodnotu, s cílem přijmout opatření v oblasti řízení, která napomohou dosažení environmentálních i ekonomických cílů;

U. vzhledem k tomu, že se přínos mořského rekreačního rybolovu v Evropě odhaduje na 99 000 pracovních míst v ekvivalentu plné pracovní doby, což zahrnuje 57 000 přímých, 18 000 nepřímých a 24 000 indukovaných pracovních míst, a že tento rybolov každoročně vytváří průměrnou ekonomickou hodnotu ve výši 49 000 EUR na jedno pracovní místo v ekvivalentu plné pracovní doby; vzhledem k tomu, že jen v EU se tento údaj odhaduje na 84 000 pracovních míst v ekvivalentu plné pracovní doby (50 000 přímých, 15 000 nepřímých a 20 000 indukovaných pracovních míst);

V. vzhledem k tomu, že se rekreační mořský turistický rybolov stejně jako jiné druhy turistického rybolovu ukazuje jako velmi důležitý pro ekonomiku mnoha regionů a zemí a měl by se proto analyzovat, aby byla lépe posouzena jeho hodnota, dopad a rozvojový potenciál;

W. vzhledem k tomu, že všechny druhy rekreačního rybolovu mají větší hospodářský a sociální dopad na místní a regionální úrovni než na celostátní úrovni, neboť podporují místní a pobřežní komunity prostřednictvím cestovního ruchu, výroby, maloobchodního prodeje a pronájmu vybavení i prostřednictvím dalších služeb souvisejících s rekreačním rybolovem;

X. vzhledem k tomu, že rekreační úlovky představují v některých případech značnou část celkové úmrtnosti dané populace a že by se proto měly zohledňovat při stanovování rybolovných práv; vzhledem k tomu, že podle nedávné studie zadané Parlamentem se odhadovaný procentní přínos mořského rekreačního rybolovu k celkovým úlovkům může značně měnit v závislosti na cílových druzích – od 2 % u makrely až po 43 % u tresky polak;

Y. vzhledem k tomu, že je důležité jednotlivě posoudit různé metody rekreačního rybolovu nebo segmenty popsané v definici Mezinárodní rady pro průzkum moří ICES z roku 2013;

Z. vzhledem k tomu, že odhad dopadu rekreačního rybolovu na rybí populace zahrnuje zadržování úlovků a míru úmrtnosti vypuštěných ryb; vzhledem k tomu, že míra přežití u ryb ulovených s prutem a vlascem (úlovky i vypuštěné ryby) je ve většině případů vyšší než stejné hodnoty u ryb ulovených pomocí jiných zařízení a jiných postupů, a měla by se v těchto případech vzít v úvahu; vzhledem k tomu, že jsou zapotřebí další informace o hlavním zařízení používaném při mořském rekreačním rybolovu, aby bylo možné provést srovnání šancí na přežití u nežádoucích úlovků při komerčním rybolovu a vypuštěných ryb při rekreačním rybolovu;

AA. vzhledem k tomu, že rekreační rybolov zahrnuje nejrůznější nástroje a techniky, které mají různý dopad na populace a na životní prostředí, a že by se tudíž měl odpovídajícím způsobem posuzovat a regulovat;

AB. vzhledem k tomu, že kvůli špatnému stavu populace mořčáka evropského v Severním moři a tresky obecné v západní části Baltského moře byla omezení rekreačního rybolovu zavedena na úrovni EU stanovením omezení denního úlovku nebo zákazem uchovávání (mořčák evropský) s cílem napomoci obnově těchto populací; vzhledem k tomu, že urgentní řídicí opatření, která se přijímají, pokud se má za to, že rekreační rybolov začíná narušovat stav určité populace, nezajišťují tomuto odvětví potřebné zviditelnění;

AC. vzhledem k tomu, že se někteří rekreační rybáři zaměřují na diadromní druhy, jako je losos, pstruh a úhoř; vzhledem k tomu, že by se shromažďování údajů o těchto druzích mělo provádět jak pro sladkou, tak pro slanou vodu s cílem posoudit, jak se rybí populace proměňují v čase;

AD. vzhledem k tomu, že pro většinu rekreačních rybářů jsou nejdostupnější pobřežní oblasti, kde jsou spolu s rybami často chyceni také bezobratlí a mořské řasy; vzhledem k tomu, že to hraje klíčovou úlohu pro ekologický stav těchto oblastí; vzhledem k tomu, že je třeba také posoudit dopad rybolovu na tyto druhy, a to nejenom s ohledem na dotčené druhy, ale také na ekosystémy, jejichž jsou součástí;

AE. vzhledem k tomu, že lososi táhnou zpět do vod, v nichž se narodili, a vzhledem k tomu, že v ideálním případě by se na ně měl rybolov zaměřovat jen v těch říčních systémech, kde je možná účinná kontrola a prosazování předpisů; vzhledem k tomu, že lov lososů na moři vede k úbytku jak zdravých, tak zranitelných populací lososů;

AF. vzhledem k tomu, že rekreační rybolov může být významnou příčinou úmrtnosti způsobené rybolovem a že nejzávažnější odhadovaný dopad sladkovodního rekreačního rybolovu souvisí s možností, že do ekosystému budou zavlečeny nepůvodní druhy, zatímco u mořského rekreačního rybolovu je tento dopad jen velmi omezený;

AG. vzhledem k tomu, že SRP byla vytvořena k řízení komerčního rybolovu a nijak nezohledňuje rekreační rybolov, jeho specifika a potřebu zvláštních nástrojů řízení a plánování;

AH. vzhledem k tomu, že dopady rekreačního rybolovu na životní prostředí nezahrnují jen úbytek ryb, avšak nedostatek jasných údajů znesnadňuje oddělení těchto dopadů od ostatních antropogenních zdrojů;

AI. vzhledem k tomu, že by se u budoucího řízení mořského rekreačního rybolovu mělo vzít v úvahu vystoupení Spojeného království z Unie, a to s ohledem na význam této činnosti ve Spojeném království a na její význam pro sdílené populace ryb;

AJ. vzhledem k tomu, že rekreační rybolov má mnoho přínosů pro společnost i veřejné zdraví, např. zvyšuje kvalitu života účastníků, podporuje interakci mezi mladými lidmi a vzdělává lidi, pokud jde o životní prostředí a význam jeho udržitelnosti;

1. zdůrazňuje, že je důležité shromažďovat dostatečné údaje o rekreačním rybolovu a zvláště o mořském rekreačním rybolovu, aby bylo možné u všech druhů řádně vyhodnotit celkovou úmrtnost způsobenou rybolovem;

2. zdůrazňuje, že rekreační rybolov nabývá ve většině evropských zemí na významu a že tento typ rybolovu představuje důležitou činnost, jež má dopad na společnost, hospodářství, zaměstnanost a na životní prostředí, a zejména připomíná významný dopad, který může mít na rybolovné zdroje; zdůrazňuje, že by členské státy měly tudíž zajistit, aby tato činnost byla prováděna udržitelným způsobem v souladu s cíli SRP;

3. zdůrazňuje, že je třeba chránit tradiční rybolov a zajistit jeho přežití i generační obměnu tváří v tvář rozšiřující se rekreační činnosti spojené s rekreačními přístavy a sezónní turistikou;

4. domnívá se, že je třeba shromažďovat údaje o počtu rekreačních rybářů, objemu jejich úlovků a přidané hodnotě, kterou vytvářejí v pobřežních společenstvích;

5. vyzývá Komisi, aby do nového nařízení o kontrole začlenila stávající ustanovení o rekreačním rybolovu a tato ustanovení zdokonalila;

6. naléhavě vyzývá Komisi, aby vyhodnotila a případně rozšířila shromažďování údajů o rekreačním rybolovu s cílem zahrnout do něj více rybích populací a jiných mořských organismů, aby vypracovala studii proveditelnosti o jednotném shromažďování údajů týkajících se socioekonomického dopadu tohoto rybolovu a učinila shromažďování těch údajů povinným;

7. zdůrazňuje, že je třeba lépe vykazovat a monitorovat úlovky související s rekreačním rybolovem; připomíná, že při přijímání rozpočtu EU na rok 2018 schválil Parlament pilotní projekt zaměřený na zavedení systému měsíčního podávání zpráv o úlovcích mořčáka evropského, a naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby financovaly další projekty v oblasti monitorování druhů, které jsou vůči rekreačnímu rybolovu nejzranitelnější; připomíná význam sledovatelnosti a vyzývá Komisi, aby do nového nařízení o kontrole začlenila stávající ustanovení o rekreačním rybolovu a tato ustanovení zdokonalila;

8. vyzývá Komisi, aby provedla posouzení dopadů rekreačního rybolovu v EU; domnívá se, že součástí závěrečné zprávy Komise o hodnocení dopadů by mělo být posouzení plánů řízení, které zahrnují ustanovení v oblasti rekreačního rybolovu;

9. vyzývá členské státy, aby podnikly nezbytné technické kroky s cílem provádět současné právní předpisy v oblasti shromažďování údajů a rozšířit je tak, aby zahrnovaly více populací a více aspektů rekreačního rybolovu;

10. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby byly pravidelně shromažďovány veškeré nezbytné údaje o rekreačním rybolovu s cílem zajistit komplexní posouzení rybích populací a dalších mořských organismů a toto odvětví více zviditelnit; varuje, že bez komplexního posouzení a vhodných kroků, jež budou na základě tohoto posouzení přijaty, může dojít k tomu, že plány řízení rybolovu a technická opatření nesplní cíle opatření (EU) č. 1380/2013 ani nedosáhnou rovnováhy mezi rekreačním a komerčním rybolovem;

11. domnívá se, že v případě, že rekreační úlovky mají významný dopad na danou populaci, měly by být považovány za nedílnou součást ekosystému a být zahrnuty do sociálních a hospodářských hledisek víceletých plánů řízení, a to za účelem stanovení rybolovných práv i přijetí příslušných technických opatření; vyzývá proto Komisi, aby rekreační rybolov v případě potřeby zahrnula do víceletých plánů řízení, které již byly přijaty nebo budou přijaty v blízké budoucnosti;

12. zdůrazňuje, že shromažďování údajů je povinností členských států; zdůrazňuje však, že řádná definice rekreačního rybolovu by zlepšila kvalitu údajů; vyzývá Komisi, aby navrhla jednotnou definici rekreačního rybolovu na úrovni EU, která by jasně odlišovala rekreační rybolov od komerčního nebo samozásobitelského rybolovu, a to na základě zásady, že rekreační úlovky by nikdy neměly být prodávány;

13. domnívá se, na základě údajů a zprávy o hodnocení dopadů i s ohledem na pravomoci členských států v oblasti rekreačního rybolovu, že by Komise měla vyhodnotit úlohu rekreačního rybolovu v budoucí SRP tak, aby oba typy mořského rybolovu – komerční i rekreační – mohly být řízeny vyváženým, spravedlivým a udržitelným způsobem zaměřeným na dosažení žádoucích cílů;

14. naléhavě vyzývá Komisi, aby poskytla podporu, včetně finanční podpory, rozvoji rekreačního rybolovu v odvětví cestovního ruchu vzhledem k tomu, že významně přispívá k rozvoji modré ekonomiky v malých a pobřežních komunitách i na ostrovech a zejména v nejvzdálenějších regionech; domnívá se, že by tento postup měl kladný dopad na úsilí o prodloužení turistické sezóny mimo letní měsíce; navrhuje, aby Komise stanovila rekreační rybolov jako jedno z témat projektového roku EDEN zaměřeného na udržitelný cestovní ruch a aby v rámci fondu COSME zahájila projekty na podporu turistiky za účelem rekreačního rybolovu v malých pobřežních společenstvích;

15. zdůrazňuje, že mimo rámec běžného řízení rybolovných zdrojů na základě spolehlivých vědeckých údajů nesmí rozvoj rekreačního rybolovu vést k omezení rybolovných práv pro komerční účely nebo k rozdělování omezených zdrojů mezi profesionální a rekreační činnosti, a to zejména pokud jde o tradiční a drobný rybolov;

16. uznává, že rekreační rybolov je v EU provozován po staletí a je nedílnou součástí kultury, tradic a dědictví celé řady pobřežních a ostrovních společenství; konstatuje, že druhy rekreačního rybolovu jsou stejně různorodé jako je různorodá kultura v rámci samotné EU a že je třeba si tuto skutečnost uvědomit před zahájením jakékoli snahy o regulaci této oblasti;

17. vyzývá Komisi, aby zavedla vhodná opatření k zajištění toho, že budoucí ustanovení regulující rekreační rybolov budou přiměřená a nebudou poškozovat profesionální rybolov;

18. zdůrazňuje, že je třeba stanovit základní pravidla pro řízení rekreačního rybolovu, a navrhuje vypracování soupisu činností v oblasti rekreačního rybolovu, který by zahrnoval informace o rybolovném zařízení a postupech a popis rybolovných oblastí, cílových druhů a vedlejších úlovků;

19. zdůrazňuje význam fondu ENRF pro rozvoj vědeckých kapacit a zajišťování úplných a spolehlivých posouzení mořských zdrojů pro rekreační rybolovné činnosti; připomíná, že ENRF poskytuje prostředky na shromažďování údajů, a vyzývá Komisi, aby rozšířila působnost budoucího fondu ENRF s cílem poskytnout mu finanční podporu na výzkum a analýzu shromážděných údajů;

20. zdůrazňuje, že je naprosto klíčové tyto údaje sdílet, a připomíná, že ENRF podporuje shromažďování údajů, včetně údajů o rekreačním rybolovu; vyzývá proto členské státy, aby přijaly nezbytné kroky ke shromažďování údajů, a naléhá na Komisi, aby dále rozvíjela společnou databázi obsahující komplexní a spolehlivé údaje dostupné všem výzkumným pracovníkům, aby na jejich základě mohli monitorovat a hodnotit stav rybolovných zdrojů; navrhuje, že by tato opatření mohla zahrnovat využívání finančních prostředků z ENRF;

21. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Úterý, 12. června 2018

P8_TA(2018)0247

Modernizace vzdělávání v EU

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o modernizaci vzdělávání v EU (2017/2224(INI))

(2020/C 28/02)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. září 2011 nazvané „Podpora růstu a zaměstnanosti – plán modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání“ (COM(2011)0567),

— s ohledem na právo na vzdělání stanovené v článku 14 Listiny základních práv Evropské unie,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 20. května 2014 o účinném vzdělávání učitelů ([1]),

— s ohledem na článek 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 20. května 2014 o zajišťování kvality na podporu vzdělávání a odborné přípravy ([2]),

— s ohledem na doporučení Rady ze dne 20. prosince 2012 o uznávání neformálního a informálního učení ([3]),

— s ohledem na závěry Rady o úloze předškolního a základního vzdělávání při podpoře kreativity, inovativnosti a digitálních kompetencí ze dne 18. a 19. května 2015 ([4]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. června 2016 nazvané „Nová agenda dovedností pro Evropu: Společně pracovat na posílení lidského kapitálu, zaměstnatelnosti a konkurenceschopnosti“ (COM(2016)0381) a na své usnesení ze dne 14. září 2017 „Nová agenda dovedností pro Evropu“ ([5]),

— s ohledem na článek 2 Dodatkového protokolu k Úmluvě Rady Evropy o ochraně lidských práv a základních svobod, který se týká práva na vzdělání,

— s ohledem na rezoluci Rady Evropy č. 1904 (2012) o právu na svobodnou volbu vzdělání,

— s ohledem na společnou zprávu Rady a Komise za rok 2015 o provádění strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020) nazvanou „Nové priority evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy“ ([6]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES ([7]),

— s ohledem na pařížské prohlášení ze dne 17. března 2015 o prosazování občanství a společných hodnot svobody, tolerance a nediskriminace v procesu vzdělávání,

([1]) Úř. věst. C 183, 14.6.2014, s. 22.
([2]) Úř. věst. C 183, 14.6.2014, s. 30.
([3]) Úř. věst. C 398, 22.12.2012, s. 1.
([4]) Úř. věst. C 172, 27.5.2015, s. 17.
([5]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0360.
([6]) Úř. věst. C 417, 15.12.2015, s. 25.
([7]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50.

— s ohledem na své usnesení ze dne 28. dubna 2015 o krocích v návaznosti na provádění boloňského procesu ([8]),

— s ohledem na pracovní dokument Komise ze dne 10. června 2016 nazvané „Nová agenda dovedností pro Evropu: Společně pracovat na posílení lidského kapitálu, zaměstnatelnosti a konkurenceschopnosti“ (SWD(2016)0195),

— s ohledem na své usnesení ze dne 2. února 2017 o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program „Erasmus+“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a zrušují rozhodnutí č. 1719/2006/ES, č. 1720/2006/ES a č. 1298/2008/ES ([9]),

— s ohledem na doporučení Rady ze dne 19. prosince 2016 nazvané „Prohlubování dovedností: nové příležitosti pro dospělé“ ([10]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 7. prosince 2016 nazvané „Zlepšování a modernizace vzdělávání“ (COM(2016)0941),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. května 2017 nazvané „Rozvoj škol a vynikající výuka poskytující výborný start do života“ (COM(2017)0248),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. května 2017 o obnoveném programu EU v oblasti vysokoškolského vzdělávání (COM(2017)0247),

— s ohledem na návrh Komise ze dne 30. května 2017 na doporučení Rady o sledování uplatnění absolventů (COM(2017)0249),

— s ohledem na návrh Komise ze dne 5. října 2017 na doporučení Rady o Evropském rámci pro kvalitní a efektivní učňovskou přípravu (COM(2017)0563 – SWD(2017)0322),

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 30. listopadu 2017 k modernizaci základního a vyššího vzdělávání,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 19. října 2017 k nové strategii EU v oblasti vzdělávání,

— s ohledem na návrh Komise ze 17. ledna 2018 na doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce (COM(2018)0023),

— s ohledem na návrh Komise ze dne 17. ledna 2018 na doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení (COM(2018)0024),

— s ohledem na doporučení Rady ze dne 20. prosince 2012 o uznávání neformálního a informálního učení ([11]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. ledna 2018 o akčním plánu digitálního vzdělávání (COM(2018)0022),

— s ohledem na závěrečnou zprávu ze sociálního summitu na téma spravedlivých pracovních míst a růstu, který se konal ve švédském Gothenburgu dne 17. listopadu 2017 ([12]),

— s ohledem na závěry Rady „Systém předškolního vzdělávání a péče: nejlepší start do života pro všechny naše děti“ přijaté na 3090. zasedání Rady pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport konaném ve dnech 19. a 20. května 2011 ([13]),

---

([8]) Úř. věst. C 346, 21.9.2016, s. 2.
([9]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0018.
([10]) Úř. věst. C 484, 24.12.2016, s. 1.
([11]) Úř. věst. C 398, 22.12.2012, s. 1.
([12]) http://www.socialsummit17.se/wp-content/uploads/2017/11/Concluding-report-Gothenburg-summit.pdf
([13]) https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/122123.pdf

— s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 1984 o svobodě vzdělávání v Evropském společenství ([14]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 11. května 2010 o internacionalizaci vysokoškolského vzdělávání ([15]),

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Evropskému parlamentu a Radě ze dne 8. června 2016 nazvané „Směrem ke strategii EU pro mezinárodní kulturní vztahy“ (JOIN(2016)0029) a na usnesení Parlamentu ze dne 5. července 2017 v této věci ([16]),

— s ohledem na článek 26 Všeobecné deklarace lidských práv,

— s ohledem na Chartu Rady Evropy o výchově k demokratickému občanství a lidským právům přijatou v rámci doporučení CM/Rec(2010)7,

— s ohledem na článek 10 Úmluvy z roku 1979 o odstranění všech forem diskriminace žen,

— s ohledem na strategický cíl B Pekingské deklarace a akční platformy z roku 1995,

— s ohledem na články 28 a 29 Úmluvy OSN o právech dítěte,

— s ohledem na Agendu pro udržitelný rozvoj 2030, jež byla přijata v září 2015 a vstoupila v platnost dne 1. ledna 2016, a zejména na její cíle udržitelného rozvoje 4 a 5,

— s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A8-0173/2018),

A. vzhledem k tomu, že podle čl. 6 písm. e) SFEU náleží pravomoc v oblasti vzdělávání a odborné přípravy členským státům, avšak Evropská unie hraje zásadní podpůrnou úlohu při stanovování úkolů a cílů a při podpoře a výměně osvědčených postupů;

B. vzhledem k tomu, že právo na vzdělání je základním lidským právem a že vzdělání ve všech svých podobách a na všech úrovních musí vykazovat tyto vzájemně propojené klíčové rysy: a) disponibilitu, b) přístupnost, c) přijatelnost a d) přizpůsobivost;

C. vzhledem k tmu, že evropský pilíř sociálních práv považuje za hlavní prioritu poskytování kvalitního a inkluzivního vzdělávání, odborné přípravy a celoživotního učení;

D. vzhledem k tomu, že důležitou funkcí vzdělávání je dosažení rovných příležitostí, a proto musí být přístup ke vzdělání nediskriminační; vzhledem k tomu, že za tímto účelem je třeba vyvinout více úsilí s cílem zajistit, aby všichni lidé, se zvláštním ohledem na nejzranitelnější osoby, osoby se zdravotním postižením a zvláštními potřebami a znevýhodněné skupiny, měli stejnou šanci na přístup ke vzdělávání a k odborné přípravě a na jejich dokončení a na získávání dovedností na všech úrovních;

E. vzhledem k tomu, že evropské vzdělávací systémy představují ohromnou pokladnici kulturní, sociální a jazykové rozmanitosti, přičemž členské státy zároveň řeší v oblasti vzdělávání podobné výzvy, jako je zajištění rovného přístupu ke vzdělání pro všechny, které lze řešit na evropské úrovni;

F. vzhledem k tomu, že schopnost vzdělávacích systémů uspokojovat společenské, ekonomické a osobní potřeby závisí na jejich kvalitě, dostupnosti, rozmanitosti, účinnosti a rovném přístupu a také na dostupnosti adekvátních lidských, finančních a materiálních zdrojů;

([14]) Úř. věst. C 104, 16.4.1984, s. 69.
([15]) Úř. věst. C 135, 26.5.2010, s. 12.
([16]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0303.

G. vzhledem k tomu, že je nutné připomenout, že vzdělávání, včetně vzdělávání učitelů, zasáhla hospodářská a finanční krize a že pro vzdělávací systémy v EU má zásadní význam veřejné financování; vzhledem k tomu, že je tedy nezbytná nepřetržitá a zvýšená podpora vzdělávání, včetně učitelů a jejich pracovních podmínek a výzkumu, má-li být zajištěno svobodné, inkluzivní a přístupné veřejné vzdělávání;

H. vzhledem k tomu, že vzdělávání a odborná příprava by měly přispívat k osobnímu rozvoji a růstu mladých lidí, aby se z nich stali proaktivní a zodpovědní občané připraveni žít a pracovat v technologicky vyspělém a globalizovaném světě, a zajistit jim klíčový soubor schopností pro celoživotní učení, které jsou definovány jako kombinace znalostí, dovedností a postojů, jež jsou potřebné k osobnímu naplnění a rozvoji, aktivnímu občanství a zaměstnanosti;

I. vzhledem k tomu, že kvalita výuky je pro výsledky žáků a studentů určující, a že je proto silná podpora vysoké kvality výuky a vyučujících jednou z priorit pro unijní spolupráci na poli vzdělávání a odborné přípravy;

J. vzhledem k tomu, že právo na vzdělání zahrnuje svobodu zřizovat vzdělávací systémy s náležitým ohledem k demokratickým zásadám a k právu rodičů zajistit, aby jejich děti byly vychovávány a vzdělávány podle jejich náboženského, filozofického a pedagogického přesvědčení;

K. vzhledem k tomu, že otevřená metoda koordinace používaná ve vzdělávání umožňuje členským státům vytvářet a uplatňovat společnou strategii v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, mimo jiné v rámci online platformy ET2020 (Education and Training 2020); vzhledem k tomu, že referenční hodnoty této strategie jsou každoročně analyzovány a vyhodnocovány v publikaci „Monitor vzdělávání a odborné přípravy“ vypracovávané pro členské státy i EU jako celek;

L. vzhledem k tomu, že v posledním „Monitoru vzdělávání a odborné přípravy“ zveřejněném v roce 2017 Komise uznává, že i přes postupné snižování počtu osob, které předčasně ukončily školní docházku nebo odbornou přípravu, zůstává jejich počet v EU velmi vysoký;

M. vzhledem k tomu, že podle výsledků poslední studie PISA se 20,6 % evropských žáků potýká s problémy při získávání základních dovedností, jako je čtení, matematika a přírodní vědy, a významný počet evropských občanů je negramotných; vzhledem k tomu, že to vyvolává vážné znepokojení s ohledem na další učení, osobní rozvoj a náležitou účast na veřejném životě a pracovním trhu;

N. vzhledem k tomu, že zajištění přístupu ke kvalitnímu předškolnímu vzdělávání a pečovatelským službám je pro každé dítě klíčové, má-li zahájit svou cestu životem a vzděláváním pozitivně;

O. vzhledem k tomu, že v předškolním vzdělávání a pečovatelských službách je klíčovým faktorem kvalita zaměstnanců;

P. vzhledem k tomu, že podpora mobility studentů a pracovníků je důležitou součástí evropských systémů vysokoškolského vzdělávání, přispívá k rozvoji mladých lidí a může podpořit hospodářský a sociální pokrok; vzhledem k tomu, že je nutné kvalitativní zlepšení a větší finanční podpora s cílem rozšířit mobilitu studentů a pracovníků v rámci programu Erasmus+;

Q. vzhledem k tomu, že metodické a digitální inovace jsou potenciálním nástrojem pro rozšíření přístupu k informacím a znalostem, ovšem nemohou nahrazovat osobní kontakt a výměnu mezi studenty a mezi studenty a učiteli a ani by se neměly stát prioritou vzdělávacích systémů;

R. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je základní zásadou Evropské unie zakotvenou ve Smlouvách a měla by se projevit ve všech oblastech politiky EU, zejména v oblasti vzdělávání a kultury;

S. vzhledem k tomu, že vzdělávání je mocným nástrojem k překonání genderové nerovnosti a diskriminace, avšak často může reprodukovat nebo zhoršovat stávající diskriminaci; vzhledem k tomu, že nerovnost mezi ženami a muži ve vzdělávání brání osobnímu rozvoji a pracovnímu uplatnění jednotlivce a ovlivňuje mnoho sociokulturních oblastí;

T. vzhledem k tomu, že navzdory skutečnosti, že ženy představují tři pětiny (57,6 %) všech absolventů vysokoškolského vzdělávání, rozdíl v zaměstnanosti žen a mužů v roce 2015 činil 11,6 procentního bodu ([17]);

([17]) http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_statistics

Znalosti jako klíčový ekonomický zdroj a zdroj blahobytu občanů

1. prohlašuje, že kvalitní vzdělání pro všechny je klíčovým prvkem osobního, kulturního, společenského a profesního rozvoje ve znalostní společnosti;

2. domnívá se, že dodržování společných evropských hodnot, dosahování hospodářských a sociálních cílů EU a zajištění konkurenceschopnosti a udržitelného růstu je spjato s kvalitním vzděláváním prostřednictvím prosazování demokratických hodnot, lidských práv, sociální soudržnosti, integrace a úspěšnosti jednotlivce;

3. zdůrazňuje, že vzdělání hraje zásadní úlohu při formování Evropy jak z hospodářského, tak ze sociálního hlediska, přičemž zajišťuje potřeby jejích občanů a vytváří různorodé společenství občanů, které spojují společné základní hodnoty;

4. zdůrazňuje, že kvalitní systémy vzdělávání a odborné přípravy podporují aktivní občanství a společné hodnoty a jako takové pomáhají utvářet otevřenou, inkluzivní, pluralistickou, demokratickou a tolerantní společnost;

5. zdůrazňuje úlohu vzdělávání jako prostředku, který žákům pomáhá rozvíjet etické a občanské hodnoty a stát se aktivními, odpovědnými členy společnosti, kteří jsou otevřeni novým názorům, schopni uplatňovat a hájit svá demokratická práva a odpovědnosti ve společnosti, cení si rozmanitosti, hrají aktivní úlohu v demokratickém životě a převzali odpovědnost za sebe a svá společenství; v tomto kontextu zdůrazňuje význam občanské, etické a environmentální výchovy;

6. zdůrazňuje, že aby byli mladí lidé schopni čelit výzvám, stát se aktivními evropskými občany a dosáhnout úspěchů v osobním i pracovním životě a současně utvářet budoucnost světa, musí je kvalitní a inkluzivní vzdělání vybavit potřebnými znalostmi, dovednostmi, mediální gramotností a kritickým a nezávislým myšlením, stejně jako demokratickými postoji;

7. zdůrazňuje, že zajištění rovného přístupu ke kvalitnímu inkluzivnímu vzdělávání je klíčem k dosažení pokračující sociální soudržnosti prostřednictvím boje proti chudobě, sociálnímu vyloučení lidí ze znevýhodněného a nestabilního prostředí a genderovým stereotypům, a že je tak stále největší pomocí pro sociální mobilitu;

8. poukazuje na to, že kvalitní vzdělání může podpořit inovace a výzkum v oblastech, které mají pro společnost význam a jsou pro ni přínosem;

9. je si vědom významu vzdělání při rozvíjení kulturních kompetencí a podpoře kulturního rozvoje; vybízí k užší součinnosti mezi sférou vzdělávání a kultury na základě podpory aktivní úlohy kultury a umění ve formálních, informálních a neformálních vzdělávacích kontextech;

10. poukazuje na úlohu vzdělání při rozvíjení pozitivního postoje k celoživotnímu učení, který lidem pomáhá přizpůsobit se měnícím se požadavkům moderního světa;

11. připomíná, že školy a vzdělávací instituce hrají klíčovou roli ve vytváření a pěstování pozitivního přístupu k učení, a to během celého života;

Měnící se realita vzdělávání a související výzvy

12. je přesvědčen, že všezahrnující přístup k politice vzdělávání se silnou politickou a veřejnou podporou je neodmyslitelnou součástí reformy vzdělávání a že pro dosažení těchto cílů je klíčové zapojit celou společnost a všechny relevantní a zainteresované strany včetně rodičů;

13. domnívá se, že účinná správa a dostatečné financování pro všechna vzdělávací zařízení, moderní a kvalitní vzdělávací zdroje a výuka, motivovaní a schopní učitelé a celoživotní vzdělávání mají zásadní význam pro dosažení rovného přístupu, rozmanitosti a vysoké kvality v oblasti vzdělávání;

14. zdůrazňuje potenciál nových informačních a komunikačních (IKT) technologií jako nástrojů, jež nabízejí nové příležitosti ve vzdělávání, účinněji naplňují individuální potřeby studujících, a to i v rámci zvláštních vzdělávacích potřeb, zvyšují pružnost studia a výuky, personalizaci a odpovědnost a podporují interaktivní formy spolupráce a komunikace;

15. zdůrazňuje příležitosti, které nabízejí digitalizace a vytváření společných vzdělávacích platforem pro moderní vzdělávání, zejména pokud jde o dálkové a kombinované studium a vzdělávání, a jež by měly umožnit větší flexibilitu vzdělávání díky tomu, že bude více přizpůsobeno individuální životní situaci studujících, což podpoří celoživotní učení, kvalitu a dostupnost vzdělávání a rozvoj budoucích dovedností; zdůrazňuje, že jsou zapotřebí osnovy přizpůsobené věku pro výuku zaměřenou na IKT a sdělovací prostředky, které budou zohledňovat rozvoj a pohodu dítěte a klást důraz na význam jak zodpovědného využívání, tak kritického myšlení;

16. konstatuje, že účinné učení a vyučování prostřednictvím digitálních technologií vyžaduje rovný přístup, kompetentní úroveň digitálních dovedností, kvalitní výukové materiály, odbornou přípravu pro přizpůsobení technologií pro pedagogické účely a podporu potřebných postojů a motivace ke smysluplné digitální účasti; je přesvědčen, že nedílnou součástí vzdělávací politiky by měly být dovednosti digitální a mediální gramotnosti včetně mimo jiné občanských kompetencí a kritického myšlení; zdůrazňuje význam kritického posuzování zdrojů a jejich spolehlivosti a projektů zaměřených na mediální gramotnost;

17. uznává, že ve stále více globalizovaném a digitalizovaném světě jsou nezbytné inovativní a relevantní metody učení, výuky a hodnocení a patřičná vzdělávací infrastruktura umožňující skupinovou práci a týmovou výuku a podněcující ke kritickému myšlení a řešení problémů spolu s dalšími progresivními vzdělávacími metodami; připomíná, že do hodnocení toho, do jaké míry byly naplněny cíle učení, je nutné zapojit studenty, učitele a další zaměstnance školy;

18. konstatuje, že je zapotřebí usilovat o přizpůsobení vzdělávacího paradigmatu tak, aby vyvažoval přístup zaměřený na vyučujícího a obsah, konkrétně přizpůsobený studujícím a jejich životní situaci, a přístup zaměřený na porozumění kombinující metody učení přizpůsobené tradičním i online výukovým modelům, v zájmu větší personalizace vzdělávacího procesu a většího počtu osob, které pokračují ve vzdělávání, a většího počtu absolventů;

19. zdůrazňuje, že vzdělávací systémy by měly podporovat a rozvíjet mezioborové přístupy, spolupráci a tvořivost s cílem vybavit žáky a studenty znalostmi a dovednostmi, včetně měkkých dovedností, a také profesními, průřezovými, společenskými a občanskými kompetencemi;

20. připomíná, že kvalitní vyučování a učení je neustálý proces zahrnující dialog, smysl pro sdílení a dotazování a že by při modernizaci vzdělávání mělo být považováno za prioritu;

21. zdůrazňuje, že usnadnění rovného přístupu ke kvalitnímu inkluzivnímu vzdělávání má zásadní význam pro nezávislost a integraci žáků se zdravotním postižením do společnosti; vyzývá členské státy, aby usnadnily přístup k obecnému kvalitnímu inkluzivnímu vzdělávání při zohlednění potřeb všech studentů se všemi typy zdravotního postižení, což znamená např. poskytování dvojjazyčného inkluzivního vzdělávání neslyšících dětí s ohledem na jejich zvláštní jazykové potřeby; vyzývá školy, aby poskytovaly formální i neformální rozlišené služby a dodatečnou podporu, a to i za využití potenciálu nových technologií, aby byly naplněny individuální potřeby všech žáků; vyzývá Komisi, aby monitorovala politiku neodmítání žáků jednotlivými školami a aby v rámci strategie Evropa 2020 stanovila ukazatele specifické pro zdravotní postižení;

22. domnívá se, že evropské vzdělávání musí usilovat především o rozvoj uvažování, přemýšlení a zájmu o vědu, že musí být schopno vytvořit základy humanistické, umělecké, vědecké a technické kultury a že musí postupovat od praktické reality místního, regionálního, celostátního a evropského života k přípravě na řešení vnitrostátních a evropských problémů a zvyšovat povědomí o problémech v rámci mezinárodního společenství;

23. je si vědom toho, že mezi jednotlivci jsou rozdíly v kognitivních schopnostech a osobnostních rysech, které v interakci se sociálními a environmentálními faktory ovlivňují výsledky vzdělávání; v této souvislosti zdůrazňuje, že pokud jsou tyto rozdíly zohledněny, je vzdělávání efektivnější a panuje v jeho rámci větší rovnost a spravedlnost;

24. je si vědom toho, že v konkurenčním světě je naprosto nezbytné odhalit a podporovat evropské nadání v co nejranější fázi;

25. zdůrazňuje, že zvyšování průměrné úrovně výsledků vzdělávání je kompatibilní s podněcováním nadaných studentů k excelentním výsledkům; v této souvislosti poukazuje na důležitost vypracování vhodných intervenčních programů zaměřených na posílení psychologických vlastností s významem pro maximalizaci lidského potenciálu;

26. zdůrazňuje, že je nutné klást důraz na vizuální gramotnost jako novou životní dovednost, neboť v této době a éře lidé komunikují mnohem více prostřednictvím obrazů než tradičními prostředky;

27. bere na vědomí návrh na vytvoření Evropského prostoru pro vzdělávání předložený na Sociálním summitu pro spravedlivé zaměstnání a růst konaném v Gothenburgu v roce 2017; připomíná, že tato iniciativa by měla napomáhat spolupráci, vzájemnému uznávání diplomů a kvalifikací a větší mobilitě a růstu;

28. podporuje závěry Rady ze dne 14. prosince 2017 obsahující výzvu k větší mobilitě studentů a jejich většímu zapojení do vzdělávacích a kulturních činností, mimo jiné prostřednictvím „evropské karty studenta“, jež by měla usnadnit uznávání vysokoškolských kreditů získaných v jiných členských státech;

29. je přesvědčen, že stěžejním programem EU v oblasti vzdělávání je program Erasmus+, který během své existence plně prokázal svoji účelnost a popularitu; proto vyzývá k výraznému navýšení prostředků na tento program ve víceletém finančním rámci (VFR) na období 2021–2027, aby byl přístupnější a inkluzivnější a aby se do něj mohlo zapojit více studentů a učitelů;

30. zdůrazňuje, že nezaměstnanost mladých lidí je rozšířena v celé Unii a podle dostupných údajů činí přibližně dvojnásobek průměrné celkové míry nezaměstnanosti; vyjadřuje znepokojení nad alarmující nezaměstnaností vykazovanou Eurostatem ve středomořských členských státech, zejména ve Španělsku (44,4 %), v Itálii (37,8 %) a v Řecku (47,3 % – míra nezaměstnanosti mladých lidí; 30,5 % – podíl mladých lidí, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy);

31. poukazuje na to, že bez ohledu na 2 miliony volných pracovních míst v EU více než 30 % kvalifikovaných mladých lidí s vysokoškolským diplomem má zaměstnání, které neodpovídá jejich dovednostem a přáním, zatímco 40 % evropských zaměstnavatelů má problémy najít pracovníky s dovednostmi, které požadují ([18]);

32. potvrzuje, že je nutné, aby vzdělávací systémy na všech úrovních respektovaly genderové hledisko, které navíc zohlední potřeby osob trpících různými formami diskriminace, včetně osob se zdravotním postižením, osob, které se identifikují jako osoby LGBTI, a příslušníků marginalizovaných komunit;

Předškolní vzdělávání a péče

33. zdůrazňuje, že kvalitní a dostupné předškolní vzdělávání a péče vytváří základ pro spravedlivější a účinnější vzdělávací systémy a zajišťuje individuální osobní rozvoj, pohodu a účinnost dalšího učení;

34. poukazuje na velký přínos docházky do zařízení předškolního vzdělávání a péče pro všechny děti, zejména děti ze znevýhodněných skupin, a v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité zaručit přístup k předškolnímu vzdělávání a péči všem dětem; se znepokojením konstatuje, že v některých členských státech poptávka po předškolním vzdělávání a péči převyšuje nabídku, zejména u nejmladších dětí;

35. zdůrazňuje význam sledování kvality předškolního vzdělávání a péče s cílem umožnit dětem rozvíjet své kognitivní dovednosti a zjistit, zda jsou zohledňovány jejich nejlepší zájmy;

Školní vzdělávání

36. považuje všechny školy za autonomní centra podpory kritického a kreativního myšlení a prosazování demokratických hodnot a aktivního občanství; domnívá se, že školy by měly klást důraz na to, aby žákům pomáhaly získat dovednosti potřebné k pochopení a používání dostupných informací a pro rozvíjení jejich schopnosti samostatného učení a jazykových znalostí;

37. poukazuje na to, že v centru účinného fungování školy by měly být specifické potřeby všech studentů, což vyžaduje vytyčení společných cílů a jasného plánu pro jejich naplňování a úzkou spolupráci celé vzdělávací obce a popřípadě i dalších zainteresovaných stran;

38. domnívá se, že moderní osnovy by měly být zaměřeny na kompetence, měly by podporovat osobní dovednosti a do budoucna orientovanou kompetenci zvládat životní nároky s vědomím významu zdraví a měly by se soustředit na formativní hodnocení a na tělesnou a duševní pohodu; domnívá se, že každý student by měl mít možnost naplnit svůj intelektuální potenciál; zdůrazňuje, že rozvoj a posílení dovedností je nepřetržitým procesem, který funguje na všech úrovních vzdělávání i na trhu práce, a že dovednosti a kompetence by měly být zohledněny ve vzdělávacím procesu i při uznávání studijních kvalifikací;

([18]) http://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/publications/3072, https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1502en_0.pdf

39. zdůrazňuje, že zvládnutí základních čtenářských a početních dovedností je pro žáky zásadní z hlediska zajištění jejich dalšího vzdělávání, osobního rozvoje a nabytí digitální kompetence; zdůrazňuje, že strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET2020) a Nová agenda dovedností předložená Komisí by měly doplňovat vnitrostátní činnost a podporovat v tomto směru členské státy; vyzývá členské státy a vzdělávací instituce, aby posílily základní dovednosti prostřednictvím učení založeného na projektech a řešení problémů a prostřednictvím dalších řešení;

40. domnívá se, že členské státy by měly zaručit, aby nikdo neukončil školní docházku, aniž by získal základní dovednosti, včetně základních digitálních dovedností; zdůrazňuje skutečnost, že většina pracovních míst nyní vyžaduje vyšší gramotnost, znalost početních úkonů, digitální gramotnost a další klíčové dovednosti a že moderní vzdělávací systémy by tedy měly spojovat všech osm klíčových kompetencí uvedených v návrhu Komise na doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení, které zahrnují rovněž znalosti a postoje; vítá skutečnost, že tento návrh zařazuje mezi základní dovednosti rovněž digitální dovednosti;

41. domnívá se, že bez ohledu na dopad nových technologií na vzdělávání by školy měly nadále zůstat základním prostředím pro učení, kde je rozvíjen potenciál a kde každý může nalézt místo a čas pro osobní a společenský rozvoj;

42. upozorňuje na to, že se ukázalo, že přiznání větší samostatnosti školám ve věci osnov, hodnocení a financování vede za předpokladu řádného řízení školy a odpovědnosti školy za učení k lepším výsledkům žáků;

43. zdůrazňuje pozitivní dopad kulturní rozmanitosti a mnohojazyčnosti ve školách na jazykový a kognitivní rozvoj žáků a na zvyšování mezikulturního povědomí, respektu a plurality;

44. zdůrazňuje, že je nutné posílit jazykovou výuku, aby žáci kromě svého mateřského jazyka hovořili dalšími dvěma jazyky, a že je nutné podpořit na úrovni středních škol výuku alespoň dvou předmětů v jiném než mateřském jazyce;

45. poukazuje na to, že středoškolské výměny významně motivují studenty k získávání schopností, dovedností, postojů a hodnot, které jsou nerozlučně spjaty s dynamickým evropským občanstvím, a k rozvoji konstruktivního kritického myšlení;

46. zdůrazňuje, že je nutné školy více otevřít, aby bylo možné uznávat neformální a informální učení, a snadněji přecházet mezi různými vzdělávacími směry (např. technickým a akademickým);

47. zdůrazňuje, že účastníci vzdělávání by měli být motivováni k tomu, aby využívali techniky autoevaluace, jimiž by měřili svůj pokrok v učení; vybízí vzdělávací instituce, aby zajistily spolehlivost informací získávaných pomocí nástrojů pro zpětnou vazbu tím, že budou využívat kombinace několika nástrojů, jako jsou dotazníky pro studenty, pracovní skupiny a schránky pro podávání podnětů;

48. zdůrazňuje, že je důležité aktivně se ve svém životě věnovat sportu; zdůrazňuje, že je nutné dát v učebních osnovách všech úrovní větší prostor a podporu fyzické aktivitě a tělesné výchově s širšími možnostmi pro rozvoj spolupráce mezi vzdělávacími institucemi a místními sportovními organizacemi; rovněž podporuje vzdělávací iniciativy a mimoškolní činnost ve snaze přispět k naplnění individuálních potřeb a zájmů žáků a také stavět mosty k místním komunitám;

49. zdůrazňuje význam kvalitního vzdělávání, odborné přípravy a komunitní a dobrovolnické činnosti pro zvyšování atraktivity praktických oborů;

50. konstatuje, že značný počet nových pracovních míst vzniká v odvětvích spojených s obnovitelnými energiemi a že ekologická odvětví a profese by měly být odpovídajícím způsobem začleněny do školních osnov;

51. zdůrazňuje, že klíčovými cíli akademického vzdělávání jsou dovednosti v oblasti řízení informací, kritické myšlení a schopnost uplatňovat osvojené znalosti;

52. uznává, že je třeba posílit znalostní trojúhelník a zlepšit vazby mezi výzkumem a výukou tím, že budou na příslušné programy vyčleněny odpovídající zdroje a zajistí se, aby studenti působící ve výzkumných programech získali na svůj výzkum dostatečné finanční prostředky;

53. domnívá se, že systémy vysokoškolského vzdělávání by měly být pružnější a otevřenější a že by se na vysokých školách a v institucích dalšího vzdělávání měly prosazovat programy duálního vzdělávání, zejména podporou odborných stáží, umožněním uznávání informálního a neformálního učení a zajištěním hladšího přechodu mezi jednotlivými úrovněmi vzdělávání, včetně přechodu mezi odborným vzděláváním a přípravou a vysokoškolským vzděláváním, a různých forem realizace programů; zdůrazňuje, že tyto systémy by se měly opírat o lepší porozumění výkonům absolventů;

Vysokoškolské vzdělávání

54. v kontextu utváření Evropského prostoru vzdělávání zdůrazňuje, že je důležité podporovat spolupráci a využívat potenciál všech evropských vysokoškolských institucí a studentů s cílem povzbudit vytváření sítí, mezinárodní spolupráci a konkurenceschopnost;

55. zastává názor, že všezahrnující přístup k internacionalizaci, včetně zvýšené mobility personálu a studentů (také prostřednictvím odborných stáží a praktických programů), a mezinárodní rozměr osnov, ale i výuky, výzkumu, spolupráce a dalších činností by měly být důležitými znaky evropských vysokoškolských institucí;

56. domnívá se, že je nutné klást větší důraz na mezioborové studijní programy, a vybízí k tomu, aby byly podporovány obory STEAM (přírodní vědy, technologie, inženýrství, umění a matematika) paralelně s humanitními a sociálními obory; zdůrazňuje, že je třeba podpořit účast žen a dalších nedostatečně zastoupených skupin v oborech STEAM a příslušných profesích;

57. zastává názor, že vysokoškolské vzdělávání se v zájmu podpory inovativního růstu a sociálního blahobytu musí zapojovat do života celé společnosti; domnívá se, že spolupráce mezi vysokoškolskými institucemi a externími zainteresovanými stranami je žádoucí, neboť externí zainteresované strany mohou svými obecnými i odbornými znalostmi přispět k vytváření a realizaci vysokoškolských programů; zdůrazňuje však, že odpovědnost za rozhodování musí vždy náležet studentům a pedagogickým odborníkům;

58. uznává zásadní úlohu akademiků a studentů při šíření znalostí, empirických zjištění a faktů mezi širší veřejností; podporuje v této souvislosti ekonomicky a politicky nezávislý výzkum, který je relevantní a obohacující pro společnost;

59. zdůrazňuje úlohu vzdělávání založeného na výzkumu a pedagogického výzkumu jakožto prostředku k povzbuzení aktivního učení, posílení rozvoje dovedností a zdokonalení metodiky výuky;

60. zdůrazňuje, že účastníci vzdělávání by měli být motivováni k tomu, aby využívali techniky autoevaluace, jimiž by měřili svůj pokrok v učení;

Učitel jako garant kvalitní výuky

61. domnívá se, že učitelé a jejich dovednosti, angažovanost a efektivita tvoří základ vzdělávacích systémů;

62. zdůrazňuje potřebu přilákat k učitelskému povolání větší počet motivovaných uchazečů s řádným akademickým vzděláním nebo profesní zkušeností a pedagogickými předpoklady; požaduje účelná výběrová řízení a konkrétní opatření a iniciativy ke zlepšení postavení učitelů, jejich odborné přípravy, profesních příležitostí, pracovních podmínek, včetně odměňování, které zamezí nestálým formám zaměstnání, sociálních práv, bezpečnosti a ochrany a k zajištění podpory pro učitele, která bude zahrnovat programy v oblasti mentorování, vzájemné učení a sdílení osvědčených postupů; vyzývá Komisi, aby vybízela k větší rovnosti žen a mužů v učitelském povolání;

63. zdůrazňuje, že je důležité transformovat vzdělávání učitelů a investovat do něj, a to od počáteční fáze i v rámci jejich celého profesního rozvoje učitelů, s cílem vybavit je solidními a aktualizovanými znalostmi, dovednostmi a kompetencemi, které jsou nezbytné pro vysokou úroveň výuky a které budou zahrnovat nejrůznější vyučovací metody, jako např. dálkové vzdělávání, umožněné díky digitálním výukovým technologiím; zdůrazňuje význam soustavného profesního rozvoje učitelů, včetně zajištění programů celoživotního učení a opakovacích kurzů a možností rekvalifikace a rozšiřování dovedností během celé jejich profesní dráhy, které nabídnou praktická řešení náročných situací, s nimiž se učitelé potýkají ve své práci na úrovni tříd, a příležitostí účastnit se mezinárodních výměn učitelů na podporu institucionální kultury učení;

64. souhlasí s tím, že vysoce kvalitní pedagogická, psychologická a metodologická odborná příprava učitelů vyučujících na školách a přednášejících na institucích terciárního vzdělávání je klíčovou podmínkou úspěšného vzdělávání budoucích generací; zdůrazňuje v této souvislosti důležitost sdílení osvědčených postupů a rozvíjení dovedností a kompetencí prostřednictvím mezinárodní spolupráce, programů mobility, jako je Erasmus+, a placených stáží v jiných členských státech;

65. zdůrazňuje, že učiteli náleží klíčová úloha z hlediska zajištění inkluzivního vzdělávacího prostředí, která vyžaduje osvojení si řady metod a postupů, které mu umožňují naplnit rozličné potřeby, aby všichni účastníci vzdělávání mohli být zapojeni do utváření, uskutečňování a hodnocení svých výsledků učení; uznává zásadní úlohu učitelů jakožto proaktivních průvodců a rádců, kteří učí, jak vyhodnocovat informace, jsou nápomocni při zvládání obtíží a připravují účastníky vzdělávání na život;

66. domnívá se, že zapojení učitelů a vedoucích pracovníků škol do modernizace vzdělávacích systémů je nezbytným předpokladem účinných reformních procesů a motivování pedagogických pracovníků k dalšímu zlepšování školské politiky;

67. je toho názoru, že obecná školská politika musí zaručovat účinnou podporu učitelů, aby se zajistilo dosažení vzdělávacích cílů, příznivé školní prostředí a efektivní fungování a rozvoj škol a správa založená na spolupráci;

68. uznává důležitost úlohy pedagogů a spolupráce rodičů, učitelů a školských orgánů v rámci formálního, neformálního a informálního vzdělávání pro podporu současných a budoucích generací; vybízí v této souvislosti k posílení spolupráce všech relevantních subjektů ve formálním, neformálním a informálním učení;

69. je toho názoru, že posílení spolupráce mezi učiteli škol, výzkumnými a akademickými pracovníky je prospěšné pro všechny spřízněné strany a vede ke zlepšení a aktualizaci obsahu výuky, učebních postupů a pedagogiky a zároveň se jím podpoří inovace, tvořivost a nové dovednosti;

Doporučení

70. domnívá se, že Evropský prostor vzdělávání by se měl zaměřit na dosahování společných cílů včetně zajištění kvalitního vzdělávání pro všechny a že je třeba jej utvářet na základě sladění se stávajícími politikami a vzdělávacími trendy a čísly v EU i mimo ni a jejich kritického posouzení s cílem zajistit soudržnost, konzistentnost a dosažitelné výsledky a že zároveň musí poskytovat nový podnět k jejich rozvoji a dodržovat zásadu svěření pravomocí, subsidiarity, svobody, proporcionality a zásadu institucionální autonomie a autonomie vzdělávání;

71. domnívá se, že Evropský prostor vzdělávání by neměl ohrozit ani nahradit boloňský proces, který by měl být naopak rozvíjen a posílen; zdůrazňuje, že je důležité, aby mezi Evropským prostorem vzdělávání a Evropským prostorem vysokoškolského vzdělávání existovaly vzájemné spojitosti a doplňkovost;

72. vyzývá členské státy, aby podpořily vytvoření Evropského prostoru vzdělávání a posílily spolupráci na rozvíjení a provádění jeho cílů; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby zajistila sdílení podnětů a osvědčených postupů za účelem dosažení těchto cílů;

73. jako základ hlubší spolupráce zahrnující vysokoškolské instituce uvnitř EU i mimo ni podporuje vytvoření evropské sítě univerzit, která by vycházela z přístupu zdola nahoru a z iniciativ samotných univerzit, což by mělo přispět mimo jiné k tomu, že se Evropský prostor vzdělávání stane inovativnějším, vitálnějším a atraktivnějším místem pro učení a výzkum;

74. vyzývá členské státy, aby uznaly vzdělávání jako investici do lidského kapitálu a poskytly vyšší podporu z veřejných prostředků transparentního charakteru na uskutečňování iniciativ zaměřených na zlepšení kvality, inkluzivnosti a rovnosti ve výuce a vzdělávání;

75. zdůrazňuje, že vyšší investice do systémů vzdělávání a odborné přípravy, jakož i do jejich modernizace a přizpůsobení, jsou zásadním předpokladem sociálního a hospodářského pokroku; zdůrazňuje proto, že je důležité zajistit, aby se v nastávajícím programovém období VFR na období 2020–2026 upřednostnily sociální investice, zejména do vzdělávání a odborné přípravy pro všechny;

76. s ohledem na zvyšování inkluzivnosti a zaručení svobody výběru vzdělávání vybízí k zajištění odpovídající finanční podpory školám všech kategorií a úrovní, a to jak státním školám, tak neziskovým soukromým školám, za předpokladu, že se jejich nabízené vzdělávací programy zakládají na zásadách zakotvených v Listině základních práv Evropské unie a jsou v souladu s právními systémy a platnými pravidly a předpisy týkajícími se kvality vzdělávání a využívání těchto prostředků daného členského státu;

77. domnívá se, že je nejvyšší čas investovat potřebné prostředky do vzdělávací infrastruktury v méně rozvinutých regionech, přičemž je třeba dbát na to, aby byly koordinované investice uzpůsobeny specifickým znakům dotčeného regionu; zdůrazňuje, že v této souvislosti je obzvláště důležité, aby mohly regionální iniciativy zaměřené na rozvoj vzdělávání získat větší podporu od Evropské investiční banky a z evropských fondů;

78. vyzývá Komisi a členské státy, aby si vyměňovaly zkušenosti a osvědčené postupy týkající se mechanismů a metod veřejného financování, včetně financování na základě dosažených výsledků a konkurenčního financování výzkumu, s cílem dosáhnout udržitelné a transparentní diverzifikace financování;

79. vyzývá k posílení spolupráce mezi členskými státy v oblasti modernizace vzdělávání; naléhavě vyzývá členské státy, aby začaly provádět zásady evropského pilíře sociálních práv, které umožňují prostřednictvím vzdělávání, odborné přípravy a celoživotního učení snížit nerovnosti v Evropě;

80. zdůrazňuje úlohu evropského semestru při prosazování vnitrostátních reforem, zejména stanovením doporučení pro jednotlivé země týkajících se vzdělávání;

81. očekává, že akční plán digitálního vzdělávání podpoří členské státy a vzdělávací instituce v lepším a efektivnějším využívání nejnovějších technologií při studiu, výuce a hodnocení, které je přiměřené věku a rozvoji studentů a které splňuje normy týkající se zajištění kvality; domnívá se, že každý plán digitálního vzdělávání by měl vytvořit a pravidelně posuzovat spojitost mezi digitálními prostředky vzdělávání a rámci kvalifikací založenými na výsledcích učení;

82. doporučuje, aby členské státy a vzdělávací instituce podporovaly individualizované učební metody zaměřené na studující, včetně kurzů přizpůsobených na míru, které vycházejí z akademických a profesních zkušeností studenta a kombinují je, a inovativní metody a interakci mezi učiteli a studenty s cílem podpořit další vzdělávání a dosažení zamýšlených výsledků učení, v němž jsou studenti aktivními účastníky vlastního vzdělávacího procesu;

83. vyzývá členské státy, aby prosazovaly celostní přístup ke vzdělávání a poskytovaly studentům specifické a flexibilní příležitosti k učení, které je mohou vybavit základními dovednostmi, které potřebují k úspěšnému vstupu na trh práce;

84. vyzývá k většímu začlenění badatelsky orientované a aktivní výuky založené na projektech a řešení konkrétních problémů do vzdělávacích programů na všech úrovních s cílem podpořit spolupráci a týmovou práci; doporučuje, aby se vzdělávací systémy snažily posílit průřezové, měkké a životní dovednosti;

85. znovu připomíná, že právo na vzdělání musí být zaručeno všem osobám se zdravotním postižením, od mateřské školy až po univerzitu, a zdůrazňuje, že je důležité mít k dispozici vhodné výukové a technické vybavení, hodnotící mechanismy a kvalifikovaný personál s cílem zajistit, aby osoby se zdravotním postižením skutečně mohly tohoto práva využívat;

86. vyjadřuje podporu a povzbuzení provádění opatření týkajících se rozvoje mediální gramotnosti a kritického myšlení prostřednictvím vzdělávání a odborné přípravy; připomíná stávající závazek v této oblasti vyjádřený v závěrech Rady ze dne 30. května 2016; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby na úrovni EU koordinovala vývoj politik v oblasti mediální gramotnosti s cílem šířit aktuální poznatky a osvědčené postupy v této oblasti; vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily zvláštní opatření na podporu projektů mediální a digitální gramotnosti, jako je pilotní projekt Mediální gramotnost pro všechny, a aby vytvořily ucelenou politiku v oblasti mediální a digitální gramotnosti se zvláštním důrazem na školní vzdělávání;

87. vybízí členské státy, aby poskytly příležitosti k rozvíjení klíčových kompetencí s cílem udržovat a osvojit si dovednosti, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat základním dovednostem, oborům STEAM, jazykovým kompetencím, podnikatelským dovednostem, digitálním kompetencím, kreativitě, kritickému myšlení a týmové práci; vybízí Komisi a členské státy, aby usnadnily využívání rámce EU pro klíčové kompetence ve všech vzdělávacích prostředích a umožňovaly jeho uplatňování ve formálním, neformálním a informálním učení, a maximalizovaly tak jeho potenciál jakožto klíčového nástroje pro celoživotní učení;

88. vybízí členské státy, aby zvyšovaly povědomí veřejnosti o celoživotním učení a začlenily hledisko rovnosti žen a mužů do rozvoje příslušných politik a programů, zejména se zaměřením na ženy s nižším vzděláním v městských i venkovských oblastech, tak aby se jim dostalo kvalitních příležitostí k rozšiřování dovedností;

89. podporuje zvýšení referenční hodnoty EU pro účast v celoživotním učení; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby navrhla doporučení týkající se osvědčených postupů s cílem dosáhnout tohoto ambiciózního cíle; vybízí k tomu, aby byl kladen větší důraz na celoživotní učení na všech úrovních vzdělávání; zdůrazňuje v této souvislosti úlohu vysokoškolských institucí v uskutečňování strategie celoživotního učení, ve vzdělávání profesně aktivních lidí, v rozvoji kompetencí a v utváření kultury vzdělávání pro lidi všech věkových skupin a z různých prostředí;

90. vybízí Komisi, aby podpořila členské státy při vytváření, prosazování a posilování programů v oblasti odborné přípravy a vzdělávání usnadňujících vzdělávání dospělých a jejich aktivní začleňování do vzdělávacího systému; připomíná, že učení a vzdělávání dospělých by mělo poskytovat širokou nabídku způsobů vzdělávání a flexibilních příležitostí k učení, včetně podpory určené lidem plánujícím svůj program celoživotního učení, programů druhé šance pro lidi, kteří nikdy nechodili do školy, ze školy předčasně odešli nebo neukončili školní docházku; vyzývá Komisi, aby uskutečnila závazky, jako je záruka k získání dovedností stanovená v nové agendě dovedností EU, a aby zlepšila možnosti uplatnění dospělých s nízkou kvalifikací v EU;

91. vyzývá členské státy, aby rozvíjely mezigenerační projekty s cílem usnadnit porozumění problémům, jimž čelí starší lidé, a poskytnout jim příležitost sdílet své dovednosti, znalosti a zkušenosti;

92. podporuje rozvíjení synergií a spolupráce mezi formálním, neformálním a informálním vzděláváním; vítá pokrok, jehož bylo v posledních několika letech dosaženo v provádění doporučení Rady o uznávání neformálního a informálního učení do roku 2018; vyzývá nicméně členské státy, aby i po roce 2018 pokračovaly v úsilí o další zlepšení při provádění těchto doporučení a aby zavedly příslušné právní rámce a vytvořily komplexní validační strategie, které by umožnily provádět validaci; zdůrazňuje, že v jádru myšlenky otevření vzdělávání více znevýhodněným osobám je uznávání informálního a neformálního učení, a to i prostřednictvím bezplatných on-line kurzů;

93. zdůrazňuje, že klíčovou úlohu v podpoře učení hrají u dětí rodiče jako součást vzdělávacího trojúhelníku; zdůrazňuje výhody zapojení rodičů do vzdělávání dětí pro dosažení lepších výsledků žáků, jejich blahobyt a rozvoj škol;

94. vyzývá Komisi, aby podporovala přeshraniční iniciativy otevřeného on-line vzdělávání;

95. zdůrazňuje, že kvalita vzdělávání by se měla měřit nejen na základě toho, v jaké míře si student osvojil znalosti a kompetence, ale také toho, nakolik získal schopnost uskutečňovat a rozvíjet celoživotní učení a kreativní úsilí;

96. podporuje Komisi při vytváření hodnotící tabulky na podporu rozvoje klíčových kompetencí, jakož i vzdělávání, učení a odborné přípravy založené na kompetencích;

97. vyzývá členské státy, aby bojovaly proti genderovým stereotypům ve vzdělávání, s cílem zajistit, aby měly ženy stejné příležitosti a stejnou svobodu volby povolání, které chtějí vykonávat; je v tomto ohledu znepokojen přetrvávajícími stereotypy v učebních materiálech v některých členských státech a různými očekáváními učitelů, pokud jde o chování dívek a chlapců; poukazuje na to, že s cílem odstranit veškeré překážky, které studentům brání v rozvinutí jejich plného potenciálu bez ohledu na jejich pohlaví, je zapotřebí začlenit uplatňování zásady rovnosti žen a mužů do základního i pokračujícího vzdělávání učitelů i do výukových postupů; vyzývá členské státy, aby byla při prosazování rovnosti žen a mužů v učebních osnovách a systémech regionálních vzdělávacích systémů zaměřena zvláštní pozornost na nejvzdálenější regiony, a to s ohledem na vysokou míru násilí páchaného na ženách, která tam byla zaznamenána; poukazuje na to, že vzdělávací systémy na všech úrovních by měly obsahovat hledisko rovnosti žen a mužů a přihlížet k potřebám osob vystavených diskriminaci;

98. naléhavě žádá členské státy, aby prosazovaly zásady rovnosti a nediskriminace ve vzdělávacích institucích, ať už prostřednictvím formálního či informálního učení;

99. doporučuje, aby Komise a/nebo členské státy vytvořily a podporovaly evropská/vnitrostátní ocenění zaměřená na otázku rovnosti žen a mužů ve vzdělávacích institucích s cílem podpořit osvědčené postupy;

100. zdůrazňuje, že vzdělávání je klíčovým nástrojem sociálního začlenění migrantů a uprchlíků, ať už nezletilých, nebo dospělých, a zvyšování úrovně jejich dovedností a kvalifikace; vybízí v této souvislosti k výměně osvědčených postupů v oblasti integrace prostřednictvím vzdělávání a šíření společných hodnot, ke zlepšování a usnadnění uznávání diplomů a kvalifikací, k poskytování stipendií a uzavírání partnerství s univerzitami v zemích původu a k využívání cenných zkušeností se vzdělávacími koridory;

101. zdůrazňuje, že je třeba vynaložit větší úsilí na zajištění přístupu ke vzdělávání a odborné přípravě všech úrovní žákům z autochtonních menšin a podporovat vzdělávací instituce, které nabízejí své služby v mateřském jazyce autochtonních etnických nebo jazykových menšin; vyzývá Komisi, aby posílila podporu programů zaměřených na výměnu zkušeností a osvědčených postupů v oblasti vzdělávání v regionálních a menšinových jazycích v Evropě; vybízí členské státy, aby usnadnily rozvoj výuky v mateřském jazyce žáků a studentů;

102. vybízí členské státy, aby zvýšily úroveň jazykových kompetencí využíváním osvědčených postupů, jako například úředním osvědčováním znalosti cizích jazyků nabyté do určitého věku;

103. vyzývá členské státy a Komisi, aby zavedly systém inovačních a flexibilních grantů s cílem pečovat o talenty a osoby s uměleckým a sportovním nadáním v oblasti vzdělávání a odborné přípravy; podporuje ty členské státy, které se snaží zavést systémy stipendií pro studenty, kteří jsou úspěšní ve vzdělávání, sportu a v umělecké činnosti;

104. vítá v tomto ohledu sdělení Komise o nové agendě dovedností pro Evropu (COM(2016)0381), které navrhuje řešení nesouladu mezi dovednostmi a nedostatky a prostředky k nalezení vhodného systému uznávání dovedností; vybízí v této souvislosti členské státy, aby v koordinaci s místními a regionálními subjekty a v souladu se specifickou povahou každého vzdělávacího systému zavedly kvalitní duální systémy vzdělávání (mající mimořádnou hodnotu z hlediska komplexního osobního růstu a rozvíjení dovedností pro celoživotní učení) a odborné přípravy; poukazuje na výhody a rostoucí atraktivitu hybridního systému odborného vzdělávání a přípravy, který rovnocenně kombinuje plnohodnotnou školní výuku s praxí;

105. doporučuje, aby bylo posíleno poradenství v oblasti vzdělání jako zásadní nástroj pro flexibilní přechod z jednoho vzdělávacího systému do jiného, díky kterému se zároveň obohatí a aktualizují znalosti a dovednosti;

106. podporuje a podněcuje poradenské služby ve vzdělávání a odborné přípravě, které sehrávají nenahraditelnou úlohu v oblasti vzdělávání ve prospěch osobního a sociálního rozvoje mladé generace;

107. domnívá se, že podnikání je hnací silou růstu a vytváření pracovních míst a také způsobem, jak zvýšit konkurenceschopnost a inovaci hospodářství, což napomáhá posílení postavení žen;

108. zdůrazňuje, že sociální podnikání je rostoucím odvětvím, které může podpořit hospodářství a zároveň zmírnit strádání, sociální vyloučení a další sociální problémy; domnívá se tedy, že podnikatelské vzdělávání by mělo zahrnovat sociální rozměr a že by se mělo zabývat tématy, jako je spravedlivý obchod, sociální podniky, společenská odpovědnost podniků a alternativní modely podnikání jako například družstva, s cílem dosáhnout sociálnějšího, inkluzivnějšího a udržitelnějšího hospodářství;

109. vyzývá členské státy, aby se zaměřily na vzdělávání v podnikatelské a finanční oblasti, dobrovolnictví a znalost cizích jazyků ve vzdělávání a aby tyto dovednosti také upřednostňovaly v programech odborného vzdělávání a přípravy;

110. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly konkrétní pracovní příležitosti spojené s odborným vzděláváním a přípravou a jeho význam na trhu práce;

111. vyzývá členské státy, aby rozvíjely profesní poradenství, které by usnadnilo zjištění schopností a předpokladů žáků a studentů, a aby podporovaly proces personalizované výuky;

112. zdůrazňuje zvláštní situaci vzdělávání dětí a mladistvých, jejichž rodiče z pracovních důvodů cestují po Evropě, a vyzývá Komisi, aby vypracovala studii, v níž by byla zdůrazněna specifická situace těchto dětí a dospívajících, a to s ohledem na výzvy, jimž čelí z předškolním a školním vzdělávání;

113. doporučuje Komisi, aby v souladu s článkem 349 SFEU poskytovala větší podporu členským státům s nejvzdálenějšími regiony s cílem zlepšit jejich vzdělávací systémy na všech úrovních;

114. vybízí členské státy a regionální orgány, aby pravidelně posuzovaly a monitorovaly relevanci vzdělávacích politik, strategií a programů, rovněž s přihlédnutím ke zpětné vazbě od učitelů a účastníků vzdělávání, s cílem zajistit, aby vzdělávací systémy nadále odpovídaly měnícím se potřebám a proměňující se sociálně-ekonomické situaci dané země; doporučuje, aby byly posíleny vazby mezi vzdělávací politikou a jinými politikami s cílem podpořit a posoudit účinnost a výkonnost vzdělávacích reforem;

115. znovu zdůrazňuje význam sledování hodnocení výkonnosti a dopadů programů EU zaměřených na zaměstnanost mladých lidí; zdůrazňuje význam účinných a udržitelných investic;

116. oceňuje činnost Komise v oblasti modernizace vzdělávacích systémů a v této souvislosti vyzývá členské státy, aby se více zapojovaly a zasazovaly o provádění navrhovaných zlepšení;

117. vybízí členské státy, aby ve spolupráci s Komisí podporovaly vzdělávací instituce v modernizaci reformních procesů tím, že na vnitrostátní nebo regionální úrovni určí specializovaná kontaktní místa, která budou poskytovat příslušné informace, poradenství a pomoc;

118. znovu zdůrazňuje, že je nutné vytvořit výukové prostředí, které se bude opírat o práva a bude zohledňovat rovnost žen a mužů a které umožní studentům, aby se věnovali problematice lidských práv, včetně práv žen a dětí, základních hodnot a občanské účasti, práv a odpovědnosti občanů, demokracie a právního státu, a také aby tyto hodnoty sami zastávali, byli sebevědomí ohledně své identity, jisti si tím, že jejich hlas má váhu, a cítili ocenění ze strany své komunity;

Předškolní vzdělávání a péče (ECEC)

119. vyzývá členské státy, aby zajistily svobodný a spravedlivý přístup k vysoce kvalitnímu předškolnímu vzdělávání a péči, přijaly nezbytná opatření k zajištění hmotných a finančních podmínek s cílem umožnit každému dítěti bez diskriminace přístup k předškolnímu vzdělávání a poskytovaly více míst pro děti v jeslích a mateřských školách;

120. vyzývá Komisi, aby zvážila zavedení společného evropského rámce předškolního vzdělávání a péče, aby se navázalo na zásady navržené v rámci kvality; podporuje, aby se evropská referenční úroveň kvality předškolního vzdělávání a péče stanovila ve spolupráci s učiteli a odborníky v tomto odvětví a v souladu s vnitrostátními nebo regionálními ukazateli kvality;

121. domnívá se, že členské státy by měly vyvinout větší úsilí o podporu řídících orgánů zařízení předškolní vzdělávání a péče při zkoumání možností provádění celoevropských projektů; zdůrazňuje, že odborníci by tak mohli sledovat inovace ve vzdělávání a přispět k tomu, aby bylo předškolní vzdělávání smysluplnější;

122. zdůrazňuje, že zařízení poskytující vzdělávání a péči v raném dětství by neměla být z evropského prostoru vzdělávání vylučována; domnívá se, že tato zařízení by měla rovněž podporovat výměnu znalostí mezi členskými státy, zejména pro účely výměny informací při provádění inovativních projektů;

123. doporučuje posílení spolupráce mezi pracovníky předškolního vzdělávání a péče a učiteli v předškolních zařízeních s cílem zvýšit kvalitu vzdělávání a zlepšit propojení mezi různými úrovněmi vzdělávání, připravit předškolní děti na přechod na základní školu a zaměřit se na rozvoj dětí; zdůrazňuje význam vztahů mezi poskytovateli předškolního vzdělávání a péče a rodiči dětí a opatrovníky, mezi zaměstnanci škol a dětmi a mezi dětmi navzájem;

124. vybízí členské státy, aby zvýšily financování předškolního vzdělávání a péče a hospodářskou podporu a posílily iniciativy (např. daňové úlevy, dotace nebo zrušení poplatků) ve prospěch rodičů a opatrovníků, zejména těch, kteří pocházejí ze sociálně a hospodářsky znevýhodněného prostředí, s cílem umožnit a podpořit to, aby rodiče a opatrovníci využívali služby předškolního vzdělávání a péče;

125. vyzývá členské státy, aby dále investovaly do zaměstnanců s cílem přilákat více lidí do tohoto povolání, aby se tak zajistila dostupnost vysoce kvalifikovaných pracovníků pro předškolní vzdělávání a péči;

126. vyzývá členské státy, aby reformovaly a zdokonalily své systémy v zájmu dosažení barcelonského cíle spočívajícího v zajištění toho, aby se alespoň 33 % dětí mladších tří let účastnilo programů předškolního vzdělávání a péče;

Školní vzdělávání

127. vybízí k zavedení tzv. celoškolního přístupu s cílem zvýšit sociální začlenění, dostupnost, demokratickou správu věcí veřejných, kvalitu a rozmanitost v oblasti vzdělávání a zároveň řešit problém předčasného ukončování školní docházky a osob, které se neúčastní vzdělávání, zaměstnání ani odborné přípravy (NEET), přičemž výsledky vzdělávání, potřeby studentů, blahobyt a zapojení do školního života jsou jádrem všech aktivit; vyslovuje se pro to, aby byly prosazovány a podporovány demokratické struktury pro zastupování studentů na školách;

128. zdůrazňuje, že vysoký počet osob skupiny NEET – téměř 6,3 milionu mladých lidí ve věku 15–24 let – by mohl být snížen, kdyby se zabránilo předčasnému ukončení školní docházky díky praktičtějšímu zaměření škol a jejich propojení s místním prostředím, rozvíjení kontaktů s místními podniky, orgány, sociálními institucemi a nevládními organizacemi; domnívá se, že předčasné ukončení školní docházky, které je jedním z důvodů, proč se mladí lidé zařadí mezi osoby, které nejsou zaměstnané, neúčastní se vzdělávání ani odborné přípravy, by mohlo být řešeno bojem proti chudobě a sociálnímu vyloučení; domnívá se, že je rovněž důležité podporovat studenty, aby nalezli vlastní metody učení, včetně online kurzů a smíšeného učení; vítá zavádění vhodných a zajímavých osnov a spolehlivých a dobře rozvinutých systémů profesního poradenství s vysoce kvalitními službami poradenství a profesní orientace pro všechny studenty;

129. zdůrazňuje potřebu posílit příležitosti a struktury vnitřní a vnější spolupráce na úrovni škol, včetně mezioborové spolupráce, týmové výuky, klastrů škol a interakcí s aktéry zapojenými do tvorby a uplatňování vzdělávacích drah, včetně rodičů; upozorňuje na význam mezinárodní výměny a partnerství škol v rámci programů, jako jsou Erasmus+ a e-Twinning;

130. zdůrazňuje, že školní vzdělávání by mělo být flexibilnější, aby lépe odpovídalo životním podmínkám studentů, a to například zvýšením využívání služeb on-line, aby se tak mohly zlepšit například i příležitosti kombinovaného vzdělávání;

131. domnívá se, že čím dříve lidé získají dovednosti v oborech STEAM (přírodní vědy, technologie, inženýrství, umění a matematika), tím lepší jsou jejich vyhlídky na úspěch, pokud jde o vzdělávání a podnikání v budoucnosti; vyzývá proto k většímu počtu iniciativ v oborech STEAM na školní úrovni a zároveň k podpoře humanitních a společenských věd, mimo jiné prostřednictvím posílené a diferencované spolupráce s vysokoškolskými a výzkumnými institucemi;

132. vyzývá Komisi, aby v rámci formálního a neformálního vzdělávacího prostředí podporovala mezi mladými Evropany rozvoj jazykových znalostí zavedením inovativních mnohojazyčných pedagogických postupů, sdílením osvědčených postupů v této oblasti a zvýšením jazykových kompetencí učitelů;

133. vybízí členské státy a Komisi, aby podporovaly stávající iniciativy a rozvíjely a uplatňovaly komplexní politiky v oblasti inkluzivního vzdělávání a strategie zaměřené na naplňování specifických potřeb, podporu práv nejzranitelnějších skupin, vytvoření inkluzivnějšího vzdělávacího prostředí a podporu otevřenosti a angažovanosti; žádá Komisi, aby společně s Evropskou agenturou pro speciální a inkluzivní vzdělávání vyvinula inovativní metody a vzdělávací nástroje na podporu začlenění a uspokojení potřeb jednotlivých žáků;

134. doporučuje členským státům, aby do osnov na středních školách zahrnuly výuku o EU s cílem předat studentům poznatky o tom, jak Unie funguje, o jejích dějinách a o hodnotě evropského občanství;

135. zdůrazňuje, že s cílem zvýšit povědomí o dané problematice a prosazovat práva žen v oblasti vzdělávání je důležité zahrnout do školních učebních osnov a vzdělávacího obsahu znalosti o historii ženské emancipace, a zejména o volebním právu žen, a to i při příležitosti symbolických výročí (např. 100 let volebního práva žen v Polsku a Německu v roce 2018);

136. zdůrazňuje význam zdravotní a vztahové výchovy, jejíž součástí musí být výuka pro děti a mladé lidi v oblasti vztahů založených na rovnosti, souhlasu, respektu a vzájemnosti a také výuka o právech žen a dívek, včetně reprodukčního a sexuálního zdraví a práv, jako nástroje boje proti stereotypům a předcházení násilí na základě pohlaví a podpory dobrých životních podmínek;

137. podporuje školní kurzy pořádané Červeným křížem, díky nimž by si studenti, učitelé a ostatní zaměstnanci osvojili základní dovednosti v oblasti první pomoci, které by mohli využít v případě naléhavé situace;

138. vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily pilotní systém podpory výměn středoškoláků tak, aby alespoň jeden semestr v akademickém roce mohli strávit v jiném členském státě;

139. žádá členské státy, aby používání standardizovaných testů jako nástroje pro posouzení úrovně nabytých znalostí a dovedností omezily na nezbytné minimum;

140. vyzývá členské státy, aby zvážily přijetí opatření k zajištění uznávání studijních pobytů v zahraničí, které nejsou uzavřeny získáním diplomu či kvalifikace; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby navrhla pokyny pro uznávání studijních pobytů v zahraničí a aby přitom přihlédla ke stávajícím osvědčeným postupům členských států, k zásadě vzájemného uznávání mezi vzdělávacími systémy, k přístupu založenému na klíčových kompetencích a ke zvláštním rysům vzdělávacích systémů a kultury členských států;

141. vyzývá Komisi, členské státy a regionální orgány, aby řešily problém šikany, internetové šikany, obtěžování, závislosti a násilí ve školách tím, že ve spolupráci s přímými příjemci a se všemi zúčastněnými stranami (zejména učiteli, sdruženími rodičů a zvláštními nevládními organizacemi) vytvoří preventivní programy a osvětové kampaně podporující inkluzi;

142. doporučuje členským státům, jejich vzdělávacím institucím a Komisi, aby se aktivněji podílely na podpoře provozování sportu mezi žáky;

Vysokoškolské vzdělávání

143. vyzývá k vytvoření Evropského prostoru vzdělávání s využitím potenciálu stávajících rámců, např. Evropského výzkumného prostoru, Unie inovací, Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, a to tak, aby se tyto rámce navzájem posilovaly a doplňovaly;

144. nabádá členské státy, aby investovaly nejméně 2 % svých HDP do vysokoškolského vzdělávání a aby do roku 2020 dodržely referenční hodnotu investic do výzkumu a vývoje ve výši 3 % HDP Unie;

145. navrhuje, aby členské státy a regionální orgány při využívání svých celostátních a regionálních prostředků a při přidělování prostředků z evropských strukturálních a investičních fondů upřednostňovaly vzdělávací programy a posílení spolupráce mezi vysokoškolským vzděláváním, světem práce, odvětvím, výzkumnými komunitami a celou společností;

146. žádá členské státy, aby podporovaly inkluzivnější a přístupnější mobilitu studentů, stážistů, začínajících učitelů, výzkumných pracovníků a administrativních pracovníků, jelikož přispívá k jejich osobnímu i profesnímu rozvoji i k větší kvalitě učení, výuky, výzkumu a správy; vyzývá k usnadnění mobility pro všechny, mimo jiné prostřednictvím hladkého uznávání kreditů a akademických a profesních kvalifikací získaných v zahraničí, přiměřeným financováním a osobní pomocí, zaručením sociálních práv a případně prostřednictvím začlenění vzdělávací mobility jako součásti vzdělávacích programů; v této souvislosti bere na vědomí nové iniciativy ze strany Komise, včetně evropské studentské karty, jejichž cílem je usnadnit přeshraniční mobilitu studentů;

147. domnívá se, že je třeba navýšit finanční prostředky na mobilitu učitelů a výzkumných pracovníků tím, že kromě úhrady nákladů jim budou nabízena stipendia na studium či výzkum, prodlouží se pobyty v zahraničí, budou usnadňovány postupy udělování povolení a prosazovány formy společné ochrany učitelů a výzkumných pracovníků;

148. vyzývá Komisi, aby podpořila členské státy v tom, aby zlepšily mobilitu v rámci vzdělávání dospělých, kterou se již zabývá program Erasmus+;

149. zdůrazňuje význam zaručení vzájemného přeshraničního uznávání a kompatibility kvalifikací a akademických titulů s cílem posílit systém zajištění kvality na úrovni EU a ve všech zemích, které se zapojily do Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání;

150. zdůrazňuje, že je třeba vytvořit ucelené strategie a odpovídající nástroje pro určení kvality nových způsobů výuky a učení, např. elektronického učení, hromadných otevřených on-line kurzů (MOOC) a zdrojů s otevřeným přístupem; v této souvislosti uznává úlohu Evropského sdružení pro zabezpečení kvality ve vysokoškolském vzdělávání (ENQA) a dalších příslušných evropských sítí, které přispívají k zajištění kvality;

151. vyzývá Komisi a členské státy, aby mezi vysokoškolskými institucemi, regionálními a místními orgány a zaměstnavateli podporovaly obnovený program EU pro vysokoškolské vzdělávání s ohledem na řešení potřeb a problémů, jimž vysokoškolské instituce a studenti čelí, vytváření vazeb s místními a regionálními aktéry, oslovení místní komunity, podporu místního a regionálního rozvoje a inovací, budování propojených systémů vysokoškolského vzdělávání podporujícího začlenění, posílení spolupráce se světem práce a řešení potřeb, pokud jde o regionální dovednosti; dále vyzývá vysokoškolské instituce, aby se mimo jiné účastnily ve větší míře místního a regionálního rozvoje tím, že se zapojí do projektů komunitní spolupráce;

152. vyzývá ke splnění závazků nové agendy dovedností, včetně podpory členských států při zvyšování úsilí o větší informovanosti o tom, jak si absolventi vedou na trhu práce; vítá v této souvislosti návrh, aby byl do roku 2020 vytvořen evropský systém pro sledování absolventů; domnívá se, že informace získané na základě sledování uplatnění absolventů a shromažďování přesných a náležitých údajů (nejen na vnitrostátní, ale i na úrovni EU) jsou zásadní pro zajištění kvality a rozvoj kvalitního vzdělávání;

153. vybízí Komisi, aby vynaložila větší úsilí o snížení rozdílů v oblasti výzkumu a inovací mezi členskými státy a regiony tím, že navrhne nové iniciativy v rámci akce „Marie Curie-Skłodowska“, a aby podpořila kombinaci výzkumných a výukových činností pro ty příjemce akcí „Marie Curie-Skłodowska“, kteří se připravují na akademickou dráhu;

154. navrhuje, aby koalice STE(A)M EU pokrývala širokou škálu oborů s cílem připravit studenty na život a práci v rychle se měnící realitě;

155. zasazuje se za to, aby studentům byly udělovány kredity v rámci evropského kreditního systému (ECTS) za dobrovolnickou komunitní činnost, což přispěje k jejich profesnímu a osobnímu rozvoji;

156. zdůrazňuje, že programy mezinárodní spolupráce, kulturní diplomacie a politické dialogy se třetími zeměmi v oblasti vysokoškolského vzdělávání nejen usnadňují tok znalostí, ale přispívají i ke zlepšení kvality a mezinárodního postavení evropského vysokoškolského vzdělávání, posilování výzkumu a inovací a k podpoře mobility, mezikulturního dialogu a mezinárodního rozvoje v souladu s cíli EU v oblasti vnější činnosti;

157. zastává názor, že v kontextu čím dál větší digitalizace a robotizace evropských společností by perspektivní vzdělávací systémy měly zahrnovat učení se udržitelnosti a budování míru a být koncipovány v rámci obecnějších úvah o profesní gramotnosti a neměly by se soustřeďovat pouze na hospodářský růst, ale i na osobní rozvoj, upevňování zdraví a dobrých životních podmínek studentů a žáků;

158. žádá členské státy, aby podporovaly spolupráci mezi vzdělávacími institucemi a světem práce tak, aby studenti byli lépe připraveni zapojit se do pracovního procesu, a přijaly opatření k řešení nesouladu mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi a nedostatky v oblasti dovedností; v této souvislosti vyzývá k začlenění kvalitních relevantních pracovních stáží, uznávaných v rámci kreditů ECTS, do programů vysokoškolského vzdělávání a do systémů odborného vzdělávání a přípravy a k posílení spolupráce mezi vysokoškolským vzděláváním, trhem práce, výzkumným odvětvím a místními a regionálními hospodářskými subjekty při vytváření kvalitních systémů duálního vzdělávání a odborné přípravy, profesního poradenství, učňovské přípravy, stáží a také odborné přípravy vycházející z reality, které by měly být součástí vysokoškolských osnov a osnov odborného vzdělávání; dále vyzývá členské státy k zajištění toho, aby každý mladý člověk v EU měl právo na zaměstnání, učňovskou přípravu, další vzdělávání či kombinaci práce a odborné přípravy;

159. domnívá se, že pro zajištění kvalitních učňovských míst nebo odborných stáží je nutné uzavřít smlouvy o učňovském vzdělávání, v nichž by byly stanoveny úlohy a odpovědnost všech stran a uvedena délka tohoto vzdělávání, učební cíle a úkoly odpovídající jasně stanoveným dovednostem, které je třeba rozvíjet, zaměstnanecký status, odpovídající náhrady/odměny, i za přesčasy, systémy sociální ochrany a zabezpečení podle platných vnitrostátních právních předpisů, platných kolektivních smluv nebo obou;

160. zdůrazňuje, že je třeba nabízet vhodný obsah vzdělávání a odborné přípravy a důstojné pracovní podmínky pro stáže a učňovská místa, aby byla zajištěna jejich rozhodující úloha při přechodu ze vzdělávacího do pracovního procesu; zdůrazňuje, že učňovská místa a stáže by nikdy neměly nahrazovat pracovní místa a stážisté ani učni by neměli být považováni za levnou či dokonce neplacenou pracovní sílu;

161. navrhuje, aby univerzity a školicí střediska poskytovaly základní a další odbornou přípravu pro učitele odborného vzdělávání a přípravy, na jejíž realizaci se budou podílet odborníci z pracovních oblastí odpovídajících zvláštním oborům, kterých se kurzy odborného vzdělávání týkají;

Učitel jako garant kvalitní výuky

162. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily učitele v začleňování inovací a technologií do výuky tím, že zlepší jejich digitální dovednosti a poskytnou jim příslušné zdroje a podporu, např. v podobě zvýšení počtu nabídek opakovacího školení, vytvoření virtuálních komunit a otevřených vzdělávacích zdrojů a kurzů;

163. podporuje vytvoření Akademie pro výuku a učení, která učitelům nabídne další možnost vzdělávání a výměny osvědčených postupů na evropské úrovni a bude centrem pro on-line výměny, sdílení zkušeností a vzájemné učení, jakož i místem pravidelných setkání v podobě workshopů, seminářů a konferencí podporujících spolupráci učitelů, zvyšujících kvalitu výuky a přispívajících k profesnímu rozvoji učitelů; vyzývá Komisi, aby navrhla projekt pro vytvoření takové akademie, přičemž se bude rovněž vycházet z know-how Akademie Evropské sítě škol (European Schoolnet Academy).

164. připomíná význam pedagogického vzdělávání učitelů ve vysokoškolských institucích a zohlednění pedagogických dovedností přinejmenším stejně důležitých pro výzkumné dovednosti během náborového procesu; zdůrazňuje úlohu vzdělávání založeného na výzkumu a pedagogického výzkumu jakožto prostředku k povzbuzení přístupu k výuce a učení, který je zaměřen na studenta, k aktivnímu učení, posílení rozvoje dovedností a zdokonalení metodiky výuky;

165. vyzývá členské státy, aby zavedly pobídky, které přilákají a motivují mladé lidi a kvalifikované učitele, aby vstoupili do vzdělávacího systému a pracovali v něm;

166. zdůrazňuje, že je třeba uznat profesní postavení pracovníků v oblasti předškolního vzdělávání a péče;

167. vyzývá k podpoře učitelů, kteří zajišťují vícejazyčné kurzy, jelikož tyto kurzy jsou důležitým faktorem internacionalizace vzdělávání;

168. zdůrazňuje význam mezikulturního učení jako součásti vzdělání učitelů, které přispěje ke zlepšení jejich mezikulturní kompetence s cílem prosazovat evropskou kulturu a společné hodnoty a také evropský rozměr výuky; zdůrazňuje, že mezikulturní kompetence mají pro práci ve stále rozmanitějších společnostech a pro podporu internacionalizace ve školách zásadní význam;

169. je si vědom toho, že aby se maximalizovaly výsledky učení, je třeba vytvořit součinnost mezi znalostmi učitelů a technologickým potenciálem žáků;

170. vyslovuje se pro to, aby do všech fází vzdělávání učitelů byly začleněny pedagogické stáže, při nichž by učitele vedli proškolení mentoři;

171. nabádá učitele a ředitele škol, aby podporovali zavádění inovací do školního prostředí a jeho rozvoj a aby se v tomto směru ujali vedoucí úlohy;

172. vybízí vysokoškolské instituce, aby upřednostňovaly, podporovaly a oceňovaly zlepšování a aktualizaci pedagogických znalostí vysokoškolských učitelů a výzkumných pracovníků, jakož i vzdělávací možnosti, které nabízejí moderní technologie, jako způsob zlepšení výkonu studentů a účinnosti výuky;

173. podporuje rozvoj nových, inovativních a ambiciózních výukových technik a vzdělávacích standardů, aby lépe odpovídaly potřebám studentů a vysokoškolských institucí a řešily výzvy rychle se měnícího světa;

o

o o

174. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Úterý, 12. června 2018

P8_TA(2018)0248

Na cestě k udržitelnému a konkurenceschopnému evropskému odvětví akvakultury

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 Na cestě k udržitelnému a konkurenceschopnému evropskému odvětví akvakultury: současný stav a budoucí výzvy (2017/2118(INI))

(2020/C 28/03)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise s názvem „Strategické zásady udržitelného rozvoje akvakultury v EU“ (COM(2013)0229),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 304/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 708/2007 o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře ([1]),

— s ohledem na směrnici Rady 98/58/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely ([2]),

— s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 710/2009 ze dne 5. srpna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o stanovení prováděcích pravidel ohledně ekologické produkce živočichů pocházejících z akvakultury a produkce mořských řas ([3]),

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 ([4]),

— s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu ([5]),

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 ([6]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ([7]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ([8]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ([9]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1004 ze dne 17. května 2017 o vytvoření rámce Unie pro shromažďování, správu a využívání údajů v odvětví rybolovu a pro podporu vědeckého poradenství pro společnou rybářskou politiku a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 199/2008 ([10]),

([1]) Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 221, 8.8.1998, s. 23.
([3]) Úř. věst. L 204, 6.8.2009, s. 15.
([4]) Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 250, 18.9.2008, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.
([8]) Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1.
([9]) Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1.
([10]) Úř. věst. L 157, 20.6.2017, s. 1.

— s ohledem na své usnesení ze dne 4. prosince 2008 o vypracování evropského plánu na regulaci populace kormoránů s cílem snížit rostoucí škody, které kormoráni způsobují rybím populacím, rybolovu a akvakultuře ([11]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 17. června 2010 o novém impulsu pro strategii pro udržitelný rozvoj evropské akvakultury ([12]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 8. července 2010 o režimu pro dovoz produktů rybolovu a akvakultury do EU z hlediska budoucí reformy SRP ([13]),

— s ohledem na svůj postoj přijatý v prvním čtení dne 23. listopadu 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. …/2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 708/2007 o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře ([14]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 8. září 2015 o využití potenciálu výzkumu a inovací v modré ekonomice pro vytvoření pracovních příležitostí a růstu ([15]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2016 o sledovatelnosti produktů rybolovu a akvakultury v restauracích a maloobchodě ([16]),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise o uplatňování rámcové směrnice o vodě a rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí v odvětví akvakultury (SWD(2016)0178),

— s ohledem na dokument Komise z roku 2015 nazvaný „Souhrnná zpráva: Provádění pravidel týkajících se akvakultury ryb“ (DG(SANTE) 2015-7406 - MR),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 29. června 2017 nazvané „Evropský akční plán „Jedno zdraví“ proti antimikrobiální rezistenci (AMR)“ (COM(2017)0339),

— s ohledem na hospodářskou zprávu o odvětví akvakultury v EU, kterou v roce 2016 vypracoval Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství (VTHVR),

— s ohledem na zprávu Eurobarometru nazvanou „Spotřebitelské návyky týkající se produktů rybolovu a akvakultury“ (2017) a doplňující analýzu, kterou vypracovalo Evropské středisko pro monitorování trhu s produkty rybolovu a akvakultury (EUMOFA),

— s ohledem na vědecké stanovisko nazvané „Potraviny z oceánů“, které v listopadu 2017 vypracovala skupina vědeckých poradců na vysoké úrovni,

— s ohledem na Kodex chování pro odpovědný rybolov Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO),

— s ohledem na Kodex zdraví vodních živočichů Světové organizace pro zdraví zvířat (OIE),

— s ohledem na článek 42 a čl. 43 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2017 o podpoře soudržnosti a rozvoje v nejvzdálenějších regionech EU: provádění článku 349 Smlouvy o fungování EU ([17]),

([11]) Úř. věst. C 21 E, 28.1.2010, s. 11.
([12]) Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 132.
([13]) Úř. věst. C 351 E, 2.12.2011, s. 119.
([14]) Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 177.
([15]) Úř. věst. C 316, 22.9.2017, s. 64.
([16]) Úř. věst. C 76, 28.2.2018, s. 40.
([17]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0316.

— s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov a stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A8-0186/2018),

A. vzhledem k tomu, že odvětví akvakultury, které zahrnuje chov mořských a sladkovodních ryb, chov měkkýšů, korýšů a ostnokožců a pěstování mořských řas, je inovativním hospodářským odvětvím s nejrychleji rostoucí produkcí potravin a potenciálně s velkým podílem technologií a vyžaduje vysokou míru strukturálních investic a investic do výzkumu a dlouhodobé provozní a finanční plánování;

B. vzhledem k tomu, že chov ryb a chov mořských plodů hrají důležitou a cennou úlohu z hlediska ekonomiky a zaměstnanosti i ze sociálního a environmentálního hlediska, pokud jde o zlepšování kvality života v pobřežních i vnitrozemských oblastech Unie a nejvzdálenějších regionech a o příspěvek k zabezpečení dostatku živin a dodávek potravin pro Evropany; vzhledem k tomu, že produkci akvakultury negativně ovlivňují některé faktory, mj. faktory týkající se životního prostředí a klimatu, ale především predátoři; vzhledem k tomu, že podle několika studií mají problémy spojené s predátory na produkci značný dopad;

C. vzhledem k tomu, že sdělení Komise „Strategické zásady udržitelného rozvoje akvakultury v EU“ zdůrazňuje čtyři prioritní oblasti, na které je třeba zaměřit v zájmu rozvinutí potenciálu akvakultury v EU pozornost, a to: správní postupy, koordinované územní plánování, konkurenceschopnost – zejména propojením odvětví s vědou – a rovné podmínky;

D. vzhledem k tomu, že uvedené sdělení doporučuje členským státům, aby vypracovaly víceleté národní strategické plány akvakultury, které by analyzovaly klíčové nedostatky a problémy, které je třeba vyřešit, stanovily společné cíle a případně ukazatele pro posouzení pokroku při dosahování těchto cílů;

E. vzhledem k tomu, že klíčovým prioritním cílem musí být zachování místních ekosystémů a populací a prevence přemísťování a zániku místního rybolovu a chovu;

F. vzhledem k tomu, že navzdory dobrým úmyslům a úsilí akvakultura v EU stagnuje, na rozdíl od stále intenzivnějšího růstu zaznamenaného v jiných regionech světa;

G. vzhledem k tomu, že produkce akvakultury v EU podle odhadů pokrývá pouze 10 % domácí poptávky po rybách a že více než polovina poptávky po produktech rybolovu pokrývá dovoz z třetích zemí;

H. vzhledem k tomu, že akvakulturu je třeba vnímat jako druh zemědělství a přistupovat k ní podle toho, zejména k rybníkářství;

I. vzhledem k tomu, že pokud jde o rozvoj akvakultury, je zvláště zřetelná zaostalost nejvzdálenějších regionů;

J. vzhledem k tomu, že nedávno přijaté stanovisko skupiny vědeckých poradců na vysoké úrovni k otázce, kterou této skupině položil komisař Vella, tj. „Jakým způsobem lze z oceánu získat více potravin a biomasy, aniž by to bylo na úkor budoucích generací?“, obsahuje tato doporučení: „začlenit paradigma odpovědné kultury založené na „potravinách z oceánu“ […] do rozsáhlých unijních a celosvětových politických programů na systémové úrovni“ a „posunout rozvoj mořské akvakultury v Evropě na vyšší a strategičtější úroveň prostřednictvím komplexního společného politického rámce, což zahrnuje vydání pokynů k začlenění požadavků spojených s mořskou akvakulturou do provádění směrnice EU o územním plánování mořských prostor z roku 2014 a rozšíření technické spolupráce na mořskou akvakulturu v rámci dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu mezi EU a jižními partnerskými zeměmi“;

K. vzhledem k tomu, že založení nebo rozšíření akvakulturní farmy v EU vyžaduje získání různých povolení a oprávnění a proces získávání těchto úředních dokladů není na úrovni EU harmonizován a obvykle je pomalý, složitý, právně nejistý a špatně předvídatelný z ekonomického hlediska; vzhledem k tomu, že tato situace ohrožuje rozvoj celého odvětví a vedle nepřímé podpory dovozu z třetích zemí by mohla i odrazovat podniky od investic a vést k nadměrným nákladům pro odvětví;

L. vzhledem k tomu, že nejsložitějšími operacemi v oblasti akvakultury jsou procesy související s požadavky v oblasti životního prostředí (posuzování dopadů na životní prostředí, strategické posuzování vlivů na životní prostředí a postupy dohledu), avšak pomalost a složitost těchto správních postupů paradoxně ochranu životního prostředí vždy nezajišťuje, ale naopak někdy znesnadňuje zakládání kvalitních akvakulturních farem udržitelných sociálně-ekonomicky i z hlediska životního prostředí; vzhledem k tomu, že sladkovodní a mořská akvakultura jsou odlišné; vzhledem k tomu, že rozdíly mezi těmito akvakulturními pododvětvími si žádají odlišné praktické postupy, pokud jde o řízení populací, krmení a reprodukci; vzhledem k tomu, že při práci na regulaci akvakultury v EU, a zejména udržitelných norem v oblasti ochrany životního prostředí, je nutné věnovat těmto rozdílům pozornost;

M. vzhledem k tomu, že byrokratická složitost a zpoždění, zejména v souvislosti s uděloványím licencí a plánováním, představují nečinnost, která potenciálním investorům v oblastech s akvakulturními farmami nevyhnutelně přináší ekonomické a sociálně-pracovní náklady, a zvláště dopadá na zaměstnanost žen a mladých lidí;

N. vzhledem k tomu, že při náležitém územním plánování je nutné přihlížet k odlišným zájmům různých uživatelů a k potřebě chránit životní prostředí, a že je třeba vynakládat úsilí, aby byly jednotlivé zájmy uvedeny v soulad; vzhledem k tomu, že nedostupnost lokalit, nevyhovující územní plánování a konflikt s dalšími hospodářskými činnostmi mají na rozvoj akvakultury v některých regionech EU značný dopad, neboť odvětví akvakultury má leckdy slabší hlas a váhu než jiná, mocnější odvětví;

O. vzhledem k tomu, že územní plánování je jednou z podmínek dlouhodobého rozvoje akvakultury a s ohledem na další činnosti v dotčených oblastech je nezbytné pro zajištění vhodných lokalit pro akvakulturu;

P. vzhledem k tomu, že právní předpisy EU v oblasti životního prostředí jsou založeny na směrnicích (směrnice o strategii pro mořské prostředí, směrnice o ptácích a stanovištích), jejichž transpozice a uplatňování jsou tak ponechány na členských státech a místní a regionální veřejné správě, což poskytuje určitý prostor, aby postupovaly podle vlastního uvážení; vzhledem k tomu, že z tohoto důvodu není provádění v celé EU jednotné, což vede k právní nejistotě pro podniky a farmy a k nedostatečné předvídatelnosti pro investory a vytváří nerovné podmínky;

Q. vzhledem k tomu, že podle vědeckého stanoviska „Potraviny z oceánů" je jediným způsobem, jak v krátké době získat z oceánů podstatně více potravin a biomasy, zaměřit se na organismy na spodku potravního řetězce, jako jsou makrořasy a plži;

R. vzhledem k tomu, že odlišnost státních či regionálních právních rámců upravujících akvakulturu může vést k tomu, že se na podniky vztahují různé právní požadavky, i když působí v téže mořské oblasti, což následně ohrožuje hospodářskou soutěž;

S. vzhledem k tomu, že příklady dobré spolupráce na základě dobrovolných dohod a jiných dohod mezi ochránci přírody a tímto odvětvím jsou v každém případě vítány; vzhledem k tomu, že pozitivní příklady příspěvku akvakultury k zachování dobré kvality vody a služeb vodních ekosystémů jsou sice chvályhodné, avšak zároveň je důležité uznat i případné negativní dopady akvakultury na místní životní prostředí a kvalitu vody a snažit se je zmírnit; vybízí proto k dalším inovacím a iniciativám s cílem zajistit dlouhodobě udržitelné a ziskové odvětví;

T. vzhledem k tomu, že chov mlžů a pěstování makrořas vyžadují prostředí s vyváženým přísunem živných solí;

U. vzhledem k tomu, že s ohledem na výše uvedené představuje tento druh sladkovodních rybích farem službu v rámci ochrany životního prostředí, která ochraňuje kvalitu a množství vody, a zaslouží si mnohem větší uznání a podporu od rozhodovacích orgánů EU, než se mu dostává dnes;

V. vzhledem k tomu, že produkty EU musí vyhovovat celé řadě přísných pravidel v oblasti životního prostředí, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a ochrany spotřebitele a norem vztahujících se na produkci, krmivo, dobré životní podmínky, přepravu, zpracování a sociální podmínky zaměstnání, které mají přímý vliv na náklady s produkcí spojené; vzhledem k tomu, že výsledkem jsou udržitelné produkty vynikající kvality, které však mohou být dražší, a tedy méně konkurenceschopné než produkty dovážené, které se na trh EU často dostávají za nižší ceny díky praktikám, jež jsou z hlediska životního prostředí a ze sociálního a pracovního hlediska neudržitelné, a jejichž výrobu provázejí nedostatečné normy v oblasti životních podmínek a zdraví zvířat;

W. vzhledem k tomu, že některé podniky v odvětví akvakultury vysoce závisejí na zdrojích energie, což přidává k akvakulturní produkci další náklady;

X. vzhledem k tomu, že je třeba, aby spotřeba ryb vzrostla, neboť se jedná o zdroj bílkovin, mastných kyselin, vitamínů, minerálů a základních mikroživin, přínosných pro lidské zdraví, a vzhledem k tomu, že vynikající kvalita unijních potravin mořského původu by měla být pro akvakulturu v EU přední konkurenční výhodou;

Y. vzhledem k tomu, že celosvětová spotřeba ryb stabilně stoupá, souběžně s globálním růstem počtu obyvatel;

Z. vzhledem k tomu, že ne vždy existuje soudržnost mezi obchodní, sociální a environmentální politikou EU: EU například uděluje status všeobecného systému preferencí (GSP a GSP+) zranitelným rozvojovým zemím, aby jim umožnila platit nižší nebo žádná cla na dovoz do EU, čímž jim poskytuje klíčový přístup na trh EU a přispívá k jejich růstu; vzhledem k tomu, že současně však některé země, např. některé asijské země, nabízejí produkty akvakultury, které nesplňují normy v oblasti životního prostředí a životních podmínek a zdraví zvířat a sociální a pracovní normy, jež musí splňovat subjekty EU, a které v některých případech porušují lidská práva;

AA. vzhledem k tomu, že pokud jde o akvakulturní krmiva, je EU velmi závislá na dovozu produktů rybolovu z třetích zemí, a vzhledem k tomu, že udržitelnější alternativní krmiva nebyla dosud dostatečně zkoumána a podporována;

AB. vzhledem k tomu, že vnější obchod EU v oblasti akvakultury je ve schodku a že mezi produkty akvakultury dováženými z třetích zemí a unijními produkty panuje nekalá hospodářská soutěž, která má neblahý dopad na kvalitu potravin a zdraví spotřebitelů;

AC. vzhledem k tomu, že akvakultura v třetích zemích skýtá příležitosti pro investice EU;

AD. vzhledem k tomu, že evropští spotřebitelé nemohou zjistit rozdíly mezi produkty evropské akvakultury a produkty z třetích zemí, pokud jde o kvalitu, environmentální stopu, sociální chování a dodržování dobrých životních podmínek zvířat, jestliže jsou informace, které o nich obdrží, nedostatečné nebo nepřesné (zejména v souvislosti se zemí původu, rozmrazováním nebo identifikací druhů);

AE. vzhledem k tomu, že právní předpisy EU týkající se informací o produktech akvakultury pro spotřebitele jsou jasné, a vzhledem k tomu, že jejich kontrola je odpovědností orgánů členských států; vzhledem k tomu, že je však nechvalně známá neschopnost tyto nezbytné informace spotřebitelům skutečně poskytovat, a to jak v případě prodejců ryb, tak restaurací; vzhledem k tomu, že toto nedostatečné provádění předpisů oslabuje konkurenceschopnost akvakultury EU;

AF. vzhledem k tomu, že udržitelný chov ryb je založen na chovu zdravých zvířat, k čemuž je zásadně důležité vyvíjet zvláštní a inovativní veterinářské nástroje, zejména očkovací látky a antibiotika, které je v zájmu zdraví a kvality života zvířat i spotřebitelů a bezpečných a výživných produktů akvakultury nutné používat odpovědně a v omezeném rozsahu, bez negativních dopadů na životní prostředí a volně žijící a planě rostoucí druhy; vzhledem k tomu, že unijní regulace v oblasti zdraví zvířat musí v úpravě léčby infekcí a chorob zohledňovat také zvláštnosti akvakultury a rybích druhů a dopady na kvalitu produktů;

AG. zdůrazňuje, že evropský akční plán „Jedno zdraví“ proti antimikrobiální rezistenci uvádí, že imunizace prostřednictvím očkování je nákladově efektivním veřejným zdravotním zásahem v boji proti antimikrobiální rezistenci ([18]), což platí i pro akvakulturu;

AH. vzhledem k tomu, že představy evropské společnosti a spotřebitelů o akvakultuře se v jednotlivých členských státech liší, ale obecně v této oblasti existuje zřetelný prostor pro zlepšení;

AI. vzhledem k tomu, že i když prostor pro zlepšení v této oblasti prostřednictvím lepších postupů bezpochyby existuje vždy, není špatná pověst této činnosti někdy založena na skutečných problémech (aspektech životního prostředí, kvality nebo bezpečnosti), nýbrž na předsudcích spotřebitelů vůči akvakultuře; vzhledem k tomu, že k této situaci významně přispívá přesvědčení, že k reálným dopadům, které má akvakultura v některých třetích zemích (rozvojových zemích), dochází i v EU, což není pravda;

AJ. vzhledem k tomu, že velmi různorodé praktiky v akvakultuře vedou ke značným rozdílům mj. v kvalitě produktů, dopadech na životní prostředí a hygienických podmínkách, což často vede k nejistotě spotřebitele, pokud jde o výsledný produkt;

AK. vzhledem k tomu, že špatná pověst akvakultury ovlivňuje její řízení orgány veřejné správy (vydávání povolení, plánování atd.), ale také podmínky uvádění jejích produktů na trh;

([18]) Evropská komise (29. června 2017), Evropský akční plán „Jedno zdraví“ proti antimikrobiální rezistenci (AMR), s. 10.

AL. vzhledem k tomu, že je důležité nezapomínat na potenciál, jaký mají pro zabezpečení dodávek potravin a rozvoje venkovských oblastí sladkovodní akvakultura, vnitrozemská akvakultura v uzavřených vodách, integrovaná multitrofická akvakultura nebo systémy recirkulace a akvaponie v městských oblastech;

AM. vzhledem k tomu, že důležitými zdroji pro akvakulturu jsou korýši, měkkýši a vodní rostliny, např. řasy;

AN. vzhledem k tomu, že zásadní úlohu při naplňování potenciálu udržitelné akvakultury hrají výzkum a inovace; vzhledem k tomu, že je možné udržitelně zvyšovat produkci a zároveň omezovat dopady na životní prostředí a poskytovat environmentální služby, a to expanzí založenou na inovacích, obnovou a čištěním vod, využíváním obnovitelných energií a účinným využívání energie a zdrojů;

AO. vzhledem k tomu, že značný význam mají standardní protokoly vědeckých údajů, které umožňují dohled nad řízením a výrobními postupy, včetně jejich dopadů na životní prostředí a zdraví, a jejich zlepšení;

AP. vzhledem k tomu, že v zájmu omezení dopadu akvakultury na životní prostředí a zvýšení její udržitelnosti je třeba upřednostňovat chov a pěstování původních či endemických druhů;

AQ. vzhledem k tomu, že investory mohou odrazovat obtíže při přístupu k úvěrům a značné prodlevy mezi investicí a prvním prodejem (obvykle tři a více let);

AR. vzhledem k tomu, že podmínky předběžného financování, které nabízejí banky a finanční instituce, jsou stále přísnější;

AS. vzhledem k tomu, že postupy – které většinou nejsou uživatelům dostatečně jasné – a přemíra dokladů, které je třeba předložit za účelem získání finančních prostředků z Evropského námořního a rybářského fondu (ENRF), jsou pro žadatele odrazující; vzhledem k tomu, že přibližně 1 280 milionů EUR, které jsou k dispozici pro současné programové období (2014–2020), k rozvoji evropského odvětví akvakultury nepostačuje; vzhledem k tomu, že míra absorpce ze strany členských států je navíc v této oblasti mimořádně nízká;

AT. vzhledem k tomu, že udržitelná akvakultura musí brát v úvahu potenciální dopady na volně žijící rybí populace a kvalitu vody, ale zároveň také potřebuje, aby byly rybí populace zdravé a kvalita vody vynikající;

AU. vzhledem k tomu, že dostupné údaje svědčí o rostoucím rozdílu – odhadem 8 milionů tun – mezi spotřebou potravin mořského původu v EU a objemem výlovu; vzhledem k tomu, že udržitelná akvakultura může spolu s udržitelným rybolovem – pokud se budou v akvakultuře používat krmiva z udržitelných zdrojů a zabrání se poškozování životního prostředí – přispívat k dlouhodobému zabezpečení dodávek potravin a výživy, k růstu a zaměstnanosti pro občany Unie a k uspokojení rostoucí světové poptávky po potravinách z vodních organismů; vzhledem k tomu, že tak může přispět k celkovému cíli, jímž je vyplnit mezeru mezi spotřebou a produkcí mořských plodů v EU;

AV. vzhledem k tomu, že v akvakultuře může být jeden kilogram ryb s nízkou hodnotou přeměněn na jeden kilogram ryb s vysokou hodnotou (jako v případě huňáčka severního na pakambalu velkou, kdy se hodnota zvýší z 0,10 EUR na 7 EUR za kilogram);

AW. vzhledem k tomu, že mladí lidé mají menší zájem o práci v akvakultuře nebo do ní investovat a rozvíjet ji, a to v důsledku nedostatečné komunikace a slabých finančních vyhlídek a stability, což jsou faktory, které činí akvakulturu pro mladší generace neatraktivní;

AX. vzhledem k tomu, že udržitelná akvakultura vlastněná a řízená komunitami může být socioekonomickým přínosem pro pobřežní okrajové regiony a hrát pozitivní úlohu v modré ekonomice;

AY. vzhledem k tomu, že sladkovodní akvakultura představuje 20 % výkonnosti celého odvětví v Evropě, a vzhledem k tomu, že podpora EU by měla odpovídat tomuto poměru; vzhledem k tomu, že sladkovodní akvakultura potřebuje v důsledku své odlišné povahy zvláštní pravidla a samostatnou kapitolu v právních předpisech upravujících společnou rybářskou politiku EU;

AZ. vzhledem k tomu, že pro vytvoření udržitelnějšího a konkurenceschopnějšího odvětví akvakultury na trhu EU jsou zásadně důležité výzkum a inovace;

BA. vzhledem k tomu, že projekty sladkovodní akvakultury je možné uskutečňovat i s použitím financování ex-post, a vzhledem k tomu, že to často vyžaduje neúměrné úsilí investorů, a v mnoha případech se proto chovatelé ryb neodváží do takových projektů pustit; vzhledem k tomu, že intenzita podpory je ve většině případů nedostatečná;

Rozvinutí potenciálu akvakultury v EU

1. uznává příznivé účinky, které může mít udržitelná akvakultura, mořská i sladkovodní, na zaměstnanost, a obecně na hospodářství Unie, neboť zlepšuje produktivitu a kvalitu života pobřežních i vnitrozemských oblastí Unie; zdůrazňuje, že je třeba posílit její rozvoj, diverzifikaci a inovativnost a podporovat vysokou úroveň akvakulturní produkce ryb, korýšů, měkkýšů, řas a ostnokožců, zlepšit konkurenceschopnost těchto produktů (s cílem zlepšit produkci akvakultury EU tak, aby do pěti let dosáhla nejméně současného celosvětového růstu akvakultury, a podněcovat investice do energeticky účinnějšího a hospodárnějšího vybavení) a zvýšit jejich spotřebu a podíl na zabezpečení dodávek potravin a živin pro občany EU; trvá na tom, že při plnění těchto úkolů je nutné zachovat řádné fungování mořských ekosystémů a umožnit tak pokračování ziskové akvakultury, komerčního rybolovu a dalších udržitelných způsobů využívání mořského prostředí;

2. vyjadřuje přesvědčení, že je třeba, aby EU zvýšila produkci v odvětví akvakultury, zejména s cílem snížit tlak na přírodní oblasti rybolovu; zastává názor, že krmiva na bázi ryb by měla pocházet z udržitelných zdrojů a neměla by ohrožovat cíle společné rybářské politiky v oblasti maximálního udržitelného výnosu a že by mělo být kontrolováno zatížení živinami; zdůrazňuje význam spolupráce mezi výzkumnými pracovníky, odvětvím akvakultury, výrobci krmiv a organizacemi a správami v oblasti životního prostředí; zdůrazňuje, že akvakultura EU by měla brát ohled na kvalitu, udržitelnost, bezpečnost potravin, aspekty životního prostředí a zdraví zvířat a lidí a měla by být v tomto ohledu modelovým příkladem; bere s uspokojením na vědomí nové iniciativy týkající se sucho-zemské akvakultury, zejména v citlivých oblastech EU s uzavřenými vodami, a domnívá se, že jsou zapotřebí důraznější opatření, aby se akvakultura stala účinnější, hospodářsky životaschopnější, sociálně odpovědnější a šetrnější k životnímu prostředí, uspokojovala větší podíl evropské poptávky po rybách a snížila závislost Evropy na dovozu;

3. vítá sdělení Komise „Strategické zásady udržitelného rozvoje akvakultury v EU“ a jeho určení oblastí, v nichž je třeba zaměřit úsilí na rozvinutí potenciálu akvakultury v EU, aby mohla spolu s udržitelným rybolovem přispět k cíli vyplnění mezery mezi spotřebou a produkcí potravin mořského původu v EU způsobem, který bude ekologicky, sociálně a ekonomicky udržitelný;

4. zdůrazňuje, že sladkovodní akvakultura zůstává nedostatečně prozkoumanou příležitostí ke zlepšení potravinového zabezpečení a rozvoje venkova;

5. zdůrazňuje, že udržitelný růst má být založen na předvídatelnosti podnikatelských investic a právní jistotě, které lze vytvořit pomocí účinnějších správních rámců, větší transparentnosti správy a jasných, homogenních a zjednodušených kritérií pro udělování licencí v celé EU, na společných postupech řízení chorob a přístupu k náležitému veterinárnímu ošetření, jež nemá škodlivé dopady na zdraví zvířat ani lidí, a dále na účinném územním plánování, dostupnosti pokynů, výměně osvědčených postupů, podpoře poradního sboru pro akvakulturu a na odpovídající finanční podpoře; upozorňuje, že všechny uvedené faktory mohou přispět k udržitelnému růstu;

6. oceňuje závěry a doporučení vědeckého stanoviska „Potraviny z oceánů“ z listopadu 2017 týkající se rozvoje a provádění námořní politiky a politiky rybolovu a akvakultury v nadcházejících letech s cílem zvýšit množství udržitelných potravin získávaných z oceánů;

7. žádá Komisi, aby podporovala úsilí tohoto odvětví o omezení své závislosti na volně žijících rybích populacích používaných k výrobě rybího krmiva, mj. větším využíváním chaluh a jiných řas;

8. žádá Komisi, aby podněcovala další vývoj nově vznikající akvakultury mořských řas;

9. uznává potenciál, jímž může akvakultura přispět k zabezpečení dodávek potravin a výživy pro občany EU, a dále uznává, že je třeba se stravovat udržitelně a zdravě, mít potravinové systémy, které jsou klimaticky citlivé, vstřícné vůči životním podmínkám zvířat a ekologicky udržitelné, a prosazovat v potravinových systémech oběhovost a účinné využívání zdrojů, a podporovat tak inovace a posílení postavení komunit;

10. opakuje, že rozvoj evropské akvakultury musí být dán do souvislosti se základní a životně důležitou potřebou soběstačné, bezpečné, výživné a udržitelné výroby potravin a musí v globálním programu EU zaujmout vyšší místo;

11. vyzývá Komisi a členské státy, aby investovaly do výzkumu, studií a pilotních projektů týkajících se inovativních, progresivních a ekologicky odpovědných výrobních akvakultury, například systémů integrované multitrofické akvakultury (IMTA), akvaponie a recirkulačních akvakulturních systémů (RAS), které snižují dopad akvakulturních chovů na přírodní stanoviště, populace volně žijících zvířat a kvalitu vody a přispívají k ekosystémovému přístupu;

12. vyzývá Komisi, aby vypracovala důkladnou analýzu doporučení skupiny vědeckých poradců na vysoké úrovni a zajistila přijetí náležitých opatření v návaznosti na tato doporučení;

13. zdůrazňuje, že jakákoli udržitelná evropská politika v oblasti akvakultury musí zohledňovat zvláštnosti a různé potřeby a problémy spojené s jednotlivými druhy této produkce a vypracovat specifická opatření, která zohlední také zeměpisné rozdíly a potenciální dopady změny klimatu; vyzývá proto Komisi, aby ve společné rybářské politice po roce 2020 stanovila pravidla přizpůsobená zvláštnostem každého pododvětví;

14. zdůrazňuje potenciál sladkovodní akvakultury, vnitrozemské akvakultury v uzavřených vodách, integrované multitrofické akvakultury a recirkulačních systémů a akvaponie v městských oblastech; zdůrazňuje, že stále není dostatečně využíván potenciál sladkovodní akvakultury pro zlepšení potravinového zabezpečení a rozvoj venkovských oblastí; sladkovodní akvakultura má nicméně důležitou sociální úlohu, protože vytváří pracovní místa na venkově v nejchudších oblastech, a také úlohu v oblasti životního prostředí při udržování hodnotných mokřadů a poskytování široké škály ekosystémových služeb, které přesahují její ekonomický přínos;

15. zdůrazňuje, že je důležité zavést nástroje pro koordinaci, studijní skupiny a činnosti EU s cílem určit případy, kdy je produkce měkkýšů významně poškozena dravostí mořana zlatavého (*Sparus aurata*), a usilovat o nalezení udržitelných a ekologických řešení;

16. uznává potenciál akvakultury a doplňujícího zpracování a vývozu produktů rybolovu jakožto původního odvětví vytvářejícího pracovní místa a hospodářský přínos, zejména ve venkovských pobřežních a ostrovních komunitách;

17. zdůrazňuje význam rámcové směrnice o vodě a rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí, které by měly zajistit ochranu oblastí s produkcí měkkýšů, kterou stanovovala nyní zrušená „směrnice o ochraně měkkýšů“;

18. poukazuje na to, že v prostředí, kde mají být produkovány makrořasy nebo plži, musí omezování vstupu živin, jehož cílem je dosáhnout dobrého ekologického stavu, přihlížet k přirozené schopnosti organismů, které jsou zde chovány nebo pěstovány, snižovat toto zatížení;

Zjednodušení administrativních postupů

19. zdůrazňuje klíčovou úlohu místních a regionálních orgánů v rozvoji akvakultury v Evropě, například v provádění víceletých strategických plánů vypracovaných členskými státy;

20. zdůrazňuje, že udržitelný růst akvakultury musí být založen na předvídatelnosti obchodních investic a právní jistotě, která vyžaduje zejména:

a) zjednodušení a urychlení správních postupů – omezení byrokracie – na úrovni EU, členských států i regionů s co největším využitím informačních a komunikačních technologií, přičemž je třeba zajistit, aby mořské prostředí nebylo dále poškozováno;

b) větší transparentnost a řádné plánování;

c) lepší koordinaci, pokud jde o sdílené pravomoci EU, členských států a případně regionálních a místních orgánů;

d) rychlé, jasné a transparentní postupy udělování licencí a omezení lhůt pro schvalování, které by neodrazovaly investory;

e) pečlivé sledování víceletých vnitrostátních strategických plánů Komisí;

f) pokyny Komise pro vnitrostátní strategické plány, které umožní jednotné uplatňování právních předpisů EU (zejména v oblasti životního prostředí a ochrany zdraví, přičemž je třeba zajistit, aby nebyly poškozovány ani ekosystémy, ani rybolov);

g) koordinaci právního rámce mezi jednotlivými regiony a členskými státy, které sdílejí stejné vody, s cílem zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž a účinnou politiku v oblasti životního prostředí;

h) úzkou spolupráci Komise a příslušných orgánů (vnitrostátních, ale také místních a regionálních) při provádění právních předpisů EU (především v oblasti hygieny a životního prostředí) a podporu koordinace vnitrostátních nebo regionálních právních předpisů v oblastech, kde to je nezbytné;

i) mechanismy výměny informací a osvědčených postupů mezi členskými státy prostřednictvím otevřené metody koordinace vnitrostátních opatření týkajících se bezpečnosti podnikání, přístupu do vod a prostoru Unie a zjednodušení postupů udělování licencí;

j) odpovídající podporu z veřejných finančních prostředků na úrovni EU a členských států pro udržitelnou a odpovědnou produkci, inovace a rozvoj v oblasti akvakultury;

k) lepší začlenění hlediska akvakultury a rybolovu do obchodních dohod, které Unie uzavírá;

21. pokud jde o systém správy, navrhuje vytvořit co nejdříve jedno správní místo, které by převzalo a vykonávalo všechny pravomoci a umožnilo předložení náležitých dokladů jedinému správnímu orgánu; domnívá se, že by to zlepšilo vztah mezi koncovým uživatelem a různými úrovněmi veřejné správy;

22. navrhuje zavedení systému zjednodušeného nebo urychleného udělování licencí, jehož prostřednictvím by příslušný správní orgán udělil prozatímní osvědčení umožňující zahájení činnosti těm hospodářským subjektům, které by splňovaly předem stanovená kritéria; poukazuje na to, že tato kritéria by mohla být založena na záznamech o žadateli, na předložení průkopnického projektu v oblasti akvakultury, pokud jde o inovace nebo udržitelnost, nebo na vytvoření zón vyhrazených pro akvakulturu, v nichž budou předem stanovena využití neslučitelná s akvakulturou;

Spravedlnost při interakci s jinými odvětvími

23. zdůrazňuje, že při vhodném územním plánování by měla být zohledněna všechna odvětví (ucelený přístup), otázky udržitelnosti i potravinového zabezpečení, aniž by byla silná ekonomická odvětví upřednostňována na úkor odvětví akvakultury; poukazuje na to, že územní plánování nemusí nutně zahrnovat oddělení aktivit v určitých oblastech, ale spíše jejich vyváženou kompatibilitu, což může potenciálně být přínosem pro všechny;

24. navrhuje podporovat aktivnější a důležitější úlohu a zapojení organizací v oblasti akvakultury a místních akčních skupin v oblasti rybolovu do rozhodovacího procesu prostřednictvím regionalizace, aby se pro každý region zajistil co nejlepší přístup;

25. zdůrazňuje, že je nutné brát náležitý ohled na zájmy odvětví akvakultury a že je třeba, aby se s ním v případech, kdy se vzájemně ovlivňuje s jinými odvětvími, např. při územním plánování, zacházelo spravedlivě;

26. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly územní plány s cílem identifikovat možné oblasti, kde by mohla akvakultura existovat společně s jinými činnostmi;

27. zdůrazňuje, že podmínky územního plánování a udělování licencí jsou s největší pravděpodobností příčinou neochoty jiných důležitých nebo silných odvětví sdílet prostor;

28. poukazuje na to, že aby se zajistily rovné podmínky v přístupu k mořským zdrojům, měly by se studie dopadu v oblasti sociálně-ekonomické a v oblasti životního prostředí požadované v případě akvakultury týkat rovněž všech odvětví, které akvakultuře konkurují, například cestovního ruchu nebo těžby surovin;

29. naléhavě vyzývá členské státy a vnitrostátní orgány, aby dodržovaly právní předpisy EU týkající se vody a obnovy a čištění kontaminovaných oblastí;

30. zdůrazňuje, že právní předpisy by se měly přijímat po rovnoprávné konzultaci se všemi zúčastněnými stranami;

Přizpůsobení právních předpisů potřebám akvakultury

31. zdůrazňuje, že environmentální udržitelnost musí jít ruku v ruce se sociální a ekonomickou udržitelností (udržitelnost má tři pilíře) a že je třeba náležitě zohlednit stávající a potenciální přínos akvakultury k potravinovému zabezpečení v Unii;

32. vítá osvědčené postupy a příklady dobré spolupráce v tomto odvětví na základě dobrovolných dohod a jiných dohod mezi ochránci přírody a tímto odvětvím, například v oblastech Natura 2000; vítá řadu případů, kdy akvakultura přispívá k zachování dobré kvality vody; uznává služby vodního ekosystému poskytované tímto odvětvím a vyzývá k tomu, aby k jejich posílení byly poskytovány pobídky; zdůrazňuje, že zavedení dalších právních komplikací týkajících se akvakultury je z hlediska udržitelnosti a sociálně-ekonomického rozvoje nežádoucí;

33. zdůrazňuje, že právní předpisy EU by měly být lépe přizpůsobeny skutečné situaci v odvětví akvakultury, zvláštnostem a potřebám v rámci společné rybářské politiky, měly by být mimo jiné v souladu s právními předpisy EU o životním prostředí, s cílem dosáhnout do roku 2020 dobrého ekologického stavu mořských vod a měly by zohledňovat důležitost zaměstnávání žen a mladých lidí v tomto odvětví;

34. zdůrazňuje, že pokud je uplatňování právních předpisů EU problematické nebo nekonzistentní, měly by být vydány pokyny pro jejich výklad a osvědčené postupy;

35. opakuje, že toto odvětví by mělo být více zapojeno do rozhodování;

36. naléhavě vyzývá Komisi, aby zlepšila omezený příspěvek produkce akvakultury k domácí poptávce po rybách, který se odhaduje na 10 %, a aby zvrátila současný trend, kdy více než polovinu poptávky po rybách v Unii tvoří dovážené produkty;

Posílení konkurenceschopnosti akvakultury EU v Unii i za hranicemi

37. žádá, aby bylo u dovážených produktů akvakultury vyžadováno splnění stejných norem v oblasti životního prostředí, potravinového zabezpečení a sociálních a pracovních norem a norem v oblasti lidských práv, jaké musí dodržovat hospodářské subjekty EU, a vyjadřuje politování nad tím, že v této oblasti dosud nejsou rovné podmínky a že nebezpečná narušení hospodářské soutěže představují pro hospodářské subjekty EU závažný problém;

38. upozorňuje na současnou situaci evropských chovatelů ryb v rybnících, kteří se potýkají se značnými ztrátami zasahujícími celé populace kvůli dravcům, jakými jsou vydry, volavky a kormoráni; zdůrazňuje, že tito dravci rovněž zabíjejí potěr candátů a kaprů a v důsledku toho výrazně omezují chov a reprodukci sladkovodních ryb; vyzývá proto členské státy, aby uplatňovaly stávající výjimky v případě volavek a kormoránů, a vyzývá Komisi, aby provedla revizi týkající se stavu ochrany vyder a případně umožnila odstranění a kontrolu těchto dravců;

39. vyzývá k četnějším a kvalitnějším kontrolám původu a kontrolám dovážených produktů na hranicích a k přijetí opatření na vnitřní úrovni k potírání nelegálních nebo „tajných“ postupů v akvakultuře, které narušují vnitřní rozvoj odvětví;

40. zdůrazňuje, že EU by měla vyvážet své standardy udržitelnosti a know-how; domnívá se, že to je obzvláště důležité v případě sousedních regionů, které produkují podobné druhy jako ty, které se produkují v EU, a zejména ve vztahu ke třetím zemím, které mají společné vody s EU;

41. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby byl v rámci obchodních dohod se třetími zeměmi preferenční přístup na trh podmíněn dodržováním norem v oblasti udržitelnosti a dobrých životních podmínek zvířat, které jsou rovnocenné s normami, jež platí v EU;

42. vyzývá Komisi k tomu, aby v rámci politiky spolupráce EU s rozvojovými zeměmi financovala opatření v oblasti vzdělávání a podpory zaměřená na udržitelnou akvakulturu a zvyšování informovanosti producentů věnujících se v těchto zemích akvakultuře o politice kvality a přísnějších normách stanovených pro produkci, zejména pokud jde o životní prostředí, hygienu a sociální normy;

43. naléhavě vyzývá k přijetí opatření, která by podporovala investice EU do projektů akvakultury ve třetích zemích;

44. vyzývá Komisi, aby nadále zajišťovala, aby byla ve vyvážejících třetích zemích dodržována pravidla EU pro dovoz, včetně chovných postupů, které musí být v souladu s normami v oblasti životního prostředí a hygienickými a sociálními normami, aby byly na mezinárodní úrovni uplatňovány rovné podmínky; domnívá se zároveň, že výsledky monitorování postupů akvakultury ve třetích zemích by měly mít rozhodující význam pro prodloužení vývozních povolení do EU;

45. žádá Komisi, aby posoudila dopady brexitu v oblasti akvakultury;

Lepší informování spotřebitelů

46. trvá na úplném a důkladném provádění právních předpisů EU týkajících se označování a informací pro spotřebitele jak na rybích trzích, tak v odvětví ubytovacích a stravovacích služeb; je přesvědčen, že to je důležité pro všechny produkty rybolovu (nejen pro produkty akvakultury), dovážené i produkované v EU; zastává názor, že za tímto účelem by mělo být přizpůsobeno a posíleno nařízení o kontrolním režimu;

47. žádá, aby bylo vytvořeno zvláštní označení pro produkty udržitelné akvakultury EU, a zdůrazňuje potřebu transparentnosti pro spotřebitele, a to i v souvislosti s produkty akvakultury dováženými ze třetích zemí, které lze dosáhnout posílením sledovatelnosti;

Zajištění dobrých životních podmínek zvířat

48. je toho názoru, že strategie týkající se usmrcování ryb by měla zahrnovat návrhy, které by zajistily vypracování účinných parametrů pro humánní metody usmrcování ryb v souladu s pokyny OIE a EFSA a fungování zařízení používaných pro usmrcování ryb v souladu s těmito parametry tak, aby bylo v celé EU uplatňováno, posuzováno, hodnoceno a certifikováno skutečně humánní usmrcování chovaných ryb;

Dostupnost veterinárních přípravků

49. zdůrazňuje, že veterinární právní předpisy EU musí být lépe přizpůsobeny situaci v odvětví akvakultury a jejím potřebám s ohledem na různé druhy a rozdíly ve fungování;

50. zdůrazňuje, že je nezbytné vytvořit skutečně jednotný trh EU s vakcínami a jinými veterinárními přípravky, které chrání zdraví zvířat a lidí, zejména pro „menšinové“ druhy;

51. konstatuje, že relativně vyšší náklady na diagnózu, alternativy antimikrobiálních přípravků a očkování ve srovnání s široce užívanými antibiotiky jsou bohužel překážkou dosažení většího využití očkování a vyšší míry proočkovanosti, jak je požadováno v akčním plánu ([19]); vítá skutečnost, že v tomto akčním plánu Komise vyhlašuje pobídky k širšímu zavádění diagnostiky, alternativ antimikrobiálních přípravků a vakcín ([20]);

52. naléhavě vyzývá Komisi, aby s ohledem na možná rizika pro lidské zdraví a ekosystém stanovila povinnost poskytovat informace o používání očkovacích látek a antibiotik v akvakultuře;

53. domnívá se, že Komise a členské státy by měly navrhnout praktické pobídky a opatření, včetně lepšího provádění směrnice 2006/88/ES nebo případně jejích změn, s cílem podporovat integrovaný přístup k AMR v rámci celého řetězce a rozšířit používání alternativ k antimikrobiálním přípravkům, diagnostiky a očkovacích látek v akvakultuře, a tím podporovat nákladově účinnou prevenci, kontrolu a vymýcení nemocí a odolnosti vůči antibiotikům u vodních živočichů a dosáhnout co nejvyššího přežití, růstu a účinnosti produkce vodních živočichů;

54. zdůrazňuje, že je třeba podporovat vědecký výzkum v rámci evropských a vnitrostátních programů zaměřených na plody moře a zdraví ryb a vývoj nových veterinárních přípravků pro vodní druhy;

55. konstatuje v této souvislosti, že odolnost vůči antibiotikům představuje závažný problém v celé humánní a veterinární medicíně, a vyzývá Komisi, aby omezila používání antibiotik na situace, kdy existuje riziko epizoocie v zařízení akvakultury, a nikoli pouze jako preventivní opatření, a aby posoudila jejich dopad s ohledem na riziko přenosu rezistence na spotřebitele;

([19]) Evropský akční plán „Jedno zdraví“ proti antimikrobiální rezistenci (AMR), s. 15.
([20]) Tamtéž, s. 12.

Lepší reklamní kampaně a komunikace

56. poukazuje na to, že je třeba zlepšit reklamní kampaně a komunikaci na úrovni EU o přínosech konzumace ryb a produktů akvakultury;

57. vyzývá Komisi, aby podporovala intenzivní a dlouhodobé obecně zaměřené kampaně EU vysvětlující význam produktů akvakultury EU pro udržitelnost s důrazem na jejich vysokou kvalitu, dobré životní podmínky zvířat a normy v oblasti životního prostředí oproti produktům dováženým ze třetích zemí, například v případě označení „Produkce EU“;

58. zdůrazňuje, že je třeba podporovat a financovat reklamní kampaně týkající se regionálních režimů jakosti, na které se vztahuje nařízení (EU) č. 1151/2012, jako jsou chráněná označení původu; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy zahájila celounijní informační kampaň zaměřenou na spotřebitele a podniky obecně a konkrétně na rozdíly mezi vysokými a komplexními standardy na evropském trhu a nižšími standardy platnými pro dovážené zboží ze třetích zemí, se zvláštním důrazem na problémy týkající se potravinového zabezpečení a veřejného zdraví způsobené zavlečením zvláště odolných mikroorganismů do Unie a vznikem AMR; zdůrazňuje význam právních předpisů EU týkajících se dobrých podmínek chovaných ryb během chovu, přepravy a usmrcování, které splňují očekávání spotřebitelů, a propagace kvality produktů zaručené normami EU ve srovnání s produkty dováženými ze třetích zemí;

59. žádá Komisi, aby vyčlenila odpovídající částku z rozpočtu na propagaci EU na propagaci ryb a dalších produktů rybolovu a akvakultury; domnívá se, že jako kolektivní opatření s 80-100% intenzitou podpory ke zvýšení informovanosti a obliby produktů akvakultury EU je třeba zahájit rozsáhlé marketingové kampaně založené na společných zásadách a pokrývající všechny členské státy;

60. podporuje místní akční skupiny v oblasti rybolovu a akvakultury v rámci Evropské sítě rybářských oblastí při prosazování jejich činností na místní, vnitrostátní i evropské úrovni;

Podpora výzkumu a inovací

61. zdůrazňuje, že ENRF, který na udržitelný rozvoj akvakultury v EU vyčleňuje 1,2 miliardy EUR, a další zdroje financování, jako např. program Horizont 2020, poskytují příležitost pro inovace;

62. poukazuje na význam místních akčních skupin v oblasti rybolovu, které přispívají k rozvoji rybolovu a akvakultury v daných oblastech posílením místních rybolovných zdrojů a podporou inovací a diverzifikace v rybolovu a akvakultuře;

63. vyzývá Komisi, aby podporovala výzkum v oblasti nákazy *ostreid herpesvirus* a boje proti ní;

64. je znepokojen dopadem některých invazivních nepůvodních druhů na evropskou akvakulturu; zdůrazňuje význam vědecky podloženého, účinného a přiměřeného provádění nařízení (EU) č. 1143/2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazivních nepůvodních druhů s cílem chránit jak evropskou akvakulturu, tak původní druhy a ekosystémy; žádá Komisi a členské státy, aby podporovaly výzkum a inovace s cílem bojovat proti nejproblematičtějším invazivním nepůvodním druhům;

65. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly boj proti druhu Ocenebra inornata;

66. zdůrazňuje, že program Horizont 2020 a 9. rámcový program by měly nadále podporovat výzkumné činnosti zaměřené na akvakulturu, které zlepšují konkurenceschopnost tohoto odvětví a reagují na otázky zdůrazněné na konferenci Komise nazvané „FOOD 2030“, která se konala v roce 2016, a ve stanovisku skupiny vědeckých poradců na vysoké úrovni nazvaném „Potraviny z oceánů“;

67. domnívá se, že Komise spolu s Evropskou platformou pro technologii a inovace (EATiP) a poradním sborem pro akvakulturu by měly projednat priority, které by měly být začleněny do vnitrostátních strategických plánů;

68. naléhavě žádá, aby byly investice směřovány do výzkumu, studií a pilotních projektů týkajících se postupů akvakultury založených na ekosystému, zejména v případě nejvzdálenějších regionů a regionů s demografickým znevýhodněním;

69. poukazuje na to, že je třeba posilovat spolupráci mezi vědeckou komunitou na jedné straně a producenty akvakultury a dalšími subjekty v dodavatelském řetězci před produkcí nebo po ní na straně druhé;

70. žádá, aby na základě nejlepších vědeckých doporučení byly na úrovni EU vypracovány standardní protokoly pro shromažďování údajů s cílem monitorovat a zlepšovat řízení akvakultury a postupy produkce a sociální, zdravotní, hospodářský a environmentální dopad těchto postupů, a to jak v případě mořských, tak sladkovodních chovů ryb;

71. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly inovativní technologie akvakultury šetrné k životnímu prostředí, jako je akvaponie, s cílem produkovat potraviny udržitelným způsobem s účinným využíváním zdrojů a zabránit negativním dopadům na životní prostředí;

72. vybízí Komisi, aby s náležitým ohledem na sociální a environmentální udržitelnost podporovala využívání příležitostí pro další rozvoj akvakultury chaluh, což je odvětví s ekologickou a ekonomickou hodnotou;

Podpora odborného vzdělávání a zaměstnanosti

73. vyzývá členské státy, aby kdekoli je to přínosné, s podporou Komise zajistily náležitou odbornou přípravu v oblasti akvakultury, a bere na vědomí možnost případné rekvalifikace profesionálních rybářů na jiný způsob obhospodařování vodního prostředí, což by umožnilo vytvářet pracovní příležitosti pro ženy a mladé lidi ve venkovských, pobřežních a nejvzdálenějších regionech, na ostrovech a obecně v regionech, které jsou na rybolovu a akvakultuře do velké míry závislé;

Vyšší udržitelnost odvětví akvakultury EU

74. zdůrazňuje důležitou úlohu žen v odvětví akvakultury a nutnost přizpůsobit právní předpisy této skutečnosti i potřebu náležitě zohlednit ostatní činnosti spojené s akvakulturou, jako jsou mimo jiné tkaní rybářských sítí nebo balení produktů;

75. konstatuje, že inovativní systémy zaměřené na chov ryb co nejvíce v souladu s ekosystémem a využívající přírodní krmiva nejsou dosud na evropském trhu dostatečně zastoupeny; vyzývá k vytvoření rámcových podmínek pro zlepšení těchto systémů;

76. je přesvědčen, že pro využití potenciálu a zajištění udržitelnosti odvětví akvakultury, ochrany životního prostředí a poskytování veřejných statků jsou zapotřebí investice, a vyzývá proto k většímu financování výzkumu, inovací a udržitelných projektů v oblasti produkce orientované na kvalitu; vyzývá Komisi a členské státy, aby dále zjednodušily a snížily byrokratickou zátěž pro odvětví akvakultury, včetně rybníkářství;

77. zdůrazňuje, že povzbuzující spolupráce mezi výzkumem a inovacemi v odvětví akvakultury a specifickými univerzitními programy přinese nové myšlenky a zvýší zájem o toto hospodářské odvětví;

Zajištění odpovídajícího financování prostřednictvím ENRF a dalších strukturálních fondů

78. vítá podporu udržitelné a konkurenceschopné akvakultury coby jedné z priorit ENRF; vyjadřuje však znepokojení nad tím, že podle závěrů studie, kterou v roce 2014 zveřejnil Evropský účetní dvůr, předchůdce tohoto fondu, Evropský rybářský fond (ERF), udržitelný rozvoj akvakultury nepodporoval účinně; konstatuje, že na evropské úrovni byly návrh podpůrných opatření a dohled nad nimi považovány za nedostatečné a tato opatření neposkytla dostatečně jasný rámec pro rozvoj akvakultury; dále poznamenává, že podpůrná opatření na vnitrostátní úrovni nebyla řádně navržena ani uplatňována a vnitrostátní strategické plány a jejich operační programy neposkytly dostatečně jasný základ pro podporu akvakultury a že podpora ze strany ENRF tento stav příliš nezlepšila;

79. poukazuje na to, že vzdělávání a dobrá komunikace zvýší atraktivitu tohoto odvětví pro mladé lidi, zajistí jeho budoucnost a konkurenceschopnost a přinesou nové technologie a inovace do jeho rozvoje;

80. vyzývá Komisi, Parlament a Radu, aby v rámci rybářské politiky po roce 2020 zvýšily intenzitu podpory investic v oblasti sladkovodní akvakultury na 75 % s cílem zvýšit odhodlání investovat a poskytnout chovatelům ryb potřebnou pomoc; vyzývá dále Komisi, aby spolu s Evropskou investiční bankou vypracovala celounijní režim úrokového zvýhodnění investic do akvakultury a financování likvidních aktiv;

81. navrhuje rovněž zvýšit v budoucnu podporu EU pro výzkum, rozvoj a inovace související s akvakulturou, se zvláštním ohledem na oblasti týkající se hospodářské udržitelnosti a mezinárodní konkurenceschopnosti, jako je energetická účinnost a účinné využívání zdrojů, rozvoj biologických základů, snížení ekologické zátěže, poskytování ekologických služeb na vysoké úrovni atd.;

82. konstatuje, že opožděné schválení nařízení o ENRF a operačních programů členských států mělo za následek, že hospodářské subjekty v členských státech nemohli skutečně začít využívat prostředky ENRF – v nejlepším případě – dříve než na konci roku 2016, což znamenalo zpoždění o téměř tři roky;

83. požaduje zjednodušení postupů a dokladů, které je třeba předložit za účelem získání prostředků z ENRF;

84. vyzývá k tomu, aby byly s cílem podpořit toto odvětví revidovány všechny programy, které by bránily podpoře akvakultury, a to i prostřednictvím jiných finančních nástrojů EU (jako je EFRR);

85. vyzývá Komisi, aby vyvíjela větší úsilí a poskytovala další pomoc nezbytnou k tomu, aby mohli uživatelé ENRF získat přístup k finančním prostředkům;

86. zdůrazňuje, že je nutná větší podpora organizací producentů a meziodvětvových organizací, aby se mohly stát pilíři společné organizace trhů;

Harmonická symbióza s rybolovem

87. zdůrazňuje, že mezi rybolovem a akvakulturou by neměly existovat žádné konflikty a že obě odvětví mohou být zcela slučitelná a vzájemně se doplňovat, zejména v pobřežních oblastech a na ostrovech, které jsou na těchto činnostech silně závislé a v nichž se praktikuje drobný rybolov; vyzývá proto k dalšímu rozvoji zařízení mořské akvakultury;

88. zdůrazňuje, že mořská akvakultura je kompatibilní a komplementární s pobřežním rybolovem v nejvzdálenějších regionech, a vyzývá Komisi, aby podporovala rozvoj chovných a druhově selektivních technik v teplých vodách v tropických a subtropických oblastech; vyzývá Komisi, aby zdůraznila úlohu, kterou hrají ženy v neprůmyslovém pobřežním rybolovu a všech souvisejících činnostech;

89. vyzývá Komisi, aby přidělila více finančních prostředků ekologicky odpovědným výrobním metodám akvakultury, jako jsou systémy akvakultury v uzavřených zařízeních na moři (CCS) a recirkulační suchozemské systémy (RAS), s cílem snížit negativní dopad akvakultury na prostředí, volně žijící rybí populace a kvalitu vody;

90. opakuje názor, který vyjádřil již ve svém usnesení k přijetí evropského plánu na regulaci populace kormoránů, a zdůrazňuje, že snížení škod, jež kormoráni a jiní dravci způsobují akvakulturním chovům, představuje důležitý faktor z hlediska výrobních nákladů, a tedy zachování těchto chovů a jejich konkurenceschopnosti; vyzývá členské státy, aby uplatňovaly stávající výjimky v případě volavek a kormoránů, a Komisi, aby revidovala stav ochrany vyder;

91. vyzývá Komisi, aby spolu s členskými státy přijala opatření k výraznému snížení stavu kormoránů s využitím všech metod tak, aby na jedné straně bylo zajištěno přežití kormoránů a na druhé straně nebyly ohroženy jiné druhy a zabránilo se poškození dotčených akvakultur;

o

o o

92. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Středa, 13. června 2018

P8_TA(2018)0254

Politika soudržnosti a oběhové hospodářství

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o politice soudržnosti a oběhovém hospodářství (2017/2211(INI))

(2020/C 28/04)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 3 této smlouvy, a na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 4, 11, 174 až 178, 191 a 349 této smlouvy,

— s ohledem na Pařížskou dohodu, rozhodnutí 1/CP.21 a 21. konferenci smluvních stran (COP21) Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a 11. konferenci smluvních stran, která byla zároveň setkáním smluvních stran Kjótského protokolu (CMP11) a konala se ve dnech 30. listopadu až 11. prosince 2015 v Paříži ve Francii,

— s ohledem na čl. 7 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 Pařížské dohody, v nichž se uznávají místní, krajské a regionální rozměry změny klimatu a opatření v oblasti klimatu,

— s ohledem na nové cíle udržitelného rozvoje OSN, a zejména na cíl č. 7: „zajistit přístup k cenově dostupným, spolehlivým, udržitelným a moderním zdrojům energie pro všechny“ a cíl č. 11: „učinit města a obce inkluzivní, bezpečná, odolná a udržitelná“,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ([1]) (dále jen „nařízení o společných ustanoveních“),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1301/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, o zvláštních ustanoveních týkajících se cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006 ([2]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006 ([3]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce ([4]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1302/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení ([5]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1300/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006 ([6]),

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ([7]),

([1]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320.
([2]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 289.
([3]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 470.
([4]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 259.
([5]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 303.
([6]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 281.
([7]) Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. ledna 2018 nazvané „Rámec pro sledování oběhového hospodářství“ (COM(2018)0029),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2017 nazvané „Úloha výroby energie z odpadů v oběhovém hospodářství“ (COM(2017)0034),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2017 o provádění akčního plánu pro oběhové hospodářství (COM(2017)0033),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. prosince 2015 nazvané „Investovat do zaměstnanosti a růstu a maximalizovat příspěvek evropských strukturálních a investičních fondů“ (COM(2015)0639),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. prosince 2015 nazvané „Uzavření cyklu – akční plán EU pro oběhové hospodářství“ (COM(2015)0614),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. července 2014 nazvané „Směrem k oběhovému hospodářství: program nulového odpadu pro Evropu“ (COM(2014)0398),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. července 2014 nazvané „Zelený akční plán pro malé a střední podniky: Umožnit malým a středním podnikům proměnit výzvy v oblasti životního prostředí na obchodní příležitosti“ (COM(2014)0440),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. února 2012 nazvané „Inovace pro udržitelný růst: biohospodářství pro Evropu“ (COM(2012)0060),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. července 2012 nazvané „Inteligentní města a obce – evropské inovační partnerství“, (C(2012)4701),

— s ohledem na studii z prosince 2017 zadanou Komisí a nazvanou „Začlenění environmentálních hledisek do fondů politiky soudržnosti (EFRR, ESF, FS) – Výsledky, vývoj a tendence v průběhu tří programových období (2000–2006, 2007–2013, 2014–2020)“,

— s ohledem na své usnesení ze dne 16. února 2017 o investování do zaměstnanosti a růstu a maximalizaci příspěvku evropských strukturálních a investičních fondů: hodnocení zprávy podle čl. 16 odst. 3 nařízení o společných ustanoveních ([8]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2016 o Evropské územní spolupráci – osvědčené postupy a inovativní opatření ([9]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2016 o součinnosti pro inovace: evropské strukturální a investiční fondy, program Horizont 2020 a další evropské fondy pro inovace a programy EU ([10]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 9. července 2015 o účinném využívání zdrojů: směrem k oběhovému hospodářství ([11]),

([8]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0053.
([9]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0321.
([10]) Úř. věst. C 101, 16.3.2018, s. 111.
([11]) Úř. věst. C 265, 11.8.2017, s. 65.

— s ohledem na své usnesení ze dne 19. května 2015 o příležitostech v oblasti zeleného růstu pro MSP ([12]),

— s ohledem na prohlášení o inteligentních ostrovech ze dne 28. března 2017,

— s ohledem na článek 52 jednacího řádu a čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A8-0184/2018),

A. vzhledem k tomu, že místní a regionální orgány, které jsou nejlépe obeznámeny s místními a regionálními problémy, představují klíčové aktéry z hlediska účinného uplatňování politiky soudržnosti a stojí v čele přechodu k oběhovému hospodářství; vzhledem k tomu, že evropský model víceúrovňového řízení založený na aktivní a konstruktivní spolupráci mezi různými úrovněmi správy a zúčastněnými stranami je, vedle přiměřeného informování a aktivního zapojení občanů, pro dosažení této změny klíčový;

B. vzhledem k tomu, že města představují pouze 3 % povrchu Země, ale bydlí v nich více než polovina světové populace, spotřebovávají více než 75 % celosvětových zdrojů a produkují 60 až 80 % emisí skleníkových plynů, a vzhledem k tomu, že se očekává, že do roku 2050 se do měst přestěhuje 70 % světové populace;

C. vzhledem k tomu, že přechod k silnějšímu a více oběhovému hospodářství je pro EU, její členské státy a její občany vynikající příležitostí a výzvou k tomu, aby modernizovali evropské hospodářství a řídili jej udržitelnějším směrem; vzhledem k tomu, že se jedná o příležitost zejména pro všechny evropské regiony a místní orgány, které jsou úrovní správy nejblíže místním komunitám; vzhledem k tomu, že to evropským regionům poskytuje příležitosti k rozvoji a růstu a může jim to pomoci vybudovat udržitelný model, který povede k hospodářskému rozvoji, přemění stávající odvětví, zlepší jejich obchodní bilanci a průmyslovou konkurenceschopnost díky vyšší produktivitě a vytvoří nová, vysoce kvalitní a dobře placená pracovní místa a nové hodnotové řetězce;

D. vzhledem k tomu, že přibližně 60 % odpadu EU není v současné době recyklováno, a vzhledem k tomu, že z přezkoumání a zavedení nových modelů oběhového hospodářství by mohly vyplynout velké výhody a podnikatelské příležitosti pro malé a střední podniky v EU;

E. vzhledem k tomu, že splnění cílů Pařížské dohody vyžaduje posun k více oběhovému hospodářství a zásadním způsobem přispívá k rozvoji hospodářského modelu, jehož cílem je nejen zisk, ale i ochrana životního prostředí;

F. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti nabízí nejen investiční příležitosti pro řešení místních a regionálních potřeb prostřednictvím evropských strukturálních a investičních fondů (ESI fondy), ale také integrovaný politický rámec, který má zmenšit rozdíly v úrovni rozvoje mezi evropskými regiony a pomoci jim řešit četné výzvy týkající se jejich rozvoje, mimo jiné prostřednictvím podpory účinného využívání zdrojů a udržitelného rozvoje, jakož i územní spolupráce a budování kapacit, a také přilákat a podporovat soukromé investice;

G. vzhledem k tomu, že současný legislativní rámec pro politiku soudržnosti neuvádí přechod na oběhové hospodářství jakožto cíl, a vzhledem k tomu, že udržitelný rozvoj je horizontální zásadou pro využívání ESI fondů, jak je definováno v článku 8 nařízení o společných ustanoveních i ve společném strategickém rámci (příloha I), což umožní posílit propojení stávajících nástrojů na podporu projektů v oblasti oběhového hospodářství;

H. vzhledem k tomu, že mnohé z tematických cílů stanovených pro ESI fondy za účelem dosažení souladu se strategií Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a se souvisejícími předběžnými podmínkami jsou relevantní ve vztahu k cílům v oblasti oběhového hospodářství;

I. vzhledem k tomu, že článek 6 nařízení o společných ustanoveních stanoví povinnost, aby operace podporované z fondů ESI byly v souladu s platným unijními i vnitrostátními právními předpisy týkajícími se uplatňování práva EU, zejména včetně práva v oblasti životního prostředí;

([12]) Úř. věst. C 353, 27.9.2016, s. 27.

J. vzhledem k tomu, že jedním z cílů oběhového hospodářství je snížit množství odpadu na skládkách, a vzhledem k tomu, že zabezpečení a vyřešení situace zákonných i nezákonných skládek v členských státech by mělo být považováno za naprostou prioritu;

K. vzhledem k tomu, že Čína od 1. ledna 2018 zakázala dovoz úlomků z plastů a netříděného papírového odpadu, a vzhledem k tomu, že tento zákaz bude pro Unii znamenat výzvu v oblasti recyklace, jíž bude nutno řešit na regionální a místní úrovni;

Úloha politiky soudržnosti při podpoře oběhového hospodářství

1. vítá snahu Komise podporovat oběhové hospodářství prostřednictvím politiky soudržnosti, zejména prostřednictvím informačních aktivit na pomoc členským státům a regionům EU při využívání fondů politiky soudržnosti pro účely oběhového hospodářství;

2. konstatuje, že podle zprávy Komise o provádění akčního plánu pro oběhové hospodářství dosahuje podpora EU na období 2014–2020 určená pro inovace, malé a střední podniky, nízkouhlíkové hospodářství a ochranu životního prostředí 150 miliard EUR, přičemž mnohé z těchto oblastí přispívají k dosažení oběhového hospodářství;

3. konstatuje, že analýza výsledků jednání o dohodách o partnerství a operačních programech Evropského sociálního fondu (ESF) pro současné programové období ukázala, že ESF je využíván na podporu opatření zaměřených na zavádění ekologičtějších modelů organizace práce a opatření v oblasti zelené ekonomiky;

4. konstatuje, že jak zdůraznila studie zadaná Komisí, současný politický rámec neumožňuje plně zachytit příspěvek politiky soudržnosti k oběhovému hospodářství; v tomto ohledu poukazuje na to, že definice stávajících kategorií „oblasti zásahu“ používaná pro finanční příděly nezahrnuje oběhové hospodářství jako takové;

5. naléhavě vyzývá Komisi, aby uplatňovala plánovaná opatření zaměřená na oběhové hospodářství a dodržovala přitom řádné regulační postupy, a zdůrazňuje, že je třeba monitorovat prováděcí opatření;

6. zdůrazňuje, že je třeba plnit závazek Komise ohledně rámce pro sledování oběhového hospodářství ([13]) s cílem zvýšit a vyhodnotit pokrok dosažený při přechodu na oběhové hospodářství na úrovni EU a členských států a zároveň snížit administrativní zátěž;

7. vyzývá Komisi, aby přijala mimořádná opatření k nápravě situace v oblastech využívaných k nezákonné vykládce a skladování nebezpečného odpadu, která má nepříznivý vliv na zdraví a hospodářské a sociální podmínky obyvatel;

8. vyzdvihuje úlohu, kterou hrají rámcový program EU pro výzkum a inovace Horizont 2020 a program LIFE na období 2014–2020 při financování inovativních projektů a při podpoře projektů zaměřených na snižování množství odpadu, recyklaci a opětovné využití, jež jsou relevantní pro oběhové hospodářství;

9. oceňuje skutečnost, že několik regionů využilo své strategie pro inteligentní specializaci ke stanovení priorit týkajících se oběhového hospodářství a že směřují své investice v oblasti výzkumu a inovací prostřednictvím politiky soudržnosti k tomuto cíli, což hraje zásadní úlohu při podpoře investic a infrastruktury, které splňují potřeby malých a středních podniků; vyzývá regionální orgány, aby tento osvědčený postup běžně využívaly a aby uplatňovaly strategie inteligentní specializace;

10. vítá vytvoření evropského střediska excelence pro účinnost využívání zdrojů pro malé a střední podniky a platformy pro finanční podporu oběhového hospodářství;

11. připomíná své stanovisko, že oběhové hospodářství přesahuje pouhé nakládání s odpady a zahrnuje oblasti, jako jsou zelená pracovní místa; obnovitelné zdroje energie; účinné využívání zdrojů; biohospodářství; politiky v oblasti zemědělství a rybolovu, jejichž průmysl založený na biotechnologiích usiluje o nahrazení fosilních paliv; vodohospodářství; energetická účinnost; plýtvání potravinami; odpad v mořích; zlepšení kvality vzduchu; výzkum a vývoj a inovace v souvisejících oblastech; uznává však, že infrastruktura pro nakládání s odpady je zásadním prvkem pro omezení lineárních vzorců výroby a spotřeby a že je nezbytné podporovat inovace v oblasti ekodesignu s cílem snížit úroveň plastového odpadu;

([13]) Sdělení Komise ze dne 16. ledna 2018 nazvané „Rámec pro sledování oběhového hospodářství“ (COM(2018)0029),

12. připomíná, že základní problém, který je třeba vyřešit jako první, je trh s druhotnými materiály, protože pokud suroviny stojí méně než recyklované materiály, je zřejmé, že se směřování k zelené ekonomice výrazně zpomaluje a využívání strukturálních fondů by se mohlo dostat do začarovaného kruhu; v této souvislosti se domnívá, že některé právní předpisy přijaté ad hoc (jako např. nadcházející návrh Komise o plastových výrobcích na jedno použití) a vhodné zdanění na úrovni EU, které bude součástí vlastních zdrojů pro příští víceletý finanční rámec, mohou mít pro přechod na oběhové hospodářství rozhodující přínos;

13. zdůrazňuje, že recyklované materiály naplňují v průměru pouze 10 % poptávky EU po materiálech; bere na vědomí, vzhledem k novému vývoji na světových trzích, zejména po nedávném zákazu dovozu úlomků z plastů a netříděného papírového odpadu do Číny, že se objevil nový potenciál pro regiony a místní komunity v oblasti investic do recyklační infrastruktury, tvorby nových ekologických pracovních míst a řešení aktuálních výzev, jimž EU čelí;

14. zdůrazňuje existenci a význam předběžných podmínek pro ESI fondy, které souvisejí zejména s cílem zachovat a chránit životní prostředí a podporovat účinné využívání zdrojů; zejména zdůrazňuje podmínku týkající se „podpory investic do odpadového hospodářství udržitelných z hospodářského a environmentálního hlediska“; vyjadřuje však politování nad tím, že je zanedbávána hierarchie způsobů nakládání s odpady a že chybí řádné posouzení dlouhodobých výsledků investic v rámci ESI fondů z hlediska životního prostředí;

15. vyzývá ke koordinaci a větší spolupráci mezi regiony, malými a středními podniky a dalšími veřejnými/soukromými subjekty s cílem zahájit nové tematické platformy pro inteligentní specializaci, zejména mezi zemědělsko-potravinářským, energetickým a průmyslovým odvětvím;

16. zdůrazňuje, že je důležité uplatňovat hierarchii způsobů nakládání s odpady jako podmínku pro dosažení oběhového hospodářství a že je rovněž třeba dosáhnout větší transparentnosti v rámci dodavatelského řetězce, aby bylo možné produkty a materiály po skončení jejich životnosti účinně sledovat a znovu získat; kromě toho si všímá negativní tendence, kdy investice z ESI fondů směřují do nižších úrovní hierarchie způsobů nakládání s odpady, zejména do zařízení pro mechanicko-biologické zpracování a spalování, což v některých případech vede k nadměrné kapacitě a dlouhodobému technologickému ustrnutí, které ohrožují dosahování cílů EU v oblasti recyklace; připomíná, že vybízení podnikatelského prostředí k tomu, aby dodržovalo uvedenou hierarchii, by mělo vést ke generování dodatečných materiálů v rámci toku zdrojů a nabídnout potenciální odbytiště pro jeho využití ve výrobě;

17. připomíná nové cíle pro odpad pro roky 2025, 2030 a 2035 stanovené v přezkumu právních předpisů EU týkajících se odpadu a zdůrazňuje, že splnění těchto cílů vyžaduje politický závazek na celostátní, regionální a místní úrovni, jakož i hospodářské investice; vyzývá členské státy, aby na podporu takových investic plně využívaly dostupné prostředky Unie, a zdůrazňuje, že tyto investice budou mít značnou návratnost z hlediska hospodářského růstu a tvorby pracovních míst;

18. zdůrazňuje význam regionálních projektů pro zpracovávání zcela nerecyklovatelného zbytkového odpadu za účelem výroby udržitelných biopaliv druhé generace, a to po pečlivém vytřídění či odděleném sběru v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady;

19. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby všechny definice týkající se odpadu byly v souladu s rámcovou směrnicí o odpadech a aby byly dostupné srovnatelné údaje o pokroku, jehož dosáhly členské státy a místní a regionální orgány;

20. podtrhuje význam iniciativy „Městská inovativní opatření“, v jejímž rámci bylo k financování z EFRR dosud schváleno osm inovativních projektů v oblasti oběhového hospodářství v městských orgánech, a vyzývá Komisi, aby sledovala a hodnotila jejich provádění s cílem formulovat obsáhlejší politiky v oblasti oběhového hospodářství;

Oběhové hospodářství coby hnací síla udržitelného a regionálního rozvoje

21. zdůrazňuje význam zásady partnerství a důležitou úlohu všech zúčastněných stran, zejména regionálních a místních orgánů a nevládního sektoru, včetně malých a středních podniků a podniků sociální ekonomiky, při přípravě dohod o partnerství a operačních programů; požaduje skutečné zapojení partnerů do politických procesů prostřednictvím vytváření průřezových partnerství a náležité začlenění cílů týkajících se oběhového hospodářství do programových dokumentů; vybízí členské státy, aby v koordinaci s přístupem EU k oběhovému hospodářství vypracovaly své vlastní vnitrostátní strategie v této oblasti; poukazuje na vedoucí úlohu, kterou může mít místní správa při vytváření oběhového hospodářství;

22. zdůrazňuje významnou úlohu partnerství veřejného a soukromého sektoru při navrhování a plánování nových produktů a služeb, které zohledňují životní cyklus, a to s cílem zavést čtyři konstrukční modely, které by bylo možné využívat v rámci oběhového hospodářství: navrhování zaměřené na dlouhou životnost; navrhování zaměřené na leasing/poskytování služeb; navrhování zaměřené na opětovné použití ve výrobě; navrhování zaměřené na opětovné získání materiálů;

23. zdůrazňuje, že je třeba změnit a přizpůsobit stávající strategie a tržní modely s cílem podpořit regiony při přechodu k udržitelnější formě hospodářství a současně posílit hospodářskou, průmyslovou a environmentální konkurenceschopnost;

24. požaduje zavedení oběhového hospodářství v rámci koordinované víceúrovňové správy a zásad partnerství, a to zcela transparentním způsobem a za účasti místních komunit a širokého zapojení veřejnosti;

25. zdůrazňuje, že je nezbytné prosazovat větší spolupráci mezi všemi zúčastněnými stranami zapojenými do procesů oběhového hospodářství;

26. bere na vědomí, že projekty týkající se oběhového hospodářství, které získaly podporu v rámci politiky soudržnosti, přinesly větší prospěch rozvinutějším regionům; uznává omezenou správní kapacitu méně rozvinutých regionů, a proto vyzývá vnitrostátní orgány členských států a Komisi, aby využily všech stávajících možností k poskytování odborné pomoci a k posílení kapacit těchto regionů s cílem podpořit je v jejich úsilí a vytvořit podmínky pro dosažení výrazného technologického pokroku prostřednictvím většího množství projektů, které splňují zásady oběhového hospodářství, a rozvíjením partnerství a úzké spolupráce se zainteresovanými stranami, jako jsou odborníci na materiály, chemici, výrobci a recyklační podniky, zejména v rámci iniciativy „Průmysl 2020 a oběhové hospodářství“;

27. upozorňuje na odhady, že přechod na biologické suroviny a biologické metody zpracování by do roku 2030 mohl ušetřit až 2,5 miliardy tun emisí v ekvivalentech CO2 ročně a několikanásobně zvětšit trhy pro biologické suroviny a nové spotřebitelské produkty; zdůrazňuje mimořádný význam udržitelného hospodaření s přírodními zdroji a zachování biologické rozmanitosti při přeměně zdrojů na bioprodukty, materiály a paliva;

28. domnívá se, že biohospodářství má zásadní význam pro regionální a místní rozvoj, neboť posiluje soudržnost mezi regiony prostřednictvím svého potenciálu pro vytváření pracovních míst a růst ve venkovských oblastech; požaduje, aby byly ESI fondy více využívány k provádění stávajících inovací prostřednictvím politik na podporu zúčastněných stran a současně byly dále podporovány inovace v oblasti rozvoje biologicky rozložitelných, recyklovatelných a kompostovatelných materiálů s biologickým základem získávané z udržitelně řízených biologických surovin; připomíná, že důsledné zavádění biohospodářství může také řešit problém plýtvání potravinami; vyzývá k lepší spolupráci státních, regionálních a místních orgánů při vytváření systémů a platforem, které spojují různé subjekty od produkce potravin přes dopravu, maloobchod, spotřebitele až po odvětví odpadů a další zúčastněné strany, čímž bude dosaženo větší součinnosti při vytváření účinných řešení;

29. poukazuje na to, že kromě místních, regionálních a státních orgánů by měly být pobídky poskytovány rovněž samotným spotřebitelům, kteří by měli být neustále informováni a povzbuzováni ke změně svého chování coby spotřebitelů v oblasti nakládání s odpady a produkce odpadu, recyklace a problematiky udržitelných řešení v jejich každodenním životě;

30. požaduje lepší, snazší a transparentnější přístup k financování pro místní a regionální orgány, mimo jiné posílením jejich správních kapacit a prohloubením spolupráce s EIB, v rámci Evropského centra pro investiční poradenství, s cílem umožnit větší investice do zelených pracovních míst, odpadového hospodářství, inteligentní specializace, dalšího rozvoje venkovských oblastí včetně potřebné infrastruktury a technologií šetrných k životnímu prostředí, přechodu z fosilních paliv na obnovitelné zdroje a do místní transformace energetiky, včetně energetické účinnosti, decentralizované distribuce energie, inovací v oblasti čisté energetiky a oběhového hospodářství; vítá, že EIB poskytla během posledních pěti let spolufinancování projektů v oblasti oběhového hospodářství, vodního hospodářství nebo výzkumu a vývoje v odvětví zemědělství v objemu přibližně 2,4 miliardy EUR; zdůrazňuje význam lepší koordinace ESI fondů a Evropského fondu pro strategické investice (EFSI) v oblasti oběhového hospodářství, rovněž s cílem zajistit, aby programy zahrnovaly regionální přístup a lépe využívaly regionální potenciál, pokud jde o udržitelné zdroje energie;

31. vyzývá členské státy, regiony a místní orgány, aby podněcovaly k vytváření sítí pro opětovné využívání a opravy a aby tyto sítě podporovaly, zejména ty, které fungují jako podniky sociálního hospodářství, aby zajistily delší životnost výrobků prostřednictvím opětovného využívání a oprav, a to prostřednictvím snazšího přístupu těchto sítí k místům sběru odpadu a prostřednictvím podpory využívání ESI fondů, ekonomických nástrojů, kritérií pro zadávání zakázek nebo jiných opatření v tomto směru;

32. zdůrazňuje, že udržitelnost opětovného použití a recyklace s ohledem na životní cyklus rovněž závisí na spotřebě energie v dopravě; zdůrazňuje, že to se vztahuje zejména na venkovské oblasti, kde je třeba pokrýt větší vzdálenosti mezi místy sběru odpadu a místy, kde je tento odpad zpracováván; naléhavě žádá Komisi, členské státy a regionální orgány, aby přístup založený na životním cyklu zohlednily ve svých strategiích oběhového hospodářství pro venkovské oblasti s cílem zabránit celkovým negativním dopadům na životní prostředí a klima;

33. poukazuje na to, že ze vzorku 32 operačních programů přezkoumaných v rámci studie o začlenění environmentálních hledisek do fondů politiky soudržnosti se devět z nich zabývá oběhovým hospodářstvím a šest zelenými pracovními místy; vítá stávající úsilí, které vyvíjejí vnitrostátní a regionální orgány, ale současně vyzývá členské státy, aby lépe začlenily oběhové hospodářství do svých operačních regionálních programů a dohod o partnerství; naléhavě žádá, aby byla regionům poskytnuta podpora s cílem zajistit co nejplynulejší přechod k oběhovému hospodářství;

34. vyzývá členské státy, aby zajistily, že oběhové hospodářství bude vhodným způsobem začleněno do vzdělávacích programů a odborné přípravy a rekvalifikace jakožto interdisciplinární téma s cílem formovat nové postoje, které následně pomohou definovat nové obchodní modely a vytvářet nová pracovní místa;

35. vyzývá vnitrostátní a regionální orgány odpovědné za přípravu operačních programů, aby oběhové hospodářství lépe začlenily do programů územní spolupráce, zejména do programů přeshraniční spolupráce, s cílem zavést přeshraniční řešení, která mohou přinést výsledky účinněji a levněji;

36. domnívá se, že budoucí plánování ESI fondů v příštím programovém období by mělo být lépe provázáno s vnitrostátními plány v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030, přičemž by se měly, je-li to možné, využívat podobné ukazatele jako ukazatele obsažené v nařízení o správě energetické unie; požaduje ambiciózní a soudržnou strategii pro členské státy, aby plnily již existující povinné cíle na úrovni EU v oblasti zmírňování změny klimatu;

37. vyzývá členské státy, aby využily příležitosti k dalšímu začlenění oběhového hospodářství do svých stávajících operačních programů během jejich revize; je přesvědčen, že Komise by měla tento proces usnadnit a zároveň poskytnout členským státům pomoc při analýze současného stavu a případných oblastí, v nichž by bylo možné uplatňovat zásady oběhového hospodářství;

38. domnívá se, že je třeba dále posílit úlohu Evropské územní spolupráce při řešení výzev spojených se zaváděním oběhového hospodářství; vyzývá členské státy, aby podporovaly přeshraniční spolupráci, zejména pomocí Evropské územní spolupráce, s cílem provádět projekty v oblasti oběhového hospodářství; dále zdůrazňuje, že je důležité prostřednictvím předvstupních dohod se třetími zeměmi nalézt udržitelná řešení s cílem řešit aktuální výzvy, zejména v oblasti znečištění ovzduší;

39. zdůrazňuje nevyužitý potenciál probíhajících makroregionálních strategií, pokud jde o pomoc při řešení výzev týkajících se realizace oběhového hospodářství, a to nejen v členských státech, ale také ve třetích zemích ležících ve stejné zeměpisné oblasti; zdůrazňuje, že tyto strategie by se měly zaměřit na priority, které by podpořily vytvoření trhu s druhotnými surovinami pro Unii; vyzývá k rozvíjení iniciativ spolupráce mezi EU a sousedními zeměmi;

40. připomíná svá stanoviska týkající se významu náležitého budování a udržování kapacit v rámci místních, regionálních a vnitrostátních veřejných orgánů, což je také velmi důležité pro přechod na oběhové hospodářství; zdůrazňuje důležitou úlohu technické pomoci v této oblasti; uvědomuje si, že regiony a městské oblasti hrají zásadní úlohu při prosazování odpovědnosti za transformaci energetiky zdola nahoru a jsou nejvhodnější pro testování a zavádění integrovaných energetických řešení v přímém spojení s občany; zdůrazňuje úlohu, již mohou v oběhovém hospodářství hrát iniciativy pro „inteligentní města“, a to prostřednictvím podpory modelů ekologických technologií coby součásti strategií pro udržitelný rozvoj měst; zdůrazňuje, že nástrojem účinného oběhového hospodářství jsou udržitelná a „oběhová“ města;

41. poukazuje na význam zelených veřejných zakázek coby hnací síly oběhového hospodářství s potenciálním trhem dodávajícím veřejné práce, zboží a služby ([14]) v hodnotě odhadované na 1,8 bilionu EUR ročně;

42. zdůrazňuje potřebu regulačního rámce v oblasti energetiky, který podnítí občany a energetická společenství, aby se podíleli na transformaci energetiky prostřednictvím práva na vlastní výrobu a spotřebu a prostřednictvím pokračujících systémů podpory, zaručeného přednostního přístupu k síti a přednostního nasazování obnovitelných zdrojů energie;

43. vybízí regionální a místní orgány, aby více investovaly do vzdělávacích programů, odborné přípravy a rekvalifikace zaměstnanců a do kampaní za zvýšení informovanosti veřejnosti o přínosech a výhodách všech opatření s cílem realizovat oběhové hospodářství pomocí projektů politiky soudržnosti, a zvýšit tak zapojení občanů a ovlivnit chování spotřebitelů; v této souvislosti zdůrazňuje potenciál ESF; zdůrazňuje, že je nutné podpořit mladé podnikatele, aby se posunovali směrem k oběhovému hospodářství, zejména v regionech s nízkými příjmy a slabým růstem; rovněž poukazuje na to, že oběhové hospodářství je příležitostí pro venkovské oblasti zvrátit trend vylidňování, diverzifikovat ekonomiku a zlepšit zabezpečení před riziky; v této souvislosti zdůrazňuje, že venkovské oblasti potřebují pobídky k přechodu k udržitelným hodnotovým řetězcům; zdůrazňuje, že je důležité vypracovat zvláštní strategii pro ostrovní regiony;

44. vybízí Komisi, aby podporovala využívání komunitně vedeného místního rozvoje a integrovaných územních investic s cílem pomoci místním zúčastněným stranám spojit různé zdroje financování a naplánovat místní iniciativy zaměřené na oběhové hospodářství;

45. konstatuje, že 80 % zdrojů odpadu znečišťujícího moře se nachází na pevnině; zdůrazňuje proto, že je důležité zabývat se odpady na pevnině a odpady v mořích prostřednictvím místních a regionálních opatření, která mají přínos jak pro životní prostředí, tak pro lidské zdraví; vyzývá členské státy, regiony a místní orgány, aby soustředily své úsilí na předcházení vzniku odpadu na pevnině;

46. vyzývá Komisi, aby v kontextu evropského semestru zvážila dopad na výpočet veřejných schodků regionálních a státních investic spolufinancovaných z prostředků ESI fondů v projektech souvisejících s oběhovým hospodářstvím;

47. vítá návrh na přezkum směrnice 98/83/ES o pitné vodě, který usnadní přechod na oběhové hospodářství omezením plastového odpadu z balené vody a bude zároveň zahrnovat významné energetické úspory a účinnou správu zdrojů pitné vody;

Oběhové hospodářství v politice soudržnosti na období po roce 2020

48. vyzývá Komisi, aby na příští programové období vypracovala příslušnou metodiku monitorování s vhodnými ukazateli, která umožní lépe sledovat příspěvek politiky soudržnosti k realizaci oběhového hospodářství a nabídne tak lepší obrázek environmentálních a socioekonomických podmínek;

49. poukazuje na to, že značnou podporu pro dokončení přechodu k oběhovému hospodářství poskytují i další programy, například programy LIFE, COSME a Horizont 2020; zdůrazňuje, že je rovněž nezbytné zlepšit součinnost mezi výše uvedenými nástroji, aby mohlo být dosaženo cílů stanovených v akčním plánu Komise pro oběhové hospodářství;

50. vyzývá Komisi, aby v kontextu nových legislativních nástrojů pro budoucí rámec politiky soudržnosti stanovila vhodné předběžné podmínky týkající se realizace oběhového hospodářství; domnívá se, že strategie oběhového hospodářství by měly být vytvořeny v partnerství se státními, regionálními a místními orgány a hospodářskými a sociálními partnery;

51. vyzývá Komisi, aby zajistila, že program Horizont 2020 bude věnovat ještě větší pozornost inovačním a výzkumným projektům v oblasti oběhového hospodářství a vyčlení na ně více finančních prostředků;

52. zdůrazňuje, že je důležité zvýšit podporu politiky soudržnosti vůči udržitelnému rozvoji měst a venkova, a požaduje, aby byla v této souvislosti přisouzena významnější úloha cílům souvisejícím s oběhovým hospodářstvím; požaduje, aby pokračovala městská a venkovská inovativní opatření v této oblasti, a vyzývá Komisi, aby při přípravě budoucích návrhů co nejvíce využila poznatků získaných v období 2014–2020; vyzývá k flexibilnímu a individuálnímu přístupu při provádění městské agendy, který poskytne pobídky a vodítko pro plné využití potenciálu měst při zavádění oběhového hospodářství;

([14]) „Kupujte zeleně! Příručka o zelených veřejných zakázkách“, třetí vydání, Evropská komise, 2016.

53. vyzývá Komisi, aby Evropskou platformu zainteresovaných stran pro oběhové hospodářství učinila místem pro výměnu osvědčených postupů s cílem co nejlépe využít zdroje politiky soudržnosti pro přechod k oběhovému hospodářství;

54. zdůrazňuje vzájemnou provázanost oběhového hospodářství a zmírňování změny klimatu, a žádá tedy větší výdaje v politice soudržnosti na období po roce 2020 týkající se investic do oběhového hospodářství a klimatu; mimoto zdůrazňuje, že je v příštím VFR nutné zvýšit celkové výdaje v oblasti klimatu oproti jejich stávající úrovni;

o

o o

55. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

P8_TA(2018)0257

Vzájemné vztahy EU-NATO

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o vzájemných vztazích EU-NATO (2017/2276(INI))

(2020/C 28/05)

Evropský parlament,

— s ohledem na Lisabonskou smlouvu,

— s ohledem na Severoatlantickou smlouvu,

— s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 20. prosince 2013, 26. června 2015, 28. června a 15. prosince 2016 a z 9. března, 22. června a 15. prosince 2017,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 18. května 2015 a 14. listopadu 2016 o společné bezpečnostní a obranné politice, ze dne 6. prosince 2016 o spolupráci EU-NATO, ze dne 6. března, 18. května a 17. července 2017 o globální strategii EU, ze dne 19. června a 5. prosince 2017 o provádění společného souboru návrhů, který potvrdily rady EU a NATO dne 6. prosince 2016,

— s ohledem na dokument nazvaný „Sdílená vize, společný postup: silnější Evropa – globální strategie pro zahraniční a bezpečnostní politiku Evropské unie“, který dne 28. června 2016 představila místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

— s ohledem na společné prohlášení předsedů Evropské rady a Komise a generálního tajemníka NATO ze dne 8. července 2016, na společný soubor 42 návrhů, který potvrdily rady EU a NATO dne 6. prosince 2016, a na zprávy o pokroku ze dne 14. června a 5. prosince 2017 o jeho provádění a na nový soubor 32 návrhů, který potvrdily obě rady dne 5. prosince 2017,

— s ohledem na závěry ze zasedání Rady pro zahraniční věci (včetně obrany), která se konala dne 13. listopadu 2017 a dne 6. března 2018, týkající se konkrétně spolupráce EU a NATO,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. listopadu 2016 Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o Evropském obranném akčním plánu (COM(2016)0950),

— s ohledem na společné sdělení Komise a místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Evropskému parlamentu a Radě ze dne 10. listopadu 2017 na téma „Jak zlepšit vojenskou mobilitu v Evropské unii“ (JOIN(2017)0041) a na jeho akční plán předložený v březnu 2018 (JOIN(2018)0005),

— s ohledem na balíček týkající se obrany, který předložila Komise dne 7. června 2017,

— s ohledem na výroční zprávu generálního tajemníka NATO za rok 2017, zveřejněnou dne 15. března 2018,

— s ohledem na usnesení Parlamentního shromáždění NATO č. 439 ze dne 9. října 2017 o užší spolupráci NATO-EU,

— s ohledem na usnesení Parlamentního shromáždění NATO č. 440 ze dne 9. října 2017 o obranné průmyslové základně,

— s ohledem na zprávu obranného a bezpečnostního výboru Parlamentního shromáždění NATO ze dne 8. října 2017 o spolupráci NATO-EU po Varšavě, včetně její přílohy, kterou přispěl Evropský parlament,

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. dubna 2016 nazvané „EU v měnícím se globálním prostředí – více propojený, zpochybňovaný a složitý svět“ ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2016 o evropské obranné unii ([2]),

— s ohledem na svá usnesení ze dne 23. listopadu 2016 a 13. prosince 2017 o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) ([3]),

— s ohledem na svá usnesení ze dne 14. prosince 2016 a 13. prosince 2017 o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 16. března 2017 o ústavních, právních a institucionálních dopadech společné bezpečnostní a obranné politiky: možnosti, které skýtá Lisabonská smlouva“ ([5]),

— s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0188/2018),

A. vzhledem k tomu, že naše hodnoty, jako je liberální demokracie, multilateralismus, lidská práva, mír, rozvoj a právní stát, na nichž je založena EU i transatlantické vazby, jakožto na pravidlech založený mezinárodní systém a evropská jednota a soudržnost, jsou v éře geopolitických turbulencí a rychlého zhoršování strategického prostředí vystaveny velké zkoušce;

B. vzhledem k tomu, že dvě hlavní západní organizace, EU a NATO, dosahují pokroku ve zlepšování své spolupráce, pokud jde o zvládání složitých problémů, rizik a hrozeb, tradičních i hybridních, jež přicházejí od státních i nestátních subjektů pocházejících zejména z východu a z jihu; vzhledem k tomu, že akumulace krizí, které destabilizují evropské sousedství, vytváří jak vnitřní, tak i vnější bezpečnostní hrozby; vzhledem k tomu, že ani jedna z těchto organizací nemá k dispozici plnou škálu nástrojů, kterými by sama bojovala proti těmto bezpečnostním výzvám, a každá z nich by se jim mohla lépe postavit, pokud budou vzájemně spolupracovat; vzhledem k tomu, že EU i NATO jsou nezbytné pro zajištění bezpečnosti Evropy a jejích občanů;

C. vzhledem k tomu, že spolupráce EU-NATO by neměla být považována za cíl sama o sobě, ale za prostředek ke splnění společných bezpečnostních priorit a cílů prostřednictvím doplňkovosti misí a dostupnými prostředky; vzhledem k tomu, že členské státy EU a spojenci NATO mají jediný soubor ozbrojených sil; vzhledem k tomu, že společně mohou účinně využívat zdroje a účinněji mobilizovat širokou škálu stávajících nástrojů použitelných k reakci na bezpečnostní výzvy;

D. vzhledem k tomu, že NATO je vojenskou aliancí, a EU nikoli; vzhledem k tomu, že EU je globálním strategickým hráčem a subjektem zajišťujícím bezpečnost, neboť má k dispozici jedinečnou a širokou škálu nástrojů, kterými může uceleným způsobem prostřednictvím nejrůznějších politik řešit současné problémy; vzhledem k tomu, že EU v souladu se svými cíli a v důsledku své globální strategie zvyšuje svou odpovědnost za svou vlastní bezpečnost a obranu a svou úlohu partnera pro mezinárodní mír a bezpečnost, jakož i svou schopnost konat samostatně a zároveň posílit svůj přínos pro NATO a podporovat užší spolupráci;

E. vzhledem k tomu, že NATO nese primární odpovědnost za společnou obranu svých členů; vzhledem k tomu, že bere na vědomí pokyny NATO pro své členy, podle nichž mají v průběhu příštích deseti let vydat 2 % HDP na obranu v zájmu udržení odpovídající obranyschopnosti; vzhledem k tomu, že NATO coby klíčový bezpečnostní partner EU je důležitou zárukou interoperability schopností spojeneckých sil a soudržnosti jejich úsilí v oblasti veřejných zakázek;

F. vzhledem k tomu, že činnosti EU a NATO by se měly lépe doplňovat v otázkách bezpečnosti, a to v zájmu lepšího řešení nových mimořádných a komplexních bezpečnostních výzev; vzhledem k tomu, že společné oblasti obou organizací rovněž vyžadují užší a účinnější spolupráci;

([1]) Úř. věst. C 58, 15.2.2018, s. 109.
([2]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0435.
([3]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0440 a P8_TA(2017)0492.
([4]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0503 a P8_TA(2017)0493.
([5]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0092.

G. vzhledem k tomu, že EU a NATO, které se obě podílejí na řešení krizí, by byly v této činnosti účinnější, pokud by postupovaly skutečně koordinovaným způsobem a co nejvíce využívaly svých odborných znalostí a zdrojů; vzhledem k tomu, že EU v návaznosti na svou globální strategii posiluje svůj ucelený přístup k vnějším konfliktům a krizím a reaguje na hrozby a výzvy propojováním otázek vnitřní a vnější bezpečnosti za použití civilních či vojenských prostředků;

H. vzhledem k tomu, že na summitu NATO konaném ve Varšavě v roce 2016 stanovily Aliance a EU oblasti posílené spolupráce s ohledem na společné výzvy na východě a jihu, včetně postavení se hybridním hrozbám, posilování odolnosti, budování obranných kapacit, kybernetické obrany, námořní bezpečnosti a cvičení; vzhledem k tomu, že v prosinci 2016 schválili ministři zahraničí členů NATO 42 opatření pro rozvoj spolupráce NATO-EU v dohodnutých oblastech a že v prosinci 2017 byla dohodnuta spolupráce v dalších oblastech;

I. vzhledem k tomu, že partnerství mezi EU a NATO je v zájmu boje proti hybridním hrozbám, včetně boje proti dezinformacím, a podpory odolnosti nezbytné; vzhledem k tomu, že je zapotřebí jednoznačně rozlišovat kompetence a politické strategie obou institucí;

J. vzhledem k tomu, že došlo k náhlému zvýšení aktivit Ruska; vzhledem k tomu, že zatímco riziko oslabení transatlantických vazeb a solidarity mezi členskými státy EU přetrvává, je třeba posílit jejich společný strategický přístup vůči Rusku; vzhledem k tomu, že jak EU, tak NATO jsou znepokojeny čím dál tím důraznějším vojenským vystupováním Ruska; vzhledem k tomu, že zdrojem znepokojení je i politická manipulace a kybernetické útoky; vzhledem k tomu, že EU reagovala na vměšování Ruska do vnitřních záležitostí Evropy, které jednalo v rozporu s mezinárodním právem a normami; vzhledem k tomu, že odolnost je a nadále zůstane klíčovým faktorem kolektivní obrany;

K. vzhledem k tomu, že jižní sousedství čelí nebývalé nestabilitě a představuje strategicky důležitou výzvu jak pro členské státy EU, tak pro členy NATO, zejména pro ty příhraniční;

L. vzhledem k tomu, že kybernetické útoky jsou stále častější a sofistikovanější; vzhledem k tomu, že NATO v roce 2014 stanovilo kybernetickou obranu jako součást základních aliančních úkolů v oblasti kolektivní obrany a v roce 2016 uznalo kyberprostor za operační oblast vedle země, vzduchu a moře; vzhledem k tomu, že EU a NATO mohou vzájemně doplňovat své úsilí; vzhledem k tomu, že je nutné posílit spolupráci členských států EU v oblasti kybernetické bezpečnosti a že je v této oblasti zapotřebí koordinovaný přístup všech členských států EU;

M. vzhledem k tomu, že NATO a EU se v prosinci 2017 rozhodly zintenzivnit vzájemnou spolupráci v boji proti terorismu, a to především prostřednictvím posílení výměny informací a zlepšení národní odolnosti;

N. vzhledem k tomu, že EU a NATO využívají tutéž dopravní infrastrukturu v Evropě, což je klíčové při rychlých vojenských operacích, a vzhledem k tomu, že vojenská mobilita byla nedávno označena za prioritní oblast spolupráce mezi oběma organizacemi;

O. vzhledem k tomu, že podle posledních průzkumů Pew Research Center je podpora NATO ze strany veřejnosti silná a ve většině členských států NATO roste;

Důležitější partnerství

1. je přesvědčen, že EU a NATO sdílí stejné hodnoty na cestě k dosažení mezinárodního míru a bezpečnosti, že čelí podobným strategickým výzvám a s ohledem na souběžné členství 22 států mají sbližující se bezpečností a obranné zájmy, včetně ochrany svých občanů před případnými hrozbami; domnívá se, že strategické partnerství mezi EU a NATO je zásadní pro řešení těchto bezpečnostních výzev; zdůrazňuje, že spolupráce EU-NATO by se měla vzájemně doplňovat a respektovat zvláštnosti a role každé z nich;

2. zdůrazňuje otevřenost a transparentnost při plném respektování rozhodovací samostatnosti a procesů obou organizací, jakož i inkluzivnost a reciprocitu, jimiž není dotčena zvláštní povaha bezpečnostní a obranné politiky žádného členského státu, jako důležitých zásad strategického partnerství EU-NATO; zdůrazňuje, že spolupráce s členskými státy EU, které nejsou členy NATO, s členy NATO, jež nejsou členskými státy EU, je nedílnou součástí spolupráce mezi EU a NATO;

3. je přesvědčen, že NATO je pro své členy základním kamenem kolektivní obrany a odrazování v Evropě; je rovněž přesvědčen, že silnější EU vybavená účinnější SBOP, uskutečňující četné projekty mezi členskými státy a schopná zabezpečit plnění čl. 42 odst. 7 Smlouvy o Evropské unie, prostřednictvím něhož mohou členské státy požádat o pomoc, přispívá k posilování NATO; zdůrazňuje, že spolupráce mezi EU a NATO musí zohlednit také bezpečnostní a obrannou politiku těch šesti členských států EU, které nejsou členy NATO, a sedmi členů NATO, kteří nejsou členskými státy EU;

Středa, 13. června 2018

4. je pevně přesvědčen, že účinná reakce na celé spektrum bezpečnostních výzev vyžaduje strategickou vizi, další strukturální přizpůsobení a kombinaci tvrdých a měkkých mocenských nástrojů EU i NATO; zdůrazňuje, že čas je důležitým faktorem pro posílení partnerství mezi EU a NATO při zohlednění rozdílů mezi oběma organizacemi;

5. konstatuje, že zatímco je třeba dále rozvíjet společnou evropskou strategickou kulturu, bude mít společné vnímání hrozeb kladný dopad; domnívá se, že EU musí pracovat na posílení své strategické autonomie; vyzývá proto členské státy EU, aby ve spolupráci s orgány EU zformulovaly společnou definici neustále se vyvíjejících hrozeb a aby pokračovaly v úsilí v podobě společných brífingů, cvičení civilní ochrany a sdíleného posuzování rizik; vítá nejnovější aktivity v této oblasti;

6. zdůrazňuje, že evropští občané jsou si vědomi toho, že reakce na terorismus a nebezpečí vedené pouze na úrovni jednotlivých států nejsou dostatečné, a očekávají, že je EU před těmito hrozbami bude chránit a že úzká spolupráce mezi EU a NATO umožní členským státům lépe se doplňovat a být účinnější;

7. zdůrazňuje, že je třeba posílit spolupráci mezi EU a NATO v oblasti misí a operací, a to na strategické i taktické úrovni;

8. zdůrazňuje, že strategické partnerství EU a NATO je stejně důležité i pro stále se měnící SBOP EU a budoucnost aliance, jakož i pro vztahy mezi EU a Spojeným královstvím po vystoupení Spojeného království z EU;

9. domnívá se, že potenciál vztahů mezi EU a NATO může být více využíván a že další rozvoj a prohlubování partnerství by se neměly omezovat jen na společnou reakci na krizové situace mimo Evropu, zejména v sousedství, ale že tento potenciál by měl být využíván i v případě krizí na kontinentu;

10. zdůrazňuje nezbytnost spolupráce v oblasti předcházení, analýzy a včasného varování prostřednictvím účinného sdílení informací s cílem bojovat proti novým hrozbám společnými postupy;

11. domnívá se, že společné prohlášení EU a NATO a následná prováděcí opatření zahájila novou a velmi důležitou fázi strategického partnerství; vítá hmatatelné výsledky vyplývající z provádění společného prohlášení, zejména pokud jde o boj proti hybridním hrozbám, strategické komunikace, soudržnost výstupů v příslušných postupech plánování obrany a spolupráci v námořní oblasti; nabádá k dalšímu pokroku a vítá nový soubor akcí, který byl doplněn dne 5. prosince 2017, zejména pokud jde o boj proti terorismu, vojenskou mobilitu, postavení žen, mír a bezpečnost; vítá změnu v kultuře angažovanosti a hladké fungování spolupráce mezi pracovníky z obou organizací při provádění jednotlivých opatření; znovu připomíná, že ačkoli proces sám je veden organizacemi, závisí úspěch provádění dohodnutých společných cílů a akcí na trvající politické vůli všech členských států; v této souvislosti rovněž vítá zapojení členů EU a NATO a zdůrazňuje, že úspěšné provádění společného prohlášení závisí na politické vůli všech členských států; domnívá se, že je důležité posílit lepší spolupráci a dialog mezi EU a NATO a zajistit politickou vůli a vlastní zdroje pro další provádění a zlepšování spolupráce; se zájmem očekává nové prohlášení EU-NATO, jež má být přijato na summitu NATO v Bruselu ve dnech 11.–12. července 2018;

12. bere na vědomí pravidelné společné informační schůzky místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky a generálního tajemníka NATO v Radě pro zahraniční věci EU a v Severoatlantické radě NATO a pokračující pravidelná zasedání Politického a bezpečnostního výboru EU a Severoatlantické rady NATO;

13. vítá opětovné potvrzení závazku ze strany USA vůči NATO a evropské bezpečnosti; připomíná, že EU a Spojené státy jsou klíčovými mezinárodními partnery a že toto partnerství je uskutečňováno rovněž prostřednictvím NATO; zdůrazňuje hodnotu dvoustranných vztahů mezi členskými státy EU a USA; je pevně přesvědčen, že posílení spolupráce EU-NATO posílí transatlantické vazby a že schopnost NATO plnit své úkoly je spojena s transatlantickými vztahy; připomíná proto, že politický vývoj v poslední době by mohl mít dopad na pevnost tohoto svazku; konstatuje, že Spojené státy, které obecně podpořily a uvítaly zásadní vývoj v oblasti obrany EU, by měly pokračovat ve svém úsilí o lepší porozumění evropským strategickým zájmům, včetně rozvoje evropských obranných kapacit; trvá na tom, že úsilí EU o získání strategické autonomie posílí bezpečnostní prostředí aliance;

14. vítá posílení předsunuté přítomnosti NATO na východní hranici NATO; vítá rozmístění čtyř nadnárodních bojových skupin v Estonsku, Lotyšsku, Litvě a Polsku, kterým velí Spojené království, Kanada, Německo a USA, k němuž přistoupilo NATO; domnívá se, že na východní a jižní hranici EU je třeba posílit spolupráci mezi EU a NATO v zájmu bezpečnosti obou organizací a že pronikání Ruska do zemí na východní hranici hybridními i tradičními způsoby by mělo být zabráněno a mělo by se proti němu odpovídajícím způsobem bojovat; zdůrazňuje, že stávající infrastrukturu v Evropě, která je orientována především západo-východním směrem, je třeba v souladu s požadavky na vojenskou mobilitu doplnit o novou severojižní dimenzi; zdůrazňuje, že úsilí v oblasti vojenské mobility by mělo přispět k účinnosti provádění misí a operací SBOP i k obrannému přístupu aliance; má za to, že silnice, mosty a železniční tratě měly být modernizovány tak, aby umožňovaly rychlé rozmístění vojenského personálu a zařízení;

15. zdůrazňuje v tomto ohledu význam zlepšení schopností rychlého posilování NATO prostřednictvím zlepšení infrastruktury EU a členských států a odstranění byrokratických a infrastrukturních překážek rychlého pohybu sil a předsunutého vojenského zařízení a dodávek, což posílí společnou bezpečnost;

16. vítá zahájení stálé strukturované spolupráce (PESCO); zdůrazňuje její potenciál posílit evropský příspěvek v rámci NATO; domnívá se, že tato spolupráce může zvýšit součinnost a účelnost a že je důležitým krokem na cestě ke zlepšení bezpečnostních a obranných schopností EU, jakož i případného výkonu evropských členů NATO, a je přesvědčen, že silnější EU a NATO se mohou vzájemně posilovat;

17. zdůrazňuje doplňkovost stálé strukturované spolupráce (PESCO) s NATO a že by tato spolupráce měla být podnětem pro další spolupráci mezi EU a NATO, pokud jde o rozvoj schopností, jelikož jejím cílem je posilovat schopnosti EU v oblasti obrany a obecněji zvyšovat účinnost a relevantnost SBOP tak, aby mohla reagovat na stávající bezpečnostní a vojenské výzvy; zdůrazňuje význam transparentnosti a komunikace o stálé strukturované spolupráci s USA a dalšími členy NATO, aby se zabránilo nesprávným představám;

18. zdůrazňuje, že příští společné prohlášení EU-NATO by mělo trvat na tom, aby schopnosti, jež na nadnárodní úrovni rozvinuly členské státy EU, a to i v rámci stálé strukturované spolupráce, a členové NATO, byly dostupné pro operace EU i NATO; zdůrazňuje, že nedávná rozhodnutí EU (koordinovaný každoroční přezkum v oblasti obrany, PESCO, Evropský obranný fond (EDF)) zaměřená na to, aby Evropané přijali větší odpovědnost za svou vlastní bezpečnost, přispívají k posílení NATO i k zajištění spravedlivého transatlantického rozdělení zátěže, přičemž zároveň pamatují na cíl společně řešit společné bezpečnostní výzvy, zabránit zbytečnému zdvojování a rozvíjet soudržné, doplňující se a interoperabilní obranné schopnosti; má za to, že rozvoj společných norem, postupů, výcviku a cvičení by měl být považován za významný faktor účinnější spolupráce mezi EU a NATO;

19. poukazuje na to, že po vystoupení Spojeného království z EU bude 80 % výdajů NATO na obranu pocházet ze zdrojů mimo EU a tři ze čtyř praporů na východě povedou země mimo EU;

20. naléhavě vyzývá EU a NATO, aby organizovaly pravidelná cvičení na strategické úrovni za účasti nejvyšších politických představitelů z obou organizací; vítá v této souvislosti estonské cvičení EU CYBRID 2017, během něhož se generální tajemník NATO poprvé účastnil cvičení EU;

Hlavní oblasti spolupráce

21. poukazuje na to, že bezpečnostní hrozby jsou stále více hybridní a méně konvenční, a že za účelem boje proti nim je nutná mezinárodní spolupráce; vyzývá EU a NATO, aby dále budovaly odolnost a rozvíjely společné situační povědomí o hybridních hrozbách; vybízí EU a NATO, aby koordinovaly své mechanismy reakce na krize s cílem zajistit konsistentní reakce na hybridní hrozby; vítá nedávné společné slavnostní otevření centra excelence pro boj s hybridními hrozbami, kterého se zhostili generální tajemník NATO a vysoká představitelka, místopředsedkyně, a nabádá členské státy EU, aby se inspirovaly centrem v Helsinkách a taková centra rovněž vytvořily; vítá v tomto ohledu oddělená, avšak souběžně probíhající cvičení PACE17 a CMX17, která proběhla v roce 2017 a při nichž personál EU a NATO testoval své postupy komunikace a sdílení informací během rozmáhající se fiktivní hybridní hrozby; vítá společnou akci západních spojenců v reakci na chemický útok ve Spojeném království, z něhož je podezřelé Rusko;

22. domnívá se, že nadcházející společné prohlášení EU a NATO by mělo uvítat dosažený pokrok a vyzvat ke konkrétním krokům pro uplatnění všech návrhů přijatých oběma organizacemi; je přesvědčen, že je zapotřebí vyvinout větší úsilí při provádění již přijatých četných závazků;

23. v této souvislosti se domnívá, že by iniciativy pro posílení evropské obrany měly být ku prospěchu oběma organizacím, a umožnit tak členským státům EU posílit svou strategickou autonomii a schopnost společného přesvědčivého vojenského zásahu; připomíná, že tyto iniciativy se doplňují s iniciativami NATO;

24. domnívá se, že je rovněž třeba zajistit uplatňování zásad inkluzivnosti, reciprocity a plného respektování rozhodovací samostatnosti obou organizací, jak je stanoveno v závěrech Rady ze dne 5. prosince 2017;

25. vítá úspěšné souběžné a koordinované cvičení v oblasti řešení krizí z roku 2017, které poskytlo užitečnou platformu pro sdílení osvědčených postupů; se zájmem očekává analýzu získaných zkušeností, jakož i pokračování spolupráce při společných cvičeních mezi EU i NATO, včetně cvičení vedeného EU naplánovaného na rok 2018;

26. poukazuje na to, že stávající postupy výměny utajovaných informací mezi oběma organizacemi zůstávají těžkopádné a neefektivní; domnívá se, že obě organizace čelí podobným strategickým výzvám a společně proto ponesou důsledky; domnívá se, že budováním vzájemné důvěry se musí zlepšit spolupráce při výměně utajovaných informací a analýze zpravodajských informací, a to i v oblasti boje proti terorismu; zdůrazňuje, že EU bude muset posílit své schopnosti tím, že více zaměstnanců podrobí bezpečnostním prověrkám a speciálnímu školení pro práci s utajovanými informacemi a že bude investovat do bezpečné komunikace; domnívá se, že pokud by se v rámci výměny odpovídajících informací zavedl reciproční přístup a přístup založený na potřebě výměny („need-to-share"), bylo by to prospěšné i pro mise a operace obou organizací; je toho názoru, že k účinnějšímu společnému boji proti hybridním hrozbám by mohlo přispět provádění paralelního a koordinovaného posouzení zpravodajských informací;

27. vyzývá EU a NATO, aby rozšířily spolupráci v oblasti strategické komunikace, a to i posílením partnerství mezi centrem excelence NATO pro strategickou komunikaci a oddělením strategické komunikace Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ);

28. vítá nové středisko EU pro hybridní hrozby a jeho spolupráci s oddělením NATO pro hybridní analýzy při výměně informací v oblasti situačního povědomí, jakož i analýz potenciálně hybridních hrozeb;

29. je přesvědčen, že spolupráce a výměna a sdílení informací mají zásadní význam v oblasti kybernetické bezpečnosti, a uznává pokrok dosažený v této oblasti; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit prevenci kybernetických incidentů, jejich odhalování a reakci na ně; vyzývá obě organizace, aby koordinovaly své kontrolní činnosti a případně si vyměňovaly si informace v oblasti kybernetické obrany, a tím usnadňovaly činnost EU a NATO v oblasti zpravodajství; vybízí EU a NATO, aby posilovaly svou operační spolupráci a koordinaci a aby posílily interoperabilitu tím, že si budou vyměňovat osvědčené postupy, pokud jde o prostředky, metody a postupy využívané v boji proti kybernetickým útokům; domnívá se, že intenzivnější výměna informací mezi EU a NATO by měla být prioritou s cílem umožnit určení všech odpovědných zdrojů kybernetických útoků a provést následné právní kroky; domnívá se, že je rovněž důležité sladit vzdělávací činnosti a spolupracovat v oblasti výzkumu a vývoje kybernetiky; vítá dohodu mezi skupinou pro reakce na počítačové hrozby EU a složkou NATO pro schopnost reakce na počítačové incidenty; je přesvědčen, že v rámci nového mandátu Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) by nové činnosti týkající se spolupráce v oblasti kybernetické obrany mohly vzbudit zájem NATO;

30. domnívá se, že v zájmu zefektivnění ochrany námořní bezpečnosti je důležité zaručit vzájemnou doplňkovost a zabránit zbytečnému zdvojování činností v oblasti budování námořních kapacit; vítá posílenou operativní spolupráci a koordinaci mezi EU a NATO, včetně informovanosti o situaci, a to na základě zkušeností získaných ve Středomoří a v oblasti Afrického rohu, a tudíž i hledání dalších příležitostí pro vzájemnou logistickou podporu a výměnu informací mezi personálem obou organizací, pokud jde o operační činnost, včetně aktivit týkajících se nelegální migrace;

31. vítá posílení taktické a operační spolupráce, mimo jiné prostřednictvím přímých kontaktů mezi spojeneckým námořním velením NATO a agenturou Frontex, jakož i mezi operací „Sea Guardian" a operací EU NAVFOR MED SOPHIA, což EU a jejím misím pomáhá zamezovat nelegální migraci a bojovat proti sítím nedovoleného obchodování s lidmi, včetně obchodování se zbraněmi; konstatuje, že NATO může na žádost poskytnout logistickou podporu a další služby, jako je doplňování paliva na moři a lékařská podpora; poukazuje na úspěšnou spolupráci mezi EU a NATO mezi operací Oceánský štít a EUNAVFOR Atlanta v boji proti pirátství v oblasti Afrického rohu;

32. vybízí k další součinnosti mezi EU a NATO v terénu a dalším zlepšením, zejména pokud jde o koordinaci činnosti v oblasti zpravodajství, sledování a průzkumu;

33. znovu opakuje, že iniciativy EU zaměřené na posílení evropské bezpečnosti a obrany by rovněž měly pomoci zajistit, aby členské státy, které jsou členy NATO, plnily své závazky v rámci této aliance; domnívá se, že souběžné členství v EU a NATO by nemělo být pro žádný členský stát znevýhodňující; podobně zdůrazňuje, že skutečnost, že některé členské státy EU nejsou členy NATO, by neměla vést k odlišným povinnostem v rámci evropské obranné unie; zdůrazňuje, že by členské státy EU měly být schopny vykonávat samostatné vojenské mise i v případech, kdy NATO není ochotné jednat nebo kdy je akce EU vhodnější;

34. vítá pokračující trend zvyšování výdajů na obranu mezi členy NATO; vybízí všechny členské státy EU, které jsou rovněž členy NATO, aby dosáhly zásadního pokroku při dosahování výše výdajů na obranu na úrovni 2 % HDP, z toho 20 % na důležité nové vybavení; domnívá se, že členské státy EU, jež se zavázaly k dodržování obecných směrů NATO pro výdaje na obranu, by měly uvažovat o tom, že v rámci zásady 20 % výdajů na vybavení vyčlení určitou částku na výzkum a vývoj, aby tak zajistily minimální výdaje na inovace, které se mohu zhodnotit také proniknutím technologií do civilního odvětví;

35. připomíná, že společné prohlášení EU-NATO z Varšavy vyzvalo členy k „usnadnění budování silnějšího obranného průmyslu a výzkumu v oblasti obrany“; je pevně přesvědčen, že členové EU a NATO musí spolupracovat a vytvářet součinnost při posilování a rozvoji své technologické a průmyslové základny s cílem reagovat na priority v oblasti kapacit, zejména prostřednictvím koordinovaného každoročního přezkumu v oblasti obrany a procesu plánování obrany NATO; domnívá se, že je důležité, aby účinná a vyvážená transatlantická spolupráce v oblasti obranných technologií a průmyslu byla pro obě organizace strategickou prioritou; podporuje opatření plánovaná v rámci Evropského obranného fondu na podporu společného výzkumu a vývoje evropských kapacit; domnívá se, že větší závazky v oblasti výzkumu a plánování kapacit mohou vést k vyšší účinnosti;

36. připomíná, že je třeba zajistit soudržnost výstupů a harmonogramu mezi politikou EU v oblasti koordinovaného každoročního přezkumu v oblasti obrany, plánem rozvoje schopností a příslušnými procesy NATO, jako je například proces plánování obrany NATO; zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby se nadnárodní iniciativy EU a NATO v oblasti rozvoje schopností vzájemně doplňovaly a posilovaly; zdůrazňuje, že schopnosti využívané v rámci SBOP a rozvíjené v rámci stálé strukturované spolupráce nadále náleží členským státům, které je také mohou poskytnout pro jiné rámce;

37. zdůrazňuje, že je nezbytné řešit v úzké spolupráci mezi EU a NATO fyzické a právní překážky, které brání rychlému a pohotovému pohybu vojenského personálu a aktiv v rámci EU i mimo ni, s cílem zajistit, kdykoli to bude nutné, bezproblémové přemístění zařízení a sil v celé Evropě, včetně využitelnosti kritické infrastruktury, jako jsou silnice, mosty a železniční tratě, a to zejména prostřednictvím provádění akčního plánu, který předložila vysoká představitelka, místopředsedkyně a Komise na základě cestovního plánu vypracovaného členskými státy EU v rámci Evropské obranné agentury; naléhavě žádá členské státy EU, aby urychleně navázaly na aktuální impuls a využily jej; zdůrazňuje, že je třeba, aby kompatibilní obranné kapacity usnadnily rozmisťování a spolupráci na celém území EU a NATO; doporučuje EU a NATO, aby se zabývaly rovněž mobilitou sil zemí NATO, jež nejsou členskými státy EU, na evropském území;

38. domnívá se, že EU a NATO by měly více spolupracovat, s cílem posílit odolnost, obranu a bezpečnost sousedů a partnerů obou organizací; důrazně podporuje skutečnost, že pomoc sousedním a partnerským zemím při budování jejich kapacit a posilování odolnosti, mimo jiné pokud jde o boj proti terorismu, strategickou komunikaci, kybernetickou obranu, skladování munice a reformu bezpečnostního sektoru, je společným cílem, zejména ve třech pilotních zemích (Bosně a Hercegovině, Moldavsku a Tunisku);

39. připomíná, že řešení bezpečnostních otázek jak v oblasti západního Balkánu, tak v sousedství EU a spolupráce v některých konkrétních oblastech je v zájmu jak Evropské unie, tak NATO; vítá úsilí EU a NATO při poskytování politické a praktické podpory zemím východního Balkánu, východní Evropy a jižního Kavkazu; doporučuje členským státům EU vytrvat v tomto úsilí o zajištění pokračujícího demokratického vývoje a reformy bezpečnostního sektoru; zdůrazňuje, že spolupráce mezi EU a NATO a zeměmi západního Balkánu má zásadní význam pro řešení bezpečnostních hrozeb na celém kontinentu;

40. zdůrazňuje důležitost zásad zakotvených ve Vídeňském dokumentu, zejména zásady otevřenosti a transparentnosti; vítá v tomto ohledu otevřenost vojenských cvičení EU a NATO i jejich společných cvičení mezinárodním pozorovatelům;

41. znovu připomíná důležitou úlohu žen v rámci misí společné bezpečnostní a obranné politiky a NATO, zejména při řešení situace žen a dětí v oblastech konfliktu; vítá skutečnost, že EU i NATO tuto důležitou úlohu uznaly; doporučuje EU a NATO, aby aktivně podporovaly genderovou rozmanitost v rámci svých struktur a operací;

42. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby si EU zajistila blízké vztahy se Spojeným královstvím v oblasti bezpečnosti a obrany po jeho vystoupení z EU a aby uznala, že Spojené království zůstane zásadním přispěvatelem k evropské obraně jakožto člen NATO a evropský stát, byť již ne jako členský stát EU;

o

o o

43. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Evropské radě, Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce, generálnímu tajemníkovi NATO, bezpečnostním a obranným agenturám EU, vládám a vnitrostátním parlamentům členských států EU a parlamentnímu shromáždění NATO.

Středa, 13. června 2018

P8_TA(2018)0258

Kybernetická obrana

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o kybernetické obraně (2018/2004(INI))

(2020/C 28/06)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (SEU) a Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na dokument nazvaný „Sdílená vize, společný postup: silnější Evropa – globální strategie pro zahraniční a bezpečnostní politiku Evropské unie“, který dne 28. června 2016 představila místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 20. prosince 2013, 26. června 2015, 15. prosince 2016, 9. března 2017, 22. června 2017, 20. listopadu 2017 a 15. prosince 2017,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 7. června 2017 nazvané „Diskusní dokument o budoucnosti evropské obrany“ (COM(2017)0315),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 7. června 2017 nazvané „Vznik Evropského obranného fondu“ (COM(2017)0295),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. listopadu 2016 o Evropském obranném akčním plánu (COM(2016)0950),

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 7. února 2013 nazvané „Strategie kybernetické bezpečnosti Evropské unie: Otevřený, bezpečný a chráněný kyberprostor“ (JOIN(2013)0001), které bylo předloženo Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů,

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 13. září 2017 s názvem „Posouzení strategie EU v oblasti kybernetické bezpečnosti za rok 2013“ (SWD(2017)0295),

— s ohledem na politický rámec EU pro kybernetickou obranu ze dne 18. listopadu 2014,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 10. února 2015 o diplomacii v oblasti kybernetiky,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 19. června 2017 o rámci pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelskou činnost v kyberprostoru („soubor nástrojů pro diplomacii v oblasti kybernetiky“),

— s ohledem na společné prohlášení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 13. září 2017 Evropskému parlamentu a Radě s názvem „Odolnost, odrazující opatření a obrana: budování silné kybernetické bezpečnosti pro EU“ (JOIN(2017)0450),

Středa, 13. června 2018

— s ohledem na „Tallinnskou příručku 2.0 o mezinárodním právu platném pro kybernetické operace“ (Tallinn Manual 2.0 on the International Law Applicable to Cyber Operations) ([1]),

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii ([2]),

— s ohledem na činnost Globální komise pro stabilitu kybernetického prostoru,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. dubna 2015 nazvané „Evropský program pro bezpečnost“ (COM(2015)0185),

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 6. dubna 2016 s názvem „Společný rámec pro boj proti hybridním hrozbám – Reakce Evropské unie“ (JOIN(2016)0018) adresované Evropskému parlamentu a Radě,

— s ohledem na své usnesení ze dne 3. října 2017 o boji proti kyberkriminalitě ([3]),

— s ohledem na společné prohlášení předsedy Evropské rady, předsedy Komise a generálního tajemníka Severoatlantické aliance (NATO) ze dne 8. července 2016, na společné soubory návrhů na uplatňování společného prohlášení schválené Radou EU a Severoatlantickou radou dne 6. prosince 2016 a 5. prosince 2017 a na zprávy o pokroku při jejich provádění přijaté dne 14. června, resp. 5. prosince 2017,

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o kybernetické bezpečnosti a ochraně ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2016 o evropské obranné unii ([5]),

— s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 13. září 2017 o agentuře ENISA, „Agentuře EU pro kybernetickou bezpečnost“, zrušení nařízení (EU) č. 526/2013 a o certifikaci kybernetické bezpečnosti informačních a komunikačních technologií („akt o kybernetické bezpečnosti“), který předložila Komise (COM(2017)0477),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2017 o výroční zprávě o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2017 o výroční zprávě o provádění společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) ([7]),

— s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0189/2018),

A. vzhledem k tomu, že kybernetické a hybridní výzvy, hrozby a útoky představují největší hrozbu pro bezpečnost, obranu, stabilitu a konkurenceschopnost EU, její členské státy a občany; vzhledem k tomu, že je jasné, že součástí kybernetické obrany je jak vojenský, tak civilní rozměr;

([1]) Cambridge University Press, únor 2017, ISBN 9781316822524, https://doi.org/10.1017/9781316822524.
([2]) Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1.
([3]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0366.
([4]) Úř. věst. C 419, 16.12.2015, s. 145.
([5]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0435.
([6]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0493.
([7]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0492.

B. vzhledem k tomu, že EU a její členské státy čelí dříve neznámé hrozbě v podobě politicky motivovaných a státem financovaných kybernetických útoků, jakož i kybernetické trestné činnosti a terorismu;

C. vzhledem k tomu, že armáda všeobecně uznává kybernetický prostor jako pátý operační okruh, který umožňuje rozvoj schopností v oblasti kybernetické bezpečnosti; vzhledem k tomu, že se diskutuje o tom, zda kybernetický prostor uznat jako pátý válečný okruh;

D. vzhledem k tomu, že v ustanovení o vzájemné obraně v čl. 42 odst. 7 SEU je stanoveno, že v případě, že dojde k ozbrojenému napadení na území určitého členského státu, mají členské státy EU vzájemnou povinnost poskytnout pomoc a podporu všemi prostředky, které jsou v jejich moci; vzhledem k tomu, že tím není dotčena zvláštní povaha bezpečnostní a obranné politiky některých členských států; vzhledem k tomu, že doložka o solidaritě v článku 222 SFEU doplňuje ustanovení o vzájemné obraně tím, že je v ní stanoveno, že členské státy EU jsou povinny jednat společně, pokud je některý členský stát EU cílem teroristického útoku nebo obětí přírodní nebo člověkem způsobené pohromy; vzhledem k tomu, že doložka o solidaritě znamená využití jak civilních, tak vojenských struktur;

E. vzhledem k tomu, že zatímco kybernetická obrana je i nadále především v kompetenci členských států, hraje EU zásadní úlohu při poskytování platformy pro evropskou spolupráci a zajišťování úzké koordinace těchto nových snah na mezinárodní úrovni i v rámci transatlantického bezpečnostního uskupení od samého počátku, aby se zabránilo neefektivnosti, kterou se vyznačuje celá řada tradičních opatření v oblasti obrany; vzhledem k tomu, že musíme učinit více, než jen prohloubit naši spolupráci a koordinaci; vzhledem k tomu, že musíme zajistit účinnou prevenci tím, že rozšíříme schopnosti EU odhalovat kybernetické útoky, bránit se jim a odrazovat od nich; vzhledem k tomu, že aby bylo v EU dosaženo účinné kybernetické bezpečnosti a zajištěno, aby byly členské státy vybaveny alespoň k tomu, aby se nestaly snadným cílem kybernetických útoků, je nutné vytvořit důvěryhodnou kybernetickou obranu a systém odrazování, a dále vzhledem k tomu, že nezbytnou součástí společné bezpečnostní a obranné politiky a vytvoření evropské obranné unie by měly být rozsáhlé kapacity v oblasti kybernetické obrany; vzhledem k tomu, že čelíme stálému nedostatku vysoce kvalifikovaných odborníků na kybernetickou obranu; vzhledem k tomu, že nezbytnou součástí vytvoření účinné SBOP je úzká koordinace v souvislosti s ochranou ozbrojených sil vůči kybernetickým útokům;

F. vzhledem k tomu, že členské státy EU jsou často předmětem kybernetických útoků ze strany nepřátelských a nebezpečných státních i nestátních subjektů na civilní nebo vojenské cíle; vzhledem k tomu, že stávající ohrožení je především výsledkem roztříštěné strategie a kapacit EU v oblasti obrany, což cizím zpravodajským agenturám opakovaně umožňuje využívat bezpečnostních slabin systémů a sítí IT, které mají pro evropskou bezpečnost zásadní význam; vzhledem k tomu, že se vládám členských států se často nedaří informovat příslušné zúčastněné strany včas, aby jim umožnily odstranit slabé stránky jejich výrobků a služeb; vzhledem k tomu, že tyto útoky vyžadují urychlené posílení obrany a rozvoj evropských ofenzivních i defenzivních kapacit v civilní a vojenské oblasti, aby bylo možné zabránit případnému přeshraničnímu dopadu kybernetických incidentů na hospodářství a společnost;

G. vzhledem k tomu, že se hranice mezi civilním a vojenským vměšováním v kybernetickém prostoru rozostřují;

H. vzhledem k tomu, že k řadě kybernetických útoků dochází z důvodu nedostatečné odolnosti a robustnosti soukromé a veřejné síťové infrastruktury, nedostatečně chráněných či zabezpečených databází a dalších nedostatků v důležité informační infrastruktuře; vzhledem k tomu, že pouze malý počet členských států považuje ochranu své sítě a informačních systémů a souvisejících údajů za součást své povinnosti náležité péče, což vysvětluje nedostatek investic do odborné přípravy, nejmodernějších zabezpečovacích technologií a vydávání vhodných pokynů;

I. vzhledem k tomu, že právo na soukromí a ochranu údajů je stanoveno v Listině základních práv EU a článku 16 SFEU a upraveno obecným nařízením EU o ochraně osobních údajů, které vstoupilo v platnost 25. května 2018;

J. vzhledem k tomu, že o aktivní a účinné kybernetické politice lze hovořit, pokud umožňuje odrazovat nepřátele a narušovat kapacity, přičemž předchází útoku a snižuje schopnost zaútočit;

K. vzhledem k tomu, že řada teroristických skupin a organizací využívá kybernetický prostor jako levný nástroj sloužící k náboru členů, radikalizaci a šíření teroristické propagandy; vzhledem k tomu, že teroristické skupiny, nestátní subjekty a nadnárodní zločinecké sítě využívají kybernetické operace k anonymnímu získávání finančních prostředků, shromažďování informací a vývoji kybernetických zbraní za účelem vedení kybernetických teroristických kampaní, k narušování, poškozování nebo ničení důležité infrastruktury, k útokům na finanční systémy a k provozování další nelegální činnosti, což má významný dopad na bezpečnost evropských občanů;

L. vzhledem k tomu, že v rámci diskuzí o modernizaci obrany, společných evropských obranných snahách, budoucím rozvoji ozbrojených sil a jejich operací a o zlepšení strategické autonomie Evropské unie je jednou ze zásadních otázek odrazování a kybernetická obrana evropských ozbrojených sil a životně důležité infrastruktury;

M. vzhledem k tomu, že zatímco některé členské státy investovaly značné prostředky do vytvoření řádně personálně zajištěných velitelství pro kybernetickou obranu, která mají řešit tyto nové výzvy a zlepšit svou kybernetickou odolnost, zbývá ještě mnoho práce, neboť je stále obtížnější čelit kybernetickým útokům na úrovni členských států; vzhledem k tomu, že velitelství členských států pro kybernetickou obranu se od sebe liší, pokud jde o ofenzivní a defenzivní mandát; vzhledem k tomu, že struktura kybernetické obrany je stále roztříštěná a v jednotlivých členských státech se značně liší; vzhledem k tomu, že odrazování a kybernetická obrana představuje činnost, kterou lze nejlépe vyvíjet ve spolupráci na evropské úrovni a s našimi partnery a spojenci, jelikož její operační okruh nezná ani státní, ani organizační hranice; vzhledem k tomu, že vojenská a civilní kybernetická bezpečnost je úzce propojena, a že je proto nutné zajistit větší součinnost mezi civilními a vojenskými odborníky; vzhledem k tomu, že soukromé společnosti mají v dané oblasti velké množství odborných zkušeností, což vede ke vzniku základních otázek ohledně správy a bezpečnosti a schopnosti států bránit své občany;

N. vzhledem k tomu, že z důvodu nedostatečné včasné reakce na měnící se prostředí kybernetické bezpečnosti je naléhavě nutné rozšířit schopnosti v oblasti kybernetické obrany; vzhledem k tomu, že klíčovými prvky při zajišťování bezpečnosti v této oblasti je rychlá reakce a odpovídající připravenost;

O. vzhledem k tomu, že stálá strukturovaná spolupráce (PESCO) a Evropský obranný fond (EDF) jsou nové iniciativy, jejichž prostřednictvím by bylo možné podpořit ekosystém, který může zajistit příležitosti pro malé a střední podniky a začínající podniky, podporovat společné projekty v oblasti kybernetické obrany a přispět k vytváření regulačního a institucionálního rámce;

P. vzhledem k tomu, že se členské státy účastnící se stálé strukturované spolupráce zavázaly k tomu, že zajistí, aby došlo k rozšíření spolupráce v oblasti kybernetické obrany, jako je výměna informací, odborná příprava a operační podpora;

Q. vzhledem k tomu, že ze sedmnácti projektů vybraných jako projekty stálé strukturované spolupráce se dva týkají oblasti kybernetické obrany;

R. vzhledem k tomu, že Evropský obranný fond musí podpořit globální konkurenceschopnost a inovativnost evropského obranného průmyslu tím, že bude investovat do digitálních a kybernetických technologií a nabídne malým a středním podnikům a začínajícím podnikům příležitost se také zapojit s cílem usnadnit rozvoj inteligentních řešení;

S. vzhledem k tomu, že s cílem zajistit potřeby členských států týkající se rozšiřování jejich kapacit v oblasti kybernetické obrany zahájila Evropská obranná agentura (EDA) řadu projektů, mj. v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, jako je platforma pro koordinaci odborné přípravy a výcviku v oblasti kybernetické obrany (CD TEXP), sdružování žádostí o podporu odborné přípravy a výcviku v oblasti kybernetické obrany ze strany soukromého sektoru (DePoCyTE) a projekt v oblasti kybernetických polygonů;

T. vzhledem k tomu, že probíhají další projekty EU v oblasti informovanosti o dané situaci, odhalování škodlivého softwaru a výměny informací (platforma Malware Information Sharing Platform (MISP) a systém Multi-Agent System For Advanced persistent threat Detection (MASFAD));

U. vzhledem ke značné potřebě budování kapacit a odborné přípravy v oblasti kybernetické obrany, která dále roste, a vzhledem k tomu, že ji lze neúčinněji zajistit ve spolupráci v rámci EU a NATO;

V. vzhledem k tomu, že mise a operace SBOP jsou stejně jako všechny moderní organizace velmi závislé na fungujících systémech IT; vzhledem k tomu, že kybernetické hrozby ohrožující mise a operace SBOP mohou existovat na různých rovinách, které sahají od taktické roviny (mise a operace SBOP) přes provozní rovinu (sítě EU) až k obecnější globální rovině, jejíž součástí je infrastruktura IT;

W. vzhledem k tomu, že velitelské a kontrolní systémy, výměna informací a logistika spoléhají na utajovanou i neutajovanou infrastrukturu v oblasti IT, zejména pokud jde o taktickou a operační úroveň; vzhledem k tomu, že tyto systémy představují přitažlivý cíl pro nepřátelské subjekty, které se snaží útočit na mise; vzhledem k tomu, že kybernetické útoky mohou mít citelný dopad na infrastrukturu v Evropské unii; vzhledem k tomu, že kybernetické útoky zejména na energetickou infrastrukturu Evropské unie by mohly mít závažné důsledky, a proto je nutné ji obzvláště chránit;

X. vzhledem k tomu, že kybernetická obrana je samozřejmě důležitým faktorem ve všech fázích plánování mísí a operací SBOP a je třeba ji neustále sledovat, a vzhledem k tomu, že aby ji bylo možné plně začlenit do plánování misí a zajistit jí nepřetržitou životně důležitou podporu, je nutné vytvořit příslušné kapacity;

Y. vzhledem k tomu, že síť Evropské bezpečnostní a obranné školy (EBOŠ) je jediným evropským zařízením, které zajišťuje odborné vzdělávání pro struktury, mise a operace SBOP; vzhledem k tomu, že v současné době se v kybernetické oblasti plánuje podstatné rozšíření její úlohy při sjednocování evropských vzdělávacích kapacit;

Z. vzhledem k tomu, že Varšavská deklarace ze summitu NATO konaného v roce 2016 uznala kyberprostor jako operační okruh, ve kterém se musí NATO bránit tak účinně, jako se brání ve vzduchu, na zemi a na moři;

AA. vzhledem k tomu, že EU a NATO přispívají k rozšíření kapacit členských států v oblasti kybernetické obrany, a to prostřednictvím výzkumu v oblasti technologií dvojího užití a projektů koordinovaných Evropskou obrannou agenturou (EDA) a NATO, a ke zlepšení kybernetické odolnosti členských států pomocí podpory poskytované Agenturou Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA);

AB. vzhledem k tomu, že NATO v roce 2014 učinila kybernetickou bezpečnost součástí své kolektivní obrany a v roce 2016 uznala kybernetický prostor za operační oblast vedle země, vzduchu a moře; vzhledem k tomu, že EU a NATO jsou partnery, kteří se při budování své kybernetické odolnosti doplňují; vzhledem k tomu, že kybernetická bezpečnost a obrana je již jedním z nejsilnějších pilířů spolupráce mezi těmito dvěma subjekty a rozhodující oblastí, ve které mají oba jedinečné kapacity; vzhledem k tomu, že se EU a NATO ve svém společném prohlášení ze dne 8. července 2016 dohodly na širokém programu spolupráce; vzhledem k tomu, že čtyři ze čtyřiceti dvou návrhů užší spolupráce se týkají kybernetické bezpečnosti a obrany, přičemž další návrhy se zaměřují obecněji na hybridní hrozby; vzhledem k tomu, že tyto návrhy doplňuje další návrh týkající se kybernetické bezpečnosti a obrany, který byl předložen dne 5. prosince 2017;

AC. vzhledem k tomu, že skupina vládních odborníků na oblast informační bezpečnosti fungující při OSN (UNGGE) uzavřela poslední kolo jednání; vzhledem k tomu, že ačkoli tentokrát nebyla schopna dospět ke konsenzu ohledně zprávy, zůstávají v platnosti dohody z roku 2017, 2015 a 2013, včetně toho, že pro oblast zachování míru a stability a prosazování otevřeného, bezpečného, mírumilovného a přístupného prostředí IKT platí stávající mezinárodní právo, zejména Charta OSN, která má v tomto ohledu zásadní význam;

AD. vzhledem k tomu, že nedávno vytvořený rámec pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelskou kybernetickou činnost – soubor nástrojů pro diplomacii v oblasti kybernetiky –, jehož cílem je vybudovat kapacity EU a členských států, tak aby bylo možné ovlivňovat chování potenciálních agresorů, předpokládá používání přiměřených opatření v rámci SZBP, včetně restriktivních opatření;

AE. vzhledem k tomu, že do nepřátelské činnosti za účelem dosažení politických, ekonomických nebo bezpečnostních cílů, mezi něž patří útoky na životně důležitou infrastrukturu, kybernetická špionáž, hromadné sledování občanů EU, dezinformační kampaně, šíření škodlivého softwaru (Wanncry a NotPetya apod.) a omezování přístupu k internetu a fungování systémů IT, jsou zapojeny nejrůznější státy – Rusko, Čína a Severní Korea, ale také nestátní aktéři (včetně organizovaných zločineckých skupin), které ponoukají k činnosti, najímají nebo sponzorují státy, bezpečnostní agentury či soukromé společnosti; vzhledem k tomu, že tato činnost představuje nedodržování a porušování mezinárodního práva, lidských práv a základních práv EU a ohrožuje demokracii, bezpečnost, veřejný pořádek a strategickou autonomii, a měla by proto vést ke společné reakci EU, jako je uplatňování rámce pro společnou diplomatickou reakci EU, včetně restriktivních opatření, které jsou součástí souboru nástrojů pro diplomacii v oblasti kybernetiky, jako jsou např. pokuty a omezení přístupu na vnitřní trh v případě soukromých společností;

AF. vzhledem k tomu, že k takovým rozsáhlým útokům proti IKT došlo v minulosti několikrát, mimo jiné vůči Estonsku v roce 2007, Gruzii v roce 2008 a v současnosti se používají téměř denně vůči Ukrajině; vzhledem k tomu, že ofenzivní kapacity v kybernetické oblasti se v nebývalé míře používají také vůči členským státům EU a NATO;

AG. vzhledem k tomu, že v případě technologií pro kybernetickou bezpečnost, které jsou důležité jak pro vojenskou, tak i civilní oblast, se jedná o tzv. technologie dvojího užití, které nabízejí mnoho příležitostí k vytvoření součinnosti mezi civilními a vojenskými subjekty v řadě oblastí, jako jsou nástroje v oblasti šifrování, bezpečnosti a řízení zranitelnosti a systémy detekce případů narušování a jejich prevence;

AH. vzhledem k tomu, že vývoj kybernetických technologií během příštích let bude mít dopad na nové oblasti, jako je umělá inteligence, internet věcí, robotika a mobilní zařízení, a všechny tyto prvky by mohly mít také různé důsledky z hlediska bezpečnosti v oblasti obrany;

AI. vzhledem k tomu, že velení v oblasti kybernetické obrany zřízené některými členskými státy může významně přispět k ochraně životně důležité civilní infrastruktury, a dále vzhledem k tomu, že znalosti týkající se kybernetické obrany jsou často stejně užitečné v civilní oblasti;

Budování kapacit k zajištění kybernetické obrany a odrazování

1. zdůrazňuje, že jedním ze základních prvků rozvoje evropské obranné unie by měla být společná politika a rozsáhlé kapacity v oblasti kybernetické obrany;

2. vítá iniciativu Evropské komise týkající se balíčku opatření v oblasti kybernetické bezpečnosti na podporu kybernetické odolnosti, odrazování a obrany EU;

3. připomíná, že kybernetická obrana má vojenský i civilní rozměr, a vyžaduje proto vytvoření integrovaného politického přístupu a úzkou spolupráci mezi vojenskými a civilními zúčastněnými stranami;

4. vyzývá k důslednému rozvoji kybernetických kapacit ve všech orgánech a institucích EU a také v členských státech a k vytvoření nezbytných politických a praktických řešení k překonání zbývajících politických, legislativních a organizačních překážek, které brání spolupráci v oblasti kybernetické obrany; považuje pravidelnou širší výměnu informací a prohloubenou spolupráci mezi příslušnými veřejnými subjekty v oblasti kybernetické obrany na úrovni EU i členských států za zásadní;

5. důrazně poukazuje na to, že k zajištění maximální účinnosti je od samého počátku nutné zapojit do nově vznikající evropské obranné unie v co nejširším rozsahu kapacity členských států v oblasti kybernetické obrany; proto členské státy naléhavě vybízí, aby v zájmu většího zefektivnění struktur v oblasti kybernetické obrany ve všech členských státech, neodkladného uplatňování dostupných krátkodobých opatření a prosazování výměny odborných zkušeností zajistily na základě jasného plánu úzkou spolupráci při budování svých příslušných velitelství pro oblast kybernetické obrany, čímž by přispěly k procesu koordinovanému Komisí, Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a Evropskou obrannou agenturou; domnívá se, že bychom měli vytvořit evropskou bezpečnou síť pro důležité informace a infrastrukturu; je si vědom toho, že jedním ze základních prvků účinné kybernetické obrany a odrazování je rozsáhlá schopnost připisovat kybernetické útoky jejich původci a že má-li být dosaženo účinné prevence, je nutné získat další významné technické zkušenosti; naléhavě vyzývá členské státy, aby s cílem zlepšit připisování kybernetických útoků pachatelům navýšily finanční a lidské zdroje, zejména odborníky z oblasti počítačové forenzní vědy; zdůrazňuje, že taková spolupráce by měla být zavedena také na základě rozšíření činnosti Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA);

6. je si vědom toho, že řada členských států se domnívá, že hlavní součástí jejich státní bezpečnostní strategie a nezbytnou součástí jejich státní suverenity je existence jejich vlastních kapacit v oblasti kybernetické obrany; zdůrazňuje však, že vzhledem k přeshraniční povaze kybernetického prostoru je rozsah a znalosti nutné k zajištění skutečně komplexních a účinných sil zaručujících dosažení strategické autonomie EU v kybernetickém prostoru mimo možnosti kteréhokoli členského státu jednajícího samostatně, a že je proto nutné ze strany všech členských států zajistit intenzivní koordinovanou reakci na úrovni EU; konstatuje v této souvislosti, že EU a její členské státy se nacházejí pod časovým tlakem, pokud jde o vytvoření takových sil, a musejí jednat okamžitě; podotýká, že z důvodu iniciativ EU, jako je jednotný digitální trh, má EU vhodné postavení pro to, aby se ujala vedoucí úlohy při rozvoji evropských strategií v oblasti kybernetické obrany; připomíná, že při rozvoji kybernetické obrany na evropské úrovni musí být podporována schopnost Unie bránit se; vítá v tomto ohledu navrhovaný trvalý mandát a posílenou úlohu agentury ENISA;

7. v této souvislosti naléhavě vybízí členské státy, aby při navrhování projektů spolupráce co nejlépe využily rámec, který jim poskytuje stálá strukturovaná spolupráce a Evropský obranný fond;

8. bere na vědomí intenzivní práci EU a jejích členských států v oblasti kybernetické obrany; bere na vědomí zejména projekty Evropské obranné agentury v oblasti kybernetických polygonů, program strategického výzkumu v oblasti kybernetické obrany a vypracovávání balíčků v oblasti informovanosti o dané kybernetické situaci, které by mohlo využívat velení;

9. vítá oba kybernetické projekty, které mají být zahájeny v rámci stálé strukturované spolupráce, totiž platformu pro výměnu informací v případě kybernetických incidentů a týmy rychlé kybernetické reakce a vzájemné pomoci v oblasti kybernetické bezpečnosti; zdůrazňuje, že tyto dva projekty se zaměřují na defenzivní kybernetickou politiku, jejímž cílem je vyměňovat si informace o kybernetických hrozbách pomocí propojené platformy členských států a týmů rychlé kybernetické reakce, které členským státům umožní navzájem si pomáhat, a zajistit tak vyšší úroveň kybernetické odolnosti a společně odhalovat, rozpoznávat a zmírňovat kybernetické hrozby; vyzývá Komisi a členské státy, aby navázaly na projekt PESCO pro vnitrostátní týmy rychlé kybernetické reakce a vzájemné pomoci v oblasti kybernetické bezpečnosti tím, že zřídí evropský tým rychlé kybernetické reakce, který by koordinoval a odhaloval společné kybernetické hrozby a bojovat proti nim a podpořil tak snahy zúčastněných členských států;

10. konstatuje, že schopnosti Unie v oblasti rozvoje projektů kybernetické obrany závisejí na dovedném ovládání technologií, zařízení, služeb a údajů i na zpracování údajů a že tyto schopnosti vyžadují možnost opřít se o vzájemnou důvěru průmyslových subjektů;

11. připomíná, že jedním z cílů v rámci úsilí vynaloženého na zajištění větší jednotnosti systémů velení je zajistit prostředky velení, které by byly interoperabilní se zeměmi Severoatlantické aliance, které nejsou členy EU, a s příležitostnými partnery, zajistit plynulou výměnu informací vedoucí k urychlení rozhodovacího procesu a zachovat kontrolu nad informacemi v souvislosti s kybernetickými riziky;

12. doporučuje, aby se našel způsob, jak doplnit projekty NATO v oblasti inteligentní obrany (např. nadnárodní budování kapacit v oblasti kybernetické obrany, platformu Malware Information Sharing Platform (MISP) a nadnárodního vzdělávání a odborné přípravy v oblasti kybernetické obrany (MNCDE&T));

13. uznává nový vývoj v oblastech, jako jsou nanotechnologie, umělá inteligence, data velkého objemu, odpadní elektrická a elektronická zařízení a vyspělá robotika; naléhavě žádá členské státy a EU, aby věnovaly zvláštní pozornost možnému zneužití těchto oblastí ze strany nepřátelských států a organizovaných zločineckých skupin; vyzývá k vytvoření odborné přípravy a rozvoji kapacit za účelem ochrany před vznikem sofistikovaných systémů trestné činnosti, jako jsou složité podvody založené na zneužití totožnosti a případy padělání zboží;

14. zdůrazňuje, že s cílem bojovat proti kybernetickým a hybridním hrozbám, odhalovat a odstraňovat extremistické a zločinecké ráje na internetu pomocí rozšíření a větší výměny informací mezi EU a jejími agenturami, jako jsou Europol, Eurojust, EDA a ENISA, je nezbytné upřesnit terminologii týkající se bezpečnosti v kybernetickém prostoru, zaujmout všeobecný jednotný přístup a vyvinout společné úsilí;

15. poukazuje na rostoucí úlohu umělé inteligence v oblasti kybernetické ofenzivy i defenzivy; naléhavě vyzývá EU a členské státy, aby této oblasti věnovaly zvláštní pozornost jak v rámci výzkumu, tak při praktickém rozvoji svých kapacit v oblasti kybernetické obrany;

16. klade zvláštní důraz na to, že se zavedením bezpilotních vzdušných prostředků, ať už ozbrojených nebo ne, by měla být přijata dodatečná opatření za účelem omezení jejich možných slabých stránek v kybernetické oblasti;

Kybernetická obrana misí a operací v rámci SBOP

17. zdůrazňuje, že kybernetická obrana by se měla považovat za operační úkol v rámci misí a operací SBOP a že by měla být začleněna do veškerého plánování v rámci této politiky, aby bylo zajištěno neustálé zohledňování kybernetické bezpečnosti během plánování, čímž by se omezily nedostatky v kybernetické oblasti;

18. je si vědom toho, že plánování úspěšné mise nebo operace v oblasti SBOP vyžaduje značné odborné zkušenosti v oblasti kybernetické obrany a zabezpečenou infrastrukturu a sítě IT, a to jak na úrovni operačního velení, tak i v rámci samotné mise, aby bylo možné hrozbu důkladně posoudit a poskytnout příslušnou ochranu v terénu; vyzývá ESVČ a členské státy zajišťující velení operací v rámci SBOP, aby prohloubily své odborné zkušenosti v oblasti kybernetické obrany pro mise a operace EU; konstatuje, že možnost správné přípravy mise SBOP za účelem ochrany před kybernetickými útoky má své omezení;

19. zdůrazňuje, že plánování veškerých misí a operací SBOP musí doprovázet důkladné posouzení situace, pokud jde o kybernetické hrozby; konstatuje, že taxonomie hrozeb, kterou vypracovala Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací poskytuje pro toto posouzení vhodnou šablonu; doporučuje vytvořit kapacity pro posuzování kybernetické odolnosti při velitelství SBOP;

20. je si vědom zejména toho, že je důležité omezit kybernetickou stopu a prostor k útoku na mise a operace v rámci SBOP na nezbytné minimum; naléhavě vyzývá osoby, které se zabývají příslušným plánováním, aby k tomu přihlížely od začátku procesu plánování;

21. uznává analýzu potřeb agentury EDA týkajících se odborné přípravy, která poukázala na hlavní nedostatky v oblasti dovedností a schopností v oblasti kybernetické obrany mezi osobami s rozhodovací pravomocí nejen v členských státech, a vítá iniciativy této agentury v oblasti kurzů pro vedoucí osoby s rozhodovací pravomocí v členských státech na podporu plánování misí a operací SBOP;

Vzdělávání a odborná příprava v oblasti kybernetické obrany

22. konstatuje, že zefektivněné prostředí vzdělávání a odborné přípravy EU v oblasti kybernetické obrany by významně zmírnilo hrozby, a vyzývá EU a členské státy, aby posílily svou spolupráci v oblasti vzdělávání, odborné přípravy a výcviku;

23. jednoznačně podporuje program vojenský Erasmus a další společné iniciativy v oblasti odborné přípravy a vzdělávání mezi členskými státy, které jsou zaměřeny na zvýšení interoperability ozbrojených sil členských států a rozvoj společné strategické kultury na základě častějších výměnných pobytů mladého vojenského personálu, přičemž je třeba mít na paměti, že tato interoperabilita je mezi všemi členskými státy a spojenci NATO nezbytná; domnívá se však, že výměny týkající se odborné přípravy a vzdělávání v oblasti kybernetické obrany by měly přesahovat tuto iniciativu a měly by zahrnovat vojenský personál všech věkových kategorií a všech hodností a rovněž studenty ze všech akademických středisek se vzdělávacími programy v oblasti kybernetické bezpečnosti;

24. zdůrazňuje, že v oblasti kybernetické obrany jsou zapotřebí další odborníci; vyzývá členské státy, aby usnadnily spolupráci mezi civilními a vojenskými akademiemi s cílem odstranit tento nesoulad a vytvořit více možností v oblasti vzdělávání a odborné přípravy v oblasti kybernetické obrany, a aby vyčlenily více prostředků na specializovanou odbornou přípravu v oblasti kybernetických operací; vyzývá vojenské akademie, aby začlenily vzdělávání v oblasti kybernetické obrany do svých osnov a pomohly tak rozšířit skupinu talentů v kybernetické oblasti, která je k dispozici pro potřeby misí SBOP;

25. vyzývá všechny členské státy, aby dostatečně a aktivně informovaly podniky, školy a občany o kybernetické bezpečnosti a hlavních digitálních hrozbách a zvyšovaly jejich povědomí o těchto skutečnostech; vítá v tomto ohledu kybernetické příručky jako nástroj sloužící ke směrování občanů a organizací k lepší strategii v oblasti kybernetické bezpečnosti, ke zvýšení znalostí o kybernetické bezpečnosti a k celkovému zlepšení kybernetické odolnosti;

26. konstatuje, že vzhledem k tomu, že jsou zapotřebí více specializovaní zaměstnanci, měly by se členské státy zaměřit nejen na nábor schopných zaměstnanců ozbrojených sil, ale také na udržení potřebných specialistů;

27. vítá, že 11 členských států (Belgie, Estonsko, Finsko, Irsko, Lotyšsko, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko a Švédsko) projektu „Cyber Ranges Federation" zahájilo realizaci prvního ze čtyř projektů v oblasti kybernetické obrany, které probíhají v rámci programu Evropské obranné agentury v oblasti sdružování a společného využívání kapacit; vyzývá ostatní členské státy, aby se k této iniciativě připojily; vyzývá členské státy, aby prosazovaly větší vzájemnou dostupnost virtuálního vzdělávání v oblasti kybernetické obrany a kybernetických polygonů; konstatuje v této souvislosti, že je třeba zvážit také úlohu agentury ENISA a její odborné znalosti;

28. domnívá se, že tyto iniciativy přispívají ke zlepšování kvality vzdělávání v oblasti kybernetické obrany na úrovni EU, zejména tím, že vytvářejí rozsáhlé technické platformy a dávají vzniknout komunitě odborníků EU; domnívá se, že evropské ozbrojené síly mohou zvýšit svou atraktivitu tím, že zajistí komplexní odbornou přípravu týkající se kybernetické obrany s cílem přilákat a udržet talenty v oblasti kybernetiky; zdůrazňuje, že je třeba určit slabá místa v počítačových systémech členských států i orgánů EU; uznává, že k nejčastěji zjištěným slabým místům v systémech kybernetické bezpečnosti patří lidská chyba, a proto vyzývá k pravidelné odborné přípravě vojenského i civilního personálu pracujícího v orgánech EU;

29. vyzývá Evropskou obrannou agenturu, aby co nejdříve zavedla platformu pro koordinaci vzdělávání, odborné přípravy a výcviku v oblasti kybernetické bezpečnosti (CD TEXP), která by měla podpořit program „Cyber Ranges Federation", se zaměřením na posílení spolupráce v oblasti harmonizovaných požadavků, podporu výzkumu a technologických inovací v oblasti kybernetické obrany a společnou pomoc třetím zemím při budování jejich kapacit za účelem vytvoření odolnosti, pokud jde o kybernetickou bezpečnost; vyzývá Komisi a členské státy, aby tyto iniciativy doplnily specializovaným evropským střediskem pro odbornou přípravu v oblasti kybernetické obrany s cílem zajistit odbornou přípravu pro nejnadějnější nové zaměstnance, která by podpořila odbornou přípravu zapojených členských států v kybernetické oblasti;

30. vítá skutečnost, že s cílem zvýšení úrovně vzdělávacích a výcvikových příležitostí v členských státech byla v rámci EBOP vytvořena platforma pro vzdělávání, odbornou přípravu, výcvik a hodnocení v oblasti kybernetické bezpečnosti (ETEE);

31. podporuje více výměn informací o dané situaci pomocí předložení nejlepšího kybernetického výcviku a koordinace příslušných snah o rozvoj kapacit za účelem dosažení větší interoperability a lepší prevence a reakce na budoucí útoky; vyzývá, aby tyto projekty byly prováděny se spojenci NATO, ozbrojenými silami členských států EU a dalšími partnery s rozsáhlými zkušenostmi v oblasti boje proti kybernetickým útokům s cílem vypracovat operační připravenost, společné postupy a normy, aby bylo možné komplexně čelit různým kybernetickým hrozbám; vítá v tomto ohledu zapojení EU do kybernetického výcviku, jako je CODE (Kybernetický ofenzivní a defenzivní výcvik);

32. připomíná, že odolný kybernetický prostor vyžaduje bezchybnou kybernetickou hygienu; vyzývá všechny veřejné a soukromé zúčastněné strany, aby prováděly pravidelná školení v oblasti kybernetické hygieny pro všechny své zaměstnance;

33. doporučuje zvýšit výměnu odborných znalostí a získaných poznatků mezi ozbrojenými silami, policejními silami a dalšími státními orgány členských států aktivně zapojenými do boje proti kybernetickým hrozbám;

Spolupráce mezi EU a NATO v oblasti kybernetické obrany

34. opakovaně zdůrazňuje, že EU a NATO mají na základě svých společných hodnot a strategických zájmů zvláštní odpovědnost a způsobilost řešit narůstající problémy v oblasti kybernetické bezpečnosti a kybernetické obrany účinněji a v úzké spolupráci, a to hledáním možné doplňkovosti, předcházením zdvojování úsilí a uznáváním svých příslušných povinností;

35. vyzývá Radu, aby ve spolupráci s dalšími příslušnými orgány a strukturami EU zvážila způsoby, jak co nejdříve, harmonizovaně a v úzké spolupráci s NATO zajistit podporu na úrovni Unie pro začlenění kybernetické oblasti do vojenských doktrín členských států;

36. vyzývá k provádění uvedených opatření, která již byla dohodnuta; vyzývá ke zvážení možnosti nových iniciativ na podporu spolupráce mezi EU a NATO, mj. s přihlédnutím k možnostem spolupráce v rámci specializovaného střediska NATO v oblasti kybernetické obrany (Cooperative Cyber Defence Centre of Excellence, CCD COE) a Akademie NATO pro komunikační a informační systémy, jejichž cílem je rozšířit kapacity týkající se odborné přípravy v oblasti IT a kybernetických systémů z hlediska softwaru i hardwaru, pokud jde o kybernetickou obranu; konstatuje, že by to mohlo zahrnovat dialog s NATO týkající se možnosti EU připojit se k CCD COE s cílem zvýšit doplňkovost a spolupráci; vítá nedávné vytvoření specializovaného Evropského střediska pro boj proti hybridním hrozbám; naléhavě vyzývá všechny příslušné orgány a spojence, aby pravidelně projednávali své činnosti s cílem zabránit překrývání a podpořit koordinovaný přístup ke kybernetické obraně; domnívá se, že je zásadní podnítit výměnu zpravodajských informací o kybernetických hrozbách mezi členskými státy a s NATO, a sice na základě vzájemné důvěry;

37. je přesvědčen, že rozšíření spolupráce mezi EU a NATO je v oblasti kybernetické obrany zásadní a užitečné, neboť je prostředkem k tomu, jak předcházet kybernetickým útokům, odhalovat je a odrazovat od nich; vyzývá proto obě tyto organizace, aby rozšířily svou operační spolupráci a koordinaci a zintenzivnily společnou snahu o vybudování kapacit, zejména v podobě společného cvičení a vzdělávání civilních a vojenských zaměstnanců v oblasti kybernetické obrany a díky účasti členských států na projektech NATO v oblasti inteligentní obrany; považuje za zásadní, aby EU a NATO zesílily výměnu informací s cílem umožnit oficiálně určovat pachatele kybernetických útoků a následně umožnit ukládat omezující sankce těm, kteří za tyto útoky odpovídají; naléhavě vyzývá obě organizace k užší spolupráci také ohledně kybernetických aspektů řešení krizí;

38. vítá výměnu koncepcí s cílem začlenit požadavky a normy týkající se kybernetické obrany do plánování a vedení misí a operací za účelem podpory interoperability a vyjadřuje naději, že na tuto výměnu naváže intenzivnější operační spolupráce ohledně zajištění kybernetické obrany příslušných misí a synchronizace operačních přístupů;

39. vítá dohodu mezi skupinou EU pro reakci na počítačové hrozby (CERT-EU) a skupinou NATO pro reakci na počítačové incidenty (NCIRC), která má usnadnit výměnu informací, logistickou podporu, sdílené posuzování hrozeb, získávání zaměstnanců a výměnu osvědčené praxe s cílem zajistit schopnost reagovat na hrozby v reálném čase; zdůrazňuje, že je důležité podporovat výměnu informací mezi týmy v rámci skupin CERT-EU a NCIRC a snažit se o vybudování větší důvěry; má za to, že existuje domněnka, že informace, které má k dispozici skupina CERT-EU, by mohl využít výzkum v oblasti kybernetické obrany a NATO a že tyto informace by se proto měly sdílet, pokud bude zajištěn plný soulad s právními předpisy EU v oblasti ochrany údajů;

40. vítá spolupráci mezi těmito dvěma organizacemi na cvičení v oblasti kybernetické obrany; bere na vědomí účast zástupců EU na každoročním koaličním cvičení v oblasti kybernetické obrany; je si vědom pokroku, který představuje účast EU na cvičení NATO v oblasti krizového řízení 17 prostřednictvím paralelních a koordinovaných cvičení (PACE), a vítá zejména to, že do tohoto cvičení byla začleněna také oblast kybernetické obrany; vyzývá obě organizace k zintenzivnění tohoto úsilí;

41. naléhavě vyzývá EU a NATO, aby organizovaly pravidelná cvičení na strategické úrovni s účastí nejvyšších politických představitelů z obou organizací; vítá v této souvislosti estonské cvičení EU CYBRID 2017, během něhož se generální tajemník NATO poprvé zúčastnil cvičení EU;

42. podotýká, že existuje značný prostor pro ještě náročnější a konkrétnější program v oblasti kybernetické obrany, který by v rámci konkrétních operací přesahoval koncepční rámec spolupráce; naléhavě vyzývá obě organizace, aby zavedly již existující agendu do praxe a účinně ji provedly a aby předložily ambicióznější návrhy týkající se příštího přehodnocení uplatňování společného prohlášení;

43. vítá průmyslové kybernetické partnerství NATO (NATO Industry Cyber Partnership, NICP) uzavřené v roce 2014 a vyzývá k zapojení EU do společných snah NICP s cílem propojit úsilí v oblasti spolupráce mezi NATO a EU s úsilím vedoucích průmyslových subjektů specializovaných na kybernetické technologie s cílem pokročit v oblasti kybernetické bezpečnosti pomocí trvalé spolupráce zaměřené zejména na: odbornou přípravu, výcvik a vzdělávání zástupců NATO, EU a průmyslu; začlenění EU a průmyslu do projektů NATO v oblasti inteligentní obrany; společné sdílení informací a osvědčených postupů v zájmu připravenosti a obnovy mezi NATO, EU a průmyslem; úsilí o společně budované kapacity pro kybernetickou obranu; a ve vhodných případech zajištění společné reakce na kybernetické incidenty;

44. bere na vědomí pokračující práci na návrhu nařízení, kterým se mění nařízení o agentuře ENISA ((EU) č. 526/2013) a kterým se stanoví evropský rámec pro certifikaci a označování bezpečnosti IKT; vyzývá agenturu ENISA, aby podepsala dohodu s NATO s cílem zvýšit jejich praktickou spolupráci, včetně výměny informací a účasti na výcviku v oblasti kybernetické obrany;

Mezinárodní normy platné pro oblast kybernetického prostoru

45. vyzývá k začlenění kapacity v oblasti kybernetické obrany do SZBP a začlenění vnější činnosti EU a jejích členských států jako průřezového úkolu a vyzývá k užší spolupráci mezi členskými státy, orgány EU, NATO, OSN, Spojenými státy a dalšími strategickými partnery, zejména pokud jde o pravidla, normy a opatření pro jejich vymáhání v kyberprostoru;

46. s politováním konstatuje, že skupina vládních odborníků OSN (UNGGE) pro období 2016-2017 nebyla ani po několika měsících jednání schopna dosáhnout nové společné dohody ohledně příslušné zprávy; připomíná, že jak uvádí zpráva z roku 2013 je v kyberprostoru uplatňováno a mělo by být prosazováno zejména platné mezinárodní právo a Charta Organizace spojených národů, která zakazuje hrozbu silou nebo použití síly vůči politické nezávislosti jakéhokoli státu, včetně škodlivých kybernetických operací určených k narušení technické infrastruktury nezbytné pro provádění oficiálních participativních postupů v jiném státě, včetně voleb; připomíná, že zpráva vládních odborníků na oblast informační bezpečnosti fungující při OSN z roku 2015 uvádí soubor norem odpovědného chování států, který zahrnuje zákaz toho, aby státy prováděly kybernetickou činnost v rozporu se svými závazky podle mezinárodních předpisů nebo aby tuto činnost vědomě podporovaly; vyzývá EU, aby zaujala vedoucí postavení v probíhajících a budoucích diskusích o mezinárodních normách v kybernetickém prostoru a jejich provádění;

47. poukazuje na význam Tallinské příručky 2.0, která představuje základ pro diskuzi a analýzu toho, jak lze stávající mezinárodní právo uplatnit na kybernetický prostor; vyzývá členské státy, aby zahájily analýzu zjištění, která odborníci v Tallinské příručce uvedli, a začaly je uplatňovat a aby se dohodly na dalších dobrovolných normách pro mezinárodní chování; konstatuje zejména, že veškeré ofenzivní využití kybernetických kapacit by mělo být založeno na mezinárodním právu;

48. potvrzuje, že je zcela oddán myšlence otevřeného, svobodného, stabilního a bezpečného kybernetického prostoru, v jehož rámci by se dodržovaly základní hodnoty demokracie, lidská práva a zásady právního státu a kde by se mezinárodní spory řešily mírovými prostředky na základě Charty OSN a zásad mezinárodního práva; vyzývá členské státy, aby podporovaly další uplatňování společného komplexního postoje EU k diplomacii a stávajícím normám v kybernetické oblasti a aby spolu s NATO vypracovaly kritéria a definice na úrovni EU týkající se toho, co představuje kybernetický útok, aby se zlepšila schopnost EU rychle se dohodnout na společném postoji v případě mezinárodně nesprávného jednání v podobě kybernetického útoku; plně podporuje provádění dobrovolných, nezávislých norem odpovědného chování států v kybernetickém prostoru, které by zahrnovaly respektování soukromí a dodržování základních práv občanů, vyplývajících ze zprávy vládních odborníků na oblast informační bezpečnosti fungující při OSN z roku 2015, a vytvoření regionálních opatření na budování důvěry; podporuje v této souvislosti činnost Globální komise pro stabilitu kybernetického prostoru za účelem vypracování návrhů norem a politik, které zlepší mezinárodní bezpečnost a stabilitu a poskytnou návod pro odpovědné chování států a nestátních subjektů v kybernetickém prostoru; podporuje návrh, že by státní a nestátní subjekty neměly provádět nebo vědomě umožňovat činnost, která úmyslně a podstatně poškozuje obecnou dostupnost nebo integritu veřejné podstaty internetu a tím i stabilitu kybernetického prostoru;

49. uznává, že většinu technologické infrastruktury vlastní nebo provozuje soukromý sektor, a že jsou tedy úzká spolupráce, konzultace a začlenění soukromého sektoru a skupin občanské společnosti pomocí dialogu s mnoha zúčastněnými stranami nezbytné k zajištění otevřeného, svobodného, stabilního a bezpečného kybernetického prostoru;

50. je si vědom toho, že vzhledem ke svému obtížnému prosazování nepřinášejí dvoustranné dohody mezi státy vždy očekávané výsledky; domnívá se proto, že účinným způsobem, jak by bylo možné doplnit snahy více zúčastněných stran, je vytváření koalic v rámci podobně smýšlejících skupin zemí, které se chtějí dohodnout na konsenzu; zdůrazňuje významnou úlohu místních orgánů v procesu technologických inovací a sdílení údajů, pokud jde o posílení boje proti trestné činnosti a teroristickým činnostem;

51. vítá skutečnost, že Rada přijala rámec pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelské činnosti v kyberprostoru, tzv. soubor nástrojů EU pro diplomacii v oblasti kybernetiky; podporuje možnost, aby EU přijala restriktivní opatření vůči nepřátelům napadajícím její členské státy v kybernetickém prostoru, včetně ukládání sankcí;

52. požaduje rovněž jasný aktivní přístup ke kybernetické bezpečnosti a kybernetické obraně a vyzývá k posílení diplomacie EU v kybernetické oblasti coby průřezového úkolu v zahraniční politice EU a její kapacity a všech nástrojů, tak aby mohly účinně posílit normy a hodnoty EU a vést k dosažení konsenzu o pravidlech, normách a opatřeních pro jejich prosazování v kybernetickém prostoru na celém světě; konstatuje, že budování kybernetické odolnosti ve třetích zemích přispívá k mezinárodnímu míru a bezpečnosti, což nakonec zvyšuje bezpečnost evropských občanů;

53. domnívá se, že kybernetické útoky, jako je NotPetya a WannaCry, jsou buď řízené státem, nebo k nim dochází s vědomím státu a jeho souhlasem; konstatuje, že tyto kybernetické útoky, které způsobují závažnou a trvalou hospodářskou škodu a ohrožují život, jsou jasným porušením mezinárodního práva a právních norem; domnívá se tedy, že NotPetya a WannaCry představují porušení mezinárodního práva, jimiž se provinily Ruská federace a Severní Korea, a že tyto dva státy by měly čelit úměrné a náležité reakci ze strany EU a NATO;

54. vyzývá Evropské centrum Europolu pro boj proti kyberkriminalitě, aby se stal ústředním místem pro divizi pro prosazování práva a vládní agentury věnované kyberkriminalitě, jejichž hlavní odpovědností by bylo řídit obranu jak domény eu, tak důležité infrastruktury sítí EU během útoku; zdůrazňuje, že toto ústřední místo by rovněž mělo být pověřeno výměnou informací a mělo by poskytovat pomoc členským státům;

55. zdůrazňuje, že je důležité vypracovat normy ohledně soukromí a bezpečnosti, šifrování, nenávistných výroků, dezinformací a teroristických hrozeb;

56. doporučuje, aby každý členský stát EU přijal povinnost pomáhat ostatním členským státům napadeným kybernetickým útokem a zajistit vnitrostátní odpovědnost v kybernetické oblasti v úzké spolupráci s NATO;

Civilně-vojenská spolupráce

57. vyzývá všechny zúčastněné strany, aby rozšířily partnerství v oblasti předávání poznatků, uplatňovaly vhodné obchodní modely a budovaly důvěru mezi podniky a koncovými uživateli z oblasti obrany a civilními uživateli a dále aby zlepšily transformaci akademických poznatků v praktická řešení, tak aby bylo možné zajistit jejich synergické působení a převádění řešení mezi civilním a vojenským trhem, který z hlediska kybernetické bezpečnosti a produktů kybernetické bezpečnosti v podstatě tvoří jeden trh, a to na základě transparentních postupů a za dodržování práva EU a mezinárodního práva s cílem zachovat a posílit strategickou autonomii EU; bere na vědomí ústřední úlohu, kterou soukromé firmy v oblasti kybernetické bezpečnosti hrají při včasném varování a připisování kybernetických útoků;

58. klade důraz na zásadní význam výzkumu a vývoje, zejména vzhledem k vysokým požadavkům na bezpečnost na obranném trhu; naléhavě vyzývá EU a členské státy, aby evropským podnikům v oblasti kybernetické bezpečnosti a dalším příslušným hospodářským subjektům, zejména malým a středním podnikům a začínajícím podnikům (které jsou hlavním zdrojem inovativních řešení v oblasti kybernetické obrany) poskytovaly větší praktickou podporu a snížily byrokratickou zátěž a aby prosazovaly užší spolupráci s vysokoškolskými výzkumnými organizacemi a významnými aktéry, tak aby došlo k omezení závislosti na produktech v oblasti kybernetické bezpečnosti z vnějších zdrojů a k vytvoření strategického dodavatelského řetězce v rámci EU s cílem posílit její strategickou nezávislost; v této souvislosti poukazuje na cenný příspěvek, který by mohl zajistit Evropský obranný fond a další nástroje v rámci víceletého finančního rámce (VFR);

59. vybízí Komisi, aby začlenila prvky kybernetické obrany do sítě Evropských výzkumných a odborných středisek pro kybernetickou bezpečnost mimo jiné s cílem zajistit v příštím VFR dostatečné zdroje pro kybernetické kapacity a technologie v oblasti dvojího užití;

60. konstatuje, že ochrana životně důležité veřejné a jiné civilní infrastruktury, zejména informačních systémů a souvisejících údajů, je jedním z významných úkolů pro členské státy, zejména pro orgány pověřené ochranou informačních systémů, a že by měla spadat buď do působnosti vnitrostátních struktur kybernetické obrany, nebo do působnosti těchto orgánů; zdůrazňuje, že to si vyžádá určitou míru důvěry a co nejužší spolupráci mezi vojenskými složkami, agenturami pro kybernetickou obranu a jinými příslušnými orgány v této oblasti a příslušnými průmyslovými odvětvími, které lze dosáhnout pouze pomocí jasného vymezení úkolů, rolí a povinností civilních a vojenských subjektů, a naléhavě vyzývá všechny zúčastněné strany, aby k tomu v rámci svého plánování přihlédly; naléhavě vyzývá k větší přeshraniční spolupráci, pokud jde o prosazování práva v souvislosti s odstraňováním nepřátelské činnosti v kybernetické oblasti za současného dodržování právních předpisů EU v oblasti ochrany údajů;

61. vyzývá všechny členské státy, aby soustředily své vnitrostátní strategie kybernetické bezpečnosti na ochranu informačních systémů a souvisejících údajů a považovaly ochranu této kritické infrastruktury za součást svých vlastních povinností náležité péče; naléhavě vyzývá členské státy, aby přijaly a provedly strategie, pokyny a nástroje, které zajistí přiměřenou úroveň ochrany proti hrozbám na identifikovatelné úrovni a jejichž náklady a zátěž na ochranu budou úměrné pravděpodobnému poškození, které hrozí dotčeným stranám; žádá členské státy, aby přijaly náležitá opatření, která uloží právnickým osobám spadajícím do jejich pravomoci povinnost chránit osobní údaje, jež mají na starosti;

62. uznává, že kvůli měnícímu se prostředí kybernetických hrozeb by mohla být vhodná silnější a strukturovanější spolupráce s příslušníky policie, zejména v některých kritických oblastech, např. při sledování hrozeb v oblastech jako je kybernetický džihád, kybernetický terorismus, on-line radikalizace a financování extremistických či radikálních organizací;

63. vybízí k úzké spolupráci mezi agenturami EU, jako je EDA, ENISA, Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě, v rámci přístupu jdoucího napříč odvětvími s cílem prosazovat synergické působení a zabránit překrývání;

64. vyzývá Komisi, aby vypracovala plán pro koordinovaný přístup k evropské kybernetické obraně, který by zahrnoval aktualizaci politického rámce EU v oblasti kybernetické obrany, aby bylo zajištěno, že tento rámec jakožto příslušný politický mechanismus pro dosahování cílů EU v této oblasti stále plní svůj účel, a to v úzké spolupráci s členskými státy, agenturou EDA, Parlamentem a ESVČ; konstatuje, že tento proces musí být součástí širšího strategického přístupu k SZBP;

65. vzhledem k tomu, že v nadcházejících letech se zejména v rozvojových zemích objeví miliony nových uživatelů Internetu, vyzývá k budování kapacit v oblasti kybernetické bezpečnosti na základě rozvojové spolupráce a k trvalému vzdělávání a odborné přípravě v oblasti kybernetické informovanosti, čímž dojde k posílení odolnosti zemí a společností vůči kybernetickým a hybridním hrozbám;

66. požaduje mezinárodní spolupráci a vícestranné iniciativy s cílem vybudovat přísné rámce v oblasti kybernetické obrany a kybernetické bezpečnosti za účelem boje proti zmocňování se státu pomocí korupce, finančních podvodů, praní peněz, financování terorismu a řešit výzvy, které představuje kybernetický terorismus a kryptoměny a další alternativní platební metody;

67. konstatuje, že kybernetické útoky, jako je NotPetya, se rychle šíří, čímž způsobují nahodilou škodu, neexistuje-li všeobecná odolnost na celém světě; domnívá se, že odborná příprava a vzdělání v oblasti kybernetické obrany by měly být součástí vnější činnosti EU a že budování kybernetické odolnosti ve třetích zemích přispívá k mezinárodnímu míru a bezpečnosti, což nakonec zvyšuje bezpečnost evropských občanů;

Institucionální posílení

68. vyzývá členské státy k ambicióznější spolupráci v kybernetické oblasti v rámci stálé strukturované spolupráce; navrhuje, aby členské státy v rámci stálé strukturované spolupráce zahájily nový program spolupráce v kybernetické oblasti s cílem podpořit rychlé a efektivní plánování, velení a kontrolu současných a budoucích operací a misí EU; konstatuje, že by to mělo vést k lepší koordinaci operačních kapacit v kybernetickém prostoru a může to vést ke vzniku společného velení v oblasti kybernetické obrany, pokud tak rozhodne Evropská rada;

69. připomíná svou výzvu členským státům a vysoké představitelce, místopředsedkyni, aby předložily bílou knihu EU o bezpečnosti a obraně; vyzývá členské státy a vysokou představitelku, místopředsedkyni, aby z obrany a odrazování učinily základní prvek bílé knihy týkající se jak ochrany kybernetické oblasti pro operace stanovené v článku 43, tak společné obrany stanovené v čl. 42 odst. 7 SEU;

70. konstatuje, že nový program spolupráce v kybernetické oblasti v rámci stálé strukturované spolupráce by měli střídavě vést vysoce postavení vojenští i civilní zaměstnanci ze všech členských států, kteří by odpovídali ministrům obrany EU v rámci stálé strukturované spolupráce a vysoké představitelce, místopředsedkyni, aby se podpořily zásady důvěry mezi členskými státy a orgány a agenturami EU při výměně informací a zpravodajských informací;

71. opakuje svou výzvu ohledně vytvoření Rady pro obranu EU, která by vycházela ze stávajícího ministerského řídícího výboru agentury EDA a formátu stálé strukturované spolupráce ministrů obrany EU, s cílem zaručit stanovování priorit, operacionalizaci zdrojů a účinnou spolupráci a integraci mezi členskými státy;

72. připomíná, že je třeba zajistit, aby Evropský obranný fond pokračoval nebo byl dokonce v příštím VFR navýšen a měl dostatečný rozpočet na kybernetickou obranu;

73. požaduje vyšší zdroje na modernizaci a zefektivnění kybernetické bezpečnosti a šíření zpravodajských informací mezi ESVČ / Zpravodajským a informačním centrem EU (INTCEN), Radou a Komisí;

Partnerství veřejného a soukromého sektoru

74. uznává, že soukromé společnosti hrají hlavní úlohu při předcházení a odhalování incidentů v oblasti kybernetické bezpečnosti, při zabraňování jejich šíření a reakci na ně, a to nikoli jen jako poskytovatelé technologie, ale také jako poskytovatelé jiných služeb, než jsou služby v oblasti IT;

75. uznává úlohu soukromého sektoru při předcházení a odhalování incidentů v oblasti kybernetické bezpečnosti, při zabraňování jejich šíření a reakci na ně spolu s jeho úlohou při podněcování inovací v oblasti kybernetické obrany, a požaduje proto posílenou spolupráci se soukromým sektorem s cílem zajistit společné chápání požadavků EU a NATO a podporu při hledání společných řešení;

76. vyzývá EU, aby provedla komplexní přezkum softwaru, vybavení v oblasti IT a komunikací a infrastruktury používané v orgánech s cílem vyloučit programy a zařízení, která by mohla být nebezpečná, a zakázat ta, jejichž škodlivost se prokázala, jako je Kaspersky Lab;

o

o o

77. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, agenturám EU v oblasti obrany a kybernetické bezpečnosti, generálnímu tajemníkovi NATO a vnitrostátním parlamentům členských států EU.

P8_TA(2018)0259

Rusko, zejména případ ukrajinského politického vězně Oleha Sencova

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 Rusko, zejména případ ukrajinského politického vězně Oleha Sencova (2018/2754(RSP))

(2020/C 28/07)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Rusku, zejména na své usnesení ze dne 16. března 2017 o ukrajinských vězních v Rusku a o situaci na Krymu ([1]),

— s ohledem na prohlášení, které dne 25. května 2018 vydala mluvčí Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) o případech několika vězňů na nezákonně anektovaném Krymu a v nezákonně anektovaném městě Sevastopol a z Krymu a Sevastopolu,

— s ohledem na výměnu názorů na Rusko, která proběhla na zasedání Rady pro zahraniční věci dne 16. dubna 2018,

— s ohledem na rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora ze dne 19. dubna 2017 o žádosti o přijetí prozatímních opatření, kterou podala Ukrajina ve věci uplatňování Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu a Mezinárodní úmluvy o odstranění všech forem rasové diskriminace (*Ukrajina vs. ruská federace*),

— s ohledem na článek 5 Všeobecné deklarace lidských práv a článek 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, v nichž je stanoveno, že nikdo nesmí být mučen nebo podrobován krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu, a jichž je Ruská federace smluvní stranou,

— s ohledem na prohlášení OSN o obráncích lidských práv, které přijalo Valné shromáždění OSN dne 9. prosince 1998,

— s ohledem na Ženevskou úmluvu o ochraně civilních osob za války,

— s ohledem na čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k zatčení ukrajinského filmového tvůrce Oleha Sencova, jenž se stavěl proti nezákonné anexi Krymského poloostrova ze strany Ruska, k němuž došlo v květnu 2014 v souvislosti s jeho údajnou činností provozovanou na Krymu; vzhledem k tomu, že se s ním nehledě na to, že je ukrajinským státním příslušníkem, zacházelo jako s ruským občanem;

B. vzhledem k tomu, že v případě Oleha Sencova existují obvinění z mučení a velmi špatného zacházení, které vedlo k vydání písemné výpovědi, jíž byla posléze přisouzena právní síla;

C. vzhledem k tomu, že dne 25. srpna 2015 byl Oleh Sencov v rozporu s mezinárodním právem a základními normami spravedlnosti odsouzen soudem, jehož příslušnost EU neuznává;

D. vzhledem k tomu, že Oleh Sencov, který si v současnosti odpykává trest v nejsevernějším vězení Ruska ve městě Labytnangi v Jamalo-Něneckém okruhu, vyhlásil dne 14. května 2018 časově neomezenou hadovku;

E. vzhledem k tomu, že počet politických vězňů v Rusku v posledních letech výrazně vzrostl; vzhledem k tomu, že Středisko pro ochranu lidských práv Memorial, kterému byla v roce 2009 udělena Sacharovova cena, dne 29. května 2018 zveřejnilo seznam se jmény 158 politických vězňů;

([1]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0087.

Čtvrtek, 14. června 2018

F. vzhledem k tomu, že Ojuba Titijeva, ředitele čečenské pobočky Střediska pro ochranu lidských práv Memorial, zatkla dne 9. ledna 2018 čečenská policie a že byl obviněn z držení omamných látek; vzhledem k tomu, že pan Titijev tato obvinění popřel a nevládní organizace a obránci lidských práv je kritizovali jako vykonstruovaná;

G. vzhledem k tomu, že zatčení Ojuba Titijeva je součástí znepokojivého trendu projevujícího se zatýkáním, útoky, zastrašováním a diskreditací nezávislých novinářů a obránců lidských práv;

H. vzhledem k tomu, že obránci lidských práv a představitelé občanské společnosti, zejména krymských Tatarů, čelí vyhrožování, zastrašování a zatýkání;

I. vzhledem k tomu, že podle informací se v řadě případů používá mučení a jiné kruté a ponižující zacházení; vzhledem k tomu, že dosud nebyla tato obvinění patřičně vyšetřena; vzhledem k tomu, že se mučení používá k získání přiznání a ke zdůvodnění falešných důkazů o vině;

J. vzhledem k tomu, že mnoho vězněných a zadržovaných osob je ve vězení vystaveno drsným a nehumánním podmínkám, které ohrožují jejich fyzické a psychické zdraví; vzhledem k tomu, že někteří vězni vyžadují urychlenou lékařskou pomoc a léčbu;

K. vzhledem k tomu, že na dočasně okupovaný Krym byly rozšířeny restriktivní ruské právní předpisy, jimiž se řídí oblast politických a civilních práv, což vedlo k drastickému omezení svobody shromažďování, projevu a sdružování, přístupu k informacím a svobody náboženského vyznání, a vzhledem ke spolehlivým informacím o zastrašování, násilném mizení a mučení;

L. vzhledem k tomu, že se svévolné zatýkání, případy násilného mizení, cenzura a zákaz pokojného shromažďování staly na Krymu každodenní realitou; vzhledem k tomu, že zatčeno, vyšetřováno nebo stíháno je několik krymských Tatarů; vzhledem k tomu, že předmětem takového zacházení jsou i krymští právníci, kteří poskytují právní pomoc zatčeným osobám, ochránci lidských práv, kteří nahlašují případy politicky motivovaného násilného mizení na Krymu, a také novináři, kteří informují o situaci krymských Tatarů;

M. vzhledem k tomu, že okupační orgány na Krymu záměrně systematicky potlačují svobodu slova na tomto poloostrově, vytlačují nezávislé sdělovací prostředky a vytvářejí překážky, které brání profesionálním novinářům v jejich práci; vzhledem k tomu, že dne 22. března 2018 ruské bezpečnostní složky zadržely a uvěznily na základě nespravedlivých obvinění krymskotatarského občanského novináře a aktivistu Narimana Memedeminova, který se věnoval případům porušování zákona za strany okupačních orgánů; vzhledem k tomu, že dne 21. května 2018 ruské bezpečnostní složky zadržely po prohledání jeho domu na Krymu okupovaném Ruskem dalšího občanského novináře Servera Mustafajeva, zejména z náboženských důvodů;

N. vzhledem k tomu, že Rusko prohrálo u Evropského soudu pro lidská práva značné množství případů a že neplní jeho rozhodnutí;

O. vzhledem k tomu, že Ruská federace – řádný člen Rady Evropy, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a Organizace spojených národů – se zavázala, že se bude řídit zásadami demokracie a právního státu a že bude dodržovat základní svobody a lidská práva; vzhledem k tomu, že v důsledku velkého množství závažného porušování zásad právního státu a přijetí restriktivních zákonů v posledních letech existují vážné obavy, že Rusko nedodržuje své mezinárodní a národní závazky; vzhledem k tomu, že Evropská unie Rusku opakovaně nabízela další pomoc a odborné poradenství při modernizaci jeho ústavního a právního řádu a při jeho dodržování, a to v souladu se standardy Rady Evropy;

P. vzhledem k tomu, že podle ruského zákona o „zahraničních agentech“ musejí nevládní organizace, které dostávají finanční prostředky za zahraničí a jsou zapojeny do „politické činnosti“, požádat o zařazení na zvláštní vládní seznam zahraničních agentů, které vláda podrobuje další přísné kontrole, a že musejí ve všech svých publikacích a tiskových a jiných zprávách uvádět, že tyto dokumenty jsou výsledkem práce zahraničního agenta;

Q. vzhledem k tomu, že v reakci na nezákonnou anexi Krymu a hybridní válku vedenou proti Ukrajině přijala Evropská unie proti Rusku řadu postupných restriktivních opatření;

1. požaduje po ruských orgánech, aby okamžitě a bezpodmínečně propustily Oleha Sencova a všechny další ukrajinské občany nezákonně zadržované v Rusku a na Krymském poloostrově; připomíná, že v současné době je v Rusku a na okupovaném Krymu celkem více než 70 ([2]) ukrajinských politických vězňů;

2. požaduje okamžité bezpodmínečné propuštění Ojuba Titijeva, ředitele Střediska pro ochranu lidských práv Memorial v Čečenské republice, a všech dalších politických vězňů v Ruské federaci;

3. požaduje, aby ruské orgány přestaly zastrašovat a pronásledovat Středisko pro ochranu lidských práv Memorial, jeho pracovníky a další obránce lidských práv, a aby jim umožnily provozovat jejich činnost v oblasti lidských práv;

4. zdůrazňuje, že zacházení se všemi vězni musí splňovat mezinárodní normy a že zadržované osoby by měly mít přístup k právnímu poradenství, ke své rodině, ke svým diplomatickým zástupcům a ke zdravotní péči; poukazuje na to, že ruské orgány a pracovníci v oblasti justice nesou v souladu se čtvrtou Ženevskou úmluvou plnou odpovědnost za bezpečnost a dobré podmínky zadržovaných osob, zejména na Krymu;

5. připomíná, že je důležité, aby Rusko dodržovalo veškeré své mezinárodní právní závazky, které vyplývají z jeho členství v Radě Evropy a v Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, a zásady týkající se základních lidských práv a právního státu zakotvené v Evropské úmluvě o lidských právech a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech;

6. zdůrazňuje, že svobodu shromažďování v Ruské federaci zajišťuje článek 31 ruské ústavy a Evropská úmluva o lidských právech, jejíž je Rusko smluvní stranou, což zavazuje ruské orgány k jejímu dodržování;

7. naléhavě vyzývá ruské úřady na všech úrovních, aby uznaly klíčovou úlohu obránců lidských práv, kteří jsou pilířem demokracie, a jejich úlohu coby strážců právního státu a aby veřejně odsoudily veškeré útoky proti obráncům lidských práv, zejména v Čečenské republice;

8. vyjadřuje solidaritu s ukrajinským filmovým režisérem, politickým aktivistou a politickým vězněm Olehem Sencovem, který dne 14. května 2018 zahájil hladovku s cílem dosáhnout propuštění nezákonně zadržovaných krajanů, a je znepokojen tím, jaký bude mít hladovka dopad na jeho zdraví; připomíná, že Oleh Sencov, který byl zatčen na Krymu krátce poté, co Rusko v roce 2014 převzalo nad tímto poloostrovem v Černém moři kontrolu, a následně odsouzen na základě výpovědi získané mučením, si nyní odpykává 20letý trest za mnohočetná obvinění z terorismu ve vězení se zvýšenou ostrahou v Jamalo-Něneckém okruhu na dálném severu Ruska;

9. vyjadřuje politování nad tím, že další odsouzený v této věci, Olexandr Kolčenko, byl odsouzen k deseti letům odnětí svobody;

10. zdůrazňuje, že další nezákonně zadržovaný ukrajinský občan Volodymyr Baluch drží hladovku od 19. března 2018;

11. vyzývá příslušné ruské orgány a lékařské služby, aby těmto vězněným osobám poskytovaly patřičnou lékařskou pomoc a dodržovaly lékařskou etiku a aby mimo jiné neuplatňovaly násilné krmení nebo jakékoli nežádoucí zacházení, které může vést k mučení a jiným formám špatného zacházení;

([2]) Tento seznam obsahuje mj. tato jména: Tejmur Abdullajev, Uzejr Abdullajev, Taljat Abdurachmanov, Rustem Abiltarov, Zevri Abseitov, Muslim Alijev, Refat Alimov, Keazim Ametov, Ernes Ametov, Ali Asanov, Marlen Asanov, Volodymyr Baluch, Ali Barijev, Enver Bekirov, Memet Běljalov, Oleksij Bessarabov, Rustem Vajtov, Resuľ Věliljajev, Valentyn Vyhovskij, Pavlo Hryb, Mykola Dadeu, Konstantin Davydenko, Bekir Dehermendži, Mustafa Dehermendži, Emil Džemadenov, Arsen Džeparov, Dmitrij Dolhopolov, Volodymyr Dudka, Andrij Zachtěj, Ruslan Zejtullajev, Server Zekirjajev, Timur Ibrahimov, Rustem Ismajlov, Jevhenij Karakašev, Mykola Karpjuk, Stanislav Klych, Andrij Kolomijec, Olaksandr Kolčenko, Olaksandr Kostenko, Emir-Usejn Kuku, Hennadij Limeško, Serhij Litvinov, Enver Mamutov, Nariman Memedeminov, Remzi Memetov, Emil Minasov, Ihor Movenko, Sejran Muradosilov, Sejran Mustafajev, Server Mustafajev, Jevhen Panov, Nuri Primov, Volodymyr Prysyč, Ismail Ramazanov, Fevzi Sahandži, Ferat Sajfullajev, Ajder Saledinov, Sejran Salijev, Enver Sejtosmanov, Oleh Sencov, Oleksij Sizonovič, Vadym Siruk, Edem Smailov, Oleksandr Stěšenko, Oleksij Stohnij, Renat Sulejmanov, Anna Suchonosovová, Roman Suščenko, Roman Těrnovskij, Ruslan Ametov, Asan Čapuch, Oleksij Čirnij, Hlib Šablij, Mykola Šiptur, Dmytro Štyblikov, Oleksandr Šumkov, Viktor Šur.

12. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že mnozí ukrajinští političtí vězni, jako je Mykola Karpjuk, Volodymyr Prysyč, Oleksij Čirnij a Jevhen Panov, byli hrubě mučeni;

13. vyjadřuje hluboké znepokojení nad znepokojivým trendem projevujícím se zatýkáním, útoky, zastrašováním a diskreditací nezávislých novinářů a obránců lidských práv pracujících v Rusku, a zejména pak Čečensku; poukazuje na význam občanské společnosti a takových organizací, jako je Memorial, a na poselství, že aktivistům z řad občanské společnosti kdekoli na světě musí být umožněno využívat jejich nejzákladnější práva na svobodu myšlení a svobodu projevu; vyzývá čečenské a ruské orgány, aby dodržovaly své právní předpisy a mezinárodní závazky a aby prosazovaly zásady právního státu;

14. je mimořádně znepokojen atmosférou beztrestnosti, která takovéto činy umožňuje, a vyzývá k tomu, aby byla ve spolupráci s občanskou společností vypracována právní a další opatření k jejich předcházení a monitorování a k účinnému stíhání pachatelů tohoto násilí; zdůrazňuje, že konečnou odpovědnost za vyšetření těchto činů nese Rusko a jeho vláda, která musí pachatele postavit před soud a chránit všechny ruské občany před protiprávními činy;

15. upozorňuje na skutečnost, že ruské orgány na okupovaném krymském území zadržely v květnu 2018 několik krymských Tatarů, včetně Severa Mustafajeva, Edema Smajlova a rodinných příslušníků politického vězně Nuriho Primova;

16. odsuzuje porušování mezinárodního práva Ruskem na okupovaném Krymu, včetně prosazování ruských právních předpisů, těžkou militarizaci Krymského poloostrova, která ohrožuje bezpečnost tohoto regionu, a rozsáhlé a systematické porušování lidských práv zaměřené zejména na etnické Ukrajince a krymské Tatary;

17. vítá propuštění krymskotatarských vůdců Achtema Čijgoze a Ilmiho Umerova, kteří byli v září 2017 odsouzeni k odnětí svobody ruskými soudy na dočasně okupovaném ukrajinském území Krymu a jimž ruské orgány dne 25. října 2017 povolily poloostrov opustit; vyjadřuje svou vděčnost všem, kdo se podílel na jejich propuštění, včetně ruských organizací na ochranu lidských práv, jako je Memorial;

18. připomíná Ruské federaci coby de facto okupační mocnosti, která má nad Krymem faktickou kontrolu, že je plně odpovědná za ochranu krymských občanů před svévolnými soudními či správními opatřeními a že je ze stejného důvodu vázána mezinárodním humanitárním právem a má povinnost zajistit ochranu lidských práv na poloostrově;

19. zdůrazňuje, že ruské soudy, ať už vojenské nebo civilní, nejsou příslušné pro souzení činů spáchaných mimo mezinárodně uznávané území Ruska, a poukazuje ne to, že soudní proces by v takových případech neměl být považován za legitimní;

20. znovu opakuje, že je vážně znepokojen nad zákonem „o zahraničních agentech“ a způsobem jeho uplatňování; domnívá se, že definice „politické činnosti“ prováděné nevládními organizacemi, které přijímají finanční prostředky ze zahraničí, je natolik široká, aby v praxi umožnila státu kontrolu nad téměř jakoukoli organizovanou činností týkající se veřejného života;

21. naléhavě žádá Rusko, aby zajistilo bezpodmínečný a neomezený přístup mezinárodním pozorovatelům v oblasti lidských práv a monitorovacím misím; vyzývá mezinárodní organizace, jako je Organizace spojených národů, Rada Evropy a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, aby monitorovaly situaci v oblasti lidských práv na Krymu důsledněji a aby přijaly příslušná opatření;

22. vyzývá zvláštního zpravodaje Evropské unie pro oblast lidských práv, aby věnoval trvalou pozornost situaci v oblasti lidských práv na Krymském poloostrově a v oblastech východní Ukrajiny, které nejsou pod kontrolou ukrajinské vlády;

23. vyzývá Radu a členské státy, aby zachovaly neochvějnost a jednotu v odhodlání uplatňovat vůči Rusku sjednané sankce a odhodlání prodloužit je a aby zvážily cílená opatření vůči jednotlivcům, kteří jsou odpovědní za zatčení a trestní stíhání politických vězňů;

24. zdůrazňuje, že je důležité, aby delegace Evropské unie v Rusku a velvyslanectví členských států EU sledovaly soudní řízení s obránci lidských práv;

25. vyzývá předsedu Rady a Komise a rovněž místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby nadále bedlivě sledovali případy porušování mezinárodních právních závazků a aby na tyto problémy upozorňovaly při různých jednáních a setkáních s Ruskem;

26. opětovně vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a ESVČ, aby zajistily, aby při konzultacích mezi EU a Ruskem o lidských právech, jakmile budou obnoveny, bylo upozorňováno na případy všech osob stíhaných z politických důvodů a aby zástupci Ruska byli při těchto konzultacích oficiálně požádáni o vyjádření ke každému jednotlivému případu a aby byl Parlament informován o výměně názorů s ruskými orgány;

27. naléhavě vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a ESVČ, aby zajistily, aby se Unie chopila každé příležitosti, kterou jí poskytuje ruské vnitrostátní právo, a dále spolupracovala s ruskými organizacemi občanské společnosti, včetně těch, které usilují o prosazování hodnot demokracie, lidských práv a právního státu, a podporovala je;

28. vyzývá EU, aby učinila prohlášení, v němž by odsoudila porušování lidských práv v Rusku a snahu schovat je pod pokličku Světového poháru FIFA;

29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Radě Evropy, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a prezidentovi, vládě a parlamentu Ruské federace.

Čtvrtek, 14. června 2018

P8_TA(2018)0260

Situace v oblasti lidských práv v Bahrajnu, zejména případ Nabíla Radžába

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o situaci v oblasti lidských práv v Bahrajnu, zejména případu Nabíla Radžába (2018/2755(RSP))

(2020/C 28/08)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení ze dne 6. února 2014 o Bahrajnu, zejména o případech Nabíla Radžába, Abdulhádího al-Chawádže a Ibráhíma Šarífa ([1]), ze dne 9. července 2015 o Bahrajnu, především o případu Nabíla Radžába ([2]), ze dne 4. února 2016 o Bahrajnu: případ Muhammada Ramadána ([3]), ze dne 7. července 2016 o Bahrajnu ([4]), ze dne 16. února 2017 o popravách v Kuvajtu a Bahrajnu ([5]) a ze dne 3. října 2017 o řešení zmenšujícího se prostoru pro občanskou společnost v rozvojových zemích ([6]),

— s ohledem na prohlášení mluvčí Evropské služby pro vnější činnost ze dne 17. června 2015 o odsouzení generálního tajemníka strany al-Wifáq Alího Salmána v Bahrajnu, ze dne 11. července 2017 o odsouzení pana Nabíla Radžába bahrajnským soudem a ze dne 6. června 2018 o odsouzení bahrajnského obránce lidských práv pana Nabíla Radžába,

— s ohledem na prohlášení předsedy podvýboru pro lidská práva ze dne 22. listopadu 2017,

— s ohledem na setkání neformální pracovní skupiny pro lidská práva EU-Bahrajn dne 15. května 2018,

— s ohledem na prohlášení vysokého komisaře OSN pro lidská práva Zaída Raáda Zaída Husajna ze dne 11. září 2017 o situaci v Bahrajnu,

— s ohledem na prohlášení Výboru OSN proti mučení ze dne 12. května 2017,

— s ohledem na bahrajnskou ústavu přijatou v únoru 2002, zejména na její kapitolu 3, na článek 364 bahrajnského trestního řádu a na bahrajnský zákon o státní příslušnosti z roku 1963,

— s ohledem na zprávu bahrajnské nezávislé vyšetřovací komise (BICI) z listopadu 2011,

— s ohledem na obecné zásady EU týkající se ochránců lidských práv, obecné zásady EU pro dialogy o lidských právech se třetími zeměmi, obecné zásady EU týkající se trestu smrti, mučení a obecné zásady EU ohledně svobody projevu online a offline,

— s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966, Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Úmluvu o právech dítěte a Arabskou chartu lidských práv, k nimž Bahrajn přistoupil,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948, zejména na článek 15 této deklarace,

— s ohledem na čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že dne 5. června 2018 vrchní odvolací soud v Bahrajnu potvrdil pětiletý trest odnětí svobody uložený přednímu obránci lidských práv Nabílu Radžábovi za „šíření falešných zpráv během války“ (článek 133 bahrajnského trestního řádu), „urážku sousední země“ (článek 215) a „urážku statutárního orgánu“ (článek 216) v souvislosti s tweety o údajném mučení v bahrajnské ústřední věznici a leteckých útocích koalice vedené Saúdskou Arábií v Jemenu, které zveřejnil; vzhledem k tomu, že tato obvinění vycházejí z ustanovení kriminalizujících právo na svobodu projevu chráněné podle článku 19 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, který Bahrajn ratifikoval v roce 2006; vzhledem k tomu, že pan Radžáb nyní zřejmě podá konečné odvolání k bahrajnskému kasačnímu soudu;

([1]) Úř. věst. C 93, 24.3.2017, s. 154.
([2]) Úř. věst. C 265, 11.8.2017, s. 151.
([3]) Úř. věst. C 35, 31.1.2018, s. 42.
([4]) Úř. věst. C 101, 16.3.2018, s. 130.
([5]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0044.
([6]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0365.

B. vzhledem k tomu, že pan Radžáb měl být tento měsíc propuštěn po odpykání dvouletého trestu odnětí svobody v ponižujících vězeňských podmínkách, které představují špatné zacházení, uloženému kvůli televizním rozhovorům, jež poskytl v roce 2015 a 2016 o omezování svobody tisku v Bahrajnu; vzhledem k tomu, že před jeho svévolným zatčením v červnu 2016 mu bylo zakázáno cestovat a v letech 2012 až 2014 si odpykal dvouletý trest odnětí svobody v souvislosti s výkonem práva na svobodu projevu a shromažďování; vzhledem k tomu, že pracovní skupina OSN pro svévolné zadržování v roce 2013 uvedla, že Nabíl Radžáb byl zadržen svévolně kvůli své úloze při vedení a organizování demonstrací v Bahrajnu; vzhledem k tomu, že soudní procesy s ním nebyly spravedlivé;

C. vzhledem k tomu, že kromě tohoto nového trestu odnětí svobody na pět let by Nabíl Radžáb mohl čelit dalšímu trestu odnětí svobody až ve 14 dalších probíhajících případech, které vláda údajně proti němu vede, včetně dalších obvinění ze „šíření falešných zpráv a prohlášení a zlovolných údajů, které poškozují pověst státu"; vzhledem k tomu, že dne 12. září 2017 jej vláda dále obvinila ze „šíření nepravdivých zpráv", „podněcování k nenávisti vůči režimu" a „podněcování k porušování zákona" prostřednictvím sociálních médií;

D. vzhledem k tomu, že pan Radžáb trpěl v důsledku špatných podmínek ve vězení, což závažným způsobem poškodilo jeho zdravotní stav; vzhledem k tomu, že jeho rodina rovněž uvedla, že za trest musí zůstávat ve své cele 23 hodin denně, což postupně vážně zhoršuje jeho zdraví; vzhledem k tomu, že správa věznice údajně úmyslně zasahuje do zdravotní péče o pana Radžába;

E. vzhledem k tomu, že případ Nabíla Radžába se stal symbolem pro obránce lidských práv a dodržování svobody projevu v Bahrajnu a je v rozporu se závazky, které přijala vláda Bahrajnu; vzhledem k tomu, že Nabíl Radžáb je pouze jednou z řady osob, které byly svévolně zadrženy a jsou stíhány kvůli uplatňování svobody projevu a shromažďování;

F. vzhledem k tomu, že v květnu 2017 Výbor OSN proti mučení řešil řadu obdobných obvinění z obecného používání mučení a špatného zacházení se zadrženými osobami, zejména s osobami zatčenými na základě obvinění z terorismu, a vyjádřil hluboké znepokojení ohledně případů Nabíla Radžába, Abdulhádího al-Chawádže, Nadžiho Fatíla, Husajna Džaváda, Abdulvahába Husajna a Abd al-Džalíla as-Sinkíse;

G. vzhledem k tomu, že po přerušení sedmiletého moratoria v únoru 2017 došlo k významnému nárůstu poprav a rozsudků smrti, přičemž se dále objevují obvinění z mučení a špatného zacházení; vzhledem k tomu, že Bahrajn pokračuje v soudních řízeních civilního obyvatelstva před vojenskými soudy na základě ústavní změny přijaté v dubnu 2017; vzhledem k tomu, že bahrajnské úřady obnovily pravomoci národní bezpečnostní agentury, pokud jde o zatýkání a vyšetřování, a to navzdory dokladům o tom, že tato agentura se dopouští mučení a zneužívání;

H. vzhledem k tomu, že situace v Bahrajnu se stává kritickou z hlediska svobody projevu, sdružování a pokojného shromažďování; vzhledem k narůstajícím zásahům proti obráncům lidských práv a pokojným opozičním aktivistům, které zahrnují tresty odnětí svobody, exil, zákazy cestování, zrušení státní příslušnosti nebo vážné hrozby a zastrašování kvůli jejich pokojné činnosti;

I. vzhledem k tomu, že Rada reprezentantů a Konzultační sbor Bahrajnu schválily změnu zákona o výkonu politických práv, která brání nezávislé politické účasti ve volbách v roce 2018;

J. vzhledem k tomu, že v roce 2016 bahrajnský režim pozastavil činnost největší bahrajnské opoziční politické skupiny al-Wifáq, zmrazil její majetek a zablokoval její internetové stránky v Bahrajnu; vzhledem k tomu, že v sídle skupiny byla provedena razie a na jejím základě byla skupina obviněna ze „soustavného porušování ústavy království a popírání jeho legitimity" a z „výzev k zahraničním zásahům" a z „podporování násilí a teroristických organizací";

K. vzhledem k tomu, že bahrajnský soud dne 31. května 2017 přikázal rozpustit bahrajnskou opoziční skupiny Národní demokratická akční společnost (Wa'ad); vzhledem k tomu, že vrchní odvolací soud v Bahrajnu dne 26. října 2017 potvrdil rozhodnutí odvolacího soudu o rozpuštění skupiny Wa'ad;

L. vzhledem k tomu, že bahrajnský vrchní trestní soud dne 15. května 2018 zrušil bahrajnskou státní příslušnost 115 osob, přičemž se objevily zprávy o mučení a při nespravedlivém hromadném soudním řízení byly porušeny zásady řádného procesu; vzhledem k tomu, že hrozba nebo skutečné zrušení státní příslušnosti se používá jako prostředek politické represe; vzhledem k tomu, že státní příslušnost byla odňata mnoha osobám v Bahrajnu, zejména z řad šiitských obyvatel, včetně dětí, v přímém rozporu s článkem 15 Všeobecné deklarace lidských práv a článkem 7 Úmluvy o právech dítěte;

M. vzhledem k tomu, že od protestů v roce 2011 a v návaznosti na zprávy BICI bylo vytvořeno několik interních subjektů, které mají sledovat zneužívání ze strany vlády, avšak nejsou dostatečně účinné a nezávislé; vzhledem k tomu, že nedostatečná nezávislost těchto subjektů údajně způsobuje nedostatečnou odpovědnost bahrajnské vlády a bezpečnostních sil; vzhledem k tomu, že to podpořilo ovzduší beztrestnosti, které ohrožuje pokusy o demokratickou reformu, a přispělo k další destabilizaci země;

N. vzhledem k tomu, že EU považuje úzkou spolupráci s občanskou společností a obránci lidských práv ve třetích zemích za jednu ze svých hlavních priorit při prosazování lidských práv a potírání jejich porušování;

1. vyzývá k okamžitému propuštění všech osob zadržovaných pouze na základě jejich pokojných aktivit v oblasti lidských práv a politické činnosti; vyzývá k tomu, aby státní orgány a bezpečnostní složky a útvary ukončily všechny akty násilí, pronásledování, zastrašování, a to i na úrovni soudů, a cenzurování obránců lidských práv, politických oponentů, demonstrantů a představitelů občanské společnosti a jejich rodinných příslušníků v zemi i v zahraničí; odsuzuje pokračující potlačování základních demokratických práv, zejména svobody projevu, sdružování a shromažďování, politického pluralismu, pokojného vyjadřování nesouhlasu a právního státu v Bahrajnu;

2. vyzývá k okamžitému a bezpodmínečnému propuštění pana Radžába, ke stažení všech obvinění týkajících se jeho osoby a k tomu, aby orgány zajistily, že do doby, než bude propuštěn, nebude vystaven mučení nebo jinému špatnému zacházení a bude mít pravidelný přístup ke své rodině, k obhájcům, které si zvolí, a k odpovídající zdravotní péči; odsuzuje zadržování Nabíla Radžába, které je mimo jiné porušením jeho práva na svobodu projevu a volný pohyb;

3. vyzývá bahrajnské orgány, aby dodržovaly své mezinárodní povinnosti a závazky, pokud jde o dodržování lidských práv a základních svobod, a zajistily obráncům lidských práv a kritikům režimu bezpečné a vstřícné prostředí – a to i v souvislosti s volbami v roce 2018 –, ve kterém budou zaručena práva na svobodu projevu, sdružování a pokojného shromažďování; připomíná bahrajnské vládě, že jejím úkolem je zajistit bezpečnost všech státních příslušníků bez ohledu na jejich politické názory, příslušnost nebo vyznání;

4. vyjadřuje politování nad špatnými podmínkami v bahrajnských věznicích a nad používáním mučení ze strany bahrajnských bezpečnostních složek a vězeňského personálu; naléhavě vyzývá bahrajnské orgány, aby se zdržely mučení, krutého a ponižujícího zacházení se zadržovanými osobami, aby plně prošetřily všechna tvrzení o porušení základních práv vězňů a mučení a postavily pachatele před soud;

5. připomíná bahrajnským orgánům, že článek 15 Úmluvy OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání zakazuje použití jakéhokoli prohlášení učiněného v důsledku mučení jako důkazu při soudním řízení; vyzývá Bahrajn, aby neprodleně ratifikoval opční protokol k Úmluvě proti mučení;

6. důrazně odsuzuje vysoký počet rozsudků trestu smrti, které byly v zemi vyneseny, a vyzývá k oficiálnímu moratoriu na všechny popravy; žádá, aby byly přezkoumány všechny rozsudky trestu smrti, aby bylo zaručeno, že příslušné soudní procesy probíhaly podle mezinárodních standardů;

7. vyzývá orgány, aby změnily ústavu a upustily od využívání vojenských soudních řízení proti civilistům;

8. odsuzuje masové zbavování státní příslušnosti, které je využíváno jako represivní prostředek, a naléhavě vyzývá bahrajnské orgány, aby rozhodnutí zrušily a dodržovaly mezinárodní povinnosti a standardy;

9. vyzývá bahrajnské orgány, aby okamžitě zrušily zákaz cestování, který se na obránce lidských práv vztahuje, a trvá na tom, aby orgány za všech okolností zajistily, aby obránci lidských práv v Bahrajnu mohli vykonávat svou legitimní činnost v oblasti lidských práv na vnitrostátní i mezinárodní úrovni bez překážek, zastrašování či pronásledování;

10. vyzývá vládu Bahrajnu, aby reformami a usmířením podporujícím začlenění usilovala o dosažení stability a prostředí, ve kterém lze svobodně vyjadřovat legitimní a pokojný politický nesouhlas, zejména v souvislosti s nadcházejícími volbami do Rady zástupců, které se mají konat v říjnu letošního roku; v této souvislosti odsuzuje útoky na opoziční síly a občanskou společnost v Bahrajnu, včetně pozastavení činnosti opozičního sdružení al-Wifáq, rozpuštění opoziční skupiny Wa'ad a zákaz, aby se členové těchto rozpuštěných skupin účastnili nadcházejících voleb; domnívá se, že tato opatření jsou v rozporu se zásadami demokratického pluralismu a svobodných a spravedlivých voleb a odporují mezinárodním dohodám a bahrajnské ústavě; vyzývá všechny strany, aby se zapojily do skutečného národního dialogu s cílem obnovit pokojný a smysluplný proces národního usmíření;

11. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropskou službu pro vnější činnost, Radu a členské státy, aby systematicky vyjadřovaly znepokojení nad porušováním lidských práv v Bahrajnu a zvážily zavedení cílených opatření proti osobám odpovědným za závažné porušování lidských práv;

12. naléhavě vyzývá EU a členské státy, aby ve svých prohlášeních v rámci bodu 4 na nadcházejících zasedáních Rady OSN pro lidská práva i nadále odkazovaly na Bahrajn;

13. vyzývá bahrajnskou vládu, aby spolupracovala se zvláštními zpravodaji OSN (zejména se zpravodaji pro mučení, svobodu shromažďování, svobodu náboženského vyznání a přesvědčení, nezávislost soudců a právníků a obránce lidských práv) a aby jim vydala trvalé pozvání; naléhavě vyzývá bahrajnské orgány, aby umožnily mezinárodním nevládním organizacím a novinářům volný přístup do Bahrajnu, a to i za účelem navazování kontaktu se zadrženými obránci lidských práv;

14. vyjadřuje politování nad skutečností, že evropské společnosti vyvážejí do Bahrajnu technologie pro sledování, a zdůrazňuje, že orgány odpovědné za kontrolu vývozu z EU musí před udělením vývozní licence do třetí země zohlednit kritéria lidských práv; vyzývá všechny členské státy, aby důsledně dodržovaly Kodex chování EU pro vývoz zbraní, a zejména aby zastavily veškeré dodávky zbraní, vybavení a zařízení pro sledování a zpravodajského vybavení a zařízení, které může Bahrajn opakovaně využít k potlačování lidských práv;

15. vyjadřuje politování nad tím, že Bahrajn opakovaně odmítl přijmout delegaci podvýboru EP pro lidská práva; vyzývá bahrajnské orgány, aby umožnily oficiální delegaci poslanců Evropského parlamentu navštívit zemi s cílem setkat se se zástupci veřejné moci a občanské společnosti;

16. vyjadřuje politování nad tím, že cena delegace EU Chaillot za prosazování lidských práv v regionu Rady pro spolupráci v Zálivu byla v roce 2014 udělena bahrajnskému Národnímu institutu pro lidská práva, který opakovaně ospravedlňoval porušování lidských práv bahrajnskou vládou, včetně uvěznění Nabíla Radžába;

17. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, vládě a parlamentu Bahrajnského království a členům Rady pro spolupráci v Perském zálivu; žádá, aby bylo toto usnesení přeloženo do arabštiny.

Čtvrtek, 14. června 2018

P8_TA(2018)0261

Situace rohinžských uprchlíků, zejména tíživá situace dětí

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o situaci rohinžských uprchlíků, zejména o tíživé situaci dětí (2018/2756(RSP))

(2020/C 28/09)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Myanmaru a o situaci Rohingů,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Bangladéši,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 20. června 2016 o strategii EU vůči Myanmaru/Barmě,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 26. února 2018 o Myanmaru/Barmě,

— s ohledem na obecné zásady EU v oblasti prosazování a ochrany práv dítěte, které přijala Rada dne 6. března 2017,

— s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federiky Mogheriniové ze dne 30. března 2016 o nástupu nové vlády Myanmarského svazu do funkce,

— s ohledem na společnou tiskovou zprávu o třetím dialogu mezi EU a Myanmarem o lidských právech ze dne 5. března 2018,

— s ohledem na úmluvu OSN z roku 1951 o právním postavení uprchlíků a na protokol k této úmluvě z roku 1967,

— s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte,

— s ohledem na Úmluvu o právním postavení osob bez státní příslušnosti z roku 1954 a na Úmluvu o omezení případů bezdomovectví z roku 1961,

— s ohledem na globální akční plán Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHRC) pro období 2014–2024 týkající se vyřešení problému osob bez státní příslušnosti,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,

— s ohledem na závěrečnou zprávu Poradní komise pro Arakanský stát ze srpna 2017,

— s ohledem na Chartu Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN),

— s ohledem na zprávu Radu bezpečnosti OSN předloženou generálním tajemníkem o sexuálním násilí spojeného s konfliktem zveřejněnou dne 23. března 2018,

— s ohledem na čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že 7 20 000 rohinžských dětí v Bangladéši a Myanmaru zoufale potřebuje humanitární pomoc a ochranu;

B. vzhledem k tomu, že Arakanský stát v Myanmaru je domovem přibližně 1,3 milionu Rohingů, převážně muslimské menšiny, která je vystavena represím a soustavnému závažnému porušování lidských práv, kdy jsou ohroženy jejich životy a bezpečnost, je jim upíráno právo na zdravotní péči a na vzdělání, jsou posíláni na nucené práce, bývají obětí sexuálního násilí a jsou omezováni ve svých politických právech; vzhledem k tomu, že rohinžští muslimové jsou považováni za nejvíce pronásledovanou menšinu na světě a za největší skupinu lidí bez státní příslušnosti;

C. vzhledem k tomu, že od srpna 2017 uprchlo 900 000 Rohingů, mezi nimi 5 34 000 dětí, před násilím zaměřeným proti nim a v obavě o své životy hledali útočiště v Bangladéši; vzhledem k tomu, že se odhaduje, že při násilnostech v Myanmaru bylo usmrceno na 1 000 rohinžských dětí mladších pěti let; vzhledem k tomu, že podle organizace Poslanci ASEAN za lidská práva (APHR) přišlo o jednoho z rodičů 28 300 rohinžských dětí a dalších 7 700 zůstalo podle dostupných informací bez obou rodičů, čímž se počet ztracených rodičů zvýšil až na 43 700;

D. vzhledem k tomu, že vážnou akutní podvýživou trpí více než 14 000 dětí mladších pěti let; vzhledem k tomu, že rohinžské děti zažily nebo na vlastní oči viděly traumatizující události, v mnoha případech při nich přišly o jednoho nebo oba rodiče, odloučení od svých rodin, psychické utrpení, psychologický stres, podvýživu, nemoc, sexuální zneužívání a pohled na zločiny proti lidskosti v Arakanském státě, včetně systematického vypalování domovů, fyzických útoků a znásilnění páchaných na Rohinzích;

E. vzhledem k tomu, že vysoký komisař OSN pro lidská práva Zaíd Raád Zaíd Husajn popsal počínání myanmarské vlády jako „učebnicový příklad etnických čistek“ a „cynický trik, jak násilně odsunout velká množství lidí bez možnosti návratu“;

F. vzhledem k tomu, že na ženách a dívkách se krize podepisují krutěji a jinými způsoby než na mužích a chlapcích, zesilují, udržují a zhoršují dosud existující nerovnosti mezi pohlavími a násilí a diskriminaci na základě pohlaví;

G. vzhledem k tomu, že myanmarská armáda používá znásilňování jako nástroj při svých systematických etnických čistkách v Arakanském státě; vzhledem k tomu, že sexuální násilí se využívá k rozdělení celých komunit a k zastrašování žen a dívek od toho, aby se vracely do svých domovů; vzhledem k tomu, že oběti znásilnění mohou v uprchlických táborech čelit sociálnímu vyloučení ze svých komunit; vzhledem k tomu, že Rada OSN pro lidská práva požádala o informace o odpovědnosti myanmarské armády za široce rozšířené znásilňování rohinžských žen a dívek;

H. vzhledem k tomu, že mnoho uprchlíků jsou ženy v jiném stavu nebo s malými dětmi, které pěšky urazily mnoho mil a dorazily do táborů pro vysídlence ve špatném zdravotním stavu zaviněném psychickým i fyzickým vypětím, vyhladovělostí a zraněními;

I. vzhledem k tomu, že devět měsíců poté, co začali myanmarští vojáci a příslušníci milicí provádět útoky na Rohingy, předpovídají agentury poskytující pomoc, že podle jejich očekávání se v uprchlických táborech narodí až 48 000 nemluvňat;

J. vzhledem k tomu, že v uprchlických táborech v Bangladéši mají ženy a děti velmi omezený přístup ke zdravotní péči; vzhledem k tomu, že těhotným ženám a matkám by se mělo dostat nezbytně nutných služeb zdravotní péče o matky, které potřebují, včetně prenatální péče, bezpečného porodu, péče o novorozence, pomoci při kojení a průběžné péče o reprodukční zdraví;

K. vzhledem k tomu, že rohinžské děti a ženy jsou v uprchlických táborech v Bangladéši značnou měrou vystaveny riziku, že se stanou obětí obchodování s lidmi pro účely prostituce, a také riziku sexuálního obtěžování a násilí; vzhledem k tomu, že ztracené rohinžské děti v uprchlických táborech jsou nejzranitelnější a nejspíše jim hrozí, že se stanou oběťmi obchodování s lidmi;

L. vzhledem k tomu, že rohinžské děti nemají dostatečný přístup k formálnímu vzdělávání; vzhledem k tomu, že v uprchlických táborech se v neformálních třídách dostává základního vzdělávání pouze velmi malým rohinžským dětem, větší děti mají jen malou nebo nemají žádnou možnost chodit do školy;

M. vzhledem k tomu, že v Bangladéši začalo období dešťů a očekává se, že se situace výrazně zhorší; vzhledem k tomu, že nejméně 2 00 000 lidí v uprchlických táborech je v bezprostředním ohrožení záplavami a sesuvy půdy; vzhledem k tomu, že ve vážném ohrožení jsou životy lidí, provizorní přístřeší a dodávky potravin a vody; vzhledem k tomu, že během monzunových záplav hrozí vysoké riziko rozšíření různých nemocí, mj. cholery a žloutenky; vzhledem k tomu, že jen velmi málo rohinžských uprchlíků mělo před svým příchodem do Bangladéše přístup k lékařské pomoci nebo očkování;

N. vzhledem k tomu, že Myanmar dosud odmítal povolit vstup zjišťovací mise Rady OSN pro lidská práva do země a zakázal vstup do země i zvláštní zpravodajce OSN pro situaci v oblasti lidských práv v Myanmaru Yanghee Leeové, přičemž odmítl téměř všechny zprávy o údajných zvěrstvech páchaných jeho bezpečnostními silami v Arakanském státě;

O. vzhledem k tomu, že podle Římského statutu Mezinárodního trestního soudu ty nejzávažnější zločiny, kterými je dotčeno mezinárodní společenství jako celek, zejména genocida, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, nesmí zůstat nepotrestány; vzhledem k tomu, že v dubnu 2018 požádal žalobce Mezinárodního trestního soudu soud, aby rozhodl, zda může Mezinárodní trestní soud uplatňovat svou pravomoc u případů údajných deportací Rohingů z Myanmaru do Bangladéše; vzhledem k tomu, že rozsudek potvrzující tuto pravomoc Mezinárodního trestního soudu by mohl připravit půdu pro to, aby soud mohl stíhat Myanmar za zločiny proti lidskosti a násilné odsuny;

P. vzhledem k tomu, že v březnu 2017 zablokovaly Čína a Rusko přijetí rezoluce Rady bezpečnosti k situaci menšiny Rohingů v Myanmaru;

Q. vzhledem k tomu, že skutečnost, že neexistuje jakákoli realistická perspektiva bezpečného a dobrovolného návratu a že při řešení krize v Myanmaru nedošlo k žádnému politickému pokroku, svědčí o tom, že tuto situaci se nepodaří v krátkodobém horizontu vyřešit, a je proto nutný dlouhodobý přístup, zvláště řešení otázky práv a potřeb dětí;

R. vzhledem k tomu, že dne 6. června 2018 bylo mezi Myanmarem, Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a Rozvojovým programem OSN (UNDP) podepsáno třístranné memorandum o porozumění; vzhledem k tomu, že UNHCR uvedl, že ještě nejsou příznivé podmínky pro dobrovolný návrat;

S. vzhledem k tomu, že v květnu 2018 uvolnila Komise 40 milionů EUR humanitární pomoci k poskytnutí životně nezbytné podpory ohroženému civilnímu obyvatelstvu z řad Rohingů a hostitelským komunitám v Bangladéši a po celém Arakanském státu; vzhledem k tomu, že ke stejnému účelu byla v roce 2017 uvolněna částka 51 milionů EUR;

T. vzhledem k tomu, že v březnu 2018 vydala OSN výzvu ke shromáždění částky 951 milionů USD, která je třeba na pomoc rohinžským uprchlíkům pro zbytek roku 2018, dosud se však podařilo získat pouhých zhruba 20 % této cílové částky;

1. důrazně odsuzuje útoky v Myanmaru proti Rohingům, které se podle vysokého komisaře OSN pro lidská práva rovnají etnickým čistkám; je hluboce znepokojen rostoucí závažností a rozsahem porušování lidských práv, včetně zabíjení, násilných střetů, ničení civilního majetku a vysídlování stovek tisíců civilistů; naléhavě vyzývá vojenské a bezpečnostní síly Myanmaru, aby neprodleně zastavily zabíjení, zastrašování a znásilňování Rohingů a vypalování jejich domů;

2. naléhavě vyzývá vládu Myanmaru, aby umožnila ničím neomezený přístup do Arakanského státu mezinárodním pozorovatelům a lidskoprávním a humanitárním organizacím, včetně OSN a mezinárodních nevládních organizací, zejména vyšetřovací misi OSN, kterou v březnu 2017 ustavil úřad UNHCR, aby mohlo proběhnout nezávislé a nestranné vyšetřování závažného porušování lidských práv, jehož se údajně dopouštějí všechny strany;

3. připomíná, že je nutné, aby byla v uprchlických táborech poskytována lékařská a psychologická pomoc, která bude zvláště uzpůsobena potřebám zranitelných skupin, včetně žen a dětí; vyzývá k většímu poskytování podpůrných služeb obětem znásilnění a sexuálních útoků; trvá na tom, že všechny ženy a dívky by měly mít přístup k informacím a službám v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, včetně antikoncepce a bezpečného přerušení těhotenství;

4. vítá předporodní a poporodní podporu, kterou poskytují různé agentury a organizace; připomíná, že je důležité zřizovat zařízení pro registraci novorozenců a vydávání rodných listů s cílem zajistit jim dokumentaci a zaručit jejich zákonná práva a přístup k základním službám a že je rovněž nutné podporovat v souladu se závazky, které přijala bangladéšská vláda, vysledování rodiny, aby se zajistila registrace všech porodů na území Bangladéše; připomíná, že mají-li mít tyto děti přístup ke svým právům, je klíčové zachovat celistvost jejich rodin;

5. s velkým znepokojením konstatuje, že rohinžským dětem není v uprchlických táborech poskytováno dostatečné vzdělání; vyzývá bangladéšské orgány, aby rohinžským dětem zaručily plný a dostatečný přístup ke kvalitnímu vzdělávání v jejich vlastním jazyce; upozorňuje, že celé komunitě hrozní vznik „ztracené generace“, pokud nebudou přijata nezbytná opatření zajišťující řádné vzdělávání dětí; zdůrazňuje, že má-li být všem dětem dovoleno, aby rozvinuly svůj potenciál, je nutné umožnit jim plný přístup ke vzdělání, tak jak je mohou poskytovat školní zařízení spravovaná agenturami OSN a nevládními organizacemi;

6. je mimořádně znepokojen skutečností, že v táborech se hojně vyskytuje nucená prostituce, obchodování s lidmi a sexuální násilí, včetně sňatků dětí, partnerského násilí a sexuálního vykořisťování a zneužívání; naléhavě vyzývá bangladéšské a myanmarské orgány, aby ve spolupráci s úřadem UNHCR zajistily bezpečnost rohinžských uprchlíků nacházejících se na jejich území, a to zejména prostřednictvím posílení boje proti obchodování s lidmi a dětské prostituci a rozbití stávajících sítí;

7. oceňuje úsilí, které vyvíjí vláda Bangladéše a jeho obyvatelé s cílem zajistit útočiště a bezpečí rohinžským uprchlíkům, a vybízí je, aby i nadále poskytovali humanitární pomoc uprchlíkům přicházejícím z Myanmaru; vyzývá, aby byla komunitám, které se o uprchlíky starají, poskytována další mezinárodní podpora, a to i v podobě řešení domácích sociálních, vzdělávacích a hospodářských problémů, jakož i problémů v oblasti zdravotní péče; trvá na tom, jak důležité je, aby všechny zúčastněné strany naslouchaly ženám a zapojovaly je do tvorby humanitárních opatření a opatření usilujících o zvyšování odolnosti;

8. trvá na tom, že vláda Myanmaru musí zaručit bezpečný, dobrovolný a důstojný návrat těch, kdo se chtějí vrátit se do své země, založený na plném dohledu OSN; naléhavě vyzývá vlády Myanmaru i Bangladéše, aby v plném rozsahu dodržovaly zásadu nenavracení;

9. vítá memorandum o porozumění, na kterém se dohodly Myanmar, UNHCR a UNDP dne 6. června 2018, jako první konkrétní krok k plnému zapojení agentur OSN do procesu navracení uprchlíků; zdůrazňuje však, že je důležité, aby byla tato dohoda co nejdříve zveřejněna;

10. zdůrazňuje, že je důležité zajistit, aby mohly humanitární subjekty poskytovat pohotovostní služby, a to i v souvislosti se sexuálně přenosnými nemocemi a sexuálním násilím; naléhavě vyzývá všechny dárce k navýšení financování s cílem zajistit poskytování kompletní škály služeb zdravotní péče o matku;

11. vítá kampaň OSN, jejímž cílem je ukončit do roku 2024 absenci státní příslušnosti; připomíná, že Rohingové jsou nedílnou součástí obyvatelstva Myanmaru, a musí být proto jako takoví uznáni v právních předpisech, jak doporučila poradní komise;

12. připomíná, že finanční odpovědnost za pomoc uprchlíkům nemůže neúměrně dopadat na Bangladéš; vyzývá mezinárodní společenství a mezinárodní dárce, aby neprodleně posílili svou podporu a uvolnili nutné finanční prostředky s cílem umožnit další poskytování nezbytné humanitární pomoci a účinně podporovat rohinžské ženy a děti, se zvláštním ohledem na těhotné ženy, děti a oběti násilí, jakož i místní a hostitelské komunity v Bangladéši;

13. vítá skutečnost, že Rada přijala dne 26. dubna 2018 rámec pro cílená opatření vůči činitelům odpovědným za závažné porušování lidských práv a zpřísnění zbrojního embarga EU; naléhavě vyzývá EU a její členské státy, aby bez dalšího prodlení všechna opatření vymáhaly; dále vyzývá Radu bezpečnosti OSN, aby na Myanmar uvalila celosvětové úplné zbrojní embargo, které by zastavilo poskytování veškerých přímých a nepřímých dodávek, prodej a převody všech zbraní, munice a další vojenské a bezpečnostní výzbroje, včetně jejich tranzitu a překládky, a také zajišťování výcviku nebo poskytování další vojenské a bezpečnostní pomoci;

14. opakuje svou výzvu Komisi, aby v souvislosti s obchodními preferencemi přiznanými Myanmaru posoudila důsledky dalších opatření, včetně možnosti zahájení vyšetřování v rámci mechanismu stanoveného v ustanovení týkajícím se zásady „vše kromě zbraní“;

Čtvrtek, 14. června 2018

15. vyzývá ESVČ a členské státy, aby na mnohostranných fórech usilovaly o pohnání pachatelů zločinů v Myanmaru k odpovědnosti za jejich činy; bere na vědomí žádost vrchního žalobce Mezinárodního trestního soudu (MTS) adresovanou soudcům tohoto soudu, aby potvrdili jurisdikci MTS nad trestným činem deportace Rohingů z Myanmaru do Bangladéše; naléhavě vyzývá, aby se EU a členské státy v EU v Radě bezpečnosti OSN ujaly inciativy a předložily zvláštní rezoluci, která celou situaci v Myanmaru / Arakanském státě Mezinárodnímu trestnímu soudu postoupí; naléhavě vyzývá členské státy EU, aby se ujaly inciativy ve Valném shromáždění OSN a v Radě OSN pro lidská práva a zajistily okamžité zřízení nestranného a nezávislého mezinárodního mechanismu na podporu vyšetření údajných hrůzných zločinů;

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení vládě a parlamentu Myanmaru, státní poradkyni Aun Schan Su Ťij, vládě a parlamentu Bangladéše, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Komisi, vládám a parlamentům členských států EU, generálnímu tajemníkovi sdružení ASEAN, mezivládní komisi pro lidská práva v rámci sdružení ASEAN, zvláštní zpravodajce OSN pro stav lidských práv v Myanmaru, vysokému komisaři OSN pro uprchlíky a Radě OSN pro lidská práva.

P8_TA(2018)0262

Strukturální a finanční překážky v přístupu ke kultuře

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o strukturálních a finančních překážkách v přístupu ke kultuře (2017/2255(INI))

(2020/C 28/10)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 27 Všeobecné deklarace lidských práv OSN,

— s ohledem na článek 15 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech,

— s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, zejména na články 22 a 25 této listiny,

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2011 o uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. září 2013 o podpoře evropských kulturních a tvůrčích odvětví jako zdroje hospodářského růstu a zaměstnanosti ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2016 o soudržné politice EU pro kulturní a kreativní odvětví ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 10. dubna 2008 o kulturním průmyslu v Evropě ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 7. června 2007 o sociálním postavení umělců ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2011 o kulturních dimenzích vnější činnosti EU ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 26. února 2004 o úloze škol a školního vzdělávání ve zvyšování přístupu ke kultuře ([7]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2016 o směřování k Aktu o jednotném digitálním trhu ([8]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 8. září 2015 na zvané „Na cestě k integrovanému přístupu ke kulturnímu dědictví pro Evropu“ ([9]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 19. ledna 2016 o úloze mezikulturního dialogu, kulturní rozmanitosti a vzdělávání při prosazování základních hodnot Unie ([10]),

([1]) Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 142.
([2]) Úř. věst. C 93, 9.3.2016, s. 95.
([3]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0486.
([4]) Úř. věst. C 247 E, 15.10.2009, s. 25.
([5]) Úř. věst. C 125 E, 22.5.2008, s. 223.
([6]) Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 135.
([7]) Úř. věst. C 98 E, 23.4.2004, s. 179.
([8]) Úř. věst. C 11, 12.1.2018, s. 55.
([9]) Úř. věst. C 316, 22.9.2017, s. 88.
([10]) Úř. věst. C 11, 12.1.2018, s. 16.

Čtvrtek, 14. června 2018

— s ohledem na své usnesení ze dne 10. dubna 2008 o Evropském programu pro kulturu v globalizovaném světě ([11]),

— s ohledem na svůj postoj ze dne 1. června 2017 návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty uplatňované na knihy, noviny a časopisy ([12]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 5. května 2010 o sdělení „Europeana – další postup“ ([13]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2011 o mobilitě a začlenění osob se zdravotním postižením a o Evropské strategii pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020 ([14]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 30. listopadu 2017 o provádění Evropské strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením ([15]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 2. března 2017 o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES ([16]),

— s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, a zejména na článek 30 této úmluvy, jenž se týká účasti na kulturním životě, rekreace, volného času a sportu,

— s ohledem na cíl č. 11 Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030 podepsané v září 2015, který navrhuje vytvořit inkluzivnější, bezpečnější, odolnější a udržitelnější města a obce,

— s ohledem na Úmluvu Organizace OSN pro vzdělání, vědu a kulturu (UNESCO) o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů ze dne 20. října 2005,

— s ohledem na Rámcovou úmluvu Rady Evropy o hodnotě kulturního dědictví pro společnost (úmluva z Fara) ze dne 27. října 2005,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1295/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí program Kreativní Evropa (2014–2020) a zrušují rozhodnutí č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES ([17]),

— s ohledem na usnesení Rady ze dne 16. listopadu 2007 o Evropském programu pro kulturu ([18]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 23. prosince 2014 o pracovním plánu pro kulturu (2015–2018) ([19]),

— s ohledem na pracovní plán EU pro kulturu na období 2015–2018,

([11]) Úř. věst. C 247 E, 15.10.2009, s. 32.
([12]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0233.
([13]) Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 16.
([14]) Úř. věst. C 131 E, 8.5.2013, s. 9.
([15]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0474.
([16]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0062.
([17]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 221.
([18]) Úř. věst. C 287, 29.11.2007, s. 1.
([19]) Úř. věst. C 463, 23.12.2014, s. 4.

— s ohledem na závěry Rady ze dne 18. a 19. května 2015 o kulturních a tvůrčích průnicích v zájmu stimulace inovací, hospodářské udržitelnosti a sociálního začlenění ([20]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 31. května 2016 o úloze evropské digitální knihovny Europeana, pokud jde o digitální přístup k evropskému kulturnímu dědictví, o jeho zviditelnění a využívání ([21]),

— s ohledem na usnesení Rady ze dne 6. května 2003 o přístupnosti kulturní infrastruktury a kulturních aktivit pro osoby se zdravotním postižením ([22]),

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 8. června 2016 Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Směrem ke strategii EU pro mezinárodní kulturní vztahy“ (JOIN(2016)0029),

— s ohledem na zprávu Komise o provádění evropského programu pro kulturu (COM(2010)0390),

— s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 27. dubna 2010 nazvanou „Uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví“ (COM(2010)0183),

— s ohledem na návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku kulturního dědictví (2018) předloženého Komisí (COM(2016)0543),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. září 2012 nazvané „Podpora kulturních a tvůrčích odvětví pro růst a zaměstnanost v EU“ (COM(2012)0537),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. prosince 2012 o obsahu na jednotném digitálním trhu (COM(2012)0789),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 22. července 2014 nazvané „Na cestě k integrovanému přístupu ke kulturnímu dědictví pro Evropu“ (COM(2014)0477),

— s ohledem na zprávu pracovní skupiny odborníků z členských států z roku 2012 o přístupu ke kultuře,

— s ohledem na výsledky průzkumu Eurobarometru č. 399 „Přístup ke kultuře a účast na ní“ a Eurobarometru č. 466 „Kulturní dědictví“,

— s ohledem na výsledky statistických šetření Eurostatu (Statistické údaje v oblasti kultury) 2016,

— s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A8-0169/2018),

([20]) Úř. věst. C 172, 27.5.2015, s. 13.
([21]) Úř. věst. C 212, 14.6.2016, s. 9.
([22]) Úř. věst. C 134, 7.6.2003, s. 7.

Čtvrtek, 14. června 2018

A. vzhledem k tomu, že v článku 27 Všeobecné deklarace lidských práv OSN se stanoví, že: „Každý má právo svobodně se účastnit kulturního života společnosti, užívat plodů umění a podílet se na vědeckém pokroku a jeho výtěžcích“, a vzhledem k tomu, že přístup ke kultuře a příležitosti pro tvůrčí vyjádření jsou důležité pro utváření demokratické společnosti založené na svobodě projevu a rovnosti;

B. vzhledem k tomu, že úmluva z Faro uznává právo na kulturní dědictví a vyzývá k rozvoji inovativních způsobů jeho správy, aby orgány veřejné moci mohly spolupracovat s jinými subjekty, včetně sdružení a soukromých osob;

C. vzhledem k tomu, že článek 22 Listiny základních práv Evropské unie vyzývá k respektování kulturní rozmanitosti a článek 25 uznává právo starších osob na účast na kulturním životě;

D. vzhledem k tomu, že kultura má silný vliv na prosazování, chápání a rozvoj solidarity mezi evropskými a mimoevropskými společenstvími;

E. vzhledem k tomu, že většina ústav členských států Evropské unie přímo či nepřímo odkazuje ke kultuře a přístupu k ní;

F. vzhledem k tomu, že EU může doplňovat a podporovat kulturní politiky, neboť článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) stanoví, že v souladu se zásadou subsidiarity zůstávají hlavními subjekty odpovědnými za kulturní politiku v EU vnitrostátní, regionální a místní orgány;

G. vzhledem k tomu, že veškeré typy překážek, které jednotlivcům a společenstvím brání v přístupu a plné účasti na kulturních procesech a kulturním ekosystému, brání i rozvoji skutečně demokratických a inkluzivních společností;

H. vzhledem k tomu, že kultura dává evropským občanům více příležitostí k rozvoji osobních, sociálních, tvůrčích a mezikulturních dovedností;

I. vzhledem k tomu, že podle odhadů OSN žije v současnosti 3,5 miliardy lidí ve městech, tj. polovina lidské populace; vzhledem k tomu, že do roku 2030 bude žít v městských oblastech téměř 60 % světové populace; vzhledem k tomu, že je tudíž nezbytné stanovit strategie obsahující účinné politiky k řešení stále palčivých otázek a zajistit dostatek času na provedení změn, aby byly vytvořeny městské prostory, které skutečně podporují začleňování;

J. vzhledem k tomu, že Evropský parlament a Rada ve svém doporučení 2006/962/ES ze dne 18. prosince 2006 ohledně klíčových dovedností pro celoživotní vzdělávání ([23]) zahrnují kulturní povědomí a vyjádření mezi základní dovednosti potřebné k osobnímu naplnění a rozvoji, aktivnímu občanství, sociálnímu začlenění a zaměstnanosti;

K. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení ze dne 10. května 2007 o evropském programu pro kulturu v globalizovaném světě (COM(2007)0242) zdůraznila, že je nezbytné usnadnit přístup ke kultuře a kulturním dílům a podporovat kulturní rozmanitost;

L. vzhledem k tomu, že budoucnost kulturních inovací v EU závisí na investicích do tvůrčích zdrojů, znalostí a talentů;

M. vzhledem k tomu, že pracovní plán pro kulturu (2015–2018) přijatý Radou v prosinci 2014 uvádí jako priority dostupnou a inkluzivní kulturu a podporu kulturní rozmanitosti;

([23]) Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.

N. vzhledem k tomu, že jedním z cílů EU a jejích členských států by mělo být snížení sociální a hospodářské nerovnosti s cílem podporovat inkluzivní společnost, do které se může zapojit každý občan; vzhledem k tomu, že základem inkluzivní společnosti je silné, dynamické a rozmanité kulturní odvětví;

O. vzhledem k tomu, že účast na kulturních činnostech je nástrojem, jak vytvořit pocit sounáležitosti s danou společností; vzhledem k tomu, že vytvoření společenské identity je úzce spjato s účastí na kulturním životě; vzhledem k tomu, že účast na kulturních činnostech by mohla přispívat k vyšší sebedůvěře a větší kvalitě života, zejména v případě osob, které zažívají určitý druh marginalizace v důsledku nezaměstnanosti, nemoci nebo jakéhokoliv jiného důvodu;

P. vzhledem k tomu, že odvětví kultury podporující začleňování nabízí každému stejné příležitosti k tomu, aby se zapojil a rozvíjel své tvůrčí dovednosti bez ohledu na sociálně-ekonomický, kulturní nebo náboženský kontext nebo na zdravotní postižení dané osoby;

Q. vzhledem k tomu, že v mnoha regionech občané často navštěvují veřejné knihovny a místní kulturní instituce, které jsou často jediným místem nabízejícím přístup k informacím a kultuře, což platí zejména pro venkovské a odlehlé regiony;

R. vzhledem k tomu, že nové digitální technologie by mohly mít vliv na řízení kulturního odvětví, dialog a vytváření nového publika a na šíření kulturních činností;

S. vzhledem k tomu, že nové digitální technologie a internetové platformy nabízejí klíčové příležitosti ke zvýšení účasti a povzbuzení kulturní tvorby;

T. vzhledem k tomu, že občané třetích zemí jsou v různých kulturních oblastech EU nedostatečně zastoupeni; vzhledem k tomu, že to se týká též osob se zdravotním postižením;

U. vzhledem k tomu, že zpráva pracovní skupiny odborníků z členských států o přístupu ke kultuře ([24]) definuje přístup ke kultuře jako zprostředkování dostupné kulturní nabídky novému publiku; vzhledem k tomu, že to znamená oslovit nové publikum či občany a přiblížit je kulturnímu dědictví a jiným kulturním zdrojům;

V. vzhledem k tomu, že digitální technologie změnily způsob, jímž lidé získávají přístup ke kulturnímu obsahu nebo jej vytvářejí, šíří či využívají;

W. vzhledem k tomu, že platforma Europeana, spuštěná v roce 2008, se stala společným evropským kulturním projektem, jenž umožňuje digitální přístup k evropskému kulturnímu dědictví;

X. vzhledem k tomu, že jedním z hlavních cílů programu Kreativní Evropa je dosáhnout k novým skupinám publika a zlepšit přístup ke kulturním dílům a tvůrčí práci v Unii i mimo ni, zejména s ohledem na děti, mládež, osoby se zdravotním postižením či nedostatečně zastoupené skupiny;

Y. vzhledem k tomu, že na úrovni Společenství i členských států existují iniciativy, jež mají zajistit lepší přístupnost kulturní infrastruktury a kulturních aktivit pro osoby se zdravotním postižením;

Z. vzhledem k tomu, že různorodost postupů a systémů zdanění v rámci EU ztěžuje mobilitu umělců a kulturních pracovníků obecně kvůli nadměrné administrativní zátěži, která je často nepřiměřená vzhledem ke skromným příjmům z jejich činností;

([24]) Zpráva nazvaná „Policies and good practices in the public arts and cultural institutions to promote better access to and wider participation in culture“ (Politiky a osvědčené postupy veřejných uměleckých a kulturních institucí na podporu lepšího přístupu a širší účasti na kultuře), říjen 2012.

Čtvrtek, 14. června 2018

AA. vzhledem k tomu, že vypracování přesných, porovnatelných a aktuálních statistik týkající se kultury, které jsou základem pro náležité utváření kulturní politiky, je jednou z meziodvětvových priorit pracovního plánu pro kulturu na roky 2015–2018, který vyzdvihuje hospodářský potenciál kulturního a tvůrčího odvětví a jejich dopad na dobré sociální podmínky;

AB. vzhledem k tomu, že přístup ke kvalitativnímu výzkumu a porovnatelným údajům umožňuje účinně sledovat a analyzovat kulturní, hospodářský a sociální dopad kulturních politik;

AC. vzhledem k tomu, že kultura pomáhá podporovat společnost založenou na znalostech a sdílení zkušeností a světových dějin;

AD. vzhledem k tomu, že v kulturním odvětví EU je zaměstnáno asi 8,4 milionu lidí (což představuje 3,7 % celkové pracovní síly) ([25]), a vzhledem k tomu, že jejich potenciál, pokud jde o hospodářský růst, stále není zcela využit;

AE. vzhledem k tomu, že osoby, které se prostřednictvím kulturní produkce pokoušejí vyjadřovat svou identitu, rozšířit přístup ke kultuře a udržitelně ji rozvíjet narážejí na problémy a překážky;

Přístup ke kultuře a účast na ní

1. zdůrazňuje, že přístup ke kultuře uznává za základní právo všech občanů v souladu s článkem 27 Všeobecné deklarace lidských práv, který pokládá účast na kulturním životě za jedno ze základních lidských práv; dále poukazuje na to, že toto právo je zakotveno v úmluvě z Faro, která uznává právo na účast na kulturním životě a podporuje úlohu kulturního dědictví při budování mírových a demokratických společností; vyzývá proto signatářské členské státy, aby urychlily proces ratifikace, a ostatní státy, které nejsou signatáři úmluvy, aby ji podepsaly a využily jedinečné příležitosti, již skýtá Evropský rok kulturního dědictví;

2. poukazuje na význam holistického uplatňování koncepce přístupnosti a na její hodnotu coby nástroje pro zajištění toho, aby byl brán ohled na každou osobu, která je uživatelem kultury a kulturních prostor a iniciativ, a to v co nejširším a nejúplnějším smyslu, a aby tak byly zohledňovány zvláštní potřeby osob se zdravotním postižením, které se budou moci těšit rovným příležitostem, skutečnému sociálnímu začlenění a aktivnímu zapojení do společnosti;

3. zdůrazňuje nezpochybnitelný význam aktivního a přístupného kulturního odvětví pro rozvoj inkluzivní společnosti a posílení společného základu všeobecných hodnot a aktivního evropského občanství, které mají zásadní význam pro plodnou a smysluplnou účast občanů na veřejném životě a současně pro podporu kulturního dědictví Evropy a rozvoj evropské kulturní a jazykové rozmanitosti; vyzývá proto členské státy a Evropskou unii, aby v rámci svých pravomocí vypracovaly a provedly nezbytná konkrétní opatření, jež by zaručila přístup ke kulturnímu životu a účast na něm;

4. vybízí k tomu, aby se začleňování a rozmanitost staly nedílnou součástí plánů, organizačního rozvoje a náboru v odvětví kultury na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni; rovněž vybízí členské státy, aby systematicky sledovaly opatření, která jsou zaměřena na splnění tohoto cíle;

5. připomíná význam EU, který spočívá v podpoře, usnadňování a zlepšování koordinace kulturních politik na všech úrovních; konstatuje, že pouze tehdy budou moci subjekty z celé EU vypracovat komplexní a účinnou politiku podporující přístup ke kultuře a účast na ní a rovněž učinit z kultury nedílný a mimořádně důležitý prvek projektu evropské integrace;

([25]) Eurostat – Statistika o kultuře – zaměstnanost v kulturním odvětví (2017), http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Culture_statistics_-_cultural_employment

6. pokládá přístup ke kultuře a účast na ní za průřezovou otázku, a proto zdůrazňuje význam koordinace kulturní politiky s dalšími oblastmi politiky, jako je politika vzdělávací, sociální, hospodářská, regionální, zahraniční, digitální či mediální;

7. doporučuje, aby členské státy vypracovaly akční strategii v oblasti kultury zaměřenou na děti a mladé lidi;

8. domnívá se, že jednou z priorit politického programu je podpora a dosažení inkluzivního a smysluplného přístupu ke kultuře, a vyzývá k zahrnutí těchto aspektů do všech ostatních oblastí politik, které budou pro jiné oblasti nejen pozitivním přínosem, ale rovněž přispějí k součinné meziodvětvové spolupráci v duchu článku 167 SFEU;

9. konstatuje, že Kompendium vnitrostátních kulturních politik v podobě, v jaké bylo navrženo a je spravováno Radou Evropy a platformou odborníků, bylo velmi užitečným nástrojem pro kulturní politiky v Evropě i za jejími hranicemi; lituje však, že od roku 2011 bylo dosaženo jen malého pokroku ve sběru a zejména analýze údajů, a doporučuje proto, aby Rada provedla revizí stávajícího obsahu, mimo jiné též na místní a regionální úrovni kulturních politik;

10. zdůrazňuje, že koncepce přístupu ke kultuře a účast na kultuře spolu úzce souvisejí; konstatuje, že strategie zvyšování dostupnosti kultury a účasti na ní by měly spočívat v identifikaci nedostatečně zastoupených skupin a v navrhování a provádění iniciativ či programů, jež mají za cíl zvýšit účast těchto skupin na kulturním životě nebo odstranit existujících překážky;

11. zdůrazňuje, že je nutné shromažďovat informace o účasti osob se zdravotním postižením na kulturních činnostech;

12. lituje, že finanční překážky stále brání občanům, zejména těm, kteří patří k nejvíce znevýhodněným skupinám, aby plně využívali své základní právo na účast na kulturním životě a přístup ke kultuře, což ohrožuje účinné uplatňování tohoto základního práva;

13. připomíná, že je důležité vytvořit platformy pro sdílení a výměnu zkušeností na regionální, celostátní a evropské úrovni;

14. zdůrazňuje, že je důležité zaručit kvalitní kulturní nabídku pro všechny občany, neboť představuje základ pro podporu aktivního, demokratického a inkluzivního občanství;

Finanční překážky

15. zdůrazňuje, že stabilně a setrvale poskytované veřejné prostředky mají zásadní význam pro zajištění dynamické kulturní scény a zůstávají klíčovým a nepostradatelným nástrojem financování kulturních aktivit v EU, aby tyto činnosti mohly naplnit svůj ekonomický potenciál a přispívat k udržitelnému růstu a sociální soudržnosti a financování kulturní infrastruktury; vyzývá tedy Komisi a členské státy, aby v rámci svých pravomocí vyhradily náležitou část svých rozpočtů na veřejnou podporu kultury a aby posílily součinnost s Evropským fondem pro regionální rozvoj (EFRR) a dalšími fondy na podporu kultury, včetně programů podporujících výzkum a inovace a dostupných nástrojů politiky soudržnosti;

16. vyzývá Komisi a členské státy, aby nesnižovaly veřejné financování kultury bez ohledu na možné budoucí hospodářské potíže, kterým mohou členské státy čelit;

17. vyjadřuje politování nad skutečností, že v důsledku hospodářského poklesu většinou docházelo a stále až příliš často dochází k tomu, že jsou v první řadě snižovány veřejné výdaje na kulturu a rozpočty na kulturní aktivity;

18. připomíná, že investice do kulturního a kreativního odvětví umožňují uvolnit značný a stále nedoceněný potenciál těchto odvětví, a tak podporovat kulturní rozmanitost a sociální inovace, a současně vytvářet udržitelnou hospodářskou prosperitu a kvalitní pracovní místa, a že tyto investice taktéž mají přímý dopad na rozvoj nových dovedností, digitalizaci, podnikání, inovace a vytváření nových obchodních modelů, jakož i na posílení konkurenceschopnosti evropských kulturních a tvůrčích odvětví, aby se mohla chopit šancí a získala přístup k novým mezinárodním příležitostem, trhům a publiku; domnívá se proto, že soukromý sektor klíčovým způsobem doplňuje veřejné investice, a vyzývá členské státy, aby zvážily přijetí legislativních opatření, která stanoví daňový dobropis pro peněžní příspěvky soukromých subjektů na podporu kultury;

19. poukazuje na to, že roztříštěnost, nízká přidaná hodnota a řada samostatně výdělečně činných mužů a žen v tvůrčím odvětví nesmí vést k tomu, aby se kulturní a tvůrčí odvětví stalo modelem pro špatně placenou práci nebo práci se špatným sociálním zabezpečením, přičemž připomíná, že tyto aktivity jsou obecně považovány za zajímavé iniciativy; navrhuje proto vypracovat stabilní kontrolní postupy pro dobrou práci v odvětví kultury;

20. zdůrazňuje, že veřejný přístup ke kulturním statkům a službám a podpora kulturní produkce a výrazu posilují kreativní hospodářství a přispívají k rozvoji dané země;

21. poukazuje na to, že nedostatečné financování kulturních odvětví by mohlo být kompenzováno daňovými pobídkami pro sponzorování ze soukromých zdrojů;

22. poukazuje na problémy mezinárodního zdanění příjmů, které musí řešit umělci v celé Evropě, a doporučuje proto zavést jednotný model, který bude přínosem pro zaměstnance i osoby samostatně výdělečně činné a který vyloučí dvojí zdanění;

23. vyzývá k investicím do mikropodniků za účelem podpory kreativity a inovací, a tím k podpoře regionálního a místního rozvoje;

24. zdůrazňuje, že vysoká cena kulturních statků a služeb je jednou z překážek účasti na kultuře, již uvádějí respondenti v průzkumech Eurobarometru a Eurostatu ([26]); v tomto kontextu členským státům doporučuje, aby přijaly opatření zaměřená na konkrétní skupiny obyvatelstva, zejména studenty, velké rodiny a starší osoby, s cílem odstranit finanční překážky v přístupu ke kultuře;

25. zdůrazňuje, že vysoké náklady na pojištění vystavovaných objektů a scénického umění jsou jednou z příčin vysokého vstupného do muzeí, divadel a galerií a často zcela znemožňují, aby menší struktury vytvářely programy podle zájmů svého publika a svých ambicí, což vede ke stále se prohlubující propasti mezi menšími subjekty, které jsou blízko svému publiku, a většími, mezinárodně uznávanými institucemi;

26. zdůrazňuje úlohu, již může adekvátní fiskální politika v kulturním a kreativním odvětví sehrát v rozšíření přístupu ke kultuře a účasti na ní; konstatuje však, že nepřímá podpora kulturního dědictví snížením sazeb DPH nemůže nahradit přímé subvence; vyzývá k lepší koordinaci vnitrostátních kulturních politik a sazeb DPH jako nástroje pro stimulaci účasti na kultuře;

27. připomíná, že je důležité, aby členské státy prozkoumaly možnosti soudržnější politiky v oblasti zdanění příjmů kulturních pracovníků a umělců, kteří krátkodobě cestují do různých zemí, a tak v případě každého vystoupení, ateliéru nebo místa pobytu podléhají odlišným pravidlům a správním postupům; navrhuje, aby se jako prioritní úkol zvážila minimální harmonizace na podporu mobility umělců a kulturních pracovníků, čímž by se podnítila rozmanitost tvorby a kultury v celé EU i za jejími hranicemi namísto toho, aby se vytvářely byrokratické překážky, které jsou nepřiměřené vzhledem ke skutečným příjmům za kulturní činnost;

([26]) Eurobarometer 399.

28. vybízí členské státy a veřejné instituce, aby investovaly do decentralizovaného pořádání kulturních činností, ať už budováním infrastruktury v odlehlých regionech, nebo prostřednictvím různých dočasných kulturních akcí; vybízí soukromé kulturní instituce, aby rovněž investovaly do zeměpisné decentralizace;

29. s uspokojením bere na vědomí návrh na změnu směrnice o DPH, jež by členským státům umožnila uplatňovat jednotnou sazbu DPH na elektronické a tištěné publikace; domnívá se, že rozdíly mezi sazbami DPH uplatňovanými na fyzické a elektronické publikace jsou anachronické a v digitálním věku nadále neudržitelné; vyzývá Radu, aby příslušný návrh Komise přijala bez zbytečných průtahů;

30. zdůrazňuje význam sladění soukromého a pracovního života pro přístup k různým kulturním činnostem, využívání těchto činností a účasti na nich;

Překážky a výzvy v oblasti vzdělávání

31. zdůrazňuje, že úroveň vzdělávání je jedním z nejdůležitějších faktorů, jež mají podstatný vliv na úroveň účasti na kultuře; zdůrazňuje, že vyšší úroveň vzdělání se projevuje vyšší účastí na kulturních událostech ([27]); zdůrazňuje, že humanitní předměty a výuka jazyků ve škole a kulturní výchova tvoří nedílnou součást obecného vzdělání, protože pomáhají odstraňovat sociální rozdíly, a proto vyžadují stejné financování jako matematika, informatika, přírodní vědy a technika (obory STEM);

32. zdůrazňuje, že znalosti jsou považovány za produkt kulturních interakcí ovlivňujících jedince, na které působí kulturní vtiskování (imprinting), a odrážejících jejich postoje;

33. vybízí k interaktivnímu a inkluzivnímu přístupu k vytváření kulturních a vzdělávacích politik, který bude založený na potřebách daného společenství, s cílem podporovat kulturní dědictví Evropy a rozvíjet evropskou kulturní a jazykovou rozmanitost;

34. uvádí, že nedostatek zájmu je jednou z překážek v účasti na kultuře, již respondenti při průzkumech Eurostatu a Eurobarometru zmiňují nejčastěji ([28]); v této souvislosti zdůrazňuje, že podpora poptávky, chápané jako utváření zájmu a pochopení kultury skrze formální, neformální a informální vzdělávání, by měla být přednostním úkolem, pokud jde o zpřístupnění kultury a zvýšení účasti na kultuře;

35. doporučuje zavést evropskou studentskou kartu, která by měla mimo jiné umožňovat bezplatný přístup do kulturních institucí v EU;

36. připomíná zásadní úlohu škol a rodin jakožto klíčových platforem pro seznámení mladých lidí s kulturou a formování jejich kulturních potřeb a kompetencí; vyzývá členské státy, aby přijaly opatření pro širší zavádění kulturního a uměleckého vzdělávání do školních vzdělávacích programů, a to jak v rámci formálního, tak informálního vzdělávání;

37. zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy v úzké spolupráci s regionálními a místními orgány pomocí financování anebo subvencí zajistily hudební výchovu ve státních školách;

38. doporučuje členským státům, aby vzdělávání chápaly jako jednu z hlavních kulturních činností, neboť podpora nabídky znamená především vybavit lidi dovednostmi a znalostmi, které jim umožní ocenit jednotlivé druhy umění; připomíná, že kultivace zájmu o kulturu je efektivnější v mladém věku, a že by jí proto měl být věnován větší prostor ve školních vzdělávacích programech a že by v zájmu tohoto cíle mělo být k dispozici více lidských zdrojů a materiálů; vyzývá k tomu, aby školy získaly více finančních prostředků na návštěvy muzeí a jiných kulturních institucí, čímž se podpoří zájem mladých lidí o kulturu a jejich účast na kulturním životě a současně se zajistí další zdroje pro kulturní instituce;

([27]) Eurostat, Statistika o kultuře, 2016, s. 116–136; údaje Eurostatu z roku 2015 – statistika EU v oblasti příjmů a životních podmínek (EU-SILC).
([28]) Eurobarometr 399, Eurostat (údaje z roku 2015 – statistika EU v oblasti příjmů a životních podmínek (EU-SILC).

39. zdůrazňuje význam státních systémů vzdělávání při uvádění dětí do rozmanitého světa kultury, čímž pomáhají připravit nové publikum a šířit kulturu; rovněž zdůrazňuje, že je důležité, aby různé kulturní instituce navazovaly partnerství s místními školami na místní, regionální a celostátní úrovni;

40. vybízí členské státy a regionální a místní orgány, aby podporovaly mimoškolní programy kulturního vzdělávání pro každého, zejména pak pro znevýhodněné děti a mladé lidi, prostřednictvím programů zaměřených na představení různých forem uměleckého projevu nebo na osvětu o současném kulturním dědictví;

41. zdůrazňuje klíčovou úlohu místních kulturních institucí, včetně kulturních středisek a knihoven, při překonávání překážek v přístupu ke kultuře a účasti na ní; vyzývá proto členské státy, aby takové kulturní instituce aktivně podporovaly;

42. vyzývá k většímu docenění a pochopení sociální úlohy veřejných knihoven a kulturních komunitních institucí, zejména ve venkovských a odlehlých regionech, a to nejen zvýšením veřejného financování, ale též vytvářením partnerství, poskytováním dostatečných zdrojů v oblasti IKT a lidských zdrojů, které budou mít přístup k odborné přípravě, a tímto způsobem k přetvoření těchto instituce tak, aby mohly zlepšovat životy lidí a povzbudit místní rozvoj;

43. zdůrazňuje, že navázání partnerství je zásadní pro přilákání potenciálního publika pro umělecké činnosti a že toho lze dosáhnout například spoluprací s organizacemi zastupujícími studenty, migranty nebo osoby se zdravotním postižením, což umožní vhodně reagovat na jejich zájmy a potřeby;

44. zdůrazňuje, že je důležité na vnitrostátní, regionální a místní úrovni podporovat iniciativy, které podněcují kontakt, spolupráci a výměnu zkušeností mezi tradičními uměleckými disciplínami, kulturními institucemi a různými multikulturními organizacemi nebo organizacemi zastupujícími menšiny, jakož i mezi profesionální a amatérskou kulturní sférou;

45. doporučuje vypracovat ucelenou strategii pro podporu vzdělávacích projektů navrhovaných kulturními institucemi; zdůrazňuje, že tyto projekty představují nástroje pro podporu a utváření kulturního povědomí, kulturních kompetencí a mezikulturních znalostí, čímž slouží jako výchozí bod pro dlouhodobé zapojení publika do kulturních aktivit;

46. vybízí členské státy, aby v kulturních institucích vytvářely volnočasové programy pro mladé lidi;

47. vyzývá Komisi a členské státy, aby přijaly opatření k zajištění širšího přístupu ke kulturním institucím a aby vypracovaly komplexní evropskou strategii pro přístup k veřejným prostorám, zejména těm, které souvisejí s využitím kultury v zastavěném městském prostředí, jako jsou muzea, divadla, kina, knihovny, koncertní haly atd.;

48. vyzývá členské státy, aby podpořily zřizování studentských grantů pro studium či stáže ve státních či soukromých vzdělávacích sítích, v kulturních institucích nebo institucích pro správu kultury;

Strukturální překážky

49. upozorňuje na často nižší míru účasti obyvatelů venkovských oblastí na kultuře, což je strukturálně podmíněno ([29]), a v této souvislosti na úlohu malých místních kulturních středisek, dopravní infrastruktury a podpory pro udržitelnou kulturní turistiku při usnadňování přístupu ke kulturním institucím;

50. zdůrazňuje, že evropské kulturní dědictví je světově jedinečné svou rozmanitostí a svým bohatstvím, a vyzdvihuje, že kulturní turismus má obrovský potenciál k tomu, aby přispěl k udržitelnému hospodářství a podpořil sociální soudržnost a začleňování; vyzývá proto členské státy, aby investovali větší úsilí a prostředky do vypracování udržitelné a dlouhodobé politiky kulturního turismu;

([29]) Údaje Eurostatu z roku 2015 – statistika EU v oblasti příjmů a životních podmínek (EU-SILC).

51. vyzývá k větším investicím do odvětví kultury s cílem posílit místní ekonomiky a podpořit kulturní turismus; konstatuje, že kulturní turismus v součinnosti s vědou, primárním odvětvím, řemeslnými a průmyslovými středisky a mobilitou je rozhodujícím faktorem pro vytvoření bližší a humanističtější Evropy;

52. navrhuje větší investice do přístupu ke kultuře v nejvzdálenějších, horských a odlehlých regionech s cílem vytvořit decentralizované kulturní příležitosti;

53. konstatuje, že je zapotřebí učinit další kroky, má-li se zlepšit přístup osob se zdravotním postižením ke kulturní infrastruktuře tak, aby nemusely překonávat prostorové či technické překážky, a dále ke kulturním aktivitám a sdělovacím prostředkům; vyzývá členské státy a Komisi, aby v rámci svých pravomocí pokračovaly v začleňování osob se zdravotním postižením do společnosti prostřednictvím kultury a v odstraňování stávajících překážek;

54. uznává potřebu participativních metod správy kulturního dědictví, které se soustřeďují na místní společenství s cílem předjímat poptávku a zapojit větší část veřejnosti, a to se zvláštním důrazem na mladé lidí, osoby se zdravotním postižením a nedostatečně zastoupené a marginalizované skupiny;

55. vyzývá členské státy a kulturní instituce, které jsou na nich závislé, aby zajistily dostupnou kulturní nabídku pro každého a aby přijaly konkrétní opatření pro určité skupiny obyvatel, jako jsou např. děti a mladí lidé, senioři, osoby se zdravotním postižením či migranti;

56. zdůrazňuje, že členské státy musí více investovat do zavádění univerzálního hmatového kódu pro čtení a psaní (Braillova písma) do širokého spektra kulturních infrastruktur a technologií; vyzývá k větším investicím do produkce audioknih, audiočasopisů a audionovin a do využívání znakového jazyka při divadelních představeních;

57. zdůrazňuje, že je nutné odstranit překážky pro mobilitu umělců a pracovníků v kultuře, především daňové překážky; upozorňuje na jejich dopad na rozšíření kulturní nabídky v Evropě; oceňuje program Kreativní Evropa za to, že přispěl k úspěchu kulturní mobility a mobilitě pracovníků v tomto odvětví a že podnítil šíření kvalitních kulturních akcí a projektů;

58. připomíná, že překážky v přístupu ke kultuře jsou zjevnější na místní úrovni, a že je proto třeba více investovat do různých projektů kulturní mobility s cílem umožnit rozvoj a soudržnost místních komunit;

59. vyzývá Komisi, aby zvážila využít přínosy vyplývající z mobility evropských umělců a umělců z třetích zemí při prosazování míru, sdílení vizí a nabourávání sociálních a kulturních stereotypů;

60. připomíná, že jazykové překážky se mohou negativně odrazit na poklesu kulturní poptávky, a proto vyzývá a posilování mnohojazyčnosti v kulturních produkcích;

61. doporučuje, aby členské státy a kulturní instituce přijaly potřebná opatření k usnadnění dopravy a přístupu osob se zdravotním postižením nebo sníženou pohyblivostí do kulturních institucí;

Digitální překážky a výzvy

62. je přesvědčen o tom, že digitální nástroje, jsou-li správně používány a zaváděny a doprovází-li je vysoká míra digitální gramotnosti, mohou pomoci překonávat překážky v přístupu ke kultuře, jež jsou způsobeny např. nepříznivou zeměpisnou polohou, zdravotním postižením, nepříznivými sociálními podmínkami, jazykem a nedostatkem času nebo finančních zdrojů; poukazuje na to, že digitální nástroje mohou být rovněž prostředkem pro překonávání sociálních a mentálních překážek, aniž by to znamenalo snížení investic do zeměpisné decentralizace kulturních činností; domnívá se proto, že v této souvislosti by digitální vzdělávání mělo být součástí učebního procesu již od raného věku, aby se mohly rozvíjet dostatečné znalosti a dovednosti;

63. doporučuje, aby Komise vypracovala soudržnou digitální strategii zaměřenou na kulturní infrastruktury a činnosti s cílem posílit kapacity příslušných subjektů;

64. bere na vědomí problém digitálního vyloučení a zdůrazňuje, že je nutné proti němu bojovat; v této souvislosti připomíná, že digitalizace vyžaduje, aby si kulturní a vzdělávací instituce a samotní příjemci osvojili nové kompetence, dovednosti a znalosti; zdůrazňuje zejména, že je třeba v kulturních institucích budovat kapacity pro užívání nových digitálních technologií a přizpůsobit je výzvám spjatým s technologickými změnami;

65. zdůrazňuje, že digitalizace a zpřístupnění kulturních materiálů na internetu by měly být v Evropě uskutečněny v plném souladu s autorským právem a s právy duševního vlastnictví; v tomto ohledu se domnívá, že by práva duševního vlastnictví neměla bránit obecnému veřejnému cíli, jímž je zlepšit přístup k tvůrčímu obsahu, informacím a znalostem a jejich šíření; dále trvá na tom, že je naléhavě nutné vytvořit bezpečné digitální prostředí, které umožní řádně odměňovat umělce a tvůrce, a zajistit spravedlivou odměnu za přeshraniční přístup;

66. vyzývá Komisi, aby v rámci unijních programů, zejména programu „Kreativní Evropa“ a jeho následníků, i nadále upřednostňovala inovativní přístupy k vytváření publika a zapojování příjemců, a to i prostřednictvím nových technologií;

67. vyzývá členské státy, aby ve svých kulturních a digitálních strategiích zohlednily vytváření publika a podporovaly využívání digitálních technologií, které mají usnadnit přístup ke kulturnímu obsahu;

68. uznává přínos platformy Europeana a institucí členských států k digitalizaci a zpřístupnění kulturního obsahu; v souvislosti s Evropským rokem kulturního dědictví vyzývá k další podpoře projektu a lepšímu zajištění zdrojů a k prosazování přístupu veřejnosti k digitalizovaným zdrojům a službám kulturního dědictví; požaduje skutečnou reorganizaci internetové stránky tak, aby lépe vyhovovala pokročilým technologiím, a skutečnou politiku komunikace, jež by odpovídala bohatství obsahu, který je na této stránce shromážděn;

69. zdůrazňuje, že je zapotřebí shromažďovat a spravovat kulturní údaje týkající se příjemců digitálního obsahu, aby kulturní organizace mohly lépe porozumět jejich potřebám a vypracovat soudržný přístup k digitálnímu publiku;

70. konstatuje, že kulturní obsah plní klíčovou úlohu při přijímání nových technologií širší veřejností a při rozvoji digitálních dovedností a mediální gramotnosti evropských občanů;

o

o o

71. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

P8_TA(2018)0266

Okupovaná gruzínská území deset let po ruské invazi

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018o okupovaných gruzínských územích deset let po ruské invazi (2018/2741(RSP))

(2020/C 28/11)

Evropský parlament,

— s ohledem na dohodu o příměří ze dne 12. srpna 2008, kterou zprostředkovala EU a kterou podepsaly Gruzie a Ruská federace, a na prováděcí dohodu ze dne 8. září 2008,

— s ohledem na své usnesení ze dne 21. ledna 2016o dohodách o přidružení a prohloubených a komplexních zónách volného obchodu s Gruzií, Moldavskem a Ukrajinou ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. prosince 2017o výroční zprávě o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky ([2]),

— s ohledem na společná prohlášení přijatá na summitech Východního partnerství, zejména na společné prohlášení schválené v Bruselu v roce 2017,

— s ohledem na společná sdělení Evropské komise a Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) o evropské politice sousedství (EPS), především na zprávu ze dne 18. května 2017o provádění přezkumu evropské politiky sousedství (JOIN(2017)0018), společný pracovní dokument útvarů ze dne 9. června 2017nazvaný „Východní partnerství – 20 výstupů do roku 2020: Zaměření se na hlavní priority a hmatatelné výsledky“ (SWD(2017)0300) a sdělení z roku 2016 nazvané „Globální strategie zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie“,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o situaci v zemích východního sousedství, a zejména na své doporučení ze dne 15. listopadu 2017Radě, Komisi a ESVČ k Východnímu partnerství před summitem konaným v listopadu 2017 ([3]),

— s ohledem na pozorovatelskou misi EU (EUMM), která byla do Gruzie vyslána dne 15. září 2008,

— s ohledem na zprávu z roku 2009, kterou vypracovala nezávislá mezinárodní vyšetřovací mise ke konfliktu v Gruzii vedená Heidi Tagliaviniovou,

— s ohledem na čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že Gruzie slaví 100. výročí první gruzínské demokratické republiky, která vznikla v roce 1918, a může být právem hrdá na své soudobé úspěchy;

B. vzhledem k tomu, že EU důrazně podporuje svrchovanost a územní celistvost Gruzie v rámci mezinárodně uznaných hranic;

([1]) Úř. věst. C 11, 12.1.2018, s. 82.
([2]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0493.
([3]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0440.

C. vzhledem k tomu, že 10 let po ruské vojenské agresi v Gruzii v srpnu 2008 Ruská federace stále pokračuje v nezákonné okupaci gruzínských území Abcházie a regionu Cchinvali / Jižní Osetie a ohrožuje tak mezinárodní právo a mezinárodní systém založený na pravidlech; vzhledem k tomu, že takzvané smlouvy o integraci a partnerství podepsané mezi Ruskem a Abcházií a Jižní Osetií v roce 2014 a 2015 byly jasným porušením mezinárodního práva, zásad OBSE a mezinárodních závazků Ruska; vzhledem k tomu, že Evropská unie neuznává rámec tzv. voleb a referenda, které uspořádali separatisté podporovaní Ruskem v gruzínských regionech Abcházie a Jižní Osetie v roce 2016 a 2017;

D. vzhledem k tomu, že EU je i nadále pevně odhodlána zasazovat se o mírové řešení konfliktu mezi Ruskem a Gruzií v plném souladu se základními normami a principy mezinárodního práva;

E. vzhledem k tomu, že Rusko soustavně posiluje svou nezákonnou vojenskou přítomnost na okupovaných gruzínských územích, kde staví nové základny, umísťuje nové vojenské oddíly a vybavení a provádí vojenská cvičení;

F. vzhledem k tomu, že Rusko i nadále porušuje své mezinárodní závazky a odmítá plně provádět dohodu o příměří ze dne 12. srpna 2008, kterou zprostředkovala EU;

G. vzhledem k tomu, že Rusko i nadále izoluje Abcházii a region Cchinvali / Jižní Osetie od zbytku země tím, že uzavírá další hraniční přechody, umísťuje podél správní hranice fyzické překážky a vede kampaň zaměřenou na vymýcení gruzínské kultury;

H. vzhledem k tomu, že tato hranice se v rámci tzv. „vytyčení hranic“ pomalu, ale jistě posouvá hlouběji do území kontrolovaného Tbilisi a na některých místech se dostává velmi blízko ke kritické infrastruktuře, jako jsou dálnice a plynovody;

I. vzhledem k tomu, že statisíce vnitřně vysídlených osob a uprchlíků vyhnaných z gruzínských území Abcházie a regionu Cchinvali / Jižní Osetie v důsledku několika vln etnických čistek je nadále zbaveno svého základního práva na bezpečný a důstojný návrat do svého domova;

J. vzhledem k tomu, že v okupovaných oblastech Gruzie jsou porušována základní lidská práva, včetně práva na volný pohyb a pobyt, práva na vlastnictví a práva na přístup ke vzdělání v mateřském jazyce; vzhledem k tomu, že dochází k nezákonnému zadržování a únosům;

K. vzhledem k tomu, že Ruská federace jakožto mocnost, která skutečně kontroluje gruzínská území Abcházie a regionu Cchinvali / Jižní Osetie, nese plnou odpovědnost za závažné porušování lidských práv a humanitární situaci na místě;

L. vzhledem k tomu, že invaze v roce 2008 byla prvním zásadním a otevřeným útokem Ruska na evropské uspořádání; vzhledem k tomu, že později následovaly další útoky, včetně anexe Krymu a války na východě Ukrajiny;

M. vzhledem k tomu, že vnitřně vysídlení Gruzínci Archil Tatunašvili, Giga Otchozoria a Davit Bašaruli přišli o život v důsledku nezákonných a brutálních činů ruských okupantských jednotek v Suchumi a Cchinvali;

N. vzhledem k tomu, že Mezinárodní trestní soud zahájil vyšetřování válečných zločinů a zločinů proti lidskosti údajně spáchaných v tomto konfliktu;

O. vzhledem k tomu, že ad hoc návštěva vedoucích představitelů ze střední a východní Evropy – polského prezidenta Lecha Kaczyńského, estonského prezidenta Toomase Hendrika Ilvese, litevského prezidenta Valdase Adamkuse, předsedy litevské vlády Ivarse Godmanise a ukrajinského prezidenta Viktora Juščenka – v Gruzii, která se uskutečnila dne 12. srpna 2008, je obecně vnímána jako hlavní faktor, který zastavil ruský postup na Tbilisi, kdy vojenské jednotky byly pouze 50 km od gruzínského hlavního města, a napomohl francouzskému předsednictví Rady EU zprostředkovat příměří;

P. vzhledem k tomu, že Ruská federace i nadále odmítá povolit pozorovatelské misi EU přístup na gruzínská území Abcházie a regionu Cchinvali / Jižní Osetie v rozporu s dohodou o příměří ze dne 12. srpna 2008, kterou zprostředkovala EU, a brání tak misi plně vykonávat její mandát;

1. znovu opakuje, že jednoznačně podporuje svrchovanost a územní celistvost Gruzie; uznává, že zásady zakotvené v Chartě OSN, v Helsinském závěrečném aktu z roku 1975 a v Pařížské chartě OBSE z roku 1990 představují základní kameny mírového evropského kontinentu;

2. opakuje, že svrchovanost, nezávislost a mírové urovnání sporů jsou klíčové zásady evropského bezpečnostního uspořádání; zdůrazňuje, že řešení konfliktů v Gruzii je zásadní pro posílení bezpečnosti a stability evropského kontinentu jako celku; domnívá se, že tyto konflikty a pokračující okupace gruzínských území zůstávají potenciální hrozbou pro suverenitu jiných evropských zemí;

3. požaduje, aby Ruská federace zrušila své rozhodnutí o uznání takzvané nezávislosti gruzínských území Abcházie a regionu Cchinvali/ Jižní Osetie; odsuzuje rozhodnutí Venezuely, Nikaragui, Sýrie a Nauru o uznání Abcházie a Jižní Osetie, a vyzývá k tomu, aby bylo toto uznání zrušeno;

4. zdůrazňuje, že je třeba, aby Ruská federace bezpodmínečně plnila všechna ustanovení dohody o příměří ze dne 12. srpna 2008, a zejména závazek stáhnout veškeré své vojenské síly z území Gruzie;

5. požaduje, aby Ruská federace ukončila okupaci gruzínských území Abcházie a regionu Cchinvali/ Jižní Osetie a plně respektovala svrchovanost a územní celistvost Gruzie, stejně jako neporušitelnost jejích mezinárodně uznaných hranic, a aby zastavila faktické začleňování obou regionů do ruské státní správy;

6. potvrzuje, že EU je pevně odhodlána přispět k mírovému řešení konfliktu mezi Ruskem a Gruzií, za použití všech nástrojů, které má k dispozici jako součást komplexního přístupu, včetně zvláštního zástupce Evropské unie pro jižní Kavkaz a krizi v Gruzii, jejího spolupředsednictví na ženevských mezinárodních jednáních, Pozorovatelské mise Evropské unie EUMM v Gruzii a politiky neuznávání a angažovanosti;

7. naléhavě vyzývá vládu Gruzie, aby i nadále spolupracovala s Mezinárodním trestním soudem tak, že usnadní vyšetřování vedená Úřadem žalobce MTS a zajistí, aby rejstřík Mezinárodního trestního soudu mohl plnit svůj mandát, pokud jde o aktivní pomoc a zapojení obětí;

8. vyzývá Ruskou federaci, aby pozorovatelské misi EU (EUMM) umožnila bezpodmínečný přístup na gruzínská území Abcházie a regionu Cchinvali/ Jižní Osetie, v souladu s jejím mandátem; připomíná, že mise EUMM představuje jedinou stálou mezinárodní přítomnost na místě a poskytuje nestranné informace o situaci podél správní hranice, a vyzývá k prodloužení jejího mandátu i po 14. prosinci 2018;

9. vyzývá Ruskou federaci, aby zastavila další budování bariér podél správní hranice, čehož se snaží dosáhnout umísťováním plotů z ostnatého drátu a dalších umělých překážek; vyzývá rovněž k ukončení pronikání na území kontrolované gruzínskou vládou a dalšího rozšiřování správní hranice, které záměrně brání mezilidským kontaktům a vede k izolaci obyvatel obou okupovaných oblastí;

10. odsuzuje úmyslné ničení mnoha gruzínských vesnic a gruzínských kostelů na okupovaných územích Abcházie a regionu Cchinvali/ Jižní Osetie, jakož i úmyslný pokus o vymazání stop gruzínské kultury a historie na okupovaných územích, a odsuzuje protichůdné a kontroverzní iniciativy, jako je takzvané referendum z roku 2017, kterým se schvaluje změna názvu regionu Cchinvali/ Jižní Osetie;

11. vyzývá Ruskou federaci, aby dodržovala zásadu mírového řešení konfliktu reciprocitou k jednostrannému závazku Gruzie nepoužít sílu, jak uvedl prezident Gruzie ve svém projevu před Evropským parlamentem dne 23. listopadu 2010;

12. vítá novou mírovou iniciativu gruzínské vlády nazvanou „Krok k lepší budoucnosti“, zaměřenou na zlepšení humanitárních a socioekonomických podmínek osob žijících na gruzínských územích Abcházie a regionu Cchinvali/ Jižní Osetie a na podporu mezilidských kontaktů a budování důvěry mezi rozdělenými komunitami;

13. připomíná Ruské federaci jako okupační mocnosti její závazky vůči obyvatelstvu, a skutečnost, že musí zastavit porušování lidských práv, omezování svobody pohybu a pobytu, diskriminaci na základě etnického původu a porušování práva na vlastnictví a na přístup ke vzdělání v rodném jazyce na okupovaných územích Gruzie;

14. vyzývá mimoto Ruskou federaci, aby ukončila beztrestnost a etnicky motivované trestné činy na gruzínských územích Abcházie a v regionu Cchinvali/ Jižní Osetie a aby odstranila veškeré překážky bránící tomu, aby pachatelé nezákonného zabíjení gruzínských vnitřně vysídlených osob Archil Tatunašvili Giga Otchozoria a David Bašaruli byli postaveni před soud;

15. vítá, že gruzínský parlament přijal usnesení obou politických stran, které zavádí černou listinu pachatelů a osob odpovědných za zastírání tohoto násilí (Otchozoriův-Tatunašviliho seznam), a vyzývá členské státy a Radu, aby zařadily na černou listinu osoby, které jsou nebo mohou být na Otchozoriově-Tatunašviliho seznamu uvedeny, a aby jim uložily sankce na úrovni členských států a EU;

16. naléhavě vyzývá Ruskou federaci, aby umožnila bezpečný a důstojný návrat vnitřně vysídlených osob a uprchlíků do jejich domovů a aby na místě zajistila neomezený přístup pro mezinárodní mechanismy monitorování lidských práv;

17. znovu opakuje, že odsuzuje podvratnou politiku propagandy, dezinformace a infiltraci do sociálních médií, jejichž cílem je oslabit demokracii a společnost v Gruzii pomocí diskreditace institucí, manipulace veřejným míněním, šíření falešných zpráv, rozdmýchávání sociálního napětí a podpory všeobecné nedůvěry ke sdělovacím prostředkům; odsuzuje v této souvislosti informační válku vedenou Ruskem, v níž využívá státem kontrolované sdělovací prostředky k tomu, aby záměrně šířily nepravdivé zprávy s cílem ovlivňovat domácí politiku a podrývat proces evropské integrace;

18. zdůrazňuje, že mezinárodní společenství musí zaujmout soudržný, koordinovaný, jednotný a pevný postoj proti ruské okupaci a politice anexe, neboť je to je jediný prostředek, jak zajistit mírové řešení konfliktu v Gruzii a předcházet vzniku podobných konfliktů v sousedních zemích;

19. vyzývá orgány EU, aby zaujaly přístup, který bude v souladu s postojem Evropského parlamentu a s politikou vnitrostátních parlamentů členských států tím, že budou používat jasnější a přesnější pojmy při označování ruské agrese v Gruzii jako okupace gruzínských území Abcházie a regionu Cchinvali/ Jižní Osetie Ruskou federací;

20. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropské službě pro vnější činnost, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, vládám a parlamentům členských států, vládám a parlamentům zemí Východního partnerství a vládě a parlamentu Ruské federace.

P8_TA(2018)0267

Jednání o nové dohodě o partnerství s africkými, karibskými a tichomořskými státy

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o nadcházejících jednáních o nové dohodě o partnerství mezi Evropskou unií a africkými, karibskými a tichomořskými státy (2018/2634(RSP))

(2020/C 28/12)

Evropský parlament,

— s ohledem na Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsanou v Cotonou dne 23. června 2000 („dohoda z Cotonou"), a zejména na její revidované znění z roku 2005 a roku 2010 ([1]),

— s ohledem na dohodu z Georgetownu z roku 1975, kterou byla formálně založena skupina afrických, karibských a tichomořských států (AKT), a na její revidované znění z roku 1992 ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 4. října 2016 o budoucnosti vztahů mezi AKT a EU po roce 2020 ([3]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 22. listopadu 2016 o zvýšení účinnosti rozvojové spolupráce ([4]),

— s ohledem na doporučení Komise ze dne 12. prosince 2017 pro rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o dohodě o partnerství mezi EU a zeměmi skupiny afrických, karibských a tichomořských států (COM(2017)0763),

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Evropskému parlamentu a Radě ze dne 22. listopadu 2016 o „Obnoveném partnerství se zeměmi Afriky, Karibiku a Tichomoří" (JOIN(2016)0052),

— s ohledem na společný konzultační dokument Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 6. října 2015 nazvaný „Na cestě k novému partnerství mezi Evropskou unií a africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi po roce 2020" (JOIN(2015)0033),

— s ohledem na summit Organizace spojených národů o udržitelném rozvoji a na závěrečný dokument, který přijalo Valné shromáždění OSN dne 25. září 2015, s názvem „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030" a na sedmnáct cílů udržitelného rozvoje,

— s ohledem na společné prohlášení Parlamentu, Rady, zástupců vlád členských států zasedajících v Radě a Komise ze dne 7. června 2017 o novém Evropském konsensu o rozvoji – „Náš svět, naše důstojnost, naše budoucnost",

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 7. prosince 2017 k obnovenému partnerství se zeměmi Afriky, Karibiku a Tichomoří a na stanovisko ze dne 12. května 2016 k budoucnosti vztahů EU se skupinou států AKT,

— s ohledem na sedmý summit v Malabo (13.–14. prosince 2012) a osmý summit v Port Moresby (4. května 2016), na nichž se sešli hlavy států a předsedové vlád zemí AKT,

([1]) http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/03_01/pdf/mn3012634_en.pdf
([2]) http://www.wipo.int/edocs/trtdocs/en/acp/trt_acp_3.pdf
([3]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0371.
([4]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0437.

Čtvrtek, 14. června 2018

— s ohledem na 103. a 105. společné zasedání Rady ministrů AKT v Dakaru (26.–27. dubna 2016) a v Bruselu (3.–4. května 2017),

— s ohledem na summit EU a Africké unie v Abidžanu uspořádaný ve dnech 29.–30. listopadu 2017,

— s ohledem na zprávu o budoucnosti skupiny AKT po roce 2020, kterou v březnu 2016 vypracovalo fórum významných osobností AKT,

— s ohledem na své usnesení ze dne 6. října 2015 o úloze místních orgánů v rozvojových zemích v oblasti rozvojové spolupráce ([5]),

— s ohledem na prohlášení vydané dne 1. června 2016 na 8. summitu hlav států a předsedů vlád zemí AKT,

— s ohledem na své usnesení ze dne 11. února 2015 o činnosti Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU ([6]) a na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU,

— s ohledem na prohlášení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU ze dne 21. prosince 2016 k parlamentnímu rozměru vztahů AKT-EU po podepsání dohody z Cotonou ([7]),

— s ohledem na společné prohlášení, které dne 9. prosince 2015 vydali spolupředsedové Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU o budoucnosti vztahů AKT a EU ([8]),

— s ohledem na články 208 a 218 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 13. dubna 2016 o zlepšení tvorby právních předpisů,

— s ohledem na otázky předložené Radě a Komisi ve věci nadcházejících jednání o nové dohodě o partnerství mezi Evropskou unií a africkými, karibskými a tichomořskými státy (O-000043/2018 – B8-0025/2018 a O-000044/2018 – B8-0026/2018),

— s ohledem na návrh usnesení Výboru pro rozvoj,

— s ohledem na čl. 128 odst. 5 a čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že síla a *acquis* dohody z Cotonou vyplývá z řady jedinečných charakteristických rysů: jedná se o právně závazný dokument, díky svým třem pilířům zahrnujícím rozvojovou spolupráci, politickou spolupráci a hospodářskou a obchodní spolupráci je komplexní a disponuje vysokým rozpočtem v podobě Evropského rozvojového fondu (ERF);

B. vzhledem k tomu, že partnerství AKT-EU sehrálo důležitou roli při dosahování pokroku v plnění rozvojových cílů tisíciletí, a to navzdory tomu, že EU neplní cíl vyčlenění 0,7 % svého hrubého národního důchodu (HND) na oficiální rozvojovou pomoc;

C. vzhledem k tomu, že partnerství AKT-EU významně přispívá k vymýcení chudoby, k integraci států AKT do světové ekonomiky, a k tomu, aby byly tyto země účinnějším globálním aktérem při multilaterálních obchodních jednáních a jednáních o změně klimatu;

([5]) Úř. věst. C 349, 17.10.2017, s. 11.
([6]) Úř. věst. C 310, 25.8.2016, s. 19.
([7]) Úř. věst. C 170, 30.5.2017, s. 36.
([8]) http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf

D. vzhledem k tomu, že partnerství AKT-EU zlepšilo přístup na trhy pro státy AKT a členské státy EU a podpořilo větší vzájemné pochopení postojů, hodnot a norem prostřednictvím politického dialogu mezi těmito státy;

E. vzhledem k tomu, že ačkoli partnerství AKT-EU již významně přispělo k dosažení pokroku v oblasti rozvojových cílů tisíciletí, plnění cílů týkajících se vymýcení chudoby a zapojení zemí AKT do světové ekonomiky je dosud nedostatečné, neboť polovina členských států AKT patří stále mezi nejméně rozvinuté země světa a společně představují méně než 5 % celosvětového obchodu a přibližně 2 % globálního HDP;

F. vzhledem k tomu, že vytvoření Africké unie, společné strategie Afrika–EU, společné strategie partnerství EU a Karibiku a strategie EU pro Tichomoří jsou příkladem stále sílícího regionálního přístupu k řešení otázek společného zájmu, jako je mír a bezpečnost, terorismus a migrace;

G. vzhledem k tomu, že mír, bezpečnost a politická stabilita jsou předpoklady pro udržitelný rozvoj;

H. vzhledem k tomu, že společný základ a regionální smlouvy musejí brát v úvahu specifika regionů a kontinentů v souladu se zásadami subsidiarity a doplňkovosti;

I. vzhledem k tomu, že strana AKT stanovila tři pilíře pro jednání, a to:

— obchod, investice a služby;

— rozvojovou spolupráci, vědy a technologie, výzkum a inovace;

— politický dialog a podporu;

J. vzhledem k tomu, že politický dialog o podstatných prvcích, na nějž odkazují články 8 a 96 dohody z Cotonou, je konkrétním právním nástrojem při prosazování společných hodnot partnerství mezi AKT a EU, ale i demokracie, řádné správy věcí veřejných, a lidských práv, které mají pro udržitelný rozvoj zásadní význam;

K. vzhledem k tomu, že je jednoznačně zapotřebí zajistit, aby v nové dohodě byla zachována podmíněnost spolupráce dodržováním lidských práv a byl posílen politický dialog;

L. vzhledem k tomu, že navzdory jasnému uznání úlohy vnitrostátních parlamentů, místních orgánů, občanské společnosti a soukromého sektoru v revidovaném znění dohody z Cotonou z roku 2010 je účast těchto subjektů na jednáních o politikách a činnostech AKT-EU, jakož i v postupech přípravy programů, jejich monitorování a hodnocení, omezená;

M. vzhledem k tomu, že politický dialog je do velké míry používán v poslední fázi politických krizí, a nikoli jako preventivní prostředek;

N. vzhledem k tomu, že organizace občanské společnosti se potýkají se stále vyšším počtem restriktivních právních předpisů a jiných překážek, které omezují jejich činnosti a prostor;

O. vzhledem k tomu, že technická kapacita v mnoha státech AKT pro vypořádání se s otázkami v daňové oblasti je překážkou jak pro mobilizaci domácích příjmů, tak pro účast na mezinárodní spolupráci v daňové oblasti;

P. vzhledem k tomu, že ERF je financován z přímých příspěvků členských států EU a nevztahují se na něj běžná unijní rozpočtová pravidla; vzhledem k tomu, že jediná pravomoc Evropského parlamentu v souvislosti s rozpočtem ERF se týká udělení absolutoria za již uskutečněné výdaje a že Parlament nemá ani formální kontrolní pravomoc nad plánováním ERF;

Q. vzhledem k tomu, že klíčovými prvky nového partnerství by mělo být prohloubení parlamentního rozměru partnerství AKT a EU a posílení jeho poradní úlohy;

R. vzhledem k tomu, že četnost a rozmanitost zasedání Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU umožnily důsledný dialog mezi poslanci Evropského parlamentu a zástupci ze zemí AKT, čímž se upevnila jeho legitimita a posílila parlamentní diplomacie; vzhledem k tomu, že Smíšené parlamentní shromáždění slouží jako model parlamentní diplomacie na různých politických fórech;

1. vítá hlavní aspekty a celkovou strukturu budoucí spolupráce mezi skupinou zemí AKT a Evropskou unií, které navrhuje Evropská komise ve svém doporučení pro rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání o budoucí dohodě o partnerství;

2. trvá na tom, že Agenda 2030 pro udržitelný rozvoj, cíle udržitelného rozvoje a Evropský konsensus o rozvoji musí tvořit jádro obnoveného partnerství AKT-EU;

3. vítá skutečnost, že dosažení cílů udržitelného rozvoje je považováno za klíčový cíl, ale vyjadřuje politování nad tím, že v navrhovaných dohodách chybí konkrétní prováděcí opatření; zdůrazňuje, že je třeba začlenit průřezová témata, jako je udržitelnost životního prostředí, cíle v oblasti změny klimatu, rovnost žen a mužů a otázky sociální spravedlnosti do všech politik, plánů a zásahů v budoucí dohodě;

4. vítá skutečnost, že návrh Komise týkající se nové dohody o partnerství je otevřen externím partnerům;

5. připomíná, že nejpřednějším cílem udržitelného rozvoje je vymýcení chudoby, což zůstává klíčovým problémem ve většině států AKT; zdůrazňuje proto, že boj proti chudobě musí zůstat i nadále ústředním prvkem budoucí dohody;

6. konstatuje, že Komise do značné míry zohlednila postoj Parlamentu a že společný základ a regionální dohody budou stejně právně závazné, jak požadoval Parlament;

7. připomíná, že budoucí dohoda o partnerství bude zahrnovat zásady rovnosti, vzájemného respektu a společného zájmu;

8. zdůrazňuje, že základní prvky dohody z Cotonou, jako je dodržování lidských práv, základní svobody, demokratické zásady a zásady právního státu, a řádnou správu věcí veřejných je třeba zachovat jako základ spolupráce po roce 2020 a zahrnout do základní dohody a regionálních dohod a protokolů; vyzývá Komisi a Radu, aby výslovně začlenily do části mandátu týkajícího se lidských práv zásadu, že nesmí docházet k diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo víry, zdravotního postižení, věku, sexuální orientace nebo genderové identity, a aby tento mandát zahrnoval sexuální a reprodukční zdraví a práva, jak stanoví Pekingská akční platforma z roku 1995 a výsledky hodnotících konferencí;

9. zdůrazňuje, že je nutné zabývat se otázkou lidských práv a správy na základě stávajících mezinárodních právních nástrojů, předpisů, zásad a mechanismů zavedených stávajícími regionálními a celoafrickými správními orgány, aby se tak posílila odpovědnost;

10. připomíná, že budoucí partnerství mezi státy AKT a členskými státy EU musí začlenit Agendu pro udržitelný rozvoj 2030 a mělo by přispívat k jejímu provádění na všech úrovních;

11. vyzývá vyjednavače EU a států AKT, aby v části dohody tvořící společný základ uvedli jednoznačné ustanovení o tom, že všechny strany v plné míře uskutečňují Římský statut Mezinárodního trestního soudu;

12. trvá na tom, že je třeba zajistit soudržnost mezi zásadami stanovenými ve společném základu a regionálními prioritami stanovenými v dohodách a zdůrazňuje, že základní dohoda by měla zahrnovat výslovný odkaz na odpovědnost a mechanismy pro sledování a přezkum v případě neplnění; zdůrazňuje, že by měla být zajištěna odpovědnost stran vůči občanům a občanské společnosti a že společné instituce by měly poskytovat mechanismy, které by občanské společnosti a občanům umožnily oznamovat případy porušování lidských práv a jiných zásadních prvků;

13. připomíná všem stranám jednání, že politický dialog je základním prvkem dohody z Cotonou a že musí i nadále zůstat ústředním a právním pilířem nové dohody na úrovni obecného rámce i na regionální úrovni;

14. zdůrazňuje, že politický dialog je nedílnou součástí partnerství a cenným základem pro zlepšování situace obyvatel v partnerských zemích; vyzývá proto k lepšímu monitorování situace v oblasti lidských práv v těchto zemích a zdůrazňuje, že monitorování musí být inkluzivní, transparentní a participativní; zdůrazňuje význam zajištění smysluplného zapojení občanské společnosti do tohoto dialogu na všech úrovních;

15. připomíná, že politický dialog musí být vyvážený a musí být založen na vzájemném respektu;

16. zdůrazňuje, že spolupráce mezi EU a AKT by měla zajišťovat mechanismus vzájemného hodnocení pro pravidelné monitorování pokroku a nedostatků při provádění cílů udržitelného rozvoje, na němž by se měly podílet parlamenty, místní orgány a občanská společnost, a také pravidelné hodnocení a veřejné podávání zpráv o dodržování lidských práv a dalších základních prvků; domnívá se, že má-li být provádění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 a cílů udržitelného rozvoje účinné, vyžaduje legitimitu, bezprostřední kontakt, subsidiaritu a značné zapojení místních orgánů a nevládních aktérů; vyzývá k lepší komunikaci a dialogu s cílem prohloubit vztahy mezi zeměmi AKT a EU;

17. připomíná, že dohody o hospodářském partnerství tvoří základ regionální spolupráce a že představují nástroje využívané k rozvoji a regionální integraci; vyzývá proto k jejich plnému začlenění do nové dohody AKT-EU;

18. vyzývá k takovému posílení politického vlivu partnerství AKT-EU na globální scéně, aby tito partneři mohli být efektivnějšími globálními aktéry;

19. žádá, aby byla v budoucí dohodě stanovena jasná ustanovení, která budou upravovat úlohu a odpovědnost soukromého sektoru; obzvláště zdůrazňuje, že je třeba, aby se podniky zapojené do rozvojových partnerství řídily zásadami sociální odpovědnosti podniků během celé doby trvání projektů, a to včetně dodržování globálního paktu OSN, obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, základních pracovních norem Mezinárodní organizace práce, environmentálních norem a Úmluvy OSN proti korupci; zdůrazňuje, že je nutné, aby členské státy EU i země AKT vypracovaly vnitrostátní plány provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, a zejména ustanovení o náležité péči;

20. připomíná, že mobilizace domácích zdrojů prostřednictvím zdanění je jedním z nejdůležitějších zdrojů příjmů pro financování udržitelného rozvoje; vyjadřuje politování nad tím, že opatřením za účelem boje proti nezákonným finančním tokům a daňovým únikům není v návrhu mandátu věnováno více pozornosti; vyzývá jednající strany, aby do nové dohody začlenily ambiciózní ustanovení o finanční a odborné pomoci rozvojovým zemím, aby se vyrovnaly se vznikajícími světovými standardy pro boj proti daňovým únikům, včetně automatické výměny informací, informací o skutečném vlastnictví společností a zveřejňování zpráv nadnárodních společností rozčleněných podle jednotlivých zemí s cílem zastavit erozi základu daně a přesouvání zisku, a to na základě modelů G20 a OECD; vyzývá dále jednotlivé strany, aby se zavázaly, že budou podporovat vytvoření právně závazného mezivládního orgánu OSN pro daňovou spolupráci;

21. vyjadřuje politování nad tím, že v návrh mandátu k jednání neobsahuje žádná ustanovení o zajištění udržitelného rozvoje v zemědělství, a to navzdory obrovským výzvám, jimž zemědělci v zemích AKT čelí v důsledku změny klimatu; vyzývá jednající strany, aby do nové dohody zahrnuly režimy podpory pro udržitelné zemědělské postupy;

22. vyzývá k většímu zapojení občanské společnosti do politického dialogu, plánování a provádění a do podpory při budování kapacit; zdůrazňuje, že je důležité, aby se do politického dialogu zapojila občanská společnost, zejména v případě místních skupin, jichž se politiky přímo dotýkají; zdůrazňuje v této souvislosti nebezpečí zmenšování prostoru pro občanskou společnost v některých zemích a potřebu zahrnout skupiny, jako jsou menšiny, mladí lidé a ženy, které nejsou schopny prosazovat své zájmy nebo které navzdory legitimním demokratickým zájmům nejsou svými vládami uznávány;

23. zdůrazňuje, že zapojení občanské společnosti by mělo být postaveno na uznání různých funkcí, které plní, a že její úloha coby plnohodnotného aktéra v rámci dohody by se měla rozšířit;

24. zdůrazňuje, že do nové dohody o partnerství AKT-EU je nezbytné v plné míře začlenit zásady účinné rozvojové spolupráce a že základ dohody a regionálních protokolů musí tvořit ustanovení, která mají zajistit odpovědnost jednotlivých zemí, zaměření na výsledky, inkluzivní povahu procesu rozvoje, transparentnost a vzájemnou odpovědnost; zdůrazňuje, že je třeba zajistit zeměpisně vyvážený přístup při přidělování pomoci s výrazným zaměřením na nejméně rozvinuté a nestabilní státy; domnívá se, že podmínění přidělování pomoci spoluprací s EU v otázkách migrace není v souladu s dohodnutými zásadami účinnosti rozvoje;

25. zdůrazňuje, že v rámci budoucí obnovené spolupráce či partnerství mezi EU a AKT je třeba přijmout účinnější společná opatření k řešení různých problémů, jimž dnešní svět čelí, jako je boj proti terorismu a organizované trestné činnosti;

26. připomíná, že budoucí dohoda musí poskytovat příležitost k posílení závazků a dodržování zásady soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a měla by obsahovat mechanismy pro její systematické monitorování; v této souvislosti připomíná úlohu, kterou hrají delegace EU při prosazování soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, a zdůrazňuje, že je důležité vést na úrovni jednotlivých zemí pravidelný dialog;

27. zdůrazňuje význam zapojení finančních prostředků ze soukromého sektoru, usnadnění dlouhodobého rozvoje místních kapitálových trhů a zabezpečení pákového efektu omezených rozpočtů oficiální rozvojové pomoci pro maximalizaci účinku a financování udržitelného rozvoje;

28. připomíná, že je důležité posílit parlamentní rozměr budoucí dohody a zaručit tak skutečné poradní pravomoci pro budoucí zastřešující Smíšené parlamentní shromáždění a také to, že tato smlouva zajistí otevřený demokratický a komplexní parlamentní dialog; žádá, aby byla zaručena právní a provozní nezávislost; požaduje, aby Smíšené parlamentní shromáždění bylo úzce zapojeno do provádění dohody a aby bylo pravidelně konzultováno ve všech záležitostech, které jsou pro partnerství důležité; je přesvědčen, že Smíšené parlamentní shromáždění by mělo být plně zapojeno do jednání o budoucím partnerství;

29. vyzývá k dalšímu úsilí o zlepšení dohledu Smíšeného parlamentního shromáždění nad plánováním v oblasti rozvoje;

30. je přesvědčen, že pravidelné schůzky na úrovni AKT-EU pořádané nejméně jednou ročně jsou zapotřebí k tomu, aby byla zajištěna kontinuita a stabilita partnerství a aby bylo v souladu s požadavkem Parlamentu možné pravidelně podávat zprávy a vypracovávat vzájemná hodnocení pokroku dosaženého při plnění cílů udržitelného rozvoje a posouzení dodržování lidských práv a dalších základních prvků dohody;

31. doporučuje proto, aby Smíšené parlamentní shromáždění bylo přizpůsobeno nové regionální struktuře a nadále se zaměřovalo na práci na regionálních fórech a zajišťovalo intenzivní zapojení národních a regionálních parlamentů; domnívá se, že Rada ministrů AKT-EU a Smíšené parlamentní shromáždění by se měly pravidelně setkávat na plenárním zasedání, avšak méně často než v současnosti, a sice střídavě v Evropské unii a v jednom ze států AKT, aniž by shromáždění bylo odkázáno na to, zda bude Rada svolána; vyzývá členské státy EU vykonávající předsednictví v Radě, aby se výrazněji zapojily do příprav, organizace a pořádání zasedání Smíšeného parlamentního shromáždění;

32. žádá, aby se schůzky mezi členy parlamentů z EU a AKT na úrovni regionálních dohod konaly nejméně jednou ročně v každém regionu a aby tyto schůzky doplňovalo mnohostranné fórum, do něhož by byly zapojeny nestátní subjekty, včetně občanské společnosti, mladých lidí a soukromého sektoru;

33. je přesvědčen, že Panafrický parlament musí fungovat jako silný pilíř budoucí dohody mezi EU a Afrikou, zejména ve vztahu k Radě EU-Afrika a souběžně s ní; v této souvislosti vyzývá Komisi a partnery ze zemí AKT, aby zveřejnili návrhy textů o parlamentním rozměru a úloze Panafrického parlamentu v rané fázi jednání a aby v této věci vedli s Panafrickým parlamentem a Evropským parlamentem konzultace;

34. připomíná, že podle čl. 218 odst. 10 SFEU musí být Parlament okamžitě a plně informován ve všech etapách vyjednávacího postupu, a opakuje, že je třeba dohodnout se na zdokonalených praktických ujednáních pro spolupráci a sdílení informací v rámci celého životního cyklu mezinárodních dohod; dále vyzývá Radu a Komisi, aby Smíšené parlamentní shromáždění plně a neprodleně informovaly o jednáních;

35. žádá Radu Evropské unie, aby zveřejnila mandát přijatý Radou, a státy AKT vyzývá, aby v případě svého mandátu učinily totéž;

36. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, Radě AKT, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Komisi Africké unie, Panafrickému parlamentu a předsednictvu Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU.

Čtvrtek, 14. června 2018

P8_TA(2018)0268

Kontrola uplatňování práva EU v roce 2016

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o kontrole uplatňování práva EU v roce 2016 (2017/2273(INI))

(2020/C 28/13)

Evropský parlament,

— s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (SEU), zejména na články 1, 2 a 3 této smlouvy,

— s ohledem na 33. výroční zprávu Komise o kontrole uplatňování práva Unie za rok 2015 (COM(2016)0463),

— s ohledem na 34. výroční zprávu Komise o kontrole uplatňování práva Unie za rok 2016 (COM(2017)0370),

— s ohledem na zprávu Komise nazvanou „Zpráva o hodnocení projektu EU Pilot“ (COM(2010)0070),

— s ohledem na zprávu Komise nazvanou „Druhá zpráva o hodnocení projektu EU Pilot“ (COM(2011)0930),

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 6. října 2016 o kontrole uplatňování práva Unie: výroční zpráva za rok 2014 ([1]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. prosince 2016 nazvané „Právo EU: lepší výsledky díky lepšímu uplatňování“ (C(2016)8600),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. března 2002 o vztazích se stěžovatelem ve věcech porušení práva Společenství (COM(2002)0141),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. dubna 2012 nazvané „Aktualizace sdělení o vztazích se stěžovatelem v případech uplatňování práva Unie“ (COM(2012)0154),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. března 2014 nazvané „Nový postup EU pro posílení právního státu“ (COM(2014)0158),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. května 2015 nazvané„Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU“ (COM(2015)0215),

— s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ([2]),

— s ohledem na rozhodnutí Rady 2001/470/ES ze dne 28. května 2001 o vytvoření Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci ([3]),

([1]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0385.
([2]) Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.
([3]) Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

— s ohledem na interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí ze dne 13. dubna 2016 ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 10. září 2015 o 30. a 31. výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2012–2013) ([5]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2016 obsahující doporučení Komisi o vytvoření mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva ([6]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 9. června 2016 o otevřené, efektivní a nezávislé správě Evropské unie ([7]) a usnesení ze dne 15. ledna 2013 obsahující doporučení Komisi o správním právu procesním Evropské unie ([8]);

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. května 2016 nazvané „Dosahování přínosů politik EU v oblasti životního prostředí s pomocí pravidelného přezkumu jejich provádění“ (COM(2016)0316) a ze dne 3. února 2017 nazvané „Přezkum provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí: společné výzvy a jak sjednotit úsilí za účelem dosažení lepších výsledků“ (COM(2017)0063),

— s ohledem na evropský pilíř sociálních práv,

— s ohledem na článek 52 a čl. 132 odst. 2 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro ústavní záležitosti, Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a Petičního výboru (A8–0197/2018),

A. vzhledem k tomu, že článek 17 Smlouvy o Evropské unii (SEU) vymezuje základní úlohu Komise jakožto strážkyně Smluv;

B. vzhledem k tomu, že v článku 2 Smlouvy o EU se uvádí, že Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin; a vzhledem k tomu, že řádné uplatňování práva EU je tudíž zásadní k dosažení politických cílů EU stanovených ve Smlouvách a v sekundárních právních předpisech; vzhledem k tomu, že podle článku 8 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) usiluje Unie při všech svých činnostech o odstranění nerovností a podporuje rovné zacházení pro muže a ženy;

C. vzhledem k tomu, že podle článku 2 SEU a článku 21 Listiny základních práv Evropské unie je rovnost žen a mužů jednou ze základních hodnot, na nichž je EU založena, a vzhledem k tomu, že Unie má ve všech svých činnostech usilovat o boj proti všem formám diskriminace, odstraňování nerovností a podporu rovných příležitostí a rovného zacházení;

D. vzhledem k tomu, že článek 3 SEU stanoví, že mezi cíle Unie patří podpora míru, jejích hodnost a blahobytu jejích obyvatel a usilování o udržitelný rozvoj Evropy, který je založen na vyváženém hospodářském růstu a cenové stabilitě, vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a na vysokém stupni ochrany a zlepšování kvality životního prostředí, a že dále stanoví, že Unie bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci a podporuje sociální spravedlnost a ochranu, rovnost mužů a žen, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte,

([4]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.
([5]) Úř. věst. C 316, 22.9.2017, s. 246.
([6]) Přijaté texty, P8_TA(2016)0409.
([7]) Úř. věst. C 86, 6.3.2018, s. 126.
([8]) Úř. věst. C 440, 30.12.2015, s. 17.

E. vzhledem k tomu, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie musejí členské státy poskytovat Komisi jasné a přesné informace o tom, jakým způsobem provádějí směrnice EU ve svých právních předpisech; a vzhledem k tomu, že podle společného politického prohlášení Komise a členských států ze dne 28. září 2011 ([9]) a společného politického prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 27. října 2011 ([10]) mohou být členské státy při oznamování vnitrostátních prováděcích opatření Komisi rovněž požádány o poskytnutí dokumentů, které vysvětlují, jakým způsobem směrnice ve vnitrostátním právu provedly;

F. vzhledem k tomu, že podle čl. 4 odst. 3 SEU a čl. 288 odst. 3 a čl. 291 odst. 1 SFEU nesou členské státy primární odpovědnost za správné provádění a uplatňování práva EU ve stanovených lhůtách a také za poskytnutí dostatečných prostředků k zajištění účinné právní ochrany v oblastech, na které se právo Unie vztahuje;

G. vzhledem k tomu, že správné uplatňování práva EU zaručuje přínos politik Unie všem evropským občanům a rovné podmínky pro podniky;

H. vzhledem k tomu, že po přijetí sdělení s názvem „Právo EU: lepší výsledky díky lepšímu uplatňování“ v prosinci 2016 se Komise rozhodla zaměřit na případy, kdy členské státy neoznámily prováděcí opatření, kdy tato opatření nesprávně provádějí směrnice ve vnitrostátním právu nebo kdy členské státy nesplnily rozsudek Soudního dvora EU (podle čl. 260 odst. 2 SFEU), vážně poškozují finanční zájmy EU nebo zasahují do výlučných pravomocí EU;

I. vzhledem k tomu, že podle čl. 6 odst. 1 SEU má Listina základních práv Evropské unie stejnou právní sílu jako Smlouvy a vztahuje se na orgány, instituce a jiné subjekty Unie a členské státy tehdy, pokud uplatňují právo Unie (čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie);

J. vzhledem k tomu, že postupy v rámci mechanismu EU Pilot mají zajistit užší a ucelenější spolupráci mezi Komisí a členskými státy s cílem napravit případy porušení práva EU v rané fázi prostřednictvím dvoustranného dialogu, aby se, pokud to bude možné, předešlo nutnosti přistoupit k formálnímu řízení o nesplnění povinnosti;

K. vzhledem k tomu, že je nezbytné – v reakci na stávající demokratický deficit a s odkazem na své usnesení ze dne 25. října 2016 obsahující doporučení Komisi o vytvoření mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva – vytvořit nový mechanismus poskytující jednotný a soudržný rámec založený na stávajících nástrojích a mechanismech, který by měl být jednotně uplatňován ve všech orgánech EU a ve všech členských státech;

L. avšak vzhledem k tomu, že v rámci nových politik přijatých Komisí s cílem zajistit soulad s právem EU není cílem projektu EU Pilot prodlužovat řízení o nesplnění povinnosti, které je samo o sobě prostředkem pro zahájení dialogu s členským státem k řešení problému;

M. vzhledem k tomu, že v zájmu zajištění strategičtějšího a účinnějšího přístupu k prosazování práva při řešení případů nesplnění povinnosti se Komise ve svém sdělení nazvaném „Lepší výsledky prostřednictvím lepšího uplatňování“ rozhodla zahajovat řízení o nesplnění povinnosti, aniž by se spoléhala na mechanismus EU Pilot, pokud to v daném případě nepovažuje za užitečné;

N. vzhledem k tomu, že v roce 2016 obdržela Komise 3 783 nových stížností na možné porušení práva EU, přičemž nejvíce stížností bylo podáno na tyto členské státy: Itálie (753), Španělsko (424) a Francie (325);

O. vzhledem k tomu, že podle čl. 258 odst. 1 a 2 SFEU, má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj ze Smluv vyplývá, vydá o tom odůvodněné stanovisko, a pokud daný členský stát stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí nevyhoví, může předložit věc Soudnímu dvoru EU;

([9]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.
([10]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 15.

P. vzhledem k tomu, že v roce 2016 otevřela Komise 847 nových řízení o nesplnění povinnosti z důvodu opožděného provedení směrnic ve vnitrostátním právu;

Q. vzhledem k tomu, že v roce 2016 bylo stále otevřeno 95 případů nesplnění povinnosti, u nichž Soudní dvůr EU rozhodl, že dotčené členské státy porušily právní předpisy EU;

R. připomíná, že ve svém usnesení ze dne 25. října 2016 o vytvoření mechanismu EU pro demokracii, právní stát a základní práva Parlament Komisi vyzval, aby do září 2017 předložila na základě článku 295 SFEU návrh na uzavření Paktu Unie o demokracii, právním státu a základních právech v podobě interinstitucionální dohody, jež by stanovila opatření usnadňující spolupráci mezi orgány Unie a členskými státy v rámci článku 7 SEU;

S. vzhledem k tomu, že rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí stanoví, že budou sdíleny informace o všech řízeních o nesplnění povinnosti na základě zaslaných výzev, tato dohoda se však nevztahuje na neformální postup „EU Pilot“, který předchází zahájení formálního řízení o nesplnění povinnosti;

T. vzhledem k tomu, že článek 41 Listiny základních práv Evropské unie definuje právo na řádnou správu jako právo každého na to, aby jeho záležitosti byly orgány a institucemi Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě, a vzhledem k tomu, že článek 298 SFEU stanoví, že při plnění svých úkolů se orgány, instituce a jiné subjekty Unie opírají o otevřenou, efektivní a nezávislou evropskou správu;

U. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení ze dne 3. února 2017 nazvaném „Přezkum provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí“ uvádí, že stanovila strukturovaný a komplexní dialog s členskými státy o provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a, aniž by byly dotčeny její vymáhací pravomoci podle Smluv EU, nabízí členským státům možnost usnadnit jim jejich činnost prostřednictvím nového zvláštního rámce;

V. vzhledem k tomu, že podle článku 157 SFEU a na základě článku 19 SFEU je možné vydávat právní předpisy, jejichž cílem je bojovat proti všem formám diskriminace, včetně diskriminace na základě pohlaví;

W. vzhledem k tomu, že EU a její členské státy se v prohlášení č. 19 připojeném k závěrečnému aktu z mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, zavázaly k „boji proti veškerým formám domácího násilí […], k předcházení těmto trestným činům a jejich trestání, jakož i k podpoře a ochraně obětí“;

X. vzhledem k tomu, že na základě článků 79 a 83 SFEU byly přijaty právní předpisy EU proti obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi; vzhledem k tomu, že z programu Práva, rovnost a občanství jsou financována mimo jiné opatření, která přispívají k vymýcení násilí na ženách;

Y. vzhledem k tomu, že mnoho směrnic EU, a zejména směrnice zaměřené na rovnost žen a mužů, se v řadě členských států řádně neprovádějí a nechávají osoby různých pohlaví bez ochrany před diskriminací v oblasti přístupu k zaměstnání, ke zboží a službám;

Z. vzhledem k tomu, že diskriminace na základě pohlaví se prolíná s dalšími typy diskriminace, jako je například diskriminace na základě rasy a etnického původu, náboženství, zdravotního postižení, zdravotního stavu, genderové identity, sexuální orientace, věku nebo sociálně-ekonomických podmínek;

AA. vzhledem k tomu, že 33 % žen v EU zažilo fyzické nebo sexuální násilí a 55 % žen bylo sexuálně obtěžováno, z toho 32 % na pracovišti; vzhledem k tomu, že ženy jsou zvláště ohroženy sexuálním a fyzickým násilím, násilím na internetu, kybernetickou šikanou a pronásledováním; vzhledem k tomu, že více než polovina ženských obětí vražd je zavražděna svým partnerem nebo příbuzným; vzhledem k tomu, že násilí páchané na ženách je jedním z nejrozšířenějších porušování lidských práv na světě, a to bez ohledu na věk, národnost, náboženské vyznání, vzdělání nebo finanční a sociální postavení oběti, a představuje tak hlavní překážku rovnosti žen a mužů; vzhledem k tomu, že počet femicid v členských státech neklesá;

AB. vzhledem k tomu, že průzkum EU o osobách LGBT ukázal, že lesbické, bisexuální a transgender ženy čelí obrovskému riziku diskriminace na základě jejich sexuální orientace nebo genderové identity; vzhledem k tomu, že 23 % lesbických žen a 35 % transgender osob bylo za posledních pět let nejméně jednou fyzicky/sexuálně napadeno nebo jim bylo vyhrožováno násilím, a to v domácím prostředí či jinde (na ulici, ve veřejné dopravě, na pracovišti apod.);

AC. vzhledem k tomu, že pokud jde o uplatňování a prosazování práva EU v oblasti rovnosti žen a mužů v členských státech, byly zjištěny konkrétní problémy související s prováděním a uplatňováním příslušných směrnic, jako jsou podstatné nedostatky právních předpisů a jejich nedůsledné uplatňování vnitrostátními soudy;

AD. vzhledem k tomu, že instituce a mechanismy pro rovnost žen a mužů hrají ve vnitrostátních správních strukturách často jen okrajovou roli, bývají rozděleny mezi různé oblasti politik, brzděny složitými mandáty, nemají k dispozici dostatek vhodných zaměstnanců, odborné přípravy, údajů a potřebných zdrojů a nedostává se jim dostatečné podpory ze strany politického vedení;

AE. vzhledem k tomu, že podle srovnávací analýzy evropských právních předpisů o nediskriminaci, kterou v roce 2017 zveřejnila Evropská síť právních expertů v oblasti rovnosti žen a mužů a nediskriminace, ve velké většině zemí stále přetrvávají vážné problémy týkající se vnímání tohoto problému a povědomí o něm, protože jednotlivci často nejsou informováni o svých právech na ochranu před diskriminací ani o existenci ochranných mechanismů; vzhledem k tomu, že tato analýza poukázala na další problémy v souvislosti s prosazováním antidiskriminačních směrnic EU, jako jsou chybějící (nebo příliš restriktivní) pravomoci organizací a sdružení, pokud jde o jejich účast v řízeních jménem nebo na podporu obětí diskriminace, restriktivní uplatňování přesunu důkazního břemene i řada překážek bránících účinnému přístupu ke spravedlnosti, které v podstatě fungují jako překážka bránící občanům v plném užívání a ochraně jejich práv vyplývajících z ustanovení antidiskriminačních právních předpisů;

AF. vzhledem k tomu, že podle indexu rovnosti žen a mužů z roku 2017 Evropského institutu pro rovné postavení žen a mužů (EIGE) dochází pouze k nepatrným zlepšením, což jasně ukazuje, že EU je od dosažení rovnosti žen a mužů stále daleko, přičemž celkové hodnocení je nyní 66,2 bodů ze 100, pouze o čtyři body více než před deseti lety;

AG. vzhledem k tomu, že pokud jde o oblast rozhodování, z výše uvedených údajů o rovnosti žen a mužů vyplývá, že v posledním desetiletí došlo ke zlepšení o téměř deset bodů, tj. na 48,5 bodu, tato oblast má však stále nejnižší počet bodů ze všech; vzhledem k tomu, že tento nepříznivý údaj odráží především nerovnoměrné zastoupení žen a mužů v politice a poukazuje na demokratický deficit ve správě EU;

AH. vzhledem k tomu, že zpráva nadace Eurofound o rozdílech v zaměstnanosti mužů a žen odhaduje, že tyto rozdíly stojí EU přibližně 370 miliard EUR ročně, což odpovídá 2,8 % HDP EU;

AI. vzhledem k tomu, že podle průzkumu nadace Eurofound týkajícího se pracovních podmínek ukazuje složený ukazatel placené a neplacené pracovní doby, že při součtu placené a neplacené pracovní doby pracují ženy déle;

AJ. vzhledem k tomu, že ačkoli EU usiluje o rovnost žen a mužů v rozhodovacích procesech, správní rady agentur EU jsou genderově velmi nevyvážené a vykazují přetrvávající vzorce genderové segregace;

AK. vzhledem k tomu, že feminizace chudoby je v EU skutečností a že řádné a úplné uplatňování a prosazování právních předpisů EU v oblasti rovnosti lidí obecně a rovnosti žen a mužů by mělo jít ruku v ruce s politikami zaměřenými na velmi vysoké míry nezaměstnanosti, chudoby a sociálního vyloučení žen; vzhledem k tomu, že nedostatek politik v oblasti rovnosti a nedostatečné provádění právních předpisů v oblasti rovnosti žen a mužů a rovnosti obecně nadále ohrožují ženy a zvyšují riziko chudoby a sociální marginalizace v důsledku jejich vyloučení z trhu práce;

AL. vzhledem k tomu, že řádné provádění stávajících právních předpisů je pro dosažení rovnosti žen a mužů klíčové; vzhledem k tomu, že přestože přepracovaná směrnice 2006/54/ES jasně zakazuje jak přímou, tak nepřímou diskriminaci v odměňování, a ačkoli ženy v průměru dosahují vysoké úrovně vzdělání, rozdíly v odměňování žen a mužů činily v roce 2015 stále 16,3 %;

AM. vzhledem k tomu, že při monitorování uplatňování stávajících právních předpisů EU je třeba velmi dbát na dodržování zásady rovnosti žen a mužů;

AN. vzhledem k tomu, že shromažďování údajů, pokud možno rozčleněných podle pohlaví, je zásadně důležité pro hodnocení dosavadního pokroku při uplatňování práva EU;

1. vítá rozhodnutí Komise ([11]) neprodleně reagovat na případy nesplnění povinnosti a podporuje její úsilí o neformální řešení problémů spojených s uplatňováním právních předpisů EU; vyzývá Komisi, aby zlepšila systém pro řešení problémů EU Pilot;

2. je znepokojen nárůstem celkového počtu řízení o nesplnění povinnosti v roce 2016, který je nejvyšší za posledních pět let;

3. vítá výroční zprávu Komise o kontrole uplatňování práva EU v roce 2016 a konstatuje, že podle této zprávy jsou životní prostředí, spravedlnost a spotřebitelé, daně a vnitřní trh čtyřmi oblastmi, v nichž byl proti členským státům v roce 2016 zahájen nejvyšší počet řízení o nesplnění povinnosti v souvislosti s prováděním právních předpisů ve vnitrostátním právu;

4. připomíná, že právo předložit petici Parlamentu představuje základní kámen evropského občanství, jak je zakotveno v článcích 20 a 227 SFEU a článku 44 Listiny základních práv Evropské unie, a že podle nedávných průzkumů veřejného mínění je občané v pořadí důležitosti řadí na druhé místo; zdůrazňuje význam petic jakožto prostředku, díky němuž se mohou občané a rezidenti EU cítit zapojeni do činnosti Unie a vyjádřit své znepokojení ohledně případů nesprávného použití či porušení práva EU i možných mezer v tomto právu a zároveň upozornit na tyto nedostatky v naději, že se pro oznámené problémy najde rychlé a účinné řešení; sdílí názor Komise, že činnost zaměřená na zajištění účinného prosazování stávajících právních předpisů EU musí být považována za stejně důležitou jako činnost zaměřená na vytváření předpisů nových; vyzývá Komisi, aby v této souvislosti zlepšila své vyřizování petic v tom smyslu, že bude poskytovat včasné a důkladné odpovědi;

5. upozorňuje na studii, kterou zadal Petiční výbor Parlamentu tematické sekci C, nazvanou „Kontrola uplatňování práva Unie: nástroje a výzvy“ a vítá její konkrétní doporučení ohledně toho, jaké kroky má Parlament učinit; upozorňuje na nedávno zveřejněnou studii zadanou tematické sekci C nazvanou „Účinný přístup ke spravedlnosti“ v návaznosti na opakující se tvrzení, která vyplynula z vyřizování několika petic; souhlasí s návrhem Komise podporovat v jednotlivých členských státech justiční vzdělávání v oblasti práva EU s cílem zajistit jednotnost rozhodnutí, a tudíž stejné prosazování práv v celé Unii;

6. vítá skutečnost, že zpráva Komise za rok 2016 je v porovnání s předchozími zprávami transparentnější a obsahuje více statistických informací; lituje však toho, že neuvádí žádné přesné informace o počtu petic, které vedly k zahájení postupů v rámci mechanismu EU Pilot či k zahájení řízení o nesplnění povinnosti, a žádá Komisi, aby dodala tyto konkrétní informace; s politováním konstatuje, že ani Parlament ani předkladatelé petic nejsou do těchto postupů zapojeni; opakuje svou výzvu Komisi, aby s Parlamentem sdílela informace o všech postupech otevřených v rámci mechanismu EU Pilot i o zahájených řízeních o nesplnění povinnosti s cílem zvýšit transparentnost, zkrátit řešení sporů prostřednictvím Petičního výboru, budovat důvěru v projekt EU a v konečném důsledku prohloubit legitimitu mechanismu EU Pilot, zejména pokud jde o řízení o nesplnění povinnosti; vyzývá Komisi, aby systematicky sdělovala svá rozhodnutí a jednotlivé kroky přijaté sborem komisařů, a aby zveřejňovala pořady jednání a hlavní výsledky souhrnných schůzí; bere na vědomí rozhodnutí Soudního dvora v případech C-39/05 P, C-52/05 P a C-562/14 P z května 2017, podle nichž by dokumenty projednávané v rámci mechanismu EU Pilot neměly být zveřejňovány, pokud existuje riziko ovlivnění povahy řízení o nesplnění povinnosti či jeho průběhu nebo ohrožení cílů tohoto řízení; vyzývá Komisi, aby poté, co toto riziko pomine, tj. až budou postupy v rámci mechanismu EU Pilot ukončeny, zveřejnila dokumenty, které si vyměňovala s členskými státy; podporuje v této souvislosti návrh evropského veřejného ochránce práv týkající se včasného použití a transparentnosti mechanismu EU Pilot před zahájením řízení o nesplnění povinnosti; zdůrazňuje, že je důležité, aby všechny zúčastněné subjekty byly průběžně informovány a aby se do postupů v rámci mechanismu EU Pilot vneslo více transparentnosti; vyjadřuje politování nad tím, že Komise důsledně nereagovala na obavy vznesené poslanci EP v souvislosti s postupy v rámci mechanismu EU Pilot, a vyzývá Komisi, aby Petiční výbor informovala o všech významných fázích šetření a o průběžném dialogu s členskými státy v souvislosti s otevřenými peticemi; opakuje svou výzvu Komisi, aby do své výroční zprávy zahrnovala míru provádění nařízení a směrnic EU;

([11]) Úř. věst. C 18, 19.1.2017, s. 10.

7. domnívá se, že vysoký počet řízení o nesplnění povinnosti ukazuje, že zajištění včasného a správného provedení právních předpisů EU v členských státech představuje i nadále velkou výzvu a prioritu, a to s ohledem na nový, strategičtější a účinnější přístup k prosazování právních předpisů, který Komise přijala na rok 2016; domnívá se, že mnohé případy nesplnění povinnosti mohou vyplývat z toho, že některé členské státy nevynakládají na veřejnou správu dostatečné zdroje;

8. zdůrazňuje skutečnost, že počet nových stížností je nejvyšší od roku 2011, že oproti předchozímu roku došlo k 67,5% nárůstu, že byl podán rekordní počet 3 783 nových stížností a podíl vyřešených případů se snížil, dále že na konci roku 2016 zůstávalo nevyřešeno 1 657 případů nesplnění povinnosti, že v průběhu roku 2016 bylo otevřeno 986 nových případů nesplnění povinnosti, z nichž 847 se týkalo pozdního provedení ve vnitrostátních právních předpisech; se znepokojením konstatuje, že 95 případů nesplnění povinnosti je i po rozhodnutí Soudního dvora stále otevřeno, jelikož Komise dospěla k závěru, že dotčené členské státy dosud nesplnily rozsudky podle článku 258 SFEU, a že se to nejčastěji týká oblastí „zaměstnanosti" a „spravedlnosti a spotřebitelů", po nichž následuje vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky, daně a cla a životní prostředí;

9. vítá pokles počtu nových případů otevřených v rámci mechanismu EU Pilot v roce 2016 (790 oproti 881 případům v roce 2014) a skutečnost, že tento počet je nejnižší od roku 2011, přestože Komise nezahajuje žádné postupy v rámci mechanismu EU Pilot v případě opožděného provádění směrnic ve vnitrostátním právu; konstatuje nicméně, že podíl vyřešených případů se ve srovnání s rokem 2015 nepatrně snížil (ze 75 % na 72 %); v této souvislosti žádá Komisi, aby vyjasnila svůj způsob stanovování priorit, pokud jde o její politiku v oblasti prosazování právních předpisů, na jejichž základě bude svou činnost v oblasti prosazování práva směřovat tam, kde může přinést skutečnou změnu, i své politické priority při řešení problémů, které odhalují systémové slabiny v právních systémech členských států;

10. konstatuje, že odhodlání Komise postupovat při vymáhání unijního práva strategičtějším způsobem nedávno vedlo k ukončení řízení o nesplnění povinnosti z politických důvodů; vyzývá proto Komisi, aby v budoucích monitorovacích zprávách objasňovala úvahy, jež stojí v pozadí takovýchto rozhodnutí;

11. zdůrazňuje, že většina případů v rámci mechanismu EU Pilot, které vedly k formálním řízením o nesplnění povinnosti, se týkala zejména politik souvisejících s životním prostředím, vnitřním trhem, průmyslem, podnikáním a malými a středními podniky, energetikou a daněmi a cly; dále konstatuje, že nejvyšší počet případů v rámci mechanismu EU Pilot, po nichž následovalo řízení o nesplnění povinnosti, měly Maďarsko, Německo, Španělsko a Polsko;

12. je si vědom toho, že primární odpovědnost za řádné provádění a uplatňování práva EU nesou členské státy, zdůrazňuje však, že tato skutečnost nezprošťuje unijní orgány povinnosti dodržovat primární právo EU při přijímání sekundárních právních předpisů, tím spíše, pokud se jedná o oblast právního státu a základních práv v souvislosti s Listinou základních práv Evropské unie;

13. poukazuje na to, že řádné provádění a uplatňování práva EU má zásadní význam pro uskutečňování politiky EU v souladu se zásadou rovnosti žen a mužů zakotvenou ve Smlouvách a pro podporu a posilování vzájemné důvěry mezi veřejnými orgány jak na úrovni EU, tak na vnitrostátní úrovni, jakož i mezi orgány a občany, přičemž rovněž připomíná, že základem pro dobrou spolupráci a účinné uplatňování práva EU jsou důvěra a právní jistota;

14. je znepokojen tím, že v některých členských státech přetrvávají při provádění a prosazování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí významné nedostatky, zejména s ohledem na nakládání s odpady, infrastrukturu pro čištění odpadních vod a dodržování mezních hodnot pro kvalitu ovzduší;

15. zdůrazňuje důležitou úlohu sociálních partnerů, organizací občanské společnosti, evropských občanů a dalších zúčastněných stran při monitorování a oznamování nedostatků při provádění a uplatňování právních předpisů EU ze strany členských států; vítá proto větší angažovanost občanů ve věci provádění právních předpisů EU, včetně klíčové úlohy oznamovatelů v soukromém i veřejném sektoru; zdůrazňuje, že unijní občané musí být z povahy právní úpravy prvními, kdo budou srozumitelným, účinně dostupným, transparentním způsobem a včasně informováni o tom, zda a které vnitrostátní předpisy byly přijaty při provádění právní úpravy EU ve vnitrostátním právu a které vnitrostátní orgány jsou odpovědné za zajištění jejich řádného provedení;

16. bere na vědomí význam, který přisuzuje Komise včasnému a správnému provedení práva EU ve vnitrostátních právních předpisech a existenci jasných vnitřních rámcových ustanovení, která od členských států vyžadují, aby upřednostňovaly tento cíl, aby se předešlo porušování právních předpisů EU a zajistilo, že jednotlivci a podniky mohou těžit z jejich efektivního a účinného provádění;

17. poukazuje však na to, že nereálné lhůty pro provedení právních předpisů mohou členským státům znemožnit jejich dodržování, což znamená implicitní přijetí opožděného provádění; naléhavě vyzývá orgány EU, aby se dohodly na realističtějším harmonogramu provádění nařízení a směrnic a současně náležitě zohlednily čas potřebný pro ověření a konzultace; domnívá se, že Komise by měla předkládat zprávy, souhrny a revize právních předpisů v termínech dohodnutých spolunormotvůrci a v souladu s platnými právními předpisy;

18. poukazuje na to, že v roce 2016 mělo být provedeno 70 směrnic, což oproti 56 směrnicím v roce 2015 představuje nárůst; vyjadřuje znepokojení nad prudkým nárůstem počtu nových případů nesplnění povinnosti z důvodu opožděného provedení z 543 na 847; vyjadřuje politování nad tím, že na konci roku 2016 bylo stále nedořešeno 868 případů nesplnění povinnosti z důvodu opožděného provedení směrnic, což je o 67,5 % více než na konci roku 2015, kdy těchto nedořešených případů bylo 518;

19. vyjadřuje znepokojení nad tím, že stejně jako v roce 2015 nesplnily členské státy všechny své závazky poskytnout informativní dokumenty společně s opatřeními, která přijaly k provedení směrnic ve vnitrostátním právu; domnívá se, že s ohledem na nerovnoměrnou kvalitu mnoha předložených informativních dokumentů by měla Komise poskytnout členským státům větší pomoc při jejich přípravě a sestavování srovnávacích tabulek;

20. zdůrazňuje, že pokud se nezajistí, aby byly ve vnitrostátním právu včas a řádně provedeny stávající právní předpisy EU týkající se zásad rovných příležitostí pro muže a ženy, rovného přístupu k mužům a ženám v oblasti vzdělání, zaměstnání a povolání, stejné odměny za stejnou práci a rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a k jejich poskytování, jakož i stávající ustanovení týkající se zlepšení rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem a odstranění všech forem násilí páchaného na ženách a dívkách, budou občané a spolu s podniky v konečném důsledku ochuzeni o přínosy, na které mají podle práva EU nárok;

21. zdůrazňuje, že EU byla vytvořena jakožto unie založená na zásadách právního státu a dodržování lidských práv (článek 2 SEU); konstatuje, že při provádění právních předpisů EU musí členské státy plně dodržovat základní práva zakotvená ve Smlouvách a v Listině základních práv Evropské unie; opětovně zdůrazňuje, že pečlivá kontrola aktů a opomenutí členských států a orgánů EU má zásadní význam;

22. opětovně vyjadřuje své znepokojení nad počtem petic předložených Evropskému parlamentu a stížností předložených Komisi, které se týkají problémů, jež Komise údajně vyřešila;

23. zdůrazňuje, že je důležité zachovat integritu právního řádu EU, který zahrnuje primární a sekundární právní předpisy a předpisy „měkkého“ práva (soft law); vyzývá v této souvislosti ke včasnému přijetí legislativních a nelegislativních iniciativ požadovaných k tomu, aby se evropský pilíř sociálních práv stal pro občany skutečností; vyzývá Komisi, aby uplatňovala co nejvíce transparentnosti a soudržnosti ve svém úsilí o vytvoření nového rámce pro řádné provádění právních předpisů EU, jako je např. přezkum provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí; vyzývá Komisi, aby zvážila vytvoření takového rámce, který bude konkrétně zaměřen na spravedlivý a vyvážený rozvoj, zaměstnanost, sociální věci a záležitosti týkající se začlenění v souvislosti s evropským pilířem sociálních práv;

24. opakuje svou výzvu Komisi uvedenou v usnesení ze dne 25. října 2016, aby včas předložila návrh na uzavření Paktu Unie o demokracii, právním státu a základních právech (dále jen „pakt DRF“), čímž propojí své příslušné výroční tematické zprávy s výsledky stávajících monitorovacích mechanismů a nástrojů pravidelného přezkumu; připomíná, že Komise je jakožto strážkyně Smluv a za plného dodržování zásad řádné a efektivní správy stanovených v článku 298 SFEU a článcích 41 a 47 Listiny povinna monitorovat a posuzovat řádné provádění unijního práva, dodržování zásad a cílů zakotvených ve Smlouvách ze strany členských států a všech orgánů a institucí Unie a dodržování závazku aktivně pomáhat členským státům při provádění a uplatňování některých směrnic a nařízení; v této souvislosti doporučuje, aby byl tento úkol zohledněn v rámci výše uvedeného politického cyklu paktu DRF od roku 2018 a aby byly příslušné výroční tematické zprávy s výsledky stávajících monitorovacích mechanismů a pravidelných hodnotících nástrojů předkládány včas;

25. připomíná, že Parlament při několika příležitostech vyzval Komisi, aby proaktivněji monitorovala, řídila a podporovala provádění právních předpisů a politik v oblasti životního prostředí;

26. vítá závazek Komise aktivně pomáhat členským státům při provádění a uplatňování evropských právních předpisů tím, že bude pro určité směrnice a nařízení vypracovávat prováděcí plány;

27. domnívá se, že vzhledem k tomu, že v souladu s interinstitucionální dohodou nese společnou odpovědnost za zajištění provádění a prosazování práva EU a že podle článku 14 SEU vykonává úlohu politické kontroly nad Komisí, měl by být Parlament automaticky informován o každém spuštění mechanismu EU Pilot a zahájení řízení o nesplnění povinnosti a měl by mu být umožněn adekvátní přístup k dokumentům souvisejícím s těmito dvěma druhy postupů, zejména pokud vyplývají z petic, a to při respektování ustanovení o důvěrnosti nezbytných pro úspěšné řešení případů;

28. navrhuje, aby se zástupci členských států více angažovali při projednávání petic v Petičním výboru;

29. bere na vědomí neuspokojivou úroveň uplatňování právních předpisů EU mezi členskými státy, jak dokládá velký počet stížností zaslaných Komisi a významný tok petic předložených Parlamentu; vítá záměr Komise vyjádřený v jejím sdělení z prosince 2016 zvýšit využívání preventivních nástrojů, jako jsou schůze na souborná témata, prováděcí pokyny, skupiny odborníků a specializované sítě (např. síť SOLVIT), a podporovat budování kapacit v členských státech s cílem prosazovat právní předpisy EU; vyzývá Komisi, aby využila ustanovení článku 197 SFEU za účelem provádění této obnovené politiky prosazování právních předpisů v plném partnerství s členskými státy a evropskými orgány; vyzývá Komisi, aby zlepšila své řešení petic tím, že bude poskytovat včasné a důkladné odpovědi;

30. konstatuje, že 95 případů nesplnění povinnosti je stále otevřeno, a že ačkoli Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že členské státy nesplnily své povinnosti, pouze tři z těchto případů byly Komisí dále postoupeny Soudnímu dvoru EU na základě článku 260 SFEU; domnívá se, že je naprosto nezbytné zajistit plné a včasné provádění soudních rozhodnutí a v případě potřeby plně využít ustanovení článku 279 SFEU, aby se zabránilo jakémukoliv podkopávání práva EU a pravomoci Soudního dvora; vyzývá Komisi, aby tuto situaci řešila a pravidelně informovala Evropský parlament o dosaženém pokroku;

31. zdůrazňuje, že všechny unijní orgány a instituce jsou vázány Smlouvami EU a Listinou ([12]);

32. doporučuje, aby jakákoliv meziparlamentní diskuse o demokracii, právním státu a základních právech zahrnovala občanskou společnost a občanskou účast, např. prostřednictvím petic předložených Evropskému parlamentu a evropské občanské iniciativy;

33. zdůrazňuje, že memoranda o porozumění uzavřená mezi orgány EU a členskými státy se podle článku 288 SFEU nepovažují za akty EU;

34. zdůrazňuje klíčový význam účinnosti, transparentnosti a odpovědnosti při vypracovávání a uplatňování právních předpisů EU ze strany orgánů EU; v tomto ohledu obzvláště zdůrazňuje zásadu demokratické odpovědnosti (a úlohu, kterou v jejím prosazování hraje Parlament) a právo občanů EU na spravedlnost a řádnou správu, jak je stanoveno v článcích 41 a 47 Listiny; upozorňuje, že tato práva a zásady požadují, aby byl občanům umožněn odpovídající a snadný přístup k právním předpisům, které se jich týkají; připomíná, že tato práva a zásady by měly mít rovněž prvořadý význam pro členské státy při předkládání návrhů právních předpisů, jejichž účelem je provedení práva EU;

35. vyzývá Komisi, aby v nezbytných případech a pokud to bude možné, zvýšila finanční zdroje EU, jako je např. Evropský sociální fond, věnované „posilování institucionální kapacity veřejných orgánů a zúčastněných stran a účinné veřejná správa“ za účelem podpory sociálního blahobytu a hospodářského rozvoje a zvýšení účinnosti právních předpisů v sociální oblasti; vyzývá Komisi, aby plně využila článek 197 SFEU s cílem posílit budování kapacit členských států při provádění a prosazování práva EU;

36. vyzývá Komisi, aby připravila nástroje určené k tomu, aby členským státům pomohly rozpoznat problémy s prováděním předpisů a řešit je v počáteční fázi postupů o nesplnění povinnosti a pomohla jim nalézt společná řešení;

([12]) Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 20. září 2016 ve spojených věcech C-8/15 P až C-10/15 P Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) v Evropská komise a Evropská centrální banka (ECLI:EU:C:2016:701).

37. připomíná, že právní předpisy vedoucí k nejflagrantnějším řízením o nesplnění povinnosti vycházejí ze směrnic; připomíná, že nařízení se povinně a přímo použijí ve všech členských státech; vyzývá proto Komisi, aby v případě, že hodlá vydávat návrhy právních předpisů, využívala v co největší míře nařízení; domnívá se, že by tento přístup mohl zmírnit riziko nadměrné regulace;

38. připomíná, že předběžné otázky přispívají k objasnění způsobu, jakým se má uplatňovat právo Evropské unie; domnívá se, že využití tohoto postupu umožňuje jednotný výklad a provádění právních předpisů EU; vyzývá proto Komisi, aby účinněji sledovala plnění povinnosti vnitrostátních soudů předkládat žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru EU v souladu s článkem 267 SFEU; vybízí proto vnitrostátní soudy, aby v případě pochybností předkládaly otázky Soudnímu dvoru EU, čímž budou předcházet vzniku řízení o nesplnění povinnosti;

39. vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost kontrole provádění směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu ([13]), a aby v případě potřeby zahájila řízení o nesplnění povinnosti, přičemž bude obezřetná zejména vůči nesprávnému či chybnému uplatňování legislativy;

40. vítá pokračující úsilí Komise o prosazování pravidel EU v oblasti životního prostředí s cílem zajistit rovné podmínky pro všechny členské státy a hospodářské subjekty a řešit nedostatky při provádění a prosazování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí, v případě potřeby i prostřednictvím řízení o nesplnění povinnosti; upozorňuje však na známá omezení účinnosti předpisů EU v oblasti životního prostředí, a zejména směrnice o odpovědnosti za životní prostředí; vyzývá Komisi, aby vzala na vědomí usnesení Parlamentu ze dne 26. října 2017 ([14]) o provádění směrnice o odpovědnosti za životní prostředí; upozorňuje na skutečnost, že v některých členských státech je právo na zdravé životní prostředí podkopáváno výraznými přetrvávajícími nedostatky v provádění a prosazování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí, zejména pokud jde o předcházení znečišťování ovzduší a vody, nakládání s odpady a infrastrukturu pro čištění odpadních vod; zdůrazňuje, že úplné provedení právních předpisů EU v oblasti životního prostředí by mohlo hospodářství EU každoročně ušetřit 50 miliard EUR, a to především v podobě nákladů na zdravotnictví a přímých nákladů na životní prostředí;

41. zdůrazňuje, že *acquis* EU zahrnuje i mezinárodní dohody uzavřené Evropskou unií; s vážnými obavami konstatuje, že pravidla EU v oblasti životního prostředí nemusí být v souladu s Úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“) ([15]), pokud jde o neposkytnutí dostatečného přístupu ke spravedlnosti pro organizace na ochranu životního prostředí a pro veřejnost; vyzývá proto Komisi, aby věnovala pozornost zjištěním a doporučením Výboru pro dohled nad dodržováním Aarhuské úmluvy ([16]) a postoji Rady ze dne 17. července 2017 ([17]) a prozkoumala způsoby a prostředky, jak dodržet Aarhuskou úmluvu způsobem, který je slučitelný se základními zásadami právního řádu Unie a jeho systémem soudního přezkumu;

42. vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost provádění opatření přijatých v oblasti azylu a migrace tak, aby byl zajištěn jejich soulad se zásadami zakotvenými v Listině, aby spolupracovala s členskými státy na překonání případných obtíží, s nimiž se mohou při tomto provádění setkávat, a aby v příslušných případech zahájila nezbytná řízení o nesplnění povinnosti; se znepokojením konstatuje, že některé členské státy ignorují své povinnosti v souvislosti s otázkami azylu a migrace, především pokud jde o relokaci žadatelů o azyl; zdůrazňuje, že je nutné, aby byl řešen problém nedostatečné solidarity mezi některými členskými státy v oblasti azylu a migrace, a to tak, aby všechny členské státy plnily své závazky; vyzývá členské státy, aby řešily nárůst obchodování s lidmi za účelem vykořisťování pracovní síly a sexuálního vykořisťování;

43. vyzývá Komisi, aby efektivním způsobem reagovala na vývoj situace v oblasti migrace a bezpečnosti a účinně prosazovala evropský program pro migraci, jakož i související prováděcí balíčky právních předpisů; žádá členské státy, aby řádně provedly směrnici o navracení (2008/115/ES) ([18]) a pravidelně podávaly zprávy o provádění evropského programu pro migraci;

([13]) Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1.
([14]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0414.
([15]) Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.
([16]) ACCC/C/2008/32 (EU), část II, přijatá dne 17. března 2017.
([17]) Úř. věst. L 186, 19.7.2017, s. 15.
([18]) Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98.

44. vyzývá Komisi, aby zkontrolovala slučitelnost smluv na nulový počet hodin s právními předpisy EU v oblasti zaměstnanosti, včetně směrnice o pracovní době na částečný úvazek, neboť v roce 2016 bylo podáno mnoho petic týkajících se nejisté práce;

45. vítá skutečnost, že zpráva uznává úlohu, již pomocí parlamentních otázek a petic Parlament sehrává při upozorňování Komise na nedostatky v uplatňování práva EU v členských státech; zdůrazňuje, že důkladnější kontrola vlád jejich vnitrostátními parlamenty, pokud jsou vlády zapojeny do procesu tvorby právních předpisů, posílí účinnější uplatňování práva EU, jak předpokládají Smlouvy;

46. vyjadřuje znepokojení nad tím, že je s ohledem na nesourodé překlady mnoha směrnic do úředních jazyků EU pravděpodobné, že jsou různé jazykové verze příčinou různorodých výkladů příslušných znění a rozdílů v jejich provádění v právu členských států; s politováním konstatuje, že takové rozdíly v provádění a právním výkladu směrnic nelze odhalit systematicky, ale pouze tehdy, pokud tyto případy ve svých rozsudcích objasní Soudní dvůr Evropské unie;

47. připomíná, že vnitrostátní parlamenty musejí hrát zásadní úlohu jak při kontrole návrhů unijních právních aktů ve fázi, která předchází legislativnímu procesu, tak i při následné kontrole řádného uplatňování práva EU členskými státy; vyzývá vnitrostátní parlamenty, aby byly v této roli proaktivní;

48. domnívá se, že v souladu s úsilím Komise o tvorbu kvalitnějších a účinnějších právních předpisů EU by měly být vždy zohledněny zásady subsidiarity a proporcionality.

49. opětovně vyzývá k tomu, aby byl v rámci příslušných generálních ředitelství (GŘ IPOL, GŘ EXPO a GŘ EPRS) zřízen autonomní systém pro následné posouzení dopadu hlavních unijních právních předpisů přijatých Parlamentem postupem spolurozhodování a v souladu s řádným legislativním postupem;

50. vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost kontrole provádění právních předpisů EU, kterými se stanoví pravidla proti korupčním praktikám majícím přímý vliv na fungování vnitřního trhu, a aby přijala odpovídající opatření k řešení tohoto jevu;

51. připomíná členským státům a orgánům EU, že zajištění včasného a řádného uplatňování právních předpisů v členských státech zůstává prioritou EU; zdůrazňuje význam dodržování zásady svěření pravomocí, subsidiarity a proporcionality podle článku 5 SEU, jakož i zásady rovnosti před zákonem, v zájmu lepšího monitorování uplatňování práva EU; připomíná, že je důležité zvýšit povědomí o ustanoveních stávajících směrnic týkajících se různých aspektů zásady rovnosti žen a mužů a jejího uplatňování v praxi;

52. vybízí orgány EU, aby za každé situace dostály své povinnosti dodržovat primární právo EU při tvorbě předpisů sekundárního práva EU a „měkkého“ práva, vytváření politik a uzavírání dohod či smluv s institucemi mimo EU a aby rovněž všemi dostupnými prostředky pomáhaly členským státům v jejich úsilí o provádění právních předpisů EU ve všech oblastech a dodržování hodnot a zásad Unie, zejména s ohledem na nedávný vývoj v členských státech;

53. souhlasí s názorem Komise, že jednotliví stěžovatelé hrají zásadní úlohu při poukazování na širší problémy s prosazováním práva EU, jež postihují zájmy občanů a podniků;

54. zdůrazňuje, že nedostatek soudržného a komplexního souboru kodifikovaných pravidel řádné správy v celé Unii ztěžuje občanům a podnikům, aby snadno a plně porozuměli svým právům podle práva Unie; zdůrazňuje, že kodifikace pravidel řádné správy v podobě nařízení stanovujícího různé aspekty správního postupu – včetně oznámení, závazných časových lhůt, práva být vyslechnut a práva každého člověka na přístup ke svému spisu – má zásadní význam pro posílení práv občanů a transparentnosti; je přesvědčen, že toto nařízení by přineslo větší přístupnost, srozumitelnost a soudržnost výkladu stávajících pravidel ve prospěch občanů a podniků a správy a jejích představitelů;

55. připomíná, že Parlament ve svých usneseních ze dne 15. ledna 2013 a 9. června 2016 vyzval k přijetí nařízení o otevřené, účinné a nezávislé správě EU podle článku 298 SFEU, a konstatuje, že tento požadavek nebyl následován žádnými návrhy ze strany Komise; znovu proto vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrh týkající se evropského správního práva procesního a zohlednila přitom kroky, které Parlament v této oblasti dosud učinil Parlament;

56. zdůrazňuje, že nedostatečné začlenění environmentálních hledisek do ostatních politických oblastí je jednou z hlavních příčin nedostatků v provádění právních předpisů a politiky v oblasti životního prostředí;

57. zdůrazňuje, že je třeba zachovat vysokou úroveň ochrany životního prostředí, jakož i zdraví a bezpečnosti potravin;

58. zdůrazňuje, že účinné prosazování pravidel EU v oblasti zdraví, bezpečnosti potravin a životního prostředí je pro evropské občany důležité, neboť ovlivňuje jejich každodenní život a slouží obecnému zájmu;

59. vyzývá Komisi, aby pečlivě sledovala případy nesplnění povinnosti v souvislosti s životním prostředím, které mají přeshraniční rozměr, zejména v oblasti právních předpisů týkajících se čistoty ovzduší, včetně řádného provádění právních předpisů EU ve vnitrostátním právu a jejich uplatňování ze strany budoucích členských států; dále vyzývá Komisi, aby stěžovatele náležitě, transparentně a včas informovala o argumentech, které předložily dotčené státy v reakci na jejich stížnost;

60. konstatuje, že počet řízení o nesplnění povinnosti, která se týkají životního prostředí, v roce 2016 klesl oproti roku 2015, je však znepokojen tím, že vzrostl počet řízení v oblasti zdraví a bezpečnosti potravin, a vyzývá Komisi, aby této záležitosti věnovala zvláštní pozornost;

61. zdůrazňuje, že rovnost žen a mužů je základní zásadou EU, kterou je nutno začlenit do všech politik;

62. zdůrazňuje zásadní úlohu právního státu, pokud jde o legitimitu jakékoli formy demokratické správy věcí veřejných; zdůrazňuje, že se jedná o základní kámen právního řádu Unie a jako takový je v souladu s koncepcí Unie založené na zásadách právního státu;

63. připomíná, že zásada rovnosti – co se týče stejné odměny za stejnou práci – je zakotvena v evropských Smlouvách od roku 1957 (viz článek 157 SFEU), a zdůrazňuje skutečnost, že článek 153 SFEU umožňuje EU jednat v širší oblasti rovných příležitostí a rovného zacházení v otázkách zaměstnanosti a povolání;

64. konstatuje – a vyjadřuje za to uznání Soudnímu dvoru Evropské unie –, že široký výklad pojmu stejná odměna za stejnou práci, který formuloval Soudní dvůr a jeho rozsáhlá judikatura k příslušnému článku, bezpochyby rozšířil možnosti boje proti přímé i nepřímé diskriminaci v odměňování na základě pohlaví a zmenšování rozdílů v odměňování žen a mužů; zdůrazňuje však, že je třeba vynaložit ještě více úsilí pro to, aby se přetrvávající rozdíly v odměňování žen a mužů v EU odstranily;

65. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že zavedení právních zásad zakazujících nerovnost v odměňování mužů a žen se samo o sobě neukázalo jako dostatečné pro odstranění přetrvávajících rozdílů v odměňování žen a mužů; zdůrazňuje, že přepracovaná směrnice 2006/54/ES vyžaduje, aby členské státy zajistily, aby veškerá ustanovení kolektivních smluv, mzdových tarifů, dohod o mzdě a individuálních pracovních smluv, která jsou v rozporu se zásadou stejné odměny, byla neplatná, mohla být prohlášena za neplatná nebo mohla být změněna;

66. zdůrazňuje, že členské státy a Komise by měly věnovat pozornost provádění práva EU, zejména ustanovením týkajícím se rovnosti z hlediska odměňování; znovu připomíná význam začleňování zásady rovnosti žen a mužů do řady směrnic EU a považuje alternativní nástroje za cenné nástroje pro správné provádění právních předpisů EU; připomíná, že je důležité zvýšit povědomí o ustanoveních stávajících směrnic týkajících se různých aspektů zásady rovnosti žen a mužů a jejího uplatňování v praxi; zdůrazňuje, že kolektivní vyjednávání může umožnit další uplatňování právních předpisů EU o stejné odměně žen a mužů za stejnou práci, rodičovské dovolené, pracovních podmínkách a pracovní době, včetně jednoho společného dne odpočinku týdně, s cílem dosáhnout rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem pro ženy a muže a zlepšit jejich situaci na trhu práce;

67. připomíná své usnesení ze dne 15. ledna 2013, v němž požaduje přijetí nařízení EU o evropském správním právu procesním podle článku 298 SFEU; se zklamáním konstatuje, že Komise nevyhověla žádosti Parlamentu o předložení návrhu legislativního aktu týkajícího se správního práva procesního.

68. uznává, že je důležité shromažďovat údaje, pokud možno rozčleněné podle pohlaví, aby bylo možné vyhodnotit pokrok při prosazování práv žen;

69. vyjadřuje politování nad nedostatky v přístupu Komise k zajištění dobrých životních podmínek zvířat, neboť ignoruje závažné nesrovnalosti oznamované velkým počtem občanů, kteří uplatnili své právo předložit petici; opakuje svou výzvu, aby byla zahájena nová strategie na úrovni EU, která by zaplnila stávající mezery a zajistila plnou a účinnou ochranu dobrých životních podmínek zvířat prostřednictvím jasného a soudržného legislativního rámce, který bude plně splňovat požadavky článku 13 SFEU;

70. vyzývá Komisi, aby podrobně přezkoumala petice související s rozdílnou kvalitou potravinářských výrobků stejné značky v různých členských státech; naléhá na Komisi, aby učinila přítrž nespravedlivým praktikám a zajistila, že se všemi spotřebiteli bude zacházeno stejně;

71. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Středa, 13. června 2018

DOPORUČENÍ

P8_TA(2018)0256

Jednání o modernizaci dohody o přidružení EU-Chile

Doporučení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 Radě, Komisi a místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku k jednání o modernizaci dohody o přidružení EU-Chile (2018/2018(INI))

(2020/C 28/14)

Evropský parlament,

— s ohledem na články 2 a 3 a na hlavu V, zejména články 21 a 36, Smlouvy o Evropské unii (SEU) a na část pátou Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

— s ohledem na článek 218 Smlouvy o fungování EU,

— s ohledem na stávající dohodu o přidružení mezi Chilskou republikou a Evropskou unií,

— s ohledem na to, že dne 16. listopadu 2017 byla zahájena jednání mezi Evropskou unií a Chile o nové dohodě o přidružení,

— s ohledem na to, že Rada dne 13. listopadu 2017 přijala směrnice pro jednání o této dohodě,

— s ohledem na společné prohlášení z 25. setkání Smíšeného parlamentního výboru EU-Chile ze dne 22. ledna 2018,

— s ohledem na své doporučení ze dne 14. září 2017 Radě, Komisi a Evropské službě pro vnější činnost k jednáním o modernizaci obchodního pilíře dohody o přidružení EU-Chile ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. září 2017 o politických vztazích EU s Latinskou Amerikou ([2]),

— s ohledem na prohlášení fóra občanské společnosti EU a CELAC ze dne 11. května 2015 nazvané „Rovnost, práva a demokratická účast národů Evropy a Latinské Ameriky a Karibiku“,

— s ohledem na čl. 108 odst. 4 a článek 52 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A8-0158/2018),

A. vzhledem k tomu, že Chile a EU spojují sdílené hodnoty a blízké kulturní, hospodářské a politické vazby;

B. vzhledem k tomu, že Chile a EU jsou blízkými partnery při řešení regionálních a globálních výzev, jako je změna klimatu, mezinárodní bezpečnost, udržitelný rozvoj a globální správa;

C. vzhledem k tomu, že Chile je silným zastáncem demokracie a lidských práv, volného a otevřeného obchodu a multilateralismu; vzhledem k tomu, že je rovněž hlavním členem Tichomořské aliance, Organizace amerických států (OAS) a Unie jihoamerických národů (UNASUR), zemí s vysokými příjmy a členem OECD;

([1]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0354.
([2]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0345.

Středa, 13. června 2018

D. vzhledem k tomu, že Chile zastává klíčovou úlohu v regionálních záležitostech, například jako ručitelská země v kolumbijském mírovém procesu a rozhovorech v Santu Domingu mezi venezuelskou vládou a opozicí; vzhledem k tomu, že se Chile stáhlo z jednání o Venezuele z důvodu, že nebyly splněny minimální podmínky pro demokratické prezidentské volby a institucionální normalizaci;

E. vzhledem k tomu, že rámcová dohoda o účasti Chile na operacích EU pro řešení krizí platí od ledna 2014; vzhledem k tomu, že Chile se účastní operací EUFOR ALTHEA v Bosně a Hercegovině, jakož i několika mírových operací OSN, což odráží závazek této země podporovat globální mír a bezpečnost;

F. vzhledem k tomu, že nedávné parlamentní a prezidentské volby opět potvrdily, že demokracie v Chile je stabilní a zralá; vzhledem k tomu, že Chile těží ze silného hospodářského růstu a je jednou z nejrychleji rostoucích ekonomik v Jižní Americe v posledních desetiletích; vzhledem k tomu, že úsilí o reformy v této zemi nadále pokračuje;

G. vzhledem k tomu, že nedávná dekriminalizace potratů za určitých podmínek ukázala, že chilská společnost zaujímá otevřenější přístup k posílení postavení žen a dívek;

H. vzhledem k tomu, že se Chile v roce 2016 v indexu lidského rozvoje umístilo v kategorii velmi vysoké úrovně lidského rozvoje a zaujalo první místo mezi zeměmi Latinské Ameriky a místo 38. ve světě, čímž předběhlo 7 členských států EU;

I. vzhledem k tomu, že stávající dohoda o přidružení má zásadní význam při prohlubování politických vztahů mezi EU a Chile a pro značný nárůst obchodu a investičních toků; vzhledem k tomu, že trvalé respektování právního státu a stabilní právní a politický rámec umožňuje Chile i EU, aby umožňovaly svobodné podnikání, a pomáhá vytvářet prostředí pro odpovídající investice, jehož součástí jsou záruky zásady právní jistoty;

J. vzhledem k tomu, že EU a Chile v posledních letech uzavřely ambiciózněji a komplexnější dohody s jinými partnery; vzhledem k tomu, že modernizace dohody o přidružení EU-Chile tedy může stávající vztah výrazně prohloubit, což se týká rovněž vztahů v oblasti zahraničních věcí a bezpečnosti;

K. vzhledem k tomu, že budoucí dohody o přidružení mezi EU a Chile musí plně odrážet transformační povahu Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 a úlohu mezinárodní rozvojové spolupráce při dosahování cílů udržitelného rozvoje;

L. vzhledem k tomu, že aktualizovaná dohoda o přidružení spolu s dohodami s Mexikem a Mercosurem, o nichž se v současné chvíli opět vyjednává, by posílily úlohu EU jakožto klíčového spojence Latinské Ameriky v době, kdy se jiní aktéři, jako je Čína nebo Rusko, čím dál více snaží v této oblasti získat vliv;

M. vzhledem k tomu, že Smíšený parlamentní výbor EU-Chile opakovaně vyjádřil svou podporu modernizaci dohody o přidružení, naposledy ve společném prohlášení přijatém na svém 25. zasedání dne 22. ledna 2018;

1. doporučuje Radě, Komisi a místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku následující:

Obecné zásady

a) výrazně posílit spolupráci mezi Chile a EU, dvěma stejně smýšlejícími partnery v prostředí nové nejistoty v oblasti mezinárodních vztahů, na základě našich sdílených hodnot a zásad demokracie, boje proti změně klimatu, zajišťování rovnosti žen a mužů, právního státu, dobré správy, dodržování lidských práv a základních svobod;

b) zajistit, aby modernizovaná dohoda s Chile byla ambiciózní, komplexní a vyvážená a přinášela hmatatelné výhody pro občany, podniky a ekonomiky obou stran; zajistit, aby tato dohoda byla průkopníkem těch nejpokrokovějších dohod, které EU se třetími zeměmi uzavřela;

c) posilovat lidskoprávní rozměr spolupráce mezi EU a Chile s ohledem na strategii EU a Chile pro oblast lidských práv na období 2016-2020; zahrnout do dohody společný závazek týkající se ochrany a prosazování lidských práv, základních svobod, rovnosti žen a mužů a práv menšin, stejně jako LGBTI komunity a původních obyvatel, včetně vymahatelných mechanismů monitorování, pravidelného podávání zpráv a řešení sporů; podpořit Chile, aby nalezlo řešení problémů s původními obyvateli Mapuči a dalšími původními obyvateli; pokračovat v praxi zahrnování doložky o lidských právech do veškerých budoucích dohod o přidružení; pokračovat v pravidelném dialogu mezi EU a Chile ohledně lidských práv, s cílem posilování institucionálního rámce a veřejných politik zaměřených na podporu lidských práv, a to i v rámci mnohostranné spolupráce;

d) vybízet Chile, aby zajistilo řádný právní postup a spravedlivý proces soudních řízení plně v souladu s mezinárodními normami;

e) usilovat o posílení udržitelného sociálního a hospodářského vývoje, boj proti chudobě a snížení míry nerovnosti, a to v souvislosti se závazkem Chile, podle něhož má dosáhnout cílů udržitelného rozvoje v rámci Agendy 2030;

f) podporovat Chile při zvyšování úrovně vzdělání a vylepšování vzdělávacích programů a zajistit tak, aby lidé s nejnižšími příjmy měli neomezený přístup k vysokoškolskému vzdělání; posilovat vazby mezi universitami a pracovním trhem, překonávat nesoulad mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi a podporovat zaměstnanost mladých lidí;

g) vybízet k ochraně sociálních a environmentálních práv a zajistit účinné provádění úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) a odstranění nucené a dětské práce;

Multilateralismus a regionální a mezinárodní spolupráce

h) posílit dialog a spolupráci v oblasti regionálních a globálních výzev, jako je organizovaný zločin, pašování drog, vzrůstající nerovnost, migrace, terorismus a změna klimatu, včetně provádění Agendy pro udržitelný rozvoj 2030; podporovat spolupráci mezi EU a Chile v řízení migrace a zřízení mechanismů zpětného přebírání osob, včetně osob bez státní příslušnosti a státních příslušníků třetích zemí;

i) připomenout význam mnohostranné agendy a toho, že žádné dvoustranné jednání nesmí podrývat snahu o dosažení pokroku na vícestranné úrovni;

j) přispívat k posilování multilateralismu a mezinárodní spolupráce s cílem podpořit mezinárodní bezpečnost a efektivně řešit globální výzvy; zlepšit koordinaci pozic získaných oběma stranami v mezinárodních organizacích a fórech;

k) povzbuzovat Chile, aby i nadále podporovalo režimy regionální integrace a spolupráce, zejména Tichomořskou alianci s ohledem na její povzbudivé výsledky jakožto skutečné a aktivní hnací síly hospodářské integrace členů v daném regionu, avšak také Unii jihoamerických národů (UNASUR) a Společenství latinskoamerických a karibských států (CELAC); prozkoumat možnost, že by EU získala status pozorovatele v Tichomořské alianci;

Politický dialog a spolupráce

l) poskytovat smysluplný a pravidelný dialog ohledně všech relevantních záležitostí, který vychází ze stávající podoby a rozšiřuje ji; mobilizovat zdroje dostupné prostřednictvím nástroje partnerství s cílem dosáhnout strategických cílů;

m) poskytovat úzkou spolupráci v oblasti bezpečnosti a obrany, zejména pokud jde o předcházení konfliktům, řízení krizí, námořní bezpečnost, odzbrojování a nešíření zbraní; umožnit Chile větší účast v misích a operacích EU v oblasti společné bezpečností a obranné politiky (SBOP);

n) umožnit hlubší spolupráci v oblasti boje proti terorismu, organizované trestné činnosti a kybernetické kriminalitě a předcházení radikalizaci a přeshraniční trestné činnosti, aniž by docházelo k podkopávání občanských svobod a základních práv; přijmout opatření v rámci celosvětového boje proti terorismu prostřednictvím posílení mechanismů, opatření a subjektů pro globální a regionální spolupráci v souladu s mezinárodním právem a zásadami Charty Organizace spojených národů;

o) posílit spolupráci při boji proti korupci, praní špinavých peněz a daňovým únikům; zahrnout ustanovení o řádné správě daní a normách transparentnosti, která budou potvrzovat závazek smluvních stran k uplatňování mezinárodních norem pro boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům;

p) připomínat, že korupce narušuje lidská práva, rovnost, sociální spravedlnost, obchod a korektní hospodářskou soutěž, čímž brání hospodářskému růstu; zahrnout specifickou část o opatřeních k boji s korupcí ve všech jejích formách a plnění mezinárodních norem a mnohostranných úmluv zaměřených proti korupci;

q) usnadnit mobilitu mezi EU a Chile; podpořit výměny mládeže a studentů, stipendijní programy a vzdělávací kurzy, včetně prostřednictvím programu ERASMUS+; vynaložit další úsilí k úplnému vzájemnému uznávání akademických kvalifikací a modernizaci, zpřístupnění a internacionalizaci vyššího vzdělávání;

r) podporovat přesouvání vědeckých a technologických znalostí a posílit spolupráci v oblasti výzkumu a spolupráce a plně přitom využít stávající programy, jako je Horizont 2020;

s) podporovat a posilovat vztahy v oblasti mezinárodní spolupráce, a to v návaznosti na Memorandum o porozumění o mezinárodní spolupráci podepsané v roce 2015; vytvořit inovativní mechanismy, které rozšíří a posílí třístrannou a regionální spolupráci s třetími stranami v rámci Latinské Ameriky i mimo ni prostřednictvím programů, jako je EUROsociAL+ a Euroclima+, jakož i spolupráci na politikách v oblasti drog, jakou představuje program COPOLAD;

t) vypracovat metodiku k prokázání účinků modernizované dohody na muže a ženy s tím, že výsledky se použijí jako základ pro vytváření politik s cílem dosáhnout vyváženého zastoupení žen a mužů;

u) znovu potvrdit společný závazek vůči Pařížské dohodě o klimatu a Agendě 2030 a umožnit úzkou spolupráci EU a Chile v oblasti ochrany životního prostředí a boje proti změně klimatu; posílit partnerství týkající se technické a politické spolupráce v klíčových složkách oblasti životního prostředí včetně emisí CO_2 v mezinárodní dopravě, zachování biologické rozmanitosti a udržitelné výroby a spotřeby; podporovat posílenou spolupráci v oblasti oběhového hospodářství za účelem zlepšení účinného využívání zdrojů, udržitelného využívání přírodních zdrojů, ekologických inovací a vodohospodářství; zvýšit podporu projektů, jejichž cílem je zmírnění účinků změny klimatu;

v) posílit spolupráci ve výzkumu a vývoji a při využívání programu EU Copernicus v oblasti údajů z pozorování Země satelity pro environmentální účely;

w) podporovat kulturní spolupráci a podporovat diasporu v Chile a EU s cílem posilovat zahraniční investice v EU i v Chile;

x) opětovně potvrdit, že přístup k vodě je jedno z lidských práv;

Institucionální ustanovení

y) zajistit, aby se tato dohoda o přidružení zakládala na významném zapojení parlamentů, které posiluje současná ustanovení a mechanismy spolupráce, aby byla umožněna větší podpora a kontrola jejího provádění, zejména prostřednictvím stávajícího meziparlamentního formátu Smíšeného parlamentního výboru; zajistit možnost, aby Smíšený parlamentní výbor požadoval relevantní informace o provádění dohody o přidružení;

z) zajistit náležité zapojení občanské společnosti během vyjednávání i při prováděcí fázi dohody o přidružení, kromě jiného i Smíšeného poradního výboru; zdůrazňuje, že je třeba vytvořit institucionalizovaný mechanismus pro politický dialog organizací občanské společnosti v obou regionech;

aa) okamžitě a plně informovat Parlament ve všech fázích jednání v souladu s čl. 218 odst. 10 SFEU; včetně toho, že Parlamentu budou poskytovány texty k jednání a zápisy z každého kola jednání; v tomto ohledu vítá rozhodnutí Rady ze dne 22. ledna 2018 zveřejnit vyjednávací mandát udělený Komisi a vysoké představitelce, místopředsedkyni v listopadu 2017;

ab) pojmout nedávné zveřejnění směrnic pro jednání jako důležitý precedent a zavázat se ke zveřejňování směrnic pro jednání o mezinárodních dohodách v budoucnu;

ac) urychlit vyjednávání o dohodě o přidružení s cílem umožnit její ratifikaci Parlamentem před koncem současného volebního období;

ad) zajistit na všech úrovních dodržování dlouhodobé praxe, podle níž se nové dohody prozatímně neuplatňují, dokud je Parlament neschválí;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto doporučení Radě, Komisi a místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a prezidentovi, vládě a parlamentu Chilské republiky.

Úterý, 12. června 2018

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÝ PARLAMENT

P8_TA(2018)0244

Povinnost clearingu, požadavky na oznamování a techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv a registrace registrů obchodních údajů ***I

Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 12. června 2018 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o povinnost clearingu a její pozastavení, požadavky na oznamování, techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, registraci registrů obchodních údajů, dohled nad těmito registry a požadavky na ně (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD)) [1]

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2020/C 28/15)

Pozměňovací návrh 1

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY EVROPSKÉHO PARLAMENTU (*)

k návrhu Komise

---

[1] Věc byla vrácena příslušnému výboru pro účely interinstitucionálních jednání podle čl. 59 odst. 4 čtvrtého pododstavce (A8-0181/2018).

(*) Pozměňovací návrhy: nový text či pozměněné znění je označeno tučnou kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ▌.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012, pokud jde o povinnost clearingu a její pozastavení, požadavky na oznamování, techniky zmírňování rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, registraci registrů obchodních údajů, dohled nad těmito registry a požadavky na ně

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ([4]) bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie (EU) dne 27. července 2012 a v platnost vstoupilo dne 16. srpna 2012. Požadavky, jež obsahuje, a sice clearing standardizovaných mimoburzovních (OTC) derivátových smluv ústředními protistranami; maržové požadavky; požadavky na zmírnění operačního rizika u OTC derivátových smluv, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana; povinnost oznamovat derivátové smlouvy; požadavky na ústřední protistrany a požadavky na registry obchodních údajů, přispívají ke snižování systémového rizika tím, že zvyšují transparentnost trhu s OTC deriváty a snižují úvěrové riziko protistrany a operační riziko spojené s OTC deriváty.

2) Zjednodušení určitých oblastí, jež nařízení (EU) č. 648/2012 upravuje, a proporcionálnější přístup k těmto oblastem je v souladu s Programem pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) Komise, který klade důraz na nutnost snižování nákladů a zjednodušení, aby politiky Unie dosahovaly svých cílů co nejefektivnějším způsobem, a jehož účelem je zejména snižování regulační a administrativní zátěže, ***aniž by byl dotčen obecný cíl zajišťovat finanční stabilitu a snižovat systémová rizika***.

3) Efektivní a odolné poobchodní systémy a trhy s kolaterálem jsou nezbytnými prvky dobře fungující unie kapitálových trhů a prohlubují úsilí na podporu investic, růstu a zaměstnanosti v souladu s politickými prioritami Komise.

([1]) Úř. věst. C […], […], s. […].
([2]) Úř. věst. C […], […], s. […].
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne … (Úř. věst. …) a rozhodnutí Rady ze dne …
([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

4) Komise v letech 2015 a 2016 provedla dvě veřejné konzultace k uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012. Komise rovněž obdržela podklady k uplatňování uvedeného nařízení od Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (dále jen „orgán ESMA“), Evropské rady pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) a Evropského systému centrálních bank (dále jen „ESCB“). Z těchto veřejných konzultací vyplynulo, že cíle nařízení (EU) č. 648/2012 zúčastněné strany podporují a že významná změna tohoto nařízení není nutná. Dne 23. listopadu 2016 přijala Komise zprávu o přezkumu v souladu s čl. 85 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012. Ačkoli všechna ustanovení nařízení (EU) č. 648/2012 dosud neplatí v plném rozsahu a jeho komplexní hodnocení není ještě možné, zpráva poukázala na oblasti, ve kterých je nutné přijmout cílená opatření, jež zajistí dosažení cílů nařízení (EU) č. 648/2012 přiměřenějším, účinnějším a efektivnějším způsobem.

5) Nařízení (EU) č. 648/2012 by mělo zahrnovat všechny finanční smluvní strany, jež mohou představovat významné systémové riziko pro finanční systém. Definice finančních smluvních stran by proto měla být změněna.

6) ***Určité finanční*** smluvní strany ***mají objem činnosti na trzích s OTC deriváty*** příliš nízký na to, aby představoval významné systémové riziko pro finanční systém, a příliš nízký na to, aby byl clearing prováděný ústřední protistranou ekonomicky schůdný. ***Ty finanční smluvní strany, často označované jako malé finanční smluvní strany***, by měly být od povinnosti clearingu osvobozeny, avšak i nadále by měly podléhat požadavku na výměnu kolaterálu, aby se zmírnilo jakékoli systémové riziko. Překročí-li však ***malá*** finanční smluvní strana clearingový práh nejméně v jedné kategorii OTC derivátů, mělo by to zakládat její povinnost clearingu ve všech kategoriích OTC derivátů, a to vzhledem ke vzájemné propojenosti finančních smluvních stran a k možnému systémovému riziku pro finanční systém, jež by mohlo vzniknout, pokud by nebyl prováděn clearing těchto derivátových smluv ústřední protistranou.

7) Nefinanční smluvní strany jsou navzájem méně propojeny než finanční smluvní strany. Jsou také často aktivní pouze v jedné kategorii OTC derivátů. Jejich činnost proto představuje pro finanční systém menší systémové riziko než činnost finančních smluvních stran. Rozsah povinnosti clearingu pro nefinanční smluvní strany by proto měl být zúžen, aby tyto smluvní strany podléhaly povinnosti clearingu pouze v kategorii či kategoriích aktiv, které překračují clearingový práh ▌.

7a) ***Vzhledem k tomu, že finanční smluvní strany a nefinanční smluvní strany představují odlišná rizika, je nezbytné vytvořit dva odlišné clearingové prahy. S cílem zohlednit vývoj na finančních trzích by tyto prahové hodnoty měly být pravidelně aktualizovány.***

8) Požadavek na provádění clearingu u určitých OTC derivátových smluv uzavřených před datem nabytí účinnosti povinnosti clearingu vytváří právní nejistotu a vyvolává provozní komplikace, přičemž jeho výhody jsou omezené. Tento požadavek zejména způsobuje smluvním stranám těchto smluv vznik dodatečných nákladů a práce a může mít také dopad na bezproblémové fungování trhu, aniž by to vedlo k významnému zlepšení v jednotném a koherentním uplatňování nařízení (EU) č. 648/2012 nebo k nastolení rovných podmínek pro účastníky trhu. Tento požadavek by proto měl být zrušen.

9) Smluvní strany, jejichž činnosti na trzích s OTC deriváty dosahují jen omezeného objemu, narážejí na obtíže v přístupu ke clearingu prováděnému ústřední protistranou, ať už jako klienti členů clearingového systému nebo prostřednictvím ujednání o nepřímém clearingu. Není proto efektivní požadovat, aby členové clearingového systému umožňovali poskytovat služby nepřímého clearingu za přiměřených obchodních podmínek. Od členů clearingového systému a klientů těchto členů, kteří poskytují clearingové služby jiným smluvním stranám přímo, nebo nepřímo tím, že umožňují svým vlastním klientům poskytovat tyto služby jiným smluvním stranám, by se proto mělo výslovně vyžadovat, aby tak činili za spravedlivých, přiměřených, nediskriminačních a ***transparentních*** obchodních podmínek.

10) Mělo by být možné v určitých situacích povinnost clearingu pozastavit. Za prvé, takové pozastavení by mělo být možné, pokud kritéria, na základě kterých konkrétní kategorie OTC derivátů podléhá povinnosti clearingu, již nejsou splňována. Mohlo by se tak stát v případě, kdy se nějaká kategorie OTC derivátů stane nevhodnou pro povinný clearing prováděný ústřední protistranou nebo kdy došlo k podstatné změně jednoho z těchto kritérií u konkrétní kategorie OTC derivátů. Pozastavit povinnost clearingu by mělo být možné i v případě, kdy ústřední protistrana přestane nabízet clearingové služby pro konkrétní kategorii OTC derivátů nebo pro konkrétní druh smluvních stran a kdy jiné ústřední protistrany ji nemohou dostatečně rychle nahradit a tyto clearingové služby převzít. Pozastavit povinnost clearingu by rovněž mělo být možné v případě, kdy je považováno za nezbytné zamezit vážné hrozbě pro finanční stabilitu v Unii.

11) Oznamování minulých obchodů se ukázalo být obtížným vzhledem k nedostatku určitých údajů, jejichž oznamování se nevyžadovalo před vstupem nařízení (EU) č. 648/2012 v platnost, ale které jsou vyžadovány nyní. To vedlo k tomu, že tyto obchody často nebyly oznamovány a že oznamované údaje měly nízkou kvalitu, přičemž zátěž spojená s oznamováním těchto obchodů je značná. Existuje proto vysoká pravděpodobnost, že tyto údaje z minulosti zůstanou nevyužity. Navíc ke dni, kdy lhůta pro oznámení minulých obchodů nabývá účinnosti, je řada těchto obchodů již po expiraci a spolu s nimi i odpovídající expozice a rizika. K nápravě této situace by požadavek na oznamování minulých obchodů měl být zrušen.

12) Obchody uvnitř skupiny zahrnující nefinanční smluvní strany představují poměrně malý zlomek všech obchodů s OTC deriváty a používají se především pro vnitřní zajištění v rámci skupiny. Tyto obchody proto významně nepřispívají k systémovému riziku a ke vzájemné propojenosti, avšak povinnost tyto obchody oznamovat znamená pro nefinanční smluvní strany významné náklady a zátěž. ***Všechny obchody mezi přidruženými subjekty v rámci skupiny***, kde alespoň jednou smluvní stranou je nefinanční smluvní strana, by proto měly být od oznamovací povinnosti osvobozeny, ***bez ohledu na místo usazení nefinanční smluvní strany***.

13) Požadavek na oznamování obchodů s deriváty obchodovanými v obchodním systému znamená pro smluvní strany významnou zátěž vzhledem k vysokému objemu tohoto druhu obchodů, které jsou denně uzavírány. ***Veřejná konzultace Komise týkající se kontroly účelnosti oznamování orgánům dohledu, která byla zveřejněna dne 1. prosince 2017, má za cíl shromáždit důkazy o nákladech na dodržování platných požadavků na oznamování orgánům dohledu na úrovni Unie, jakož i konzistentnosti, soudržnosti, efektivnosti, účinnosti a přidané hodnotě EU, pokud jde o tyto požadavky. Tato konzultace poskytuje orgánům příležitost posoudit oznamování obchodů s deriváty obchodovanými v obchodním systému uceleně spolu se všemi stávajícími a budoucími systémy regulačního oznamování, dovoluje orgánům zohlednit nové prostředí oznamování v návaznosti na provedení*** nařízení (EU) č. 600/2014 ▌ ([5]) a ***poskytuje možnost předložení návrhů na efektivní snížení zátěže pro účastníky trhu, po kterých je vyžadováno podávat zprávy o obchodech s deriváty obchodovanými v obchodním systému. Komise by měla vzít taková zjištění v úvahu při navrhování budoucích změn požadavků týkajících se oznamování podle čl. 9 odst. 1 ve vztahu k oznamování*** obchodů s deriváty obchodovanými v obchodním systému ▌.

14) S cílem snížit zátěž nefinančních smluvních stran, ***které nepodléhají povinnosti clearingu***, spojenou s oznamováním by za oznamování ***jednotné sady údajů jimi uzavíraných OTC derivátových smluv*** s ***nefinanční smluvní stranou***, která nepodléhá povinnosti clearingu ▌, jakož i za zajištění správnosti oznamovaných údajů, ***měla*** odpovídat a nést právní odpovědnost ***výhradně*** finanční smluvní strana. ***Aby bylo zajištěno, že finanční smluvní strana obdrží údaje potřebné ke splnění oznamovací povinnosti, nefinanční smluvní strana by měla dodat podrobnosti týkající se obchodů s OTC deriváty, u nichž nelze důvodně předpokládat, že je má finanční smluvní strana v držení. Nefinanční smluvní strana by však měla mít možnost sama vykazovat své smlouvy o OTC derivátech. V takovém případě by měla nefinanční smluvní strana patřičně informovat finanční smluvní stranu a odpovídat a nést právní odpovědnost za oznamování těchto údajů a za zajištění jejich správnosti.***

15) Měla by se také určit odpovědnost za oznamování jiných derivátových smluv. Mělo by být proto stanoveno, že správcovská společnost subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (dále jen „SKIPCP“) odpovídá a nese právní odpovědnost za oznamování OTC derivátových smluv, které tento SKIPCP uzavřel, jménem tohoto SKIPCP, jakož i za správnost oznamovaných údajů. Podobně i správce alternativního investičního fondu by měl odpovídat a nést právní odpovědnost za oznamování OTC derivátových smluv, které tento fond uzavřel, jménem tohoto fondu, jakož i za správnost oznamovaných údajů.

16) Aby se zamezilo tomu, že budou techniky zmírňování rizika uplatňovány v Unii nekonzistentně, měly by orgány dohledu schválit postupy řízení rizik, které vyžadují, aby si smluvní strany vyměnily kolaterál včas a přesně a aby byl tento kolaterál vhodně oddělen, nebo jakékoli významné změny těchto postupů dříve, než jsou použity.

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).

16a) ***S cílem vyhnout se rozdílům v mezinárodní dozorčí činnosti a s ohledem na zvláštní povahu obchodů s těmito deriváty by se povinná výměna variačních marží u fyzicky vypořádaných derivátů typu měnový forward a devizový swap měla vztahovat pouze na obchody mezi nejsystémovějšími smluvními stranami, jmenovitě úvěrovými institucemi a investičními podniky.***

16b) ***Služby pro snížení poobchodních rizik, jako je komprese portfolií, mohou vést ke snížení systémového rizika. Služby pro snížení poobchodních rizik mohou snížit expozici protistrany a riziko protistrany spojené s nárůstem hrubých nevypořádaných pozic snížením rizika stávajících portfolií derivátů, aniž by došlo ke změně celkové tržní pozice portfolia. „Komprese portfolia" je definována v čl. 2 odst. 1 nařízení (EU) č. 600/2014 a vyňata z působnosti obchodní povinnosti Unie stanovené v článku 28 nařízení (EU) č. 600/2014. S cílem uvést toto nařízení v případě potřeby do souladu s nařízením (EU) č. 600/2014 a s ohledem na rozdíly těchto dvou nařízení a možnost obejít povinnost clearingu, měla by Komise ve spolupráci s ESMA a ESRB posoudit, kterým službám pro snížení poobchodních rizik by mohla být udělena výjimka z povinnosti clearingu.***

17) S cílem zvýšit transparentnost a předvídatelnost počátečních marží a odradit ústřední protistrany od toho, aby své modely počátečních marží měnily způsobem, který by se mohl jevit jako procyklický, měly by ústřední protistrany poskytnout členům svých clearingových systémů nástroje k simulaci svých požadavků na počáteční marže a podrobný přehled modelů počátečních marží, jež používají. Tento požadavek je v souladu s mezinárodními normami zveřejněnými Výborem pro platební a tržní infrastrukturu a radou Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry, a zejména s rámcem pro zveřejňování údajů uveřejněným v prosinci 2012 ([6]) a s normami pro zveřejňování kvantitativních údajů pro ústřední protistrany uveřejněnými v roce 2015 ([7]), které jsou důležitou pomůckou pro přesné pochopení rizik a nákladů spojených s účastí členů clearingového systému na ústřední protistraně a pro posílení transparentnosti ústředních protistran pro účastníky trhu.

18) Přetrvává nejistota ohledně toho, v jaké míře jsou aktiva držená na souhrnných nebo individuálních oddělených účtech oddělena v případě insolvence. Není proto jasné, ve kterých případech mohou ústřední protistrany s dostatečnou právní jistotou převádět pozice klientů, pokud je člen clearingového systému v selhání, nebo ve kterých případech mohou ústřední protistrany s dostatečnou právní jistotou vyplácet výnosy z likvidace přímo klientům. S cílem motivovat ke clearingu a zlepšit přístup k němu by měla být vyjasněna pravidla týkající se oddělení těchto aktiv a pozic v případě insolvence.

19) Pokuty, které může orgán ESMA v rámci svého přímého dohledu uložit registrům obchodních údajů, by měly být účinné, přiměřené a dostatečně odrazující, aby se zajistila účinnost dohledových pravomocí tohoto orgánu a zvýšila se transparentnost pozic v OTC derivátech a souvisejících expozic. Výměry pokut, jež nařízení (EU) č. 648/2012 původně stanovilo, se s ohledem na běžný obrat registrů obchodních údajů ukázaly jako nedostatečně odrazující, což by mohlo potenciálně omezovat účinnost dohledových pravomocí, jež orgán ESMA podle uvedeného nařízení vůči těmto registrům má. Horní hranice základní výměry pokut by proto měla být zvýšena.

20) Orgány třetích zemí by měly mít přístup k údajům oznamovaným do registrů obchodních údajů v Unii, pokud dotčená třetí země splňuje určité podmínky zaručující zacházení s těmito údaji a pokud tato třetí země stanoví právně závaznou a vymahatelnou povinnost poskytnout orgánům Unie přímý přístup k údajům oznamovaným do registrů obchodních údajů v této třetí zemi.

21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ([8]) umožňuje zjednodušený postup registrace registrů obchodních údajů, které jsou již registrovány v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012 a chtějí tuto registraci rozšířit, aby mohly poskytovat své služby v souvislosti s obchody zajišťujícími financování. Podobný zjednodušený postup registrace by měl být zaveden pro registraci registrů obchodních údajů, které jsou již registrovány v souladu s nařízením (EU) 2015/2365 a chtějí tuto registraci rozšířit, aby mohly poskytovat své služby v souvislosti s derivátovými smlouvami.

([6]) http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf
([7]) http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf
([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1).

22) Nedostatečná kvalita a transparentnost údajů poskytovaných registry obchodních údajů ztěžuje subjektům, kterým byl udělen přístup k těmto údajům, používat je při sledování trhů s deriváty a brání regulačním orgánům a orgánům dohledu včas zjistit rizika pro finanční stabilitu. K tomu, aby se zlepšila kvalita a transparentnost údajů a sjednotily se požadavky na oznamování podle nařízení (EU) č. 648/2012 s požadavky nařízení (EU) 2015/2365 a nařízení (EU) č. 600/2014, je nezbytná další harmonizace pravidel oznamování a požadavků na oznamování, a zejména další harmonizace datových standardů, metod a mechanismů oznamování údajů, jakož i postupů, jež mají registry obchodních údajů používat při validaci oznámených údajů z hlediska jejich úplnosti a správnosti a při sesouhlasování údajů s jinými registry obchodních údajů. Registry obchodních údajů by kromě toho měly na žádost poskytnout smluvním stranám přístup ke všem údajům oznámeným jejich jménem, aby se těmto smluvním stranám umožnilo ověřit správnost těchto údajů.

22a) ***S cílem snížit administrativní zátěž a zvýšit párování obchodů by ESMA měl zavést společnou unijní normu pro oznamování registrům obchodních údajů. Jelikož ústřední protistrany a další finanční smluvní strany na sebe přebírají jim svěřené úkoly v oblasti oznamování, jednotný formát by zvýšil účinnost pro všechny účastníky.***

23) Pokud jde o služby poskytované registry obchodních údajů, nařízení (EU) č. 648/2012 zavedlo konkurenční prostředí. Smluvní strany by proto měly být schopny zvolit si registr obchodních údajů, kterému chtějí údaje oznamovat, a měly by být, pokud si to přejí, schopny přejít od jednoho registru obchodních údajů ke druhému. Aby se takový přechod usnadnil a zajistila se trvalá dostupnost údajů bez jejich duplicity, měly by registry obchodních údajů stanovit vhodné zásady, jež zajistí řádný přenos oznámených údajů do jiných registrů obchodních údajů, pokud o to podnik podléhající oznamovací povinnosti požádá.

24) Nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví, že povinnost clearingu by se neměla vztahovat na složky penzijního systému, dokud ústřední protistrany nevypracují vhodné technické řešení pro převod nehotovostního kolaterálu jako variačních marží. Jelikož dosud nebylo vypracováno žádné schůdné řešení, které by složkám penzijního systému umožňovalo provádět clearing prostřednictvím ústřední protistrany, mělo by být použití této dočasné výjimky prodlouženo o další ***dva*** roky v ***souvislosti s valnou většinou složek penzijního systému***. Clearing prováděný ústřední protistranou by však měl zůstat konečným cílem vzhledem k tomu, že současný vývoj v oblasti regulace a trhů umožňuje účastníkům trhu vypracovat v této lhůtě vhodná technická řešení. S pomocí orgánů ESMA a EBA, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (dále jen „orgán EIOPA“) a ESRB by Komise měla sledovat pokrok dosažený ústředními protistranami, členy clearingového systému a složkami penzijního systému při vypracovávání schůdných řešení, jež usnadní účast složek penzijního systému na clearingu prováděném ústřední protistranou, a vypracovat zprávu o tomto pokroku. Tato zpráva by rovněž měla zahrnovat řešení a související náklady pro složky penzijního systému, přičemž by měla zohlednit vývoj v oblasti regulace a trhů, například změny typu finanční smluvní strany, jež podléhá povinnosti clearingu. ***Komisi by měla být*** svěřena pravomoc prodloužit tuto výjimku o další ***jeden rok, pokud se domnívá, že se zúčastněné strany dohodly na řešení a že jeho uskutečnění vyžaduje dodatečný čas***.

24a) Malé složky penzijního systému, kromě těch, které jsou klasifikovány jako malé finanční protistrany, nepředstavují stejná rizika jako větší složky penzijního systému a je vhodné umožnit jim delší výjimku z povinnosti clearingu. Pro tyto složky penzijního systému by Komise měla rozšířit výjimku z této povinnosti na tři roky. Jestliže se ke konci tohoto období Komise domnívá, že malé složky penzijního systému vyvinuly nezbytné úsilí o nalezení vhodných technických řešení pro účast v clearingu prováděném ústřední protistranou a že se nemění negativní dopad derivátových smluv, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, na důchodové dávky důchodců, měla by Komise moci prodloužit tuto výjimku o další dva roky. Po uplynutí výjimky by malé složky penzijního systému měly podléhat tomuto nařízení stejně jako všechny ostatní subjekty, které spadají do jeho rozsahu působnosti. Vzhledem k nízkému objemu derivátových smluv uzavřených malými složkami penzijního systému se očekává, že nepřekročí práh, jenž aktivuje povinnost clearingu. V důsledku toho nebude většina malých složek penzijního systému podléhat povinnosti clearingu ani po uplynutí výjimky z této povinnosti.

24b) Tato výjimka pro malé složky penzijního systému by měla být uplatňována od data vstupu tohoto nařízení v platnost a pokud toto nařízení vstoupí v platnost po 16. srpnu 2018, měla by být uplatňována rovněž se zpětnou účinností na všechny OTC derivátové smlouvy vyhotovené po tomto datu. Zpětná působnost tohoto ustanovení je nezbytná, aby se zabránilo prodlevě mezi ukončením používání stávající výjimky a novou výjimkou, neboť obě slouží témuž účelu.

25) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o bližší určení podmínek, za kterých jsou obchodní podmínky poskytování clearingových služeb považovány za spravedlivé, přiměřené, ***transparentní*** a nediskriminační, a pokud jde o prodloužení lhůty, po kterou by se povinnost clearingu neměla vztahovat na složky penzijního systému.

26) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení, zejména pokud jde o dostupnost informací obsažených v registrech obchodních údajů v Unii pro relevantní orgány třetích zemí, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([9]).

27) S cílem zajistit důslednou harmonizaci pravidel týkajících se postupů zmírňování rizik, registrace registrů obchodních údajů a požadavků na oznamování, měla by Komise přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované orgány EBA, EIOPA a ESMA, které se týkají postupů dohledu k zajištění počáteční a průběžné validace postupů řízení rizik, které vyžadují včasný, přesný a vhodně oddělený kolaterál, dále údajů o zjednodušené žádosti o rozšíření registrace registru obchodních údajů, který je již registrován podle nařízení (EU) 2015/2365, údajů o postupech, jež má registr obchodních údajů použít při ověřování, zda oznamující smluvní strana nebo předkládající subjekt dodrželi požadavky na oznamování údajů, dále úplnosti a správnosti oznámených informací, jakož i údajů o postupech sesouhlasování údajů mezi registry obchodních údajů. Komise by měla tyto návrhy těchto regulačních technických norem přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s články 10 až 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([10]), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ([11]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([12]).

28) Komisi by rovněž měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy, jež vypracuje orgán ESMA, prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o Evropské unii a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o datové standardy pro informace, jež mají být oznamovány u jednotlivých kategorií derivátů, a o metody a mechanismy oznamování.

29) Jelikož cílů tohoto nařízení, tedy jednak zajistit přiměřenost pravidel, jež vedou ke zbytečné administrativní zátěži a nákladům na dodržování předpisů, aniž by došlo k ohrožení finanční stability, a jednak zvýšit transparentnost pozic v OTC derivátech a souvisejících expozic, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

30) Použití určitých ustanovení stanovených tímto nařízením by mělo být odloženo s cílem zavést všechna zásadní prováděcí opatření a umožnit účastníkům trhu přijmout nezbytné kroky za účelem dodržení povinností.

31) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([13]) byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne […].

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

([13]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

32) Nařízení (EU) č. 648/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

32 a) Povinnost clearingu pro deriváty podle nařízení (EU) č. 648/2012 by měla být, je-li to vhodné a potřebné, sladěna s obchodní povinností pro deriváty podle nařízení (EU) č. 600/2014. Proto by Komise měla připravit zprávu o změnách povinnosti clearingu pro deriváty provedených v tomto nařízení, zejména pokud jde o typy subjektů, jež povinnosti clearingu podléhají, jakož i mechanismus pozastavení, které by měly být provedeny také u obchodní povinnosti pro deriváty, jak je vymezena v nařízení (EU) č. 600/2014.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

-1) v článku 1 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. **Toto nařízení se nevztahuje na:**

a) centrální banky a další veřejné subjekty pověřené správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahující;

b) Banku pro mezinárodní platby;

c) mezinárodní rozvojové banky uvedené v čl. 117 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013."

-1 a) **V článku 1 odstavci 5 se zrušuje písmeno a;**

1) v článku 2 se bod 8 nahrazuje tímto:

„8) „finanční smluvní stranou" investiční podnik povolený v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/31 ([1]), úvěrová instituce povolená v souladu se ***směrnicí 2013/36/EU***, pojišťovna ***nebo*** zajišťovna povolená v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ([2]), SKIPCP povolený v souladu se směrnicí 2009/65/ES, ***vyjma případů, kdy se tento SKIPCP vztahuje k zaměstnaneckému plánu na koupi akcií***, instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice 2003/41/ES, alternativní investiční fond definovaný v čl. 4 odst. 1 písm. a) ***směrnice*** 2011/61/EU, ***který je buď usazený v Unii nebo řízený správcem alternativního investičního fondu (dále jen „správce AIF") povoleným nebo registrovaným v souladu se směrnicí 2011/61/EU, vyjma případů, kdy se tento alternativní investiční fond vztahuje k zaměstnaneckému plánu na koupi akcií***, a ***případně a je-li správce AIF usazený v Unii; a*** centrální depozitář cenných papírů povolený v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ([3]) ;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1)."

2) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno a) mění takto:

i) body i) až iv) se nahrazují tímto:

„i) mezi dvěma finančními smluvními stranami, na které se vztahují podmínky uvedené v čl. 4a odst. 1 druhém pododstavci,

ii) mezi finanční smluvní stranou, na kterou se vztahují podmínky uvedené v čl. 4a odst. 1 druhém pododstavci, a nefinanční smluvní stranou, na kterou se vztahují podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci,

iii) mezi dvěma nefinančními smluvními stranami, na které se vztahují podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci,

iv) mezi finanční smluvní stranou, na kterou se vztahují podmínky uvedené v čl. 4a odst. 1 druhém pododstavci, nebo nefinanční smluvní stranou, na kterou se vztahují podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci, na straně jedné a subjektem usazeným ve třetí zemi, který by podléhal povinnosti clearingu, pokud by byl usazen v Unii, na straně druhé;";

b) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) jsou uzavřeny nebo nahrazeny ***buď:***

i) v den, kdy povinnost clearingu nabývá účinnosti, nebo později; nebo

ii) v den, kdy obě smluvní strany splní podmínky uvedené v písmenu a), nebo později.";

c) vkládají se nové ***odstavce***, které znějí:

„3a. Členové clearingového systému a klienti, kteří přímo či nepřímo poskytují clearingové služby, poskytují tyto služby za spravedlivých, přiměřených, nediskriminačních a ***transparentních*** obchodních podmínek. ***Tito členové clearingového systému a klienti učiní veškeré přiměřené kroky nezbytné k odhalení, předcházení, řízení a sledování střetů zájmů ve skupině přidružených subjektů, zejména mezi obchodní jednotkou a clearingovou jednotkou, aby zabránili tomu, že tyto střety zájmů nepříznivě ovlivní spravedlivé, přiměřené, nediskriminační a transparentní poskytování clearingových služeb.***

Členům clearingového systému a klientům je povoleno řídit rizika spojená s clearingovými službami, které nabízejí.

3b. S cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto článku vypracuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (dále jen „orgán ESMA") návrhy regulačních technických norem, které blíže určí okolnosti, za nichž jsou obchodní podmínky pro služby clearingu uvedené v odstavci 3a považovány za spravedlivé, přiměřené, nediskriminační a transparentní.

Orgán ESMA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do [6 měsíců ode dne vstupu v platnost tohoto pozměňujícího nařízení].

Komisi je svěřena pravomoc ***doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010***."

3) ***Doplňuje se*** nový článek 4a, který zní:

„Článek 4a

Finanční smluvní strany podléhající clearingové povinnosti

1. Finanční smluvní strana zaujímající pozice v OTC derivátových smlouvách ***může*** každoročně vypočítat v souladu s odstavcem 3 souhrn svých průměrných pozic na konci měsíce za ***předchozích 12*** měsíců.

V případě, kdy finanční smluvní strana svou pozici nevypočítá nebo pokud výsledek tohoto výpočtu překročí clearingové prahy stanovené podle čl. 10 odst. 4 písm. b), finanční smluvní strana:

a) tuto skutečnost okamžitě oznámí orgánu ESMA a relevantnímu příslušnému orgánu;

b) podléhá, pokud jde o budoucí OTC derivátové smlouvy, povinnosti clearingu podle článku 4 bez ohledu na kategorii či kategorie aktiv, v nichž byl clearingový práh překročen; a

c) provede clearing smluv uvedených v písmeni b) do čtyř měsíců ode dne, kdy začala podléhat povinnosti clearingu.

2. Finanční smluvní strana, která začala podléhat povinnosti clearingu v souladu s odstavcem 1 a následně relevantnímu příslušnému orgánu prokáže, že souhrn jejích průměrných pozic na konci měsíce za ***předchozích 12*** měsíců již nepřekračuje clearingový práh uvedený v odstavci 1, již povinnosti clearingu stanovené v článku 4 nepodléhá.

2 a. **Pokud finanční smluvní strana, která byla dříve od povinnosti osvobozena, následně povinnosti clearingu stanovené v odstavci 1 podléhá, provede clearing svých OTC derivátových smluv do čtyř měsíců ode dne, kdy začala podléhat povinnosti clearingu.**

3. Do výpočtu pozic uvedených v odstavci 1 finanční smluvní strana zahrne všechny OTC derivátové smlouvy, které uzavřela ona sama nebo jiné subjekty v rámci skupiny, do níž sama patří.“;

4) v čl. 5 odst. 2 se zrušuje písmeno c);

4a) v čl. 6 odst. 2 se za písmeno d) vkládá následující písmeno:

„***da) v rámci každé kategorie OTC derivátů uvedené v písmeni d) údaje o druzích smluv, pro které byla příslušná ústřední protistrana pro provádění clearingu povolena, a datum, od kdy se tato ústřední protistrana stala povolenou k provádění clearingu u těchto smluv***“;

5) v čl. 6 odst. 2 se zrušuje písmeno e);

6) ***Vkládá se*** nový článek 6b, který zní:

„Článek 6b

Pozastavení povinnosti clearingu v jiných situacích než při řešení krize

1. Nejsou-li dány okolnosti uvedené v čl. 6a odst. 1, může orgán ESMA požádat, aby Komise ***dočasně*** pozastavila povinnost clearingu podle čl. 4 odst. 1 pro konkrétní kategorii OTC derivátů nebo pro konkrétní druh smluvní strany, je-li splněna jedna z následujících podmínek:

a) daná kategorie OTC derivátů již není vhodná pro clearing prováděný ústřední protistranou na základě kritérií uvedených v čl. 5 odst. 4 prvním pododstavci a odst. 5;

b) je pravděpodobné, že určitá ústřední protistrana přestane provádět clearing této konkrétní kategorie OTC derivátů, a žádná jiná ústřední protistrana není schopna provádět clearing této konkrétní kategorie OTC derivátů, aniž by došlo k přerušení v této činnosti;

c) pozastavení povinnosti clearingu u konkrétní kategorie OTC derivátů nebo konkrétního druhu smluvní strany je nezbytné k zamezení nebo řešení vážného ohrožení finanční stability v Unii a toto pozastavení je přiměřené k dosažení tohoto cíle.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) orgán ESMA před podáním uvedené žádosti konzultuje ESRB.

Pokud orgán ESMA požádá, aby Komise ***dočasně*** pozastavila povinnost clearingu podle čl. 4 odst. 1, tuto žádost odůvodní a předloží důkazy o tom, že je splněna alespoň jedna z podmínek stanovených v prvním pododstavci. ***Komise o žádosti orgánu ESMA bezodkladně uvědomí Evropský parlament a Radu.***

1a. O žádost o pozastavení ze strany orgánu ESMA, jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, může požádat příslušný orgán určený v souladu s čl. 22. Pokud příslušný orgán požaduje, aby orgán ESMA předložil žádost o pozastavení, požadované pozastavení odůvodní a předloží důkazy o tom, že je splněna alespoň jedna z podmínek stanovených v odst. 1 prvním pododstavci.

Orgán ESMA ve lhůtě 48 hodin od obdržení žádosti příslušného orgánu a na základě odůvodnění a důkazů, které příslušný orgán předloží, buď požádá Komisi, aby pozastavila povinnost clearingu pro konkrétní kategorii OTC derivátů nebo pro konkrétní druh smluvní strany podle odstavce 1, nebo žádost příslušného orgánu zamítne. Orgán ESMA informuje o svém rozhodnutí příslušný orgán a předloží podrobné zdůvodnění, které je objasní.

2. Žádost podle odstavce 1 se nezveřejňuje.

3. Komise ve lhůtě 48 hodin od obdržení žádosti podle odstavce 1 a na základě odůvodnění a důkazů, které jí orgán ESMA předloží, buď pozastaví povinnost clearingu pro konkrétní kategorii OTC derivátů nebo pro konkrétní druh smluvní strany podle odstavce 1, nebo požadované pozastavení zamítne. ***Komise informuje o svém rozhodnutí orgán ESMA a předloží podrobné zdůvodnění, které je objasní. Komise poté tuto informaci neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.***

4. Rozhodnutí Komise pozastavit povinnost clearingu se ▌ zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie, na internetových stránkách Komise a ve veřejném rejstříku uvedeném v článku 6.

5. Pozastavení povinnosti clearingu podle tohoto článku je platné po dobu ***nepřesahující jeden měsíc*** ode dne zveřejnění tohoto pozastavení v Úředním věstníku Evropské unie.

6. ***Přetrvávají-li důvody pro pozastavení***, Komise po konzultaci s orgánem ESMA a ***ESRB*** může platnost pozastavení podle odstavce 5 tohoto článku prodloužit o ***jedno či více*** období o délce ***jednoho měsíce, přičemž celkové trvání nesmí překročit lhůtu*** 12 měsíců od konce počáteční doby pozastavení. Prodloužení platnosti pozastavení se zveřejní v souladu s článkem 4.

Pro účely prvního pododstavce Komise svůj záměr prodloužit platnost pozastavení povinnosti clearingu oznámí orgánu ESMA a ***informuje taktéž Evropský parlament a Radu***. ESMA vydá své stanovisko k prodloužení platnosti pozastavení do 48 hodin od obdržení takového oznámení.“;

7) článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. ***Finanční*** smluvní strany, ***nefinanční smluvní strany, které splňují podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci***, a ústřední protistrany zajistí, aby údaje o každé derivátové smlouvě, kterou uzavřely, a o veškerých změnách nebo ukončení smluv byly oznamovány v souladu s odstavcem 1a registru obchodních údajů registrovanému v souladu s článkem 55 nebo uznanému v souladu s článkem 77. Údaje se oznamují nejpozději v pracovní den následující po uzavření, změně nebo ukončení smlouvy.

Oznamovací povinnost se vztahuje na derivátové smlouvy, které byly ▌ uzavřeny k 12. únoru 2014 nebo po tomto datu.

Aniž je dotčen článek 3, tato oznamovací povinnost se nevztahuje na ***OTC derivátové smlouvy v rámci stejné skupiny***, kde ***alespoň*** jednou ze smluvních stran je nefinanční smluvní strana ***nebo by se kvalifikovala jako nefinanční smluvní strana, pokud by byla usazena v Unii, za předpokladu, že***:

a) obě protistrany jsou plně zahrnuty do stejné konsolidace;

b) obě smluvní strany podléhají vhodným centralizovaným postupům pro hodnocení, měření a kontrolu rizik; a že

c) ***mateřský podnik není finanční smluvní stranou.***“;

b) vkládají se nové ***odstavce*** 1a a ***1b***, které znějí:

„1a. Údaje o derivátových smlouvách uvedených v odstavci 1 se oznamují takto:

▌

b) ▌údaje o [OTC] derivátových smlouvách uzavřených ***mezi finanční smluvní stranou*** a nefinanční smluvní stranou, ***které nesplňují*** podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci, ***se oznamují takto***:

i) ***finanční smluvní strany nesou výlučnou odpovědnost a právní odpovědnost za oznamování jednotné sady údajů***, jakož i za správnost oznamovaných údajů. ***Aby bylo zajištěno, že finanční smluvní strana obdržela veškeré údaje potřebné ke splnění oznamovací povinnosti, nefinanční smluvní strana jí dodá podrobnosti týkající se OTC derivátových smluv, které byly mezi nimi uzavřeny, u nichž nelze důvodně předpokládat, že je má finanční smluvní strana k dispozici. Nefinanční smluvní strana odpovídá za zajištění toho, aby tyto údaje byly přesné.***

ii) **aniž je dotčen bod i), nefinanční smluvní strany, které již investovaly do zavedení systému oznamování údajů, se mohou rozhodnout, že budou oznamovat údaje o svých OTC derivátových smlouvách uzavřených s finančními smluvními stranami registru obchodních údajů. V tomto případě nefinanční smluvní strany informují finanční smluvní strany, se kterými uzavřely OTC derivátové smlouvy, o svém rozhodnutí předem. Odpovědnost a právní odpovědnost za oznamování údajů a za zajištění jejich správnosti ponesou v této situaci i nadále nefinanční smluvní strany.**

b a) **v případě OTC derivátových smluv uzavřených nefinanční smluvní stranou, na kterou se nevztahují podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci, se subjektem usazeným ve třetí zemi, který by byl finanční smluvní stranou, kdyby byl usazený v Unii, nebude tato nefinanční smluvní strana oznamující smluvní stranou podle článku 9 a neponese právní odpovědnost za oznamování či zajištění správnosti údajů o těchto OTC derivátových smlouvách, jestliže:**

i) **je příslušný právní režim pro oznamování údajů této třetí země podle článku 13 považován za odpovídající, a jestliže finanční smluvní strana usazená ve třetí zemi oznámila tyto informace v souladu s právním režimem této třetí země pro oznamování údajů;**

ii) **právní režim pro oznamování údajů dotyčné třetí země není považován za odpovídající podle článku 13, finanční smluvní strana usazená ve třetí zemi se rozhodne řídit požadavky tohoto článku, jako kdyby se jednalo o finanční smluvní stranu usazenou v Unii, a zaregistruje se u orgánu ESMA.**

Orgán ESMA zpřístupní na svých internetových stránkách celounijní rejstřík finančních smluvních stran ze třetích zemí, které se v souladu s bodem ii) rozhodnou tímto článkem řídit;

c) správcovská společnost SKIPCP nese odpovědnost za oznamování údajů o OTC derivátových smlouvách, jichž je tento SKIPCP smluvní stranou, jakož i za správnost oznamovaných údajů;

d) správce alternativního investičního fondu nese odpovědnost za oznamování údajů o OTC derivátových smlouvách, jichž je tento alternativní investiční fond smluvní stranou, jakož i za správnost oznamovaných údajů;

e) smluvní strany a ústřední protistrany, ***které oznamují OTC derivátové smlouvy registru obchodních údajů***, zajistí, aby oznamování údajů o jejich derivátových smlouvách ***probíhalo přesně a aby přitom*** nedocházelo k duplicitám.

Smluvní strany a ústřední protistrany podléhající oznamovací povinnosti podle odstavce 1 mohou tuto povinnost přenést na jiný subjekt.

1 b. **Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které specifikují podrobnosti, jež mají být poskytnuty finanční smluvní stranou usazenou ve třetí zemi k její registraci u orgánu ESMA, jak je uvedeno v písm. ba) bodu ii) prvního pododstavce odstavce 1a.**

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do … [6 měsíců ode dne vstupu v platnost tohoto pozměňujícího nařízení].

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010."

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. K zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavců 1 a 3 vypracuje orgán ESMA v ***úzké spolupráci s ESCB*** návrhy prováděcích technických norem, které blíže určí:

a) datové standardy a formáty pro informace, jež mají být oznamovány, které zahrnují alespoň toto:

i) celosvětové identifikační kódy právnických osob;

ii) mezinárodní identifikační čísla cenných papírů (dále jen „ISIN");

iii) specifické identifikační kódy obchodů;

b) metody a postupy oznamování;

c) četnost zpráv;

d) lhůtu, ve které mají být derivátové smlouvy oznámeny, včetně případného postupného zavádění u smluv uzavřených přede dnem vzniku oznamovací povinnosti.

Při vypracovávání těchto návrhů technických norem orgán ESMA zohlední mezinárodní vývoj a normy dohodnuté na úrovni Unie nebo celosvětové úrovni a soulad těchto návrhů s požadavky na oznamování stanovenými v článku 4 nařízení (EU) 2015/2365 (*) a v článku 26 nařízení (EU) č. 600/2014.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do … [***12*** měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2365 ze dne 25. listopadu 2015 o transparentnosti obchodů zajišťujících financování a opětovného použití a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 1)."

8) V článku 10 se odstavce 1 až 4 nahrazují tímto:

„1. Nefinanční smluvní strana zaujímající pozice v OTC derivátových smlouvách ***může*** každoročně vypočítat v souladu s odstavcem 3 souhrn svých průměrných pozic na konci měsíce za ***předchozích 12*** měsíců.

Pokud finanční smluvní strana svou pozici nevypočítá nebo výsledek tohoto výpočtu ***podle prvního pododstavce*** nepřekročí clearingové prahy stanovené podle odst. 4 písm. b), tato nefinanční smluvní strana:

a) okamžitě informuje orgán ESMA a orgán určený podle odstavce 5 tohoto článku;

b) ***pokud nevypočítá svou pozici, podléhá povinnosti clearingu podle článku 4, pokud jde o budoucí OTC derivátové smlouvy ve všech kategoriích aktiv, a požadavkům stanoveným v čl. 11 odst. 3;***

ba) pokud výsledek tohoto výpočtu podle prvního pododstavce překročí clearingové prahy stanovené podle odst. 4 písm. b), podléhá povinnosti clearingu podle článku 4, pokud jde o budoucí OTC derivátové smlouvy v kategorii nebo kategoriích aktiv, v nichž došlo k překročení clearingových prahů, a ***je osvobozena od požadavků stanovených v čl. 11 odst. 3 v jiné kategorii či kategoriích aktiv, v nichž nebyl clearingový práh překročen***;

c) provede clearing smluv uvedených v písmeni b) do čtyř měsíců ode dne, kdy začala podléhat povinnosti clearingu.

2. Nefinanční smluvní strana, která začala podléhat povinnosti clearingu v souladu odst. 1 druhým pododstavcem a následně orgánu určenému v souladu s odstavcem 5 prokáže, že souhrn jejích průměrných pozic na konci měsíce za ***předchozích 12*** měsíců již nepřekračuje clearingový práh uvedený v odstavci 1, přestane podléhat povinnosti clearingu stanovené v článku 4.

3. Při výpočtu pozic uvedených v odstavci 1 započte nefinanční smluvní strana veškeré OTC derivátové smlouvy uzavřené nefinanční smluvní stranou nebo jinými nefinančními subjekty uvnitř skupiny, k níž nefinanční smluvní strana náleží, které nejsou objektivně měřitelné jako snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním nefinanční smluvní strany nebo této skupiny.

4. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje ESMA po konzultaci s ESRB a dalšími relevantními orgány návrhy regulačních technických norem, které blíže určí:

a) kritéria pro určení toho, které OTC derivátové smlouvy jsou objektivně měřitelné jako snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním podle odstavce 3; a

b) hodnoty clearingových prahů, které jsou určeny s ohledem na systémový význam součtu čistých pozic a expozic smluvní strany a podle jednotlivých kategorií OTC derivátů.

ESMA může stanovit různé clearingové prahy pro finanční a nefinanční smluvní strany, a to při řádném zohlednění vzájemného propojení finančních smluvních stran a jejich vyššího systémového rizika.

Po provedení otevřené veřejné konzultace ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 30. září 2012***a pravidelně je aktualizuje***.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

ESMA po konzultaci s ESRB a dalšími relevantními orgány pravidelně přezkoumává příslušné prahy ***uvedené v písmenu b)*** a v případě potřeby navrhuje regulační technické normy za účelem jejich změny, a ***to zejména za účelem zajištění vyšší účasti na clearingu prováděném ústřední protistranou***.“;

8a) V článku 11 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1. Požadavky uvedené v odstavci 1 tohoto článku se neuplatní v případě obchodů uvnitř skupiny uvedených v článku 3, kde jednou ze smluvních stran je nefinanční smluvní strana, na kterou se nevztahuje povinnost clearingu v souladu s čl. 10 odst. 1 druhým pododstavcem.“

***8 b)* V článku 11 se odstavec 3 mění takto:**

„3. Finanční smluvní strany musí mít zavedeny postupy řízení rizik, které vyžadují, aby ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, které byly uzavřeny dne 16. srpna 2012 nebo později, byl kolaterál vyměněn včas a přesně a byl vhodně oddělen. Nefinanční smluvní strany uvedené v článku 10 nesmí používat postupy řízení rizik, které vyžadují, aby ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, které patří do kategorie nebo kategorií aktiv, v nichž došlo k překročení clearingových prahů, byl kolaterál vyměněn včas a přesně a byl vhodně oddělen.“;

9) v článku 11 se odstavec 15 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) postupy řízení rizik včetně úrovní a typu kolaterálu a způsobů jeho oddělení podle odstavce 3, jakož i související postupy dohledu k zajištění počáteční a průběžné validace těchto postupů řízení rizik;“;

b) V pododstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„Evropské orgány dohledu předloží tyto společné návrhy regulačních technických norem Komisi do … [***12** měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost*].“

10) v článku 38 se doplňují nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„6. Ústřední protistrana poskytne členům svého clearingového systému simulační nástroj umožňující jim určit přibližnou výši dodatečné počáteční marže, kterou může tato ústřední protistrana požadovat při clearingu nového obchodu. Přístup k tomuto nástroji musí být řádně zabezpečen a výsledky simulace nejsou závazné.

7. Ústřední protistrana poskytne členům svého clearingového systému informace o modelu počátečních marží, který používá. Tyto informace musí splňovat všechny tyto podmínky:

a) jasně vysvětlují koncepci modelu počátečních marží a způsob, jak tento model funguje;

b) jasně popisují klíčové předpoklady a omezení modelu počátečních marží, jakož i okolnosti, za nichž tyto předpoklady již neplatí;

c) jsou zdokumentovány.“;

11) v článku 39 se doplňuje nový odstavec 11, který zní:

„11. ***Vnitrostátní insolvenční právo členských států nebrání ústředním protistranám v tom, aby jednaly v souladu s odstavci 5 až 7 článku 48, pokud jde o aktiva a pozice zaznamenané na účtech podle odstavců 2 až 5 tohoto článku.***“;

12) článek 56 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro účely čl. 55 odst. 1 registr obchodních údajů předloží orgánu ESMA jeden z následujících dokumentů:

a) žádost o registraci;

b) žádost o rozšíření registrace, pokud registr obchodních údajů je již registrován podle kapitoly III nařízení (EU) 2015/2365.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

a) náležitosti žádosti o registraci uvedené v odst. 1 písm. a);

b) náležitosti zjednodušené žádosti o rozšíření registrace uvedené v odst. 1 písm. b).

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do … *[**12** měsíců ode dne vstupu tohoto **pozměňujícího** nařízení].*

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. K zajištění jednotných podmínek uplatňování odstavce 1 vypracuje orgán ESMA návrhy prováděcích technických norem, které blíže určují:

a) formát žádosti o registraci uvedené v odst. 1 písm. a);

b) formát žádosti o rozšíření registrace uvedené v odst. 1 písm. b).

V souvislosti s ustanovením prvního pododstavce písm. b) vypracuje orgán ESMA zjednodušený formát.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do … *[9 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení]*.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

12 a) **v článku 62 se vypouští odstavec 5.**

(12 b) **v článku 63 se odstavec 1 nahrazuje tímto:**

„1. Orgán ESMA může za účelem plnění svých povinností podle tohoto nařízení provádět veškeré nezbytné kontroly na místě v provozních prostorách či na majetku právnických osob uvedených v čl. 61 odst. 1. Vyžaduje-li to řádné provedení a účinnost kontroly, může orgán ESMA provést kontrolu na místě bez předchozího ohlášení.“;

12c) **v článku 63 se odstavec 2 nahrazuje tímto:**

„2. Úředníci orgánu ESMA a další osoby tímto orgánem pověřené k provádění kontrol na místě smějí vstupovat do všech provozních prostor či do majetku právnických osob, kterých se rozhodnutí o šetření přijaté orgánem ESMA týká, a mají veškeré pravomoci uvedené v čl. 62 odst. 1. Zároveň jsou oprávněni zapečetit jakékoli provozní prostory a účetní knihy nebo záznamy na dobu a v rozsahu, které jsou pro kontrolu nezbytné.“

12 d) **v článku 63 se vypouští odstavec 8.**

12e) **v článku 64 se odstavec 4 mění takto:**

„4. Předává-li vyšetřující úředník spis s nálezem ESMA, uvědomí o tom vyšetřované osoby. Tyto osoby mají právo nahlížet do spisu s výhradou oprávněného zájmu jiných osob na ochraně svého obchodního tajemství. Právo na přístup ke spisu se nevztahuje na důvěrné informace ani na interní přípravné dokumenty orgánu ESMA.“;

12f) **v článku 64 se odstavec 8 nahrazuje tímto:**

„8. Zjistí-li orgán ESMA při plnění svých povinností podle tohoto nařízení závažné známky toho, že by mohly podle jeho vědomí existovat skutečnosti, jež by bylo možné považovat za trestný čin podle použitelného práva, postoupí věc příslušným orgánům k vyšetření a případnému trestnímu řízení. Orgán ESMA kromě toho neuloží pokuty nebo penále v případech, kdy si je vědom, že tytéž skutečnosti nebo skutečnosti, jež jsou v podstatě totožné, vedly v rámci trestního řízení podle vnitrostátních právních předpisů k osvobozujícímu nebo odsuzujícímu rozhodnutí, které již nabylo právní moci.“;

12g) **v čl. 65 odst. 1 se vypouští druhý pododstavec.**

13) v článku 65 se odstavec 2 mění takto:

a) v písmenu a) se částka „20 000 EUR“ nahrazuje částkou „2 00 000 EUR“;

b) v písmenu b) se částka „10 000 EUR“ nahrazuje částkou „1 00 000 EUR“;

c) doplňuje se nové písmeno c), které zní:

„c) v případech porušení povinností uvedených v oddíle IV přílohy I dosahuje výše pokuty nejméně 5 000 EUR, přičemž nepřesáhne 10 000 EUR.“;

13a) **v čl. 67 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:**

„První pododstavec se nevztahuje na situace, kdy je třeba přijmout naléhavá opatření s cílem zabránit významnému a bezprostřednímu poškození finančního systému nebo významnému a bezprostřednímu narušení integrity, transparentnosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, včetně stability a přesnosti údajů nahlášených registru obchodních údajů. V uvedeném případě může orgán ESMA přijmout prozatímní rozhodnutí s tím, že co nejdříve po přijetí svého rozhodnutí musí dát dotyčným osobám příležitost k vyjádření.“;

14) v článku 72 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Výše poplatku účtovaného registru obchodních údajů pokrývá veškeré ***přiměřené*** správní náklady vzniklé orgánu ESMA na jeho registraci i na činnosti dohledu nad ním a je přiměřená obratu dotyčného registru obchodních údajů a druhu registrace a vykonávaného dohledu.“;

15) vkládá se nový článek 76a, který zní:

„Článek 76a

Vzájemný přímý přístup k údajům

1. Je-li to nezbytné pro výkon jejich povinností, mají relevantní orgány třetích zemí, ve kterých je usazen jeden nebo více registrů obchodních údajů, přímý přístup k informacím v registrech obchodních údajů usazených v Unii, pod podmínkou, že Komise za tím účelem přijme prováděcí akt podle odstavce 2.

2. Po předložení žádosti ze strany orgánů uvedených v odstavci 1 může Komise přijímat prováděcí akty přezkumným postupem podle čl. 86 odst. 2, které určí, zda právní rámec třetí země žádajícího orgánu splňuje všechny tyto podmínky:

a) registry obchodních údajů usazené v uvedené třetí zemi mají řádné povolení;

b) registry obchodních údajů podléhají v uvedené třetí zemi průběžnému účinnému dohledu a jejich povinnosti jsou účinně vymáhány;

c) je zaručeno služební tajemství a tyto záruky jsou alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v tomto nařízení, včetně ochrany obchodních tajemství, jež orgány sdělují třetím osobám;

d) registry obchodních údajů povolené v dotyčné třetí zemi podléhají právně závazné a vymahatelné povinnosti poskytnout subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 přímý a bezprostřední přístup k údajům.“;

16) v článku 78 se doplňují nové odstavce 9 a 10, které znějí:

„9) Registr obchodních údajů musí stanovit tyto postupy a zásady:

a) postupy účinného sesouhlasování údajů mezi registry obchodních údajů;

b) postupy k zajištění úplnosti a správnosti oznamovaných údajů;

c) zásady pro řádný přenos údajů do jiných registrů obchodních údajů, pokud o to smluvní strany nebo ústřední protistrany uvedené v článku 9 požádají nebo pokud je to nutné z jiných důvodů.

(10) K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje orgán ESMA návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

a) postupy sesouhlasování údajů mezi registry obchodních údajů;

b) postupy, které má registr obchodních údajů použít k ověření toho, že oznamující smluvní strana nebo předkládající subjekt dodržuje požadavky na oznamování, a k ověření úplnosti a správnosti informací oznamovaných podle článku 9.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do … *[**12** měsíců ode dne vstupu* tohoto ***pozměňujícího*** *nařízení]*.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

17) článek 81 se mění takto:

a) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno q), které zní:

„q) relevantním orgánům třetí země, ve vztahu k níž byl přijat prováděcí akt podle čl. 76 písm. a);“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Registr obchodních údajů poskytne smluvním stranám a ústředním protistranám uvedeným v čl. 9 odst. 1a druhém pododstavci informace, jež byly oznámeny jejich jménem.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. K zajištění jednotného uplatňování tohoto článku vypracuje orgán ESMA po konzultaci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem, které blíže určují:

a) informace, které mají být zveřejněny nebo zpřístupněny v souladu s odstavci 1 a 3;

b) četnost zveřejňování informací uvedených v odstavci 1;

c) provozní normy, které umožní seskupovat a porovnávat údaje mezi registry a které zajistí subjektům uvedeným v odstavci 3 přístup k těmto informacím;

d) podmínky, postupy a požadovanou dokumentaci, podle kterých registry obchodních údajů poskytnou přístup subjektům uvedeným v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do … [***12*** *měsíců ode dne vstupu tohoto* ***pozměňujícího*** *nařízení*].

Při vypracovávání těchto návrhů technických norem orgán ESMA zajistí, že zveřejněním informací uvedených v odstavci 1 nedojde k prozrazení totožnosti žádné smluvní strany žádné smlouvy.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

18) v článku 82 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty uvedená v čl. 1 odst. 6, čl. 4 odst. 3, čl. 64 odst. 7, článku 70, čl. 72 odst. 3, článku 76a a čl. 85 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.“;

19) článek 85 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Do … *[**tři roky ode dne použitelnosti tohoto pozměňujícího nařízení**]* Komise posoudí uplatňování tohoto nařízení a podá o něm souhrnnou zprávu. Komise tuto zprávu spolu s případnými návrhy předloží Evropskému parlamentu a Radě.“;

aa) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Do … [tři roky ode dne použitelnosti tohoto pozměňujícího nařízení] orgán ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž provede analýzu dopadu změn zavedených nařízením (EU) 2018/… [toto pozměňující nařízení] v oblasti režimu pro oznamování na všechny účastníky trhu. V této zprávě zejména posoudí přijetí a provedení příslušných ustanovení umožňujících přenesení oznamovací povinnosti na finanční smluvní strany a vyžadujících provádět oznamování smluv prostřednictvím ústředních protistran a také prověří, zda tato nová ustanovení měla zamýšlený účinek spočívající ve snížení zátěže spojené s oznamováním pro menší smluvní strany. Prověří také to, jak tato nová ustanovení ovlivnila soutěž mezi registry obchodních údajů a zda a do jaké míry měla za následek méně konkurenční prostředí a menší svobodu volby u členů clearingového systému a jejich klientů.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Do *[**jeden rok ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost**]* a ***každý následující rok až do … [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]*** Komise vypracuje zprávu, v níž posoudí, zda byla vypracována schůdná technická řešení sloužící tomu, aby složky penzijního systému mohly převádět hotovostní a nehotovostní kolaterál jako variační marži, a zda je nutné přijmout jakákoli opatření k usnadnění těchto technických řešení.

Do … *[**šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost**]* a ***každý následující rok až do … [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]*** orgán ESMA ve spolupráci s orgány EIOPA a EBA a s ESRB předloží Komisi zprávu, která posoudí:

a) zda ústřední protistrany, členové clearingových systémů a složky penzijního systému ***vynaložily odpovídající úsilí*** a vypracovali schůdná technická řešení pro účast složek penzijního systému na clearingu prováděném ústřední protistranou prostřednictvím poskytování hotovostního a nehotovostního kolaterálu jako variačních marží, včetně důsledků těchto řešení pro likviditu trhů a jejich procykličnosti a ***jejich možných právních a dalších důsledků***;

b) objem a povahu činnosti složek penzijního systému na trzích s OTC deriváty, u nichž se provádí, resp. neprovádí clearing, v členění podle kategorií aktiv, a dále související systémové riziko pro finanční systém;

c) důsledky toho, že složky penzijního systému budou plnit požadavky na clearing, pro jejich investiční strategie, včetně případných změn v alokaci jejich hotovostních a nehotovostních aktiv;

d) důsledky clearingových prahů uvedených čl. 10 odst. 4 pro složky penzijního systému;

e) dopad jiných právních požadavků na rozdíl v nákladech mezi obchody s OTC deriváty, u nichž se provádí, resp. neprovádí clearing, včetně maržových požadavků na deriváty, u nichž se clearing neprovádí, a výpočtu pákového poměru provedeného podle nařízení (EU) č. 575/2013;

f) zda jsou v budoucnu nutná opatření, která by usnadnila clearingové řešení pro složky penzijního systému.

Komise v souladu s článkem 82 přijme akt v přenesené pravomoci prodlužující tříletou dobu uvedenou v čl. 89 odst. 1 jednorázově o dva roky, pokud dospěje k závěru, že nebylo vypracováno žádné schůdné technické řešení a že se nemění negativní dopad derivátových smluv, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, na důchodové dávky budoucích důchodců.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Do … *[**dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost**]* Komise:

a) předloží návrh na závazné řešení odlišné od stálých či dalších dočasných výjimek pro složky penzijního systému z povinnosti clearingu, pokud se domnívá, že zúčastněné strany žádné řešení nenalezly; nebo

b) ***přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 82, kterým se dvouletá doba*** uvedená v čl. 89 odst. 1 ***jednorázově prodlouží o jeden rok, pouze pokud se domnívá, že zúčastněné strany se na řešení dohodly a že je zapotřebí dodatečná lhůta k jeho provedení; nebo***

c) nechá výjimku uplynout a zároveň vybídne zúčastněné strany, aby před tím uplatnily své řešení, pokud se domnívá, že bylo nalezeno.“

ca) **vkládají se nové odstavce, které znějí:**

„3a. **Do … [tři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komise v souladu s článkem 82 přijme akt v přenesené pravomoci prodlužující tříletou dobu uvedenou v čl. 89 odst. 1a jednorázově o dva roky, pouze pokud dospěje k závěru, že malé složky penzijního systému uvedené v čl. 89 odst. 1a vynaložily odpovídající úsilí o vytvoření vhodných technických řešení a že se nemění negativní dopad derivátových smluv, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, na důchodové dávky důchodců;**

3b. Orgán ESMA předloží do [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komisi zprávu, v níž posoudí, zda by seznam finančních nástrojů, jež lze považovat za vysoce likvidní finanční nástroje s minimálním úvěrovým a tržním rizikem, v souladu s článkem 47 mohl být rozšířen a zda by tento seznam mohl zahrnovat jeden či více fondů peněžního trhu povolených na základě nařízení (EU) 2017/1131.“;

e) **doplňují se nové odstavce, které znějí:**

„6. **Do … [šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě o sladění obchodní povinnosti pro deriváty podle nařízení (EU) č. 600/2014 se změnami provedenými podle nařízení (EU) 2018 /… [toto pozměňující nařízení] ve vztahu k povinnosti clearingu pro deriváty, zejména pokud jde o typy subjektů, jež povinnosti clearingu podléhají, jakož i o mechanismus pozastavení. Bude-li taková harmonizace považována za nezbytnou a vhodnou, ke zprávě bude připojen legislativní návrh zavádějící nezbytné změny.**

7. Do … [18 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] orgán ESMA ve spolupráci s orgány EIOPA a EBA předloží Komisi zprávu, v níž posoudí, zda byla zásada spravedlivých, přiměřených, nediskriminačních a transparentních obchodních podmínek uvedených v čl. 4 odst. 3a účinná při usnadnění přístupu ke clearingu.

Komise do … [dva měsíce ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, zda byla zásada spravedlivých, přiměřených, nediskriminačních a transparentních obchodních podmínek účinná při usnadnění přístupu ke clearingu, a v níž budou obsaženy případné návrhy na zkvalitnění této zásady. Tato zpráva zohlední závěry zprávy uvedené v prvním pododstavci a bude k ní případně připojen legislativní návrh.

8. Do … [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komise vypracuje zprávu, v níž posoudí, zda by obchody, jež přímo vyplývají ze snížení rizika v oblasti vypořádání obchodů, včetně komprese portfolií, měly být osvobozeny od povinnosti clearingu uvedené v čl. 4 odst. 1. V této zprávě Komise zejména provede analýzu míry, v jaké tyto obchody zmírňují rizika, konkrétně úvěrové riziko a operační riziko protistrany, stejně jako potenciál pro obcházení povinnosti clearingu a odrazující potenciál clearingu prováděného ústřední protistranou. Komise tuto zprávu spolu s dalšími případnými návrhy předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Aby Komisi při vypracovávání zprávy uvedené v prvním pododstavci poskytl součinnost, orgán ESMA do … [šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] ve spolupráci s ESRB předloží Komisi zprávu, v níž posoudí, zda by obchody, jež přímo vyplývají ze snížení rizika v oblasti vypořádání obchodů, včetně komprese portfolií, měly být osvobozeny od povinnosti clearingu. Tato zpráva prozkoumá kompresi portfolií a jiná dostupné možnosti snížení rizika v oblasti vypořádání obchodů nezasahující do tvorby ceny, jež snižují netržní rizika v portfoliích derivátů, a přitom při nich nedochází ke změně tržního rizika těchto portfolií, například pokud jde o vyrovnávací obchody. Vysvětlí se v ní také účel a fungování takových jednotlivých snížení rizika v oblasti vypořádání obchodů, míra, v jaké snižují rizika, zejména úvěrové riziko protistrany a provozní riziko, a vyhodnotí se potřeba provádět clearing takových obchodů, nebo zda by měly být vyňaty z povinnosti clearingu, s ohledem na řízení systémového rizika. Posoudí se v ní rovněž to, do jaké míry může vynětí z povinnosti clearingu u takových služeb odrazovat od clearingu prováděného ústřední protistranou a do jaké míry může mít za následek, že budou smluvní strany povinnost clearingu obcházet.

9. Kromě jiného na základě zjištění, která vzešla z veřejné konzultace Komise týkající se kontroly účelnosti oznamování orgánům dohledu a která byla zveřejněna dne 1. prosince 2017, jakož i na základě zprávy předložené orgánem ESMA podle druhého pododstavce, Komise do [12 měsíců ode dne vstupu v platnost tohoto pozměňujícího nařízení] přezkoumá uplatňování ustanovení čl. 9 odst. 1a a podá o něm zprávu. Komise tuto zprávu spolu s dalšími případnými návrhy předloží Evropskému parlamentu a Radě. Při přezkumu uplatňování čl. 9 odst. 1a Komise posoudí, zda povinnost oznamovat obchody podle článku 26 nařízení (EU) č. 600/2014 nevede ke zbytečnému zdvojování oznamování obchodů u derivátů, které nejsou OTC, a zda by požadavek na zprávu o obchodu, který není OTC, podle čl. 9 odst. 1a nemohl být omezen bez zbytečné ztráty informací s ohledem na zjednodušení oznamovacích řetězců, pokud jde o deriváty, které nejsou OTC, pro všechny smluvní strany, a zejména pro nefinanční smluvní strany nepodléhající povinnosti clearingu uvedené v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci.

Orgán ESMA ve spolupráci s ESRB do … [šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] předloží Komisi zprávu, v níž posoudí:

a) soulad mezi požadavky na oznamování pro deriváty, které nejsou OTC, podle nařízení (EU) č. 600/2014 a podle článku 9 tohoto nařízení, a to jak ve smyslu údajů o oznamované derivátové smlouvě, tak pokud jde o přístup k údajům ze strany příslušných subjektů;

b) zda je možné sladit oznamovací povinnosti pro deriváty, které nejsou OTC, podle nařízení (EU) č. 600/2014 a podle článku 9 tohoto nařízení, jak ve smyslu údajů o oznamované derivátové smlouvě, tak pokud jde o přístup k údajům ze strany příslušných subjektů; a

c) proveditelnost zjednodušení oznamovacích řetězců pro všechny smluvní strany včetně všech nepřímých klientů s přihlédnutím k potřebě včasného podání oznámení a také k aktům a opatřením přijatým podle čl. 4 odst. 4 a čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) č. 600/2014.“

20) v čl. 89 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Do ***[dva roky ode dne vstupu v platnost tohoto pozměňujícího nařízení]*** se povinnost clearingu stanovená v článku 4 nevztahuje na OTC derivátové smlouvy, které jsou objektivně měřitelné jako snižující investiční rizika přímo související s finanční solventností složek penzijního systému, a na subjekty zřízené pro účely poskytování náhrady členům složek penzijního systému v případě selhání složky penzijního systému.

Složky penzijního systému, ústřední protistrany a členové clearingového systému vynaloží veškeré úsilí, aby přispěli k vypracování technických řešení, která usnadní clearing těchto OTC derivátových smluv prováděný složkami penzijního systému.

Komise zřídí skupinu odborníků tvořenou zástupci složek penzijního systému a ústředních protistran, členy clearingového systému a dalšími stranami, kterých se tato technická řešení týkají, aby mohla sledovat jejich úsilí a posuzovat jejich pokrok při vytváření technických řešení, která usnadní clearing těchto OTC derivátových smluv prováděný složkami penzijního systému. Tato skupina odborníků se bude scházet alespoň každých šest měsíců. Komise posoudí úsilí vynaložené složkami penzijního systému, ústředními protistranami a členy clearingového systému v rámci přípravy své zprávy podle čl. 85 odst. 2 prvního pododstavce.“;

20a) **V článku 89 se vkládá nový odstavec, který zní:**

„1a. **Aniž je dotčeno ustanovení odstavce 1, povinnost clearingu stanovená v článku 4 se po dobu … [tři roky ode dne vstupu v platnost tohoto pozměňujícího nařízení] nebude vztahovat na OTC derivátové smlouvy, které jsou objektivně měřitelné jako snižující investiční rizika přímo související s finanční solventností složek penzijního systému spadajících do kategorie malých složek penzijního systému, a na subjekty zřízené pro účely poskytování náhrady členům těchto složek penzijního systému v případě selhání dané složky penzijního systému.**

Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 82 s cílem doplnit toto nařízení určením toho, které složky penzijního systému lze považovat za malé složky penzijního systému v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce, a zohlední přitom, že kategorie malých složek penzijního systému nesmí představovat více než 5 % OTC derivátových smluv, které malé složky penzijního systému uzavřely.“;

21) Příloha I se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije od … [pět měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Aniž je dotčen druhý odstavec tohoto článku, ustanovení čl. 1 odst. 7 písm. d) a čl. 1 odst. 8, 10 a 11 se použijí od *[šest měsíců* ***ode dne*** *vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]* a ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. c), čl. 1 odst. 7 písm. e), čl. 1 odst. 9, čl. 1 odst. 12 písm. b) a c) a čl. 1 odst. 16 se použijí od *[18 měsíců* ***ode dne*** *vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]*.

Pokud toto nařízení vstoupí v platnost po 16. srpnu 2018, uplatní se čl. 89 odst. 1 zpětně na všechny OTC derivátové smlouvy uzavřené složkami penzijního systému po 16. srpnu 2018 a před datem vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V … dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

PŘÍLOHA

Příloha I se mění takto:

1) v oddíle I se doplňují nová písmena i), j) a k), která znějí:

„i) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 9 písm. a) tím, že nestanovil náležité postupy sesouhlasování údajů mezi registry obchodních údajů;

j) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 9 písm. b) tím, že nestanovil náležité postupy k zajištění úplnosti a správnosti oznamovaných údajů;

k) registr obchodních údajů porušuje čl. 78 odst. 9 písm. c) tím, že nestanovil náležité zásady pro řádný přenos údajů do jiných registrů obchodních údajů, pokud o to smluvní strany nebo ústřední protistrany uvedené v článku 9 požádají nebo pokud je to nutné z jiných důvodů.“;

2) v oddíle IV se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) registr obchodních údajů porušuje čl. 55 odst. 4 tím, že neinformuje v řádné lhůtě orgán ESMA o zásadních změnách podmínek pro svou registraci.“.

P8_TA(2018)0245

Společná pravidla v oblasti civilního letectví a Agentura Evropské unie pro bezpečnost letectví ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví, kterým se ruší nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2020/C 28/16)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2015)0613),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 100 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0389/2015),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na odůvodněná stanoviska předložená italským Senátem a maltským parlamentem v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality uvádějící, že návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. prosince 2016 ([1]),

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 12. října 2016 ([2]),

— s ohledem na předběžnou dohodu přijatou příslušným výborem podle čl. 69f odst. 4 jednacího řádu a s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 22. prosince 2017 zavázal schválit postoj Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 59 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A8-0364/2016),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 75, 10.3.2017, s. 111.
([2]) Úř. věst. C 88, 21.3.2017, s. 69.

Úterý, 12. června 2018

P8_TC1-COD(2015)0277

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. června 2018 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/… o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví, kterým se mění nařízení (ES) č. 2111/2005, (ES) č. 1008/2008, (EU) č. 996/2010, (EU) č. 376/2014 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU a 2014/53/EU a kterým se zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 a (ES) č. 216/2008 a nařízení Rady (EHS) č. 3922/91

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) 2018/1139.)

P8_TA(2018)0246

Emise CO_2 a spotřeba paliva u nových těžkých vozidel ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2018 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o sledování a vykazování emisí CO_2 a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2020/C 28/17)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2017)0279),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0168/2017),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 18. října 2017 ([1]),

— po konzultaci s Výborem regionů,

— s ohledem na předběžnou dohodu přijatou příslušným výborem podle čl. 69f odst. 4 jednacího řádu a s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 20. dubna 2018 zavázal schválit postoj Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 59 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanovisko Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A8-0010/2018),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. bere na vědomí prohlášení Komise, která jsou přílohou tohoto usnesení,

3. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;

4. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 81, 2.3.2018, s. 95.

Úterý, 12. června 2018

P8_TC1-COD(2017)0111

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 12. června 2018 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) …/2018 o sledování a vykazování emisí CO_2 a spotřeby paliva u nových těžkých vozidel

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) 2018/956.)

PŘÍLOHA K LEGISLATIVNÍMU USNESENÍ

PROHLÁŠENÍ KOMISE

Návrh norem CO_2 pro těžká vozidla

Jak bylo oznámeno dne 8. listopadu 2017 ve sdělení „*Jak dosáhnout nízkoemisní mobility – Evropská unie, která chrání naši planetu, posiluje postavení spotřebitelů a brání svůj průmysl a pracovníky*“ (COM(2017)0675), Komise hodlá v první polovině května 2018 předložit třetí balíček opatření v oblasti mobility, který obsahuje též návrh na stanovení norem pro emise oxidu uhličitého z nákladních vozidel.

Harmonogram pro vývoj nástroje VECTO / certifikačního nařízení

Komise pokračuje v technickém vývoji nástroje pro výpočet spotřeby energie vozidla (VECTO) tak, aby zahrnoval od roku 2020 nové známé technologie a také další druhy vozidel, konkrétně od roku 2020 zbývající nákladní automobily, autobusy a autokary a od roku 2021 přípojná vozidla.

Další informace o vývoji nástroje VECTO, jakož i o změně nařízení (EU) 2017/2400, budou zveřejněny na příslušných internetových stránkách Komise s cílem pravidelně informovat zúčastněné strany a hospodářské subjekty.

Vývoj zkoušky shodnosti vozidel při provozu na silnici v rámci certifikačního nařízení

Komise uznává význam spolehlivých a reprezentativních údajů o emisích CO_2 a spotřebě paliva těžkých vozidel.

Nařízení (EU) 2017/2400 by proto mělo být doplněno o postup pro ověřování a zajištění shodnosti, pokud jde o používání nástroje VECTO, jakož i o vlastnosti příslušných konstrukčních částí, samostatných technických celků a systémů související s CO_2 a spotřebou paliva. O tomto postupu ověřování, který by měl zahrnovat zkoušení těžkých vozidel ve výrobě při provozu na silnici, se má podle plánu hlasovat v Technickém výboru pro motorová vozidla před koncem roku 2018.

Uvedený postup ověřování má rovněž sloužit jako základ pro budoucí zkoušku pro ověření výkonu vozidel v provozu, které by prováděli výrobci a orgány příslušné pro schvalování typu nebo nezávislé třetí strany.

Středa, 13. června 2018

P8_TA(2018)0249

Složení Evropského parlamentu ***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Evropské rady, kterým se stanoví složení Evropského parlamentu (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE))

(Souhlas)

(2020/C 28/18)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Evropské rady (00007/2018),

— s ohledem na žádost o udělení souhlasu, kterou předložila Evropská rada v souladu s čl. 14 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o Evropské unii (C8-0216/2018),

— s ohledem na své usnesení ze dne 7. února 2018 o složení Evropského parlamentu a návrh rozhodnutí Evropské rady, který je k němu připojen ([1]),

— s ohledem na čl. 99 odst. 1 a 4 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro ústavní záležitosti (A8-0207/2018),

1. uděluje souhlas s návrhem rozhodnutí Evropské rady;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Evropské radě a pro informaci Komisi a vládám a parlamentům členských států.

([1]) Přijaté texty, P8_TA(2018)0029.

Středa, 13. června 2018

P8_TA(2018)0250

Insolvenčním řízení: aktualizace příloh nařízení ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se nahrazuje příloha A nařízení (EU) 2015/848 o insolvenčním řízení (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2020/C 28/19)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2017)0422),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 81 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0238/2017),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 23. května 2018 zavázal schválit postoj Evropského parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 59 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti (A8-0174/2018),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

Středa, 13. června 2018

P8_TC1-COD(2017)0189

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2018 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/…, kterým se nahrazují přílohy A a B nařízení (EU) 2015/848 o insolvenčním řízení

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) 2018/946.)

P8_TA(2018)0251

Dohoda mezi EU a Islandem o doplňkových pravidlech v oblasti vnějších hranic a víz na období 2014–2020 ***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření, jménem Evropské unie, Dohody mezi Evropskou unií a Islandem o doplňkových pravidlech týkajících se nástroje pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz jako součásti Fondu pro vnitřní bezpečnost na období 2014–2020 (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE))

(Souhlas)

(2020/C 28/20)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (09228/2017),

— s ohledem na návrh Dohody mezi Evropskou unií a Islandem o doplňkových pravidlech týkajících se nástroje pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz jako součásti Fondu pro vnitřní bezpečnost na období 2014–2020 (09253/2017),

— s ohledem na žádost o udělení souhlasu, kterou předložila Rada v souladu s čl. 77 odst. 2 a čl. 218 odst. 6 druhým pododstavce písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C8-0101/2018),

— s ohledem na čl. 99 odst. 1 a 4 a čl. 108 odst. 7 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A8-0196/2018),

1. uděluje souhlas s uzavřením dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vládám a parlamentům členských států a Islandu.

Středa, 13. června 2018

P8_TA(2018)0252

Dohoda mezi EU a Švýcarskem o doplňkových pravidlech v oblasti vnějších hranic a víz na období 2014–2020 ***

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření jménem Evropské unie Dohody mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o doplňkových pravidlech týkajících se nástroje pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz jako součásti Fondu pro vnitřní bezpečnost na období 2014–2020 (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE))

(Souhlas)

(2020/C 28/21)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (06222/2018),

— s ohledem na návrh Dohody mezi Evropskou unií a Švýcarskou konfederací o doplňkových pravidlech týkajících se nástroje pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz jako součásti Fondu pro vnitřní bezpečnost na období 2014–2020 (06223/2018),

— s ohledem na žádost o udělení souhlasu, kterou předložila Rada v souladu s čl. 77 odst. 2 a čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C8-0119/2018),

— s ohledem na čl. 99 odst. 1 a 4 a čl. 108 odst. 7 jednacího řádu,

— s ohledem na doporučení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A8-0195/2018),

1. uděluje souhlas s uzavřením dohody;

2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vládám a parlamentům členských států a Švýcarské konfederace.

Středa, 13. června 2018

P8_TA(2018)0253

Provedení některých ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému v Bulharsku a Rumunsku *

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 k návrhu rozhodnutí Rady o uvedení v účinnost některých ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému v Bulharské republice a Rumunsku (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS))

(Konzultace)

(2020/C 28/22)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Rady (15820/1/2017),

— s ohledem na čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C8-0017/2018),

— s ohledem na článek 78c jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A8-0192/2018),

1. schvaluje návrh Rady;

2. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;

3. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit znění schválené Parlamentem;

4. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

Středa, 13. června 2018

P8_TA(2018)0255

Další makrofinanční pomoc Ukrajině ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2018 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o poskytnutí další makrofinanční pomoci Ukrajině (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2020/C 28/23)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2018)0127),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a čl. 212 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0108/2018),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady přijaté současně s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 778/2013/EU ze dne 12. srpna 2013 o poskytnutí další makrofinanční pomoci Gruzii [1],

— s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 29. května 2018 zavázal schválit tento postoj podle čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 59 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro mezinárodní obchod a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A8-0183/2018),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. schvaluje společné prohlášení Parlamentu, Rady a Komise, které je přílohou tohoto usnesení;

3. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;

4. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

[1] Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 15.

P8_TC1-COD(2018)0058

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 13. června 2018 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/… o poskytnutí další makrofinanční pomoci Ukrajině

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) 2018/947.)

Středa, 13. června 2018

PŘÍLOHA K LEGISLATIVNÍMU USNESENÍ SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU, RADY A KOMISE

Parlament, Rada a Komise připomínají, že nezbytnou podmínkou pro poskytnutí makrofinanční pomoci je, že země přijímající pomoc respektuje účinné demokratické mechanismy, včetně parlamentního systému založeného na pluralitě politických stran, jakož i zásady právního státu, a že zaručuje dodržování lidských práv.

Komise a Evropská služba pro vnější činnost sledují plnění této nezbytné podmínky po celou dobu poskytování makrofinanční pomoci Unie.

Vzhledem k nesplněným podmínkám týkajícím se boje proti korupci a následnému zrušení třetí splátky předchozího programu makrofinanční pomoci podle rozhodnutí (EU) 2015/601 Evropský parlament, Rada a Komise zdůrazňují, že poskytnutí další makrofinanční pomoci bude podmíněno dosažením pokroku v boji proti korupci na Ukrajině. Hospodářská politika a finanční podmínky chystaného memoranda o porozumění mezi Evropskou unií a Ukrajinou by proto měly zahrnovat mj. povinnost posílit řádnou správu věcí veřejných, správní kapacity a institucionální uspořádání pro boj proti korupci na Ukrajině, zejména pokud jde o systém ověřování majetkových přiznání, ověřování údajů o skutečných vlastnících společností a dobře fungující specializovaný protikorupční soud v souladu s doporučeními Benátské komise. Posoudit by se měly také podmínky pro boj proti praní peněz a vyhýbání se daňovým povinnostem. Nejsou-li tyto podmínky splněny, Komise v souladu s čl. 4 odst. 4 vyplácení makrofinanční pomoci Unie pozastaví nebo zruší.

Komise jednak pravidelně informuje Evropský parlament a Radu o vývoji souvisejícím s makrofinanční pomocí a poskytuje jim příslušné dokumenty, jednak při každé výplatě veřejně podává zprávu o splnění všech podmínek týkajících se hospodářské politiky a financí, které jsou na tuto výplatu navázané, a to zejména těch podmínek, které se týkají předcházení korupce.

Evropský parlament, Rada a Komise připomínají, že tato makrofinanční pomoc Ukrajině by měla podpořit hodnoty sdílené s Evropskou unií, včetně udržitelného a sociálně odpovědného rozvoje vedoucího k vytváření pracovních příležitostí a snižování chudoby, a také závazek k silné občanské společnosti. Komise doplní návrh prováděcího rozhodnutí Komise, kterým se schvaluje memorandum o porozumění, o analýzu očekávaných sociálních dopadů makrofinanční pomoci. V souladu s nařízením (EU) č. 182/2011 bude tato analýza předložena Výboru členských států a zpřístupněna Parlamentu a Radě prostřednictvím rejstříku činnosti výborů.

P8_TA(2018)0263

Test přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání ***I

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2020/C 28/24)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2016)0822),

— s ohledem na čl. 294 odst. 2 a článek 46, čl. 53 odst. 1 a článek 62 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C8-0012/2017),

— s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na odůvodněná stanoviska předložená německým Spolkovým sněmem, německou Spolkovou radou, francouzským Národním shromážděním, francouzským Senátem a rakouskou Spolkovou radou v rámci protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality uvádějící, že návrh legislativního aktu není v souladu se zásadou subsidiarity,

— s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 31. května 2017 ([1]),

— s ohledem na předběžnou dohodu přijatou příslušným výborem podle čl. 69f odst. 4 jednacího řádu a s ohledem na to, že se zástupce Rady dopisem ze dne 20. dubna 2018 zavázal schválit postoj Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na článek 59 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A8-0395/2017),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;

2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

([1]) Úř. věst. C 288, 31.8.2017, s. 43.

Čtvrtek, 14. června 2018

P8_TC1-COD(2016)0404

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 14. června 2018 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/… o testu přiměřenosti před přijetím nové právní úpravy povolání

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem a Radou, postoj Parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) 2018/958.)

P8_TA(2018)0264

Užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží ***I

Pozměňovací návrhy přijaté Evropským parlamentem dne 14. června 2018 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/1/ES o užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD)) ([1])

(Řádný legislativní postup: první čtení)

(2020/C 28/25)

Pozměňovací návrh 1

Návrh směrnice

Bod odůvodnění 2

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(2) Užívání najatých vozidel může snížit náklady podniků přepravujících zboží pro vlastní nebo cizí potřebu a současně zvýšit jejich provozní flexibilitu. Může proto přispět ke zvýšení produktivity a konkurenceschopnosti dotčených podniků. Kromě toho, vzhledem k tomu, že najatá vozidla jsou zpravidla novější než průměrný vozový park, ***jsou rovněž*** bezpečnější a méně znečišťující.	(2) Užívání najatých vozidel může snížit náklady podniků přepravujících zboží pro vlastní nebo cizí potřebu a současně zvýšit jejich provozní flexibilitu. Může proto přispět ke zvýšení produktivity a konkurenceschopnosti dotčených podniků. Kromě toho, vzhledem k tomu, že najatá vozidla jsou zpravidla novější než průměrný vozový park, ***mohou být často*** bezpečnější a méně znečišťující.

Pozměňovací návrh 2

Návrh směrnice

Bod odůvodnění 3

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(3) Směrnice 2006/1/ES neumožňuje podnikům plně využívat výhod souvisejících s užíváním najatých vozidel. Uvedená směrnice umožňuje členským státům omezit užívání najatých vozidel, jejichž maximální celková přípustná hmotnost překračuje šest tun, pro dopravu pro vlastní potřebu ***tuzemskými podniky***. Kromě toho se od členských států nevyžaduje, aby umožnily užívání najatého vozidla na svých územích, pokud bylo toto vozidlo registrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy v jiném členském státě, než je stát, v němž je usazen podnik, který jej najímá.	(3) Směrnice 2006/1/ES neumožňuje podnikům plně využívat výhod souvisejících s užíváním najatých vozidel. Uvedená směrnice umožňuje členským státům omezit užívání najatých vozidel, jejichž maximální celková přípustná hmotnost překračuje šest tun, pro dopravu pro vlastní potřebu ***podniky usazenými na jejich území***. Kromě toho se od členských států nevyžaduje, aby umožnily užívání najatého vozidla na svých územích, pokud bylo toto vozidlo registrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy v jiném členském státě, než je stát, v němž je usazen podnik, který jej najímá.

([1]) Věc byla vrácena příslušnému výboru pro účely interinstitucionálních jednání podle čl. 59 odst. 4 čtvrtého pododstavce (A8-0193/2018).

Čtvrtek, 14. června 2018

Pozměňovací návrh 3

Návrh směrnice

Bod odůvodnění 4 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(4a) Členským státům by nemělo být umožněno omezovat na svém území užívání vozidel najatých podnikem, který je řádně usazen na území jiného členského státu, pokud je dotčené vozidlo zaregistrováno a splňuje provozní normy a bezpečnostní požadavky, nebo bylo uvedeno do provozu v souladu se zákony kteréhokoli členského státu a získalo oprávnění umožňující jeho provozování v členském státě, v němž je příslušný podnik usazen.

Pozměňovací návrh 4

Návrh směrnice

Bod odůvodnění 5

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(5) Úroveň zdanění silniční přepravy se v rámci Unie stále značně liší. Z tohoto důvodu některá omezení, která mají rovněž nepřímý dopad na svobodu poskytování služeb v oblasti nájmu vozidel, zůstávají odůvodněna, ***neboť mají za cíl zabránit*** daňovým nerovnostem. Členské státy by proto měly mít možnost omezit dobu, po ***kterou*** vozidlo ***najaté*** v jiném členském státě, ***než je stát, v němž je usazen podnik, který jej najímá***, ***může být užíváno*** na jejich území.	(5) Úroveň zdanění silniční přepravy se v rámci Unie stále značně liší. Z tohoto důvodu některá omezení, která mají rovněž nepřímý dopad na svobodu poskytování služeb v oblasti nájmu vozidel, zůstávají odůvodněna ***pro účely zabránění*** daňovým nerovnostem. Členské státy by proto měly mít možnost ***za podmínek stanovených v této směrnici*** omezit dobu, po ***niž mohou podniky, které jsou v nich usazeny, využívat najaté*** vozidlo ***zaregistrované nebo uvedené do provozu*** v jiném členském státě ***na jejich území. Mělo by jim být rovněž umožněno omezit počet takových vozidel, která si smí najmout podnik usazený na jejich území.***

Pozměňovací návrh 5

Návrh směrnice

Bod odůvodnění 5 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(5a) Pro účely prosazování těchto opatření by měly být do vnitrostátního elektronického rejstříku členských států zřízeného nařízením (ES) č. 1071/2009 zaneseno registrační číslo najatého vozidla. Příslušné orgány členského státu usazení, které byly informovány o využívání vozidla, které si podnikatel najal a které bylo zaregistrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy jiného členského státu, by o tom měly informovat příslušné orgány tohoto druhého členského státu. Pro tyto účely by členské státy měly využívat systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI).

Pozměňovací návrh 6

Návrh směrnice

Bod odůvodnění 6 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	(6a) ***V zájmu zachování provozních norem, splnění bezpečnostních požadavků a zajištění důstojných pracovních podmínek pro řidiče je důležité, aby dopravci měli zaručený přístup ke svým aktivům a přímé podpůrné infrastruktuře v zemi, v níž vykonávají svou činnost.***

Pozměňovací návrh 7

Návrh směrnice

Bod odůvodnění 7

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
(7) Provádění a účinky této směrnice by měly být monitorovány Komisí a Komise by je měla zdokumentovat ***ve zprávě***. ***Veškerá*** další ***budoucí*** opatření v této oblasti by měla být posuzována na základě této zprávy.	(7) Provádění a účinky této směrnice by měly být monitorovány Komisí a Komise by je měla zdokumentovat ***nejpozději tři roky ode dne, kdy skončí lhůta pro provedení směrnice. Tato zpráva by měla náležitě zohlednit dopady na bezpečnost silničního provozu, daňové příjmy a životní prostředí. Zpráva by rovněž měla vyhodnotit všechny případy porušování této směrnice, včetně přeshraničního porušování. Potřeba zavést do budoucna*** další opatření v této oblasti by měla být posuzována na základě této zprávy.

Pozměňovací návrh 8

Návrh směrnice

Čl. 1 – odst. 1 – bod 1 – písm. a – bod ii

Směrnice 2006/1/ES

Čl. 2 – odst. 1 – písm. a

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
a) je vozidlo registrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy členského státu;	a) je vozidlo registrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy ***kteréhokoli*** členského státu, ***včetně provozních norem a bezpečnostních požadavků***;

Čtvrtek, 14. června 2018

Pozměňovací návrh 9

Návrh směrnice

Čl. 1 – odst. 1 – bod 1 – písm. b

Směrnice 2006/1/ES

Čl. 2 – odst. 1 – písm. b

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:	***vypouští se***
„1a. Pokud vozidlo není registrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy členského státu, v němž je usazen podnik najímající vozidlo, mohou členské státy omezit dobu užívání najatého vozidla na svém území. Členské státy nicméně v takovém případě umožní jeho užívání alespoň po dobu čtyř měsíců v jakémkoli daném kalendářním roce.“	

Pozměňovací návrh 10

Návrh směrnice

Čl. 1 – odst. 1 – bod 2

Směrnice 2006/1/ES

Čl. 3 – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že jejich ***podniky*** mohou pro silniční přepravu zboží používat najatá vozidla za stejných podmínek jako vozidla těmto podnikům patřící, a to pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 2.	***1.*** Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že ***podniky usazené na*** jejich ***území*** mohou pro silniční přepravu zboží používat najatá vozidla za stejných podmínek jako vozidla těmto podnikům patřící, a to pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 2.***“***

Pozměňovací návrh 11

Návrh směrnice

Čl. 1 – odst. 1 – bod 2

Směrnice 2006/1/ES

Čl. 3 – odst. 1 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	1a. Je-li vozidlo registrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy jiného členského státu, může členský stát, v němž je podnik usazen:
	a) omezit období, po něž může být dané najaté vozidlo užíváno na jeho území, pokud umožní užívání najatého vozidla po dobu alespoň čtyř po sobě následujících měsíců v kterémkoli kalendářním roce; v tomto případě může být požadováno, aby doba platnosti smlouvy o pronájmu nepřesahovala časový limit stanovený členským státem;
	b) omezit počet najatých vozidel, která může každý podnik využívat, za předpokladu, že umožní využívání počtu vozidel odpovídajícího nejméně 25 % celkového vozového parku vozidel pro přepravu zboží vlastněného tímto podnikem ke dni 31. prosince roku předcházejícího roku podání žádosti o povolení; v tomto případě se podniku, jehož celkový vozový park čítá více než jedno a méně než čtyři vozidla, povolí používat alespoň jedno takové najaté vozidlo.“

Čtvrtek, 14. června 2018

Pozměňovací návrh 12

Návrh směrnice

Čl. 1 – odst. 1 – bod 2 a (nový)

Směrnice 2006/1/ES

Článek 3 a (nový)

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
	2a) Vkládá se nový článek 3a, který zní:
	„Článek 3a
	1. Informace o registračním čísle najatého vozidla se zanesou do vnitrostátního elektronického rejstříku, jak je definováno v nařízení (ES) č. 1071/2009 [1].
	2. Příslušné orgány členského státu usazení podnikatele, které byly informovány o využívání vozidla, které si tento podnikatel najal a které bylo zaregistrováno nebo uvedeno do provozu v souladu s právními předpisy jiného členského státu, o tom informují příslušné orgány tohoto druhého členského státu.
	3. Správní spolupráce podle odstavce 2 probíhá prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) zavedeného nařízením (EU) č. 1024/2012 [2].
	(*) ***Odkazuje se na článek 16 nařízení (ES) č. 1071/2009 při zohlednění většího rozsahu informací, které mají být podle návrhu Komise zaznamenávány.***
	(**) ***Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s.1.***“

Pozměňovací návrh 13

Návrh směrnice

Čl. 1 – odst. 1 – bod 3

Směrnice 2006/1/ES

Čl. 5 a – odst. 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Do ***[vložte datum 5 let*** po uplynutí lhůty pro provedení směrnice] Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě o provádění a účincích této směrnice. Zpráva bude zahrnovat informace o užívání vozidel najatých v jiném členském státě, než je členský stát, v němž je usazen podnik najímající vozidlo. Na základě této zprávy Komise posoudí, zda je nutné navrhnout dodatečná opatření.	Do … ***[3 roky*** po uplynutí lhůty pro provedení ***této pozměňující*** směrnice] Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě o provádění a účincích této směrnice. Zpráva bude zahrnovat informace o užívání vozidel najatých v jiném členském státě, než je členský stát, v němž je usazen podnik najímající vozidlo. ***Zpráva věnuje zvláštní pozornost dopadům na bezpečnost silničního provozu, daňové příjmy (včetně otázky daňových nerovností) a prosazování pravidel pro kabotáž podle nařízení (ES) č. 1072/2009.*** Na základě této zprávy Komise posoudí, zda je nutné navrhnout dodatečná opatření.

Pozměňovací návrh 14

Návrh směrnice

Čl. 2 – odst. 1 – pododstavec 1

Znění navržené Komisí	*Pozměňovací návrh*
Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ***[vložte datum 18*** měsíců po vstupu ***v*** platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.	Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do … ***[20*** měsíců po vstupu ***této směrnice v*** platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Čtvrtek, 14. června 2018

P8_TA(2018)0265

Námitka k aktu v přenesené pravomoci: opatření pro zachování rybolovných zdrojů za účelem ochrany mořského prostředí v Severním moři

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. června 2018 o nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) ze dne 2. března 2018, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/118, kterým se zavádějí opatření pro zachování rybolovných zdrojů za účelem ochrany mořského prostředí v Severním moři (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))

(2020/C 28/26)

Evropský parlament,

— s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (C(2018)01194),

— s ohledem na článek 290 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ([1]), a zejména na čl. 11 odst. 2 a čl. 46 odst. 5 tohoto nařízení,

— s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/118 ze dne 5. září 2016, kterým se zavádějí opatření pro zachování rybolovných zdrojů za účelem ochrany mořského prostředí v Severním moři ([2]),

— s ohledem na návrh usnesení Výboru pro rybolov,

— s ohledem na čl. 105 odst. 3 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že podle čl. 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) ([3]), mají členské státy povinnost dosáhnout do roku 2020 dobrého ekologického stavu mořských vod a že čl. 2 odst. 5 písm. j) nařízení (EU) č. 1380/2013 vyžaduje, aby společná rybářská politika k tomuto cíli přispěla;

B. vzhledem k tomu, že Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství (VTHVR) ve svých závěrech k příslušným vědeckým doporučením ([4]) vyjádřil řadu obav týkajících se účinnosti navrhovaných opatření pro chráněné druhy a přírodní stanoviště a celistvost mořského dna; vzhledem k tomu, že tyto obavy nebyly plně reflektovány v bodech odůvodnění k nařízení v přenesené pravomoci, které je předmětem přezkumu;

C. vzhledem k tomu, že výbor VTHVR ve svých vědeckých doporučeních rovněž poznamenal, že číselné údaje týkající se dané rybářské činnosti, z nichž navrhovaná opatření vycházejí, jsou z let 2010–2012, a mohou být tudíž zastaralé;

D. vzhledem k tomu, že nespecifikovaný počet plavidel, jichž by se týkaly částečně dočasné výjimky podle článků 3b, 3c a 3e nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/118, ve znění nařízení v přenesené pravomoci, které je předmětem přezkumu, by mohl mít dopad na účinnost navrhovaných opatření;

([1]) Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) Úř. věst. L 19, 25.1.2017, s. 10.
([3]) Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19.
([4]) Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství (VTHVR) (2017), zpráva z 54. plenárního zasedání (PLEN-17-01).

E. vzhledem k tomu, že definice „alternativního lovného zařízení s dopadem na mořské dno“ uvedená v bodě 2 článku 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/118, ve znění nařízení v přenesené pravomoci, které je předmětem přezkumu, musí být dále upřesněna; vzhledem k tomu, že pokud se týká i rybolovu za použití pulzního elektrického proudu, pak by tato definice byla v rozporu s mandátem k vyjednávání schváleným Parlamentem dne 16. ledna 2018 ([5]) v rámci řádného legislativního postupu pro přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o zachování rybolovných zdrojů a ochraně mořských ekosystémů pomocí technických opatření ([6]);

F. vzhledem k tomu, že dopad navrhovaného „alternativního lovného zařízení s dopadem na mořské dno“ by mohl být výrazně větší než dopad jiných částečně zakázaných zařízení (dánské a skotské nevody);

G. vzhledem k tomu, že doložka o přezkumu a zprávě v navrhovaném aktu v přenesené pravomoci se nevztahuje na nově navrhované zóny a jejich řízení, takže znemožňuje transparentní vyhodnocení účinnosti daných opatření, zejména v případě nově testovaného alternativního lovného zařízení s dopadem na mořské dno;

1. vyslovuje námitku vůči nařízení Komise v přenesené pravomoci;

2. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Komisi a aby ji informoval, že nařízení v přenesené pravomoci nemůže vstoupit v platnost;

3. vyzývá Komisi, aby předložila nový akt v přenesené pravomoci, který zohlední výše uvedené obavy;

4. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, jakož i vládám a parlamentům členských států.

([5]) Přijaté texty, P8_TA(2018)0003.
([6]) Legislativní postup 2016/0074(COD).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS